4. வரவு-செலவு திட்டம், 1982–83—வாக்கெடுப்பு.

(அ) கோரிக்கை எண். 12. தமிழ்நாடு 1959ஆம் ஆண்டு இந்து சமயக் அறக்கட்டளைகள்.—சட்ட நிர்வாகம்

(ஆ) கோரிக்கை எண். 25. சின்கோனா.

(இ) கோரிக்கை எண். 45. காட்டு வளத்துறை.

(ஈ) கோரிக்கை எண். 47. செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல்.

(உ) கோரிக்கை எண். 54. காட்டுவளம் குறித்த மூலதனச் செலவு—(தொடர்ச்சி)

*திரு. தி. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு செய்தி அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள், வைத்திருக்கக்கூடிய சின்கோனா, காட்டு வளத் துறை, செய்தி, சுற்றுலா திரைப்பட தொழில் நுட்பவியல், காட்டுவளம் குறித்த மூலதனச்செலவு, இந்து சமய அறக்கட்டளை கள் – சட்ட நிர்வாகம் ஆகிய மானியங்களின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்புத் தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்து சமய நிர்வாகங்களையும் அவற்றின் சொத்துக்களையும் நல்ல முறையிலே பாதுகாத்து, நமது பண்டைய நாகரீகத்தையும் கலையையும், பண்பாட்டையும் கட்டிக் காத்து, தமிழகக் கோயில்களைப் பாதுக்காப்பதிலே தமிழக அரசு பாடுப் பட்டு வருகின்றது என்பதையும், தமிழக அரசின் அறநிலையத் துறை எந்த அளவிற்குச் சீர்ப்படுத்தி சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. என்பதையும் சமயப் பற்றுடைய பெரியவர்களும், நடுநிலையாளர்களும் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு, மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு தமிழக கோயில்களின் நிர்வாகத்தை சீர்ப்படுத்தி , சிறப்பாகவும், செம்மையாகவும் செயல் படச் செய்து, கோயில்களின் வருமானங்களையும், உண்டி யல்களின் வருமானங்களையும் அதிகரிக்கின்ற முறையிலே நடை பெற்று வருகிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகி றேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் பழனியப்பன் அவர்கள் நேற்றைய தினம் பேசும் போது, கோவில்களிலே கொலையும், கொள்ளையும் நடைபெறுவதாகச் சொன்னார்கள். இதுபோன்ற தவறுகள் நடைபெறுகின்றபோது, அரசு உடனடி யாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. தவறு செய்கின்ற வர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் அரசு

1982 மார்ச் 11] [திரு. தி. அன்பழகன்]

தயங்காமல் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். திருடப்படுகின்ற சிலைகள் பம்பாய்க்குகடத்தப்பட்டாலும் அல்லது பம்பாயிலிருந்து லண்டனுக்கு சென்றாலும், அமெரிக்காவிற்குச் சென்றாலும், அவைகளையெல்லாம் கண்டுபிடித்து, வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது. எப்படியும் திரும்பக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு, இந்த அரசு செயல்பட்டு கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் அவருக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

சிலை களவாடுபவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் நிலை கலங்குகின்ற அளவிற்கு இந்த அரசு நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் பேசும் போதுஉண்டியல் பணம் களவாடப்படுவதாகவும், கோவில் நிர்வாகம் சரியான முறையில் நடக்கவில்லையென்றும் குற்றம் சாட்டினார்கள். நான் ஒன்றை அவர்களுக்கு ஒரு உதாரணத்தின் மூலம் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வருவதற்கு முன்பாக கோவில் வருமானங்கள் எந்த அளவிற்கு இருந்தன என்பதையும், இந்த 4 ஆண்டுக்குப் பிறகு எப்படி அவை இருக்கின்றன என்பதையும் கோடிட்டு காட்ட விரும்புகிறேன். பழனி பாலதண்டாயுதபாணி சுவாமி கோவில் வருமானம் 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக 1 கோடியே 24 ஆயிரத்து 349 ரூபாயாக இருந்தது, இன்றைக்கு 1 கோடியே 95 ஆயிரத்து 350 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. திருச்செந்தூர் முருகன் கோவில் வருமானம் 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக 28 லட்சத்து 58 ஆயிரத்து 603 ரூபாய் 92 பைசாவாக இருந்தது, இன்றைக்கு 55 லட்சத்து 24 ஆயிரத்து 323 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. கபாலி கோவில் வருமானம் முன்பு 9 லட்சத்து 41 ஆயிரத்து 747 ரூபாய் 38 பைசாவாக இருந்தது, இன்றைக்கு 18 லட்சத்து 30 ஆயிரத்து 479 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. கபாலி கோவில் உண்டியல் வருமானம் அன்றைக்கு 1 லட்சத்து 50 ஆயிரத்து 296 ரூபாய் 68 பைசா. ஆனால் அது இன்றைக்கு 2 லட்சத்து 92 ஆயிரத்து 510 ஆக உயர்ந்து இருக்கிறது. 78-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் வரையில் மிச்சம் பிடிக்கப்பட்ட பணம், நாங்கள் ஆட்சி பொறுப்பிற்கு வருவதற்கு முன்பாக 4 கோடியே 69 லட்சத்து 38 ஆயிரத்து 326 ரூபாய் 88 பைசா, இன்றைக்கு நான்கு ஆண்டுகளுக்கு பிறகு 15 கோடியே 27 லட்சத்து 86 ஆயிரத்து 588-ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. ஏறத்தாழ $10\frac{3}{4}$ கோடி ரூபாயை மிச்சப்படுத்தி வருமானமாக இந்த அரசு உயர்த்திக் காட்டியிருக்கிறது. உண்டியல் பணம் களவாடப் படுவதற்கும், தவறுகள் நேர்வதற்கும் இந்த அரசு காரணமாக இருந்திருந்தால் இன்றைக்கு இந்த அளவு பணம் மிச்சப்படுத்தப்பட்டிருக்குமா என்பதை எண்ணி பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு அறநிலையத் துறை இந்த அளவிற்குச் சிறப்பாக

நடைபெற்று அமைச்சர் அவர்கள் பாராட்டப்படுகிற அளவில் இருக்கும் போது, பிரதான எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பால் கமிஷனை உதாரணத்திற்கு அழைக்கலாம். இந்த பால் கமிஷன் அறிக்கையில் அரசைப் பற்றியோ, குறிப்பாக அறநிலைய அமைச்சர் அவர்களைப் பற்றியோ, தமிழக முதல்வர் அவர்களைப் பற்றியோ ஏதாவது ஒரு வரி குறையாக அங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை கேட்க ஆசைப் படுகிறேன். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தக் காலத்தில் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு கமிஷனுடைய அறிக்கையிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அவர்களுக்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். 74ம் ஆண்டு கோவையிலே இடைத் தேர்தல் வந்தப் போது, தேர்தல் செலவுகளுக்காக மருதமலை கோவில் உண்டியல் பணத்தை எடுக்க சொல்லி உத்தரவு தந்தார்கள். அந்தப் பணத்தை எடுப்பதற்கு கோவில் அதிகாரி மறுக்கிறார், மறுக்கிற அதிகாரி மீது பழி வாங்குகிறார்கள். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு கமிஷன் முன்பாக அவர் விளக்கியிருக்கிறார். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு கமிஷன் அறிக்கையில் அவர்களைப் பற்றி என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே எடுத்து சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு கோவில்களை, மடங்களை நிர்வகிக்கின்ற இத்தகைய ஒருவரை தேர்ந்தெடுத்திருப்பது பரிதாபத்திற்குரியது ; இவர் நேர்மை குறித்து அதிகம் சொல்வதற்கில்லை ; இவர் தனது அமைச்சர் பதவியை சமய வளர்ச்சிக்கு அல்லாது தனது கட்சிக்கு அதிகம் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார் என்று அன்றைய அறநிலைய துறை அமைச்சர் கண்ணப்பன் அவர்களைப் பற்றி கிருஷ்ணசாமி நாயுடு தன்னுடைய அறிக்கையிலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள், இந்த பெருமைக்கு உரியவர்கள் எங்களைப் பார்த்து குறை சொல்வது, அதிலே மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் குறை சொல்வது விந்தையாக இருக்கிறது. அலறுகிற கோட்டான் கூவுகிற குயிலைப் பார்த்து பழிப்பது போல் உங்களுடைய பேச்சும், செயலும் இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும்.

இன்றைக்குச் சுற்றுலாத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் வளரும் கலையாக இந்தத் துறை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாட்டின் மேம்பாட்டிற்கும், பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும் இது ஒரு அங்கமாக இருக்கிறது. சுற்றுலாத் தொழிற் வளர்ச்சி நாட்டின் பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார வளர்ச்சி மற்றும் நாடுகளுக்கிடையே நம்பிக்கை, நல்லுறவு, நல்லெண்ணம் ஆகியவற்றையும் வளர்க்கின்ற ஒரு ஸ்தாபனமாக இன்றைக்கு இத்துறை செயல்பட்டு வருகிறது. தமிழகத்திலுள்ள சுற்றுலாத் தளங்களை மேலும் மக்கள் மனத்தை கவர்கின்ற வகையில் திருத்தி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 11] [திரு. தி. அன்பழகன்]

தமிழகத்திலே மாமல்லபுரம், இராமேஸ்வரம், கன்னியா குமரி, உதகை, கோடைக்கானல், பிச்சாவரம், குற்றாலம், ஹோக னக்கல் போன்ற இடங்களில் போக்குவரத்து வசதிகள், தங்கும் விடுதிகள் போன்றவற்றை அதிகப்படுத்தி மக்களைக் கவரும் வகையில் ஏராளமான சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரும் வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே ஏழைகளின் ஊட்டி என்று சொல்லப்படுகிற ஏலகிரி மலை இருக்கிற . அதைச் சுற்றுலாத் தலமாக்க அரசு அறிவித்ததன் வாயிலாக அந்தப் பகுதியிலே பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று செய்தி சுற்றுலாத் துறையின் மூலமாக தமிழகத்திலே பல மாவட்டங்களிலே தலைமையிடங்களிலே பொருட்காட்சிகள் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன. நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வருவதற்கு முன்னதாக அரசு பொருட் காட்சியை நடத்தியதால் எந்த அளவுக்குப் பொருட்காட்சிகளில் சூதாட்டங்களை களியாட்டங்களை நடத்தினார்கள் என்பது தெரியும். அதைப் போக்குகின்ற அளவுக்கு சிறப்பாக மக்கள் பாராட்டுகின்ற அளவுக்கு அதே நேரத்திலே அரசு வருவாயை அதிகமாக ஈட்டுகின்ற அளவுக்கு தற்போது அரசு பொருட் காட்சியை நடத்தி வருவது பாராட்டுக்குரியது.

அதைப்போலவே வனத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் அறநிலையத் துறையைவிட அதிகமான பல காரியங்கள் செய்து அமைச்சர் அவர்கள் சாதனையைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு நாட்டிற்கு நீர்வளம், நிலவளம் நன்றாக இருக்கவேண்டு மென்றால் அதற்கு வனவளமும் இருக்கவேண்டும், அந்த வகையிலே வன வளத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்பதற் காகவும் ஒரு நாட்டிலே மூன்றில் ஒரு பங்கு காடாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வார்கள். ஆனால் தமிழகத்திலே 16 சதவீதம் தான் காட்டுப் பகுதி இருக்கிறது. அந்த வனப்பகு தியை அதிகப்படுத்துவதற்கும் வனவளத்தைப் பற்றி மக்கள் நன்றாகப் புரிந்துகொள்வதற்கும் வனத்தைக் காக்கக்கூடிய முறையிலே பருவமழையைப் பெறுவதற்கும், குடியிருப்புச் சாதனங்களைப் பெறுவதற்கும் உணவுப் பொருட்களை சமைப் பதற்கும், மருந்துப் பொருட்களைப் பெறுவதற்கும் பல்வேறு மூலப்பொருள்களைப் பெறுவதற்கும் அடிப்படையாக அது இருக்கின்ற காரணத்தினாலே வனத்துறையைச் சிறப்பாக்கு வதற்காகவும் அரசு மேலும் பல முயற்சிகளைச் செய்ய வேண் டும். இங்கே வனத்துறைக்காக 1982-83ஆம் ஆண்டிற்கு காட்டு வளத்திற்கு 23.82 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. அதே போன்று 1982-83ஆம் ஆண்டு வனப் பாதுகாப்பிற்காக 31.15 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வனத் துறையிலே வருவாயில்

[திரு. தி. அன்பழகன்] [1982 மார்ச் 11

40 சதவீதம் சந்தன மரங்களில் இருந்து கிடைக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டம் ஜவ்வாது மலையில் ஏராளமான சந்தன மரங்கள் இருக்கின்றன. ஆண்டுக்குப் பலகோடி ரூபாய் வருமானத்தை ஈட்டிக்கொண்டிருக்கிற நிலை இருந்தாலும் அப்படி வருவாயைத் தருகின்ற சந்தன மரங்கள் சமூக விரோதிகளால் திருடப்படுகின்றன. அதைத் தடுப்பதற்கு அரசு முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் குறிப்பிலே கூட 1981 டிசம்பர் வரை ஏறத்தாழ 271 சந்தன மரத் திருட்டுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு 16.8 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீடு உள்ள சந்தன மரக் கட்டைகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்தும் திருடு போகிறது என்றால் மேலும் சிறப்பாக வனங்களைப் பாதுகாப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கின்ற முறையிலே அதிக அளவு காவலர்களை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்வதின்மூலம் திருட்டைக் குறைப்பதற்கும் சந்தனக் கட்டைகளைக் கடத்துகிறவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். காடுகளிலே மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை வெட்டப்பட்ட சந்தன மரங்கள் அங்கேயே விடப்படுகின்றன. இதனால் அவைகளை சுலபமாக கடத்துவதற்கு வழி ஏற்படுகிறது. ஆகவே வெட்டப்பட்ட சந்தன மரங்கள் உடனடியாக பாதுகாக்கப்பட்ட கிடங்குகளுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு வழிவகைகள் செய்யப்படவேண்டும். அதன் மூலமாகக் கடத்தலை ஓரளவு குறைக்க முடியும். 1980ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசு சந்தன மர ஏற்றுமதியைத் தடை செய்தது. அதனால் நமக்கு வருவாய் குறைந்தது. சந்தன மரத்தை ஏற்றுமதி செய்வதால் உள்நாட்டுத் தேவை எந்த அளவுக்கும் பாதிக்கப்படாது என்று மாநில அரசு வற்புறுத்தி இருக்கிறது. ஆனாலும் மத்திய அரசு அந்தச் சந்தன மர ஏற்றுமதித் தடையை இதுவரையில் நீககவில்லை. ஆகவே, மத்திய அரசு அந்தத் தடையை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-00]

வடார்க்காடு மாவட்டம் திருப்பத்தூர் பகுதியில் புதிய சந்தனத் தொழிற்சாலையை அமைக்க அரசு ஏற்பாடு செய்து வருகிறது. ஏறத்தாழ 49.99 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் 400 டன் சந்தனக் கட்டை பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. அதற்காக அரசைப் பாராட்டுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வனத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் அதிகாரிகளுக்கு, குறிப்பாக ஃபாரஸ்ட் ரேஞ்ச் ஆபீசர்களுக்குப் பாதுகாப்புக்காகவும், பெரிய வனக் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்கவும் போலீசாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டதைப்போல ரிவால்வர் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

கம்பியில்லாத் தந்தி மூலம் கடத்தலைத் தடுக்கும் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வனத் துறை வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

பலயிடங்களில் வனத்துறை அலுவலர்களுக்கு வாகன வசதிகள் இல்லை. போலீஸ் நிலையங்களில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைப்போல மோட்டார் சைக்கிள் அல்லது ஜீப் வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக தேக்கு மரம், ஈட்டி மரம், சந்தன மரம் ஆகியவைகள் கடத்தப்படுவதைத் தடுக்க வனத்துறையினருக்கு வாகன வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பலயிடங்களில் வனத் துறை அதிகாரிகள் வனக் குற்றங்களைக் கண்டு பிடிக்கும்பொழுது அந்தப் பகுதியில் உள்ள காவல் துறையினருக்கும் அவர்களுக்கும் ஏற்படுகின்ற கருத்து வேறுபாடுகளின் காரணமாக சில குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியாத அளவிற்குத் தவிர்க்கப்படுகின்றன. எனவே, வனத் துறையினரும், காவல்துறையினரும் இணைந்து செயல்படும் அளவிற்கு அரசு அவர்களுக்கு வழிவகைகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேக்கு மரங்களையும், தீக்குச்சி மரங்களையும், பழவகை மரங்களையும் கூடக் கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள வனப் பகுதிகளிலே நட்டு அரசுக்கு அதிக வருவாயை ஈட்டித் தருகின்ற திட்டங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சரவர்கள் வைத்திருக்கின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்றுப் பாராட்டி அமைகின்றேன். வணக்கம்.

திரு. கே. கல்லன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு முக்கியமான நான்கு கோரிக்கைகளை நாம் எடுத்திருக்கின்றோம். ஆனால் ஒரே நாளில் இந்த நான்கையும் விவாதிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அதற்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். எதிர்காலத்திலேயாவது இம்மாதிரி முக்கியமான கோரிக்கைகளை, நல்ல வருவாய் தரும் கோரிக்கைகளை, எதிர்கால சமுதாயத்திற்கு நன்மை பயக்கும் கோரிக்கைகளை இரண்டு நாட்களாவது விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று முதலில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உலகமெங்கும் காட்டுவளத்தைக் காத்து வரும் நாடுகள் செழிப்பாகவும், செல்வாக்காகவும் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்தியாவில், குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் இந்தத் துறைக்குப் போதிய அளவில் நல்ல முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

LEGISLATIVE ASSEMBLY TRUTH ALONE TRIUMPHS

[திரு. கே. கல்லன்] [1982 மார்ச் 11

இந்திய அரசு ஏறத்தாழ மூன்றில் ஒரு பங்கு பரப்பளவில் உள்ள பாகத்தில் காட்டு வளம் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறது. அதற்கு உதவியும் செய்து வருகிறது. ஆனால் தமிழ்நாட்டிலே ஏறத்தாழ ஆறில் ஒரு பாகத்திற்குக் கூட இல்லாமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத் தக்கது. எதிர்காலத்திலேயாவது நாம் இதற்காகப் பல திட்டங்களை வகுத்து இந்த வளத்தை அதிகமாக ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாகக் கிராமப்புறங்களில் உள்ள காட்டு வளங்களைப் பொறுத்தவரையில் கிராம அதிகாரிகளை நீக்கிய பிறகு நிலைமைகள் மிகவும் மோசமடைந்துகொண்டு வருகிறது. உதாரணத்திற்கு நீலகிரி மாவட்டத்தில் உள்ள ஒருசில மேற்கோள்களை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் கடந்த சில ஆண்டுகளாக ஏறத்தாழ பல கோடி ரூபாய் அளவில் மரங்கள் கடத்தப்பட்டுள்ளன. இன்னும் இந்த மரங்கள் கடத்தப்பட்டுத்தான் வருகின்றன. தற்போது சுமார் 300, 400 டன் வரையில் மரங்களும், விறகுகளும் கடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இது குறித்து டி.டி.சி. கூட்டங்களிலும், மற்ற அதிகாரிகளிடத்திலும் நானும், இம்மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மற்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் கலெக்டரிடத்திலும், மற்றவர்களிடத்திலும் புகார் செய்தும் அதிகமாகப் பலன் கிடைக்கவில்லை. அதை அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீலகிரியில் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதால், 'இக்காலாஜிகல் பாலன்ஸ்', தட்பவெட்ப நிலைமை அதிகம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் பெய்ய வேண்டிய மழை பருவகாலத்தில் பெய்யவில்லை. ஆனால், வேண்டாத காலங்களில் பேய்மழையும் புயலும் பெய்து அதிக நஷ்டத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அதனால், மின் உற்பத்தி மற்றும் ஜில்லாவில் பல முக்கியமான நல்ல நடவடிக்கைகள் செய்ய முடியாமல் போகிறது.

காட்டு வளத்தினால் நமக்குக் கிடைக்கும் நன்மைகளைப் பற்றி நாம் அதிகம் கூறவேண்டியதில்லை. பிராணவாயு முதற்கொண்டு, விறகு மற்றும் நமக்கு வேண்டிய பொருள்கள், மற்றும், தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய மூலதனங்கள் அனைத்தும் கிடைக்கின்றன. இந்த மாதிரி முக்கியமான இந்த வளத்தை நாம் நன்றாகப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியத்தை இந்த அரசு கவனித்து, நல்ல நடவடிக்கை எடுத்து காக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக, ஃப்ளையிங் ஸ்குவாடு ஒன்றை ஏற்படுத்தி, எதிர்காலத்தில் இந்த மாதிரி களவுகளைப் போக்க வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 11] [திரு. கே. கல்லன்]

ஒரு சில சிறுவிவசாயிகள் அவர்களின் பூமியில் இரண்டு ஏக்கர், 3 ஏக்கர் என்று மரம் நட்டிருக்கிறார்கள். தற்போதுள்ள முறைப்படி அவர்களுக்கு பர்மிட் வழங்கப்படுவதில்லை. அவர்களை தயவு செய்து மனதில் கொண்டு வேறு வழியில்லாததால் அவர்களுக்குப் பர்மிட் வழங்குவதில் வேண்டிய சலுகை தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சில்வர் ஓக் என்ற மரத்தை ஷெடுயூலில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சாதாரண சிறு விவசாயிகள், சில்வர் ஓக் என்ற அந்த மரத்தை 5 மரங்கள், 10 மரங்கள், அல்லது சிலர் 50 மரங்கள், 100 மரங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பர்மிட் வழங்கும்போது சலுகை தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீர்த்தேக்கத்திற்குப் பக்கத்தில் கற்பூர மரங்களை நடுவதால் நீர்த் தேக்கங்கள் வற்றி விடுகின்றன. மேற்கத்திய அறிஞர்கள் கருத்துப்படி 10, 15 ஆண்டு வளர்ந்த மரங்கள் ஏறக்குறைய 400 காலன் தண்ணீரைக் குடிக்கும் என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நீர்த்தேக்கங்கள் பக்கத்தில் கற்பூர மரங்களை நட வேண்டாம் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எஸ்.ஐ.டி.ஏ. என்ற அமைப்பின்கீழ் அடுத்த 10 ஆண்டுகளில் ஏறத்தாழ ரூ. 108 கோடி தமிழகத்திற்கு வழங்கப்பட இருக்கிறது. அந்த ரூ. 108 கோடியில், இந்த ஐந்தாண்டிற்கு ஏறக்குறைய ரூ. 48 கோடி வழங்கப்பட இருக்கிறது. இந்த ஆண்டிற்கு ரூ. 8 கோடி செலவிட இருக்கிறோம். இந்த ரூ. 8 கோடியை நல்ல முறையில் செலவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாலை ஓரங்களில், மற்றும் ரெயில் லைன் ரோடு ஓரங்களில் சர்க்கார் பூமியில் மரங்களைப் பயிரிட்டு, பஞ்சாயத்துக்கும் சர்க்காருக்கும் வருமானத்தைப் பெருக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சுற்றுலாத் துறை உலகிலே மிகவும் கணிசமான வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. ஆனால் மற்ற நாடுகளோடு ஒப்பிட்டால், குறிப்பாக, தமிழகத்தில் நாம் அதிக வளர்ச்சியடையவில்லை. அதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. இந்தத் துறையை ஒரு தொழில் துறையாகக் கருதி நாம் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உள்நாட்டு வெளிநாட்டு சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரும் வகையில் தமிழ்நாட்டில் ஏராளமான இடங்கள் உள்ளன.

அவற்றை நல்லவிதமாக விளம்பரங்கள் செய்து, முக்கியமான இடங்களை, சுத்தமாகவும், கவர்ச்சிகரமாகவும் வைத்திருப்பதுடன் பயணிகள் தங்குவதற்கான இடங்களையும் நவீனமான முறையில் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்

[திரு. கே. கல்லன்] [1982 மார்ச் 11

கிறேன். மெரினா கடற்கரை ஒன்றை மட்டும் தூய்மையாக வைத்திருந்தால் போதாது. மாநகரத்தின் மற்ற பகுதிகளுக்கும் அந்த நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ்நாட்டில் சுற்றுலா முக்கியத்துவம் வாய்ந்த எல்லா நகரங்களிலும் அந்த வசதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். குறிப்பாக, கோவில் உள்ள இடங்களையும், மலைப் பிரதேசங்களையும் மேம்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாரதத்தின் முதல் பிரதமர் பண்டித நேரு அவர்கள், நீலகிரி மலையை, மலைகளின் ராணி என்று அழைத்தார். அவர் அது அகில உலக மையமாக ஆக்கப்பட வேண்டுமென்று எண்ணினார். ஆனால், அவர் விருப்பம் இன்னும் நிறைவேறாமல் இருக்கிறது. அதற்காக பல திட்டங்களை போட்டு மேம்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உதகைக்கும், தென்னகத்தின் மிக உயரமாக உள்ள தொட்டபெட்டாவுக்கும் 'ரோப்வே லைன்' மலை ரெயில் ஏற்படுத்த வேண்டும். மத்திய அமைச்சர் ஒருவர், உங்களுக்கு Do you want safety travel or hill train? என்று கேட்கிறார்.

(முற்பகல் 11.10)

அதே சமயத்தில் மத்திய ரயில்வே அமைச்சர் அவர்கள் டூரிசம் டெவலப்மெண்ட்டுக்காக பல புதிய ரயில் தடங்களை செய்ய இருப்பதாகத் தெரிவிக்கிறார். அப்படி இருக்கும் போது, இப்போது அங்கே இருக்கும் நீலகிரி மலை ரயில்பாதையை நவீனப்படுத்தி ஊட்டிக்கும், குன்னூருக்கும் இடையே எலக்ட்ரிபை செய்து கொடுக்கும்படி இந்த அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊட்டியிலே ஏற்கனவே Micro wave set we இருக்கிறது. சாதாரணமாக செய்யும் செலவில் மொத்தத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு செலவு செய்தால் அதை டி.வி. சென்டராக மாற்றலாம் என்று நிபுணர்கள் கருத்து தெரிவிக்கிறார்கள். அப்படி அதை டி. வி. சென்டராக மாற்றினால், பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து உல்லாசப் பயணமாக வரும் மக்கள் அங்கே நல்ல திரைப்படங்களைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும். எனவே இதை டி.வி. சென்டராக மாற்றித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். உதகையில் ஒரு heli-pad அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துவருவதாக நான் அறிகிறேன். அது heli-pad இல்லாமல் ஒரு ஏரோடிராமாக மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உதகை அரசினர் பூங்காவில் தற்போது வசூலிக்கப்படும் கட்டணங்களை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதகை முதலிலே Ootacamund என்று இருந்தது.

இப்போது அதை உதகமண்டலம் என்று அண்மையில் மாற்றி வைத்திருக்கிறார்கள் இதனால் அங்கே உள்ளவர்களுக்கு பல விதமான இடர்பாடுகளும் தொந்தரவுகளும் ஏற்படுகின்றன. குறிப்பாக அங்கே வாழ்கின்ற தோதவர்கள் feelings மிகவும் hurt ஆகியிருக்கிறது. அதைப் போக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு பழைய படியே அதை (Ootacamund) என்று மாற்றினால், வருகின்ற உல்லாசப் பயணிகளுக்கும், அயல நாடுகளிலே இருந்து வருகின்றவர்களுககும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று கேட்டு அதை Ootacamund என்று மாற்றும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். உதகையிலே இதுவரையில் அவுட்டோர் ஸ்டேடியம் இல்லை. அங்கே வருகின்ற உல்லாசப் பயணிகளைக் கவரும் வண்ணம் அங்கே அவுட்டோர ஸ்டேடியம் ஏற்படுத்தும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது உதகையிலே ஆப்கோர்ஸ் பெட்டிங் என்ற மோசமான சூதாட்டம் நடைபெறுகின்றது. ஒரு மாதத்தில் 20 நாட்களுக்கும் மேலாக இந்த சூதாட்டம் நடத்துவதற்கு இந்த அரசு அனுமதி அளித்து இருக்கிறது. அந்த ஆப்சோர்ஸ் பெட்டிங்கை யார் யார் ஆடுகிறார்கள் என்றால், மாணவர்கள், அலுவலகத்திற்கு போகிறவர்கள், அதிகாரிகள், காவல் துறையினர் ஆகியோர் ஆடுகிறார்கள். இதனால் நீலகிரியின் பொருளாதாரம் வெகுவாகப் பாதிக்கப்படுகிறது. எனவே இந்த ஆப்கோர்ஸ் பெட்டிங் வந்தபிறகு எனக்குத் தெரிந்தவரை, 2, 3 மாணவர்கள் அங்கே உள்ள ஏரியில் விழுந்து இறந்திருக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சின்கோனாவைப் பற்றி அதிகமாக ஒன்றும் சொல்லப்போவதில்லை. இருந்தாலும் ஏறக்குறைய ஆயிரமாயிரம் வகையான செடிகள் இருப்பதால் அதற்கு ஒரு நல்ல ரிசர்ச் சென்டரை அமைத்து அதன் மூலம் எதிர்காலத்தில் நல்ல வருவாய் கிடைக்க வழி செய்யவேண்டும். Horticulture and Agriculture College நீலகிரியில நிறுவினால், அங்கே உள்ள மக்கள் அதிக மேம்பாடு அடைய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கோவில் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோவில்களில் ஒரு சில சம்பவங்கள், திருச்செந்தூரைப் போல நடந்து விடுகின்றன. அதற்குக் காரணம் அரசு கடைபிடிககும் நாமினேஷன் முறைதான். தயவு செய்து கடவுள் நம்பிக்கை உள்ள நல்லவர்களுக்கு, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு, கட்சி அடிப்படை இல்லாமல் நியாயமாகக் கொடுத்தால் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடைபெறாமல் இருக்கும். குறிப்பாக சிதம்பரம் கோவிலில் ஒரு தனிபட்ட நபர் ஒரு சில ஆதிக்கம் செய்திருக்கிறார். சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்து, அதில்

ஆவன செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். உதகையிலே இந்தக் கோவில்களைப் பொறுத்தவரையிலும் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. உலலாசப் பயணிகளைக் கவரும் வகையில் அங்கே ஏற்கெனவே உள்ள 2, 3 கோவில்களை சீர்திருத்தி, அதற்குக் கணிசமான தொகை ஒதுக்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வெ. அரங்கராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சரவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற அறநிலையத்துறை, சுற்றுலாத் துறை, வனத்துறை, சின்கோனாத்துறை ஆகிய இந்த 4 துறைகள் மீதும் கருத்துக்களைச் சொல்ல எனக்கு சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக முதலிலே நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் வனத் துறைக்கு மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சரவர்கள் இந்த ஆண்டுக்கு 23.82 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இதற்கு முன்னால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 1973-74-ல் 5.25 கோடி ரூபாய் வனத் துறைக்கு ஒதுக்கியிருந்தார்கள்.

வனத்துறையின் மூலம் கிடைத்த வருமானம் 1972-73 ஆம் ஆண்டில் 3.57 இலட்சம் ரூபாய். 1971-72-ல் 4.56 இலட்சம் ரூபாயாக இருந்த வருமானத்தைவிட ஒரு இலட்சம் ரூபாய் குறைவாக அவர்கள் காலத்தில் வந்திருக்கிறது. ஆனால நம்முடைய மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சரவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு 1981-82 ஆம் ஆண்டில் இரண்டு கோடி ரூபாய் அரசுக்கு வருமானம் வந்திருக்கிறது. அரசு அதற்காக ஒதுக்கியிருக்கிற நிதி 22.30 கோடி ரூபாய். அதிலிருந்து கிட்டத்தட்ட 2 கோடி ரூபாய் வருமானம் ஈட்டியிருக்கிறார்கள்.

இந்த ஆண்டு வனத்துறையின் மூலம் 3 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். இந்த ஆண்டிற்கு 23.82 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 5.25 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்து 3.5 இலட்சம் ரூபாய்தான் வருமானம் கிடைத்திருக்கிறது. இன்றையதினம் 23 கோடி ஒதுக்கீடு செய்து கிட்டத்தட்ட 3 கோடி ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வருகிறது என்றால் கிட்டத்தட்ட 200 மடங்குக்குமேல் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு வருமானம் ஈட்டுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த அளவுக்கு இன்றையதினம் வனத்துறை சீரோடும் சிறப்போடும் செயல்படுவதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்க முடிகிறது. இவ்வாறு இந்த வருமானம் அவர்கள் காலத்தில் வரவில்லை என்றால் இந்த பணம் யாருக்கு எந்த வகையில் எப்படி போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறது என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

1982 மார்ச் 11] [திரு. வெ. அரங்கராசன்]

மேலும் கிட்டத்தட்ட 1/3 பகுதி வனத்துறையாக இருக்க வேண்டுமென்று இருந்தாலும் இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் 16.5 சதவீதம்தான் காடுகள் இருக்கின்றன. இதை அதிக அளவில் உயர்த்த நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி செய்யவேண்டும். நிலப்பரப்பில் 33 சதவீதம் வனத் துறை இருகக வேண்டும் என்ற அந்த அளவுககு உயர்த்த தீவிரமாக நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பாடுபட்டு வருவதை நாம் எலலாம் கண்கூடாகப் பார்கக முடிகிறது. அதற்கு ஒரு உதாரணம், திருச்சி மாவட்டத்தில் ஒரு இலட்சம் கன்று களை நடுவதற்காக விழா அங்கே இருக்கிற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரால் உருவாக்கப்பட்டு, திருவரம்பூரில் அந்த விழாவை நடத்தியிருக்கிறார்கள்.

இன்றையதினம் எங்கெங்கு அரசின் நிலங்கள் இருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் மரங்களை நட ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள். குளம், குட்டை, ஏரிகள் இருக்கிற இடங்களில் எல்லாம் மரங்களை வைத்து பயிர் செய்கிற நிலைமையை அரசு உருவாக்கி, மிகத் தீவிரமாக வனத்துறை செயல்பட்டு வருகிறது.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் ஊட்டியிலே இருந்த மரங்களை எலலாம் அதிக அளவில் வெட்டி, அவர்கள் பெற்ற பலன்கள் காரணமாக 1978-ல் ஏற்பட்ட பெரிய நிலச் சரிவின் காரணமாக கிட்டத்தட்ட 11பேர்கள் இறந்துவிட்டார்கள். 40 வீடுகள் சேதம் அடைந்தன. அதை நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பார்வையிட்டு, அங்கே சேதம் அடைந்த வீடுகளுக்குப் பதிலாக புதிதாக 40 வீடுகளை கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

. வனத்துறையில் இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு வாகன வசதி போதுமான அளவுக்கு இல்லாமல் சிரமப்படுகிறார்கள். அதற்கு இப்போது 24 ஜீப்களையும், அவர்களுடைய பாதுகாப்புக்காக 40 துப்பாக்கிகளையும் இந்த 1982-83 ஆம் ஆண்டில் வழங்க இருப்பதாக இந்த அறிக்கையிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மேலும் அதிக அளவில் வனத்துறை அதிகாரிகளுக்கு வாகன வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் வனத் திருட்டுகளைத் தடுக்க முடியும். வனங்களிலிருந்து சந்தன மரங்களைக் கடத்துதல், மற்றும் பல்வேறுபட்ட விலை உயர்ந்த மரங்களைக் கடத்துதல் போன்ற திருட்டுகளைத் தடுக்க வழிவகை ஏற்படும். எனவே, அரசு அதற்கு அதிக அளவில் நிதி ஒதுககி, வனத்துறை அதிகாரி களுக்கு வாகன வசதிகளை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுககொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

மேலும் அவர்களைக் கைது செய்து மரத்தினைக் கடத்தியவர் களைக் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு செல்வதாக இருந்தால் அதிகாரி கள் தங்களுடைய கைப் பணத்தின் மூலமாக செலவு செய்து அவர்களைக் கொண்டு போகவேண்டிய நிலைமை இருப்பதாகக்

கூறுகிறார்கள். ஆகவே எப்படி காவல் துறையினருக்கு கைது செய்பவர்களை அழைத்துச் செல்வதற்கு கூப்பன் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றதோ அதே போன்று வனத்துறையினர் கைது செய்து கொண்டு செல்வதற்காகவும் அவ்வாறு வசதி வாய்ப்புகளை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த ஆண்டு மலைப் பகுதிகளில் கிட்டத்தட்ட 30 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு ரூ. 39.5 இலட்சம் ரூபாய் செலவிலே சாலைகள் போட இருப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறீர்கள். என்னுடைய பகுதியான பச்சைமலைப் பகுதி நீண்டகாலமாகச் சாலைப் போக்குவரத்து வசதி இல்லாமல் மக்கள் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே மூங்கில் மரம், சந்தன மரம் போன்ற பலவகையான மரங்கள் இருக்கின்றன. எனவே, அங்கே இருக்கின்ற சாலையினைக் தார் சாலையாக மாற்றியமைத்துக் கொடுப்பதன் மூலமாக அங்கே இருககின்ற மக்கள் மலையின் கீழ்ப்பகுதியிலே இருக்கின்ற மக்களோடு பழகுவதற்கும் அங்குள்ள பள்ளிகளிலே சென்று படிப்பதற்கும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் வழிவகை ஏற்படும். ஆகவே இந்த ஆண்டு அந்த பச்சைமலைப் பகுதியில் சோபனாபுரத்திலிருந்து டாப்செங்காட்டுப்பட்டிக்குச் செல்கின்ற சாலையினைத் தார் சாலையாக உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜப்பான் நாடுகளில் இருப்பதுபோன்று பயன் உள்ள மரங்களை அந்த மலைப்பகுதிகளிலே உருவாக்கினால் நல்ல வருமானம் வருவதற்குரிய வழிவகைகள் ஏற்படும். குறிப்பாக எங்களுடைய பச்சைமலைப் பகுதியில், ஜப்பானிலே ஏற்படுத்தி இருப்பது போன்று வரிசை வரிசையாக அழகாக நன்கு பயன்தருகின்ற மரங்களை வைத்தால் பார்ப்பதற்கு அழகாகவும் இருக்கும். பயன் உள்ளதாகவும் இருக்கும். ஆகவே, அவ்வாறு ஜப்பானிலே மரங்களை உருவாக்குகின்ற திட்டம்போல் தமிழகத்திலேயும் அப்படிப்பட்ட திட்டத்தை உருவாக்கி தேவையற்ற புதர் போன்ற மரங்களை நீக்கிவிட்டு, வெட்டிவிட்டு, பயன் உள்ள மரங்களை வரிசை வரிசையாக நட்டு பார்ப்பதற்கு அழகான முறையிலேயும் அரசுக்கு அதிகமான வருமானம் வருகின்ற வகையிலேயும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்குரிய வழிவகை இருப்பதன் காரணத்தால் அவ்வாறு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, சுற்றுலாத் துறை இந்த ஆண்டு கிட்டத்தட்ட 3 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்தின் சுற்றுலாத் துறை இன்றையதினம் மிகத் தலைசிறந்ததாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. இதற்கு முன்பு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருந்தபோது 1971—72லே மிகக் குறைந்த அளவிலேதான் நிதி ஒதுக்கினார்கள். ஆனால், புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்து வெளிநாட்டிலே இருந்து வருகின்றவர்களும், நம்முடைய தமிழக மக்களும்

1982 மார்ச் 11] [திரு. வெ. அரங்கராசன்]

நன்கு பார்த்து அனுபவிக்கின்ற வகையிலே ஆலயங்களின் சுற்றுப்புற சூழ்நிலைகளையும், வசதிகளையும் ஏற்படுத்து வதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டு வருகின்றது. அந்த வகையிலே இங்கே சுற்றுலாத்துறைக்கு அதிக அளவிலே நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய பகுதியான பச்சை மலைப் பகுதியினை ஒரு சுற்றுலாத் தலமாக அமைக்க வேண்டும். அது இயற்கை எழில் சொஞ்சும் பகுதியாக இருக்கின்றது. ஊட்டி போன்ற இடங்களில் மக்கள் சென்று கண்டுகளிக்கின்ற அளவுக்கு இருப்பதுபோன்று அதைவிடவும் நல்ல முறையிலே பச்சைமலைப் பகுதி இருக்கின்றது. எனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் பச்சைமலைப் பகுதிக்கு ஒருமுறை வரவேண்டும். அப்படி வந்து அந்தப் பகுதியினைப் பார்த்ததற்குப் பிறகு அது கண்டிப் பாக சுற்றுலாத் தலமாக இருப்பதற்குரிய சூழ்நிலை இருப்பதை உணருவார்கள். ஆகவே கண்டிப்பாகச் பச்சைமலைப் பகுதியை சுற்றுலாத்தலமாக ஆக்குவதற்குரிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திருச்சியிலே இந்த ஆண்டு இளைஞர் இல்லத்திற்காக 10 இலட்சம் ரூபாயும், சுற்றுலா அலுவலகத்திற்காக 2 இலட்ச ரூபாயும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருப்பதற்காக அந்த இடத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற வகையிலே நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அறநிலையத் துறையினைப் பொறுத்தமட்டிலே தமிழக அரசு புரட்சித் தலைவரின் அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகுதான் ஆலயங்களுக்கு வருகின்ற வருமானமும் பல கோடியாக உயர்ந்து வருகின்ற நிலைமையைத் தமிழகத்திலே நாம் பார்க் கிறோம்.

ஆனால், இதற்கு முன்னால் இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் ஆலயங்களுடைய பணம் திருக்கோயில் புத்தகம் வாயிலாக அவர்களுக்கு தேவையானபோதெல்லாம் உண்டியல்களை உடைத்து அந்த நிதியை அவர்கள் தனிப்பட்ட வகையில் பயன்படுத்திக்கொள்கிற அளவில் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அறிக்கையில் தெளிவாக எடுத்துச்சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்தளவிற்கு அவர்கள் காலத்தில் நடந்ததையெல்லாம் மறந்து விட்டு இன்றையதினம் ஏதோ நடக்காத ஒன்றை நடந்ததாக இவர்கள் பால் கமிஷனை வைத்துக்கொண்டு அரசின் மீது இல்லாத பழியைப் போட்டு மக்களுடைய எண்ணத்தை மாற்றிவிடவேண்டும் என்ற வகையில் வழிநடைப் பயணமாகச் சென்றார்கள். ஆனால், மக்கள் என்ன நடந்தது, என்ன நடந்து கொண்டிருக் கிறது என்பதை எல்லாம் மிக உன்னிப்பாக தெளிவாக தெரிந்துகொண் டிருக்கிறார்கள். எனவே, உங்களுடைய வழிநடைப் பயணத்தின்

மூலமாக மக்கள் மனதை மாற்றி அவர்கள் உங்களுக்குச் சாதகமாக வந்துவிடுவார்கள் என்ற எண்ணம் உங்களுக்கு இருக்குமானால் அது உங்களை ஏமாற்றுவதாக இருக்குமே தவிர கண்டிப்பாக அது உங்களுக்குச் சாதகமாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆலயங்களுக்கு வருகின்ற குத்தகை பாக்கி கிட்டத்தட்ட 19 கோடி ரூபாய் இருப்பதாக அறிக்கையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆலயங்களுக்கு வரவேண்டிய குத்தகை பாக்கி எவ்வளவு காலம் கடந்தாலும் அதற்கு தள்ளுபடி இல்லை என்ற ஒரு நிலையை சட்டத்தின் மூலம் உருவாக்கியாவது ஆலயங்களுக்கு வர வேண்டிய குத்தகை பாக்கிகளை வசூலிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக அமைந்திருக்கிற குழுவின் அறிக்கையை விரைவில் வாங்கி அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிலைகள் அதிகமான அளவில் திருட்டுப் போவதாக எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர் திரு. பழனியப்பன் அவர்கள் பேசுகிறபோது சொன்னார்கள். இந்தச் சிலைகள் திருட்டும், உண்டியல் திருட்டும் அதிகமாகக் குறைந்திருக்கிறது. உங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் தான் அவை மிக அதிக அளவில் இருந்தது என்று எடுத்துச் சொல்லி, சிலைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக, கிராமங்களில் உள்ள கோவில் சிலைகளை பெரிய கோவில்களில் கொண்டு போய் வைப்பதன் மூலம் சிலைகளைப் பாதுகாக்கும் நடவடிக்கையை இந்த அரசு மிகத் தீவிரமாக செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும், 16 கோவில்களில் கிட்டத்தட்ட 379 திருமணங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அரசினால், அரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்ட வகுப்புமக்களுக்கும், திருமணத்திற்கு தங்கம் எங்கே என்ற வினாக்களை எல்லாம் இங்கே எழுப்பினார்கள். (மணி யடிக்கப்பட்டது). கோயில்கள் மூலம், நல்ல வருமானம் வரும் கோவில்கள் மூலம் ஒவ்வொரு திருமணத்திற்கும் ரூ. 750 முதல் ரூ. 1,000 வரை செலவு செய்து ஏழை மக்களுக்கு, அரிஜனங்களுக்கு, பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்புமக்களுக்கு பயன்படுகிற வகையில் திருமணங்களை இந்த அரசு நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்று கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும், இந்த அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னால் 1981ல் மட்டும் 93 பெரிய ஆலயங்களில் குடமுழுக்கு செய்திருக்கிறது.

சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள கொல்லிமலையை சுற்றுலா ஸ்தலமாக அறிவித்து—அங்கே ஆகாச நீர்வீழ்ச்சிக்கு தொலை நோக்கி நிலையமும், பூங்கா ஒன்றும் நிறுவவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன், வணக்கம்.

1982 மார்ச் 11]

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போது 16 சதவீதம் என்றிருக்கக்கூடிய காடுகளை 33 சத வீதமாக மாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் சமூக காடு வளர்ப்புத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் ஏரி, குளங்கள், சாகுபடிக்கு லாயக்கான சாகுபடிக்கு உள்ள புறம்போக்கு நிலங்களிலும் மரங்கள் நட ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன்விளைவாக நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதிகளில் பல ஆண்டுகளாக விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கக்கூடிய ஏழை விவசாயிகளை அங்கிருந்து வெளியேற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இது சரியல்ல. ஏனென்றால், நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதிகளில்தான் ஏழை விவசாயிகள் விவசாயம் செய்ய வாய்ப்பிருக்கிறது. அந்த இடங்களிலிருந்து அந்த ஏழைகளை வெளியேற்றவேண்டும் என்ற ஒரு நிலையை நிலச்சுவான்தார்களும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அந்த விவசாயிகளுக்கு விவசாயம் செய்ய முடியாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டால் அவர்களை கூலி விவசாயிகளாக மாற்றும் ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அந்த ஏற்பாட்டைச் செய்ய நினைக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த ஏழை விவசாயிகளை அந்தப் பகுதியிலிருந்து வெளியேற்ற நினைக்கிறார்கள். அது சரியல்ல. அந்தப் போக்கை அரசு கைவிடவேண்டும். அதற்குப் பதிலாக இன்று காலியாக இருக்கக்கூடிய வன இலாகா நிலங்கள் பல உள்ளன.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

அந்த இடங்களிலே காடுகளை வளர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும், அதுதான் சரியாக இருக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.30)

அதே போன்று, இந்த ரிசர்வ் பாரஸ்டுகளைப் பாதுகாப்பதற்கு நாம் அதிகமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். உதாரணமாக சொல்ல வேண்டுமானால், வீரபுலி ரிசர்வ் பாரஸ்ட்டில் மரங்களை வெட்டி எடுத்துச் செல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அங்கு முக்கம்பாலா, அல்பாசி போன்ற மரங்கள் போடப்பட்டு, குத்தகைக்கு கொடுக்கப்பட்டு, அவைகளை அவர்கள் அதிகமான அளவுக்கு வெட்டிச் செல்வதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. இதிலே வனத் துறை அதிகாரிகளின் ஒத்துழைப்பும் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட முறையிலே காடுகளை அழிப்பதற்கு, மரங்களை வெட்டிச் செல்வதைத் தடுப்பதற்கு என்ன முறையிலே நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியுமோ, அதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், பழங்குடியினர் குடியேறியுள்ள பகுதிகளிலேயிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு ஒருசில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருவதாகத் தகவல் இருக்கிறது. அது சரியல்ல. அவர்கள் அங்கே விவசாயம் செய்வதற்கும், வாழ்க்கைத் தரத்தை அமைத்துக் கொள்வதற்கும், தகுந்த அளவிலே நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் குமரி மாவட்டத்தில் மோதிரமலை, பத்து காணி, வேளாம்பிகாணி இப்படிப்பட்ட 48 பகுதிகளில் 1,500 பேர்கள் குடியேறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் எந்தவிதத்திலும் முன்னேற்றம் அடையவில்லை. ஆகவே அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் நல்ல முறையில் வாழ்க்கைத் தரத்தை அமைத்துக்கொள்வதற்கு, வெஸ்டர்ன் காட் ஸ்கீம் கீழ் பழத் தோட்டங்கள் போட்டுச் கொடுத்தால் அதிகமான பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும். அரசுக்கும் நல்ல வருமானம் கிடைக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே, கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சேஷசாயி பேப்பர் மில்லைப் பொறுத்த அளவில், அவர்களுக்கு தேவையான மூங்கில் கொடுக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது அவர்களுக்கு காட்டு நிலத்தை குத்தகையாகக் கொடுக்கப்படும் ஒரு திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது சரியல்ல. அரசே அதை எடுத்து வன இலாகா மூலம் மூங்கில்களை வளர்த்து, அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும். தவிர, இப்படி தனியார்களுக்கு வன நிலங்களைக் கொடுப்பது சரியல்ல. இது அரசுக்கு வருகின்ற வருவாயைக் குறைக்கும், அதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது என்பதைத் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், மூங்கில், சந்தன மரம் ஆகியவைகளைக் கொண்டு அதிகமான தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படித் தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், அதேபோன்று, ரப்பரை உபயோகப்படுத்தி ஒரு மிகப் பெரிய டயர் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த தமிழகத்திலே குமரியில் வாய்ப்பிருக்கின்றது. இதிலே ரப்பர் டயரை அதிகமாக உபயோகப்படுத்தும், பிக்கஸ்ட் கன்சியூமராக அரசே இருக்கிறது. அந்த முறையிலே ரப்பரை உபயோகித்து டயர் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டும் அதேபோன்று, இந்த வன இலாகாவுக்கு பார்டர் போடக்கூடிய நேரத்திலே 75 அடி விடப்பட்டிருக்கிறது. இன்று அந்த 75 அடி நிலத்தைகூட வன இலாகா தன்னிடம் மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து வருவதால் அதற்கு அருகாமையில் உள்ள ஏழை விவசாயிக்ள் துண்புறுத்தப் படுகிறார்கள். அது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

அரசு ரப்பர் தோட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, மொத்த வருவாய் 8.60 கோடி என்றும், அதற்குச் செலவு ரூ. 12.60 கோடி என்றும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்திலே,

1982 மார்ச் 11] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

ஒருவேளை அரசு ரப்பர் தோட்டத்திலே உள்ள தொழிலாளர்கள் போனசு கேட்பதினால், வருவாய் இல்லை என்று இந்த குறிப்பிலே இந்தக் கணக்குச் சொல்லப்படுகிறதா என்று தெரியவில்லை, ஆனால் ஒன்றை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் தோட்டத்தை அமைப்பதற்கு பல ஆயிரக்கணக்கான விலை மதிப்புடைய மரங்கள் வெட்டப் பட்டு, விற்கப்பட்டது. கேபிடல் எக்ஸ்பென்டிச்சராக வரக் கூடிய ரூ. 12.60 கோடியில் இந்த மரங்களின் கணக்கு சேர்க்கப்பட வேண்டாமா? அரசு ரப்பர் தோட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் வருவாய் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1979–80-லே 131 இலட்ச மாக இருந்தது, 1981–82-ல் 2.5 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. இதற்கு அந்த உழைப்பாளர்களுடைய உழைப்பிற்கு பங்கில்லையா? இந்தத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த அளவிலே, இன்று அவர்கள் போனசு கேட்பதிலே நியாயம் இல்லையா?

இன்று ஒன்றை தெளிவாக சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 700 கிலோ ஆவ்ரேஜ் புரொடக்ஷனாக இருக்கிற காலத்தில் 1000 கிலோ அரசு ரப்பர் தோட்டத்திலே வந்திருக்கிறது என்பதில் அரசு பெருமை அடைகிறது. அதே நேரத்தில் தனியார் தோட்டங்களில் 1,500 கிலோ ஒரு ஹெக்டேருக்கு ஆவ்ரேஜ் புரொடக்ஷனாக இருக்கிறது என்பதை அரசினுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இன்று அரசு ரப்பர் தோட்டத்தி னுடைய பராமரிப்பு முறையிலே எந்தளவிற்கு அபிவிருத்தி இருக்கவேண்டுமோ அந்தளவிற்கு இல்லை என்பதை சுட்டிக் காட்டி, அதன் காரணமாக இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். அரசு ரப்பர் தோட்டத் தில் அனுபவம் இல்லாதவர்கள் வேலைக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். ரேஞ்சர்கள், பாரஸ்டர்கள் அடிக்கடி மாற்றுகிற நிலை இருக்கிறது. அனுபவம் உள்ளவர்கள் சூப்பர்வைஸ் பண்ணுகிற நிலை இல்லை. இதனால் தனியார் தோட்டங்களில் ஏற்படுகிற வளர்ச்சி இவை களில் இல்லை. அங்கே இருக்கிற மற்றொரு பிரச்சினை என்ன வென்றால், தொழிலாளர்களை பொறுத்தவரையில் ரப்பர் போர்டினுடைய உதவியோடு அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியார் துறையிலே மிகப்பெரிய தோட்டமாக இருக்கிற நீவுஆம்பாடி தோட்டத்திலே தொழிலாளர்களை வேலைக்கு எடுக்கிற நேரத்தில் அவர்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்கிற நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலைமை அரசு தோட்டங்களிலும் கடைப்பிடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தீ பிடிப்பது தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. காடுகளிலே பிடிப்பது போக இப்போது பாக்டரி யிலே பிடிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏன் ஏற்படுகிறது என்பதை அரசு தீவிரமாக பரிசீலிக்க

வேண்டும். இதன் காரணமாக லட்சக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இதை தவிர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படுவதால் அரசு ரப்பர் தோட்டங்களை கார்ப்பரேஷனாக மாற்றுவதற்கு ஒரு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக சொல்லவேண்டுமென்றால் போக்குவரத்து இலாக்காவை கழகங்களாக மாற்றியதற்கு பிறகு அந்தத் துறையிலே வந்திருக்கிற அபிவிருத்தியை நாம் இன்றைக்கு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த முறையிலே அரசு ரப்பர் தோட்டத்தை ஒரு கார்ப்பரேஷனாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்த தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுப்பதற்கு ஒரு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மத்திய அரசு கூட ரெயில்வேக்கும், போஸ்டல் டெலிகிராப்ஸ்ஸில் இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கும் போனஸ் கொடுக்கிற நிலை வந்திருக்கிறது. இந்த நிலைதான் இன்றைக்கு சின்கோனா தோட்டத்திலே இருக்கிற பிரச்சினை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை பார்க்கிற தொழிலாளர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்படுகிற ஊதியம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்களுக்கு போனஸ் இல்லை. மருத்துவ வசதியும் போதுமான அளவிற்கு இல்லை. இந்த நிலை தான் அரசு ரப்பர் தோட்டங்களிலும் இருக்கிறது. குறிப்பாக சொல்லவேண்டுமென்றால் குத்தியார், மருதம்பாறை, காளிகேசம் போன்ற டிவிஷன்களில் இன்றும் மருத்துவ வசதி, குடிதண்ணீர் வசதி போன்றவை சரியாக இல்லை.

அதேபோல வன இலாகா ஏற்படுத்தியிருக்கிற மற்றொரு பிரச்சினை. சிலர் டபர் மரங்களை வெட்டிச் செல்வதிலே இன்று சில தடங்கலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இதன் காரணமாக ஏழை நடுத்தர மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மரங்கள் 20, 30 வருடங்களுக்கு பிறகு வெட்டி எடுத்துச் செல்ல முடியாத நிலை. விறகு என்றால் வெட்டுவதற்கு ஏழைகளுக்கு அனுமதி கொடுத்து அதை வன இலாக்கா வாங்கி டெப்போக்கள் வழியாக அனுப்பினால் இன்றைக்கு விறகுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற தேவை நிவர்த்தி செய்கிற வகையிலே நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வோம் என்றால், மக்களுக்கு விறகு கிடைப்பதற்கும், சிலருக்கு வேலை கிடைப்பதற்கும் வழி ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் 1980—81-ல், 1981—82-ல் உள்ள குறிப்புகளில் மயிலார் கம் ரப்பர் பாக்டரி அமைப்பதாக சொல்லப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இந்த வருடத்தில் அந்த குறிப்புகள் இல்லை. மத்திய அரசு அனுமதி வழங்கவில்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். மத்திய அரசிடம் அந்த அனுமதியை பெற நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச்சு 11] [திரு ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

(முற்பகல் 11-40)

அதேபோன்று மத்திய அரசிடமிருந்து அக்ரிகல்சர் ரிசர்ச் சென்டருக்கும், ரப்பர் பொருள் பற்றிய ரிசர்ச் சென்டருக்கும் வன இலாகாவிடமிருந்து இடம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தகவல். இந்த இரண்டும் அதிகமான உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய முறையிலே இருக்கிறது. ரப்பர் ரிசர்ச் சென்டர் அரசு ரப்பர் தோட்டத்திற்கும்உதவியாக இருக்கும் என்பதாலும் வன இலாகாவிலே இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் மக்கள் சார்பிலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அறநிலையத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு விஷயத்தைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். குத்தகை பாக்கிகளை ஏழை விவசாயிகளிடமிருந்து துன்புறுத்தி வசூலிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஏழை விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிப்பது என்பதை கைவிடவேண்டும், அதை கேன்சல் செய்யவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினை. அறங்காவலர் குழுவிலே ஆளுங்கட்சியினுடைய ஆதிக்கமே பல வருடங்களாக இருக்கின்றது. அரசியல் ரீதியாக ஆளுங்கட்சியினுடைய ஆட்களைப் போடக்கூடிய முறையை மாற்றி அவர்கள் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் செய்கிறவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே பார்த்து இந்து மதத்திலே பக்தியிருக்கிறவர்களாகப் பார்த்து அவைகளை பராமரிக்கக் கூடியவர்களைப் பார்த்து பாகுபாடு இல்லாமல் டிஸ்கிரிமினேஷன் இல்லாமல், போடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பரம்பரை முறை இருக்கக்கூடிய முறையே ஒழிக்கவேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆலயங்களிலே உள்ள கணக்குகளை சரியான முறையிலே தணிக்கை செய்து வெளியிடக்கூடிய நிலைமை மிகக் கம்மியாக இருக்கிறது. கணக்குகளை தணிக்கை செய்து வெளியிட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

நியமனங்களைப் பொறுத்தவரையிலே தாழ்த்தப்பட்ட ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு 18 சதவீதம் ஒதுக்கீடு அந்த இலாகாவிலே இல்லை என்று தெரிகிறது. அந்த இலாகாவிலே அவர்களுக்கு 18 சத வீதம் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

ஊழல் அந்த இலாகாவில் அதிகமாக நடக்கிறது என்று தகவல். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே ஒரு விஷயத்தை நான் உதாரணமாக சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அங்கே இருக்கக்கூடிய அறங்காவலர்கள், அங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் அரசினுடைய விதிமுறைகளை மீறி அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு நியமனம் செய்து கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அங்கேயே அனுபவம் உள்ளவர்கள், சர்வீஸ் உள்ளவர்கள், தகுதி

TRUTH ALONE TRIUMPHS

யுள்ள ஊழியர்கள் எல்லாம் இருந்தும் அவர்களுக்குத்தான் புரமோஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசின் கொள்கை இருந்தும் அவர்களைப் புறக்கணித்து வேண்டியவர்களுக்கு நியமனம் செய்து கொடுக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அதிலே ரொம்ப ஊழல் இருக்கிறது என்று மக்கள் பேசிக் கொள்கிறார்கள்.

அறங்காவலர் குழு, தேவஸ்வம் போர்டிலே பொறுப்பிலே உள்ள அதிகாரிகள் மத வெறியை ஊக்குவிக்கக்கூடிய மாநாடுகளிலே கலந்து கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் முன்னிலையிலேயே மதவெறியை ஊட்டக்கூடிய பேச்சுக்கள் நடந்திருப்பதாக தகவல்கள் இருக்கின்றன. தமிழகத்திலே இப்போதைய சூழ்நிலையைக் கணக்கிலே எடுத்துக்கொண்டு அப்படிப்பட்ட முறைக்கு ஊக்கம் அளிக்காமல் இருக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே பால் கமிஷன் அறிக்கை பற்றி இந்த அவையிலே இரண்டு நாட்கள் விவாதிக்கப்பட்டது. பால் கமிஷன் அறிக்கையின் மேலே போலீஸ் நடவடிக்கைக்கு கொடுக்கப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டது. அந்த என்குயரி என்ன நிலையிலே எந்த ஸ்டேஜில் இருக்கிறது என்பதை அவைக்கு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்து ரிலிஜியஸ் எண்டோமெண்ட் பண்டை வைத்து பள்ளிக்கூடங்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் மருந்தகத்தை பொறுத்தவரைக்கும் நடத்தக் கூடிய நிலைமை இருப்பதைப்போல் தொழில்களை நடத்துவதற்கும்—இன்றைக்கு வேலையில்லாத் திண்டாட்டம்தான் இப்படிப்பட்ட மத வெறிக்கு, மதக் கலவரங்களுக்கு அஸ்திவாரமாக இருக்கின்ற ஒன்று என்ற முறையிலே கோயில் பண்டை தொழில்களை நடத்துவதற்கு—பயன்படுத்தினால் தமிழகத்திலே படித்தவர்கள், படிக்காதவர்கள் ஆகியவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே லாஸ்ட் கிரேட் சர்வன்ட்கள் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருவிதாங்கூர்-ஏகாச்சி ராஜ்யத்திலே தேவஸ்வம் டிபார்ட்மெண்டிலே அவர்கள் ஏற்கெனவே ஊழியர்களாக இருந்தவர்கள். சுற்றுலாத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் தற்போது பணக்காரர்களுக்கு வசதிகானவர்களுக்குத்தான் அவர்கள்தான் அனுபவிக்க முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதை மாற்றி ஏழைகளுக்கும், நடுத்தர மக்களுக்கும் சுற்றுலாவின் அனுபவம் கிடைக்கும் முறையிலே அதை என்ஜாய் பண்ணும் முறையிலே அவர்களுக்கு மலிவான கன்செஷன் ரேட்டிலே என்னென்ன உதவிகள் வேண்டுமென்று

கவனித்து, சுற்றுலாத் தலங்களை அமைத்துக் கொடுத்து, தங்குவதற்கான வசதிகளை செய்து கொடுக்க சுற்றுலா இலாக்கா முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாகப்பட்டினத்தை ஒரு சுற்றுலாத் தலமாக மாற்றுவதற்கு எல்லா வாய்ப்புகளும் இருக்கின்றன. வேளாங்கண்ணி, சிக்கல், நாகூர் போன்ற இடங்களைச் சேர்த்து நாகப்பட்டினத்தை ஒரு சுற்றுலாத் தலமாக மாற்றுவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே உள்ள பேச்சிப் பாறை அணை இருக்கும் இடம் அழகான இடம். இப்படிப் பட்ட இடத்தை ஒரு சுற்றுலாத் தலமாக மாற்றுவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று வால்பாறையில் எல்லா இடங்களையும் சேர்த்து அமைத்து சுற்றுலாத் தலமாக மாற்றுவதற்கு வாய்ப் பிருக்கிறது. அதற்கான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் அதிகமான டிமாண்ட் இருக்கும் பொருள் பாம் ஆயில். பாமாயிலைப் பொறுத்தவரை யிலும் ஆயில் பாம் பிளாண்டேஷன் வைப்பதற்காக மத்திய அரசினுடைய உதவியுடன் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகிறது என்று தெரிய வருகிறது. ஆகவே, ரெட் ஆயில் பாம்பிளான் டேஷன் வைப்பதற்கு வன இலாக்கா ஒத்துழைத்தால்தான் முடி யும் என்ற நிலையிருக்கிறது. 1980ஆம் வருஷம் நவம்பர் மாதத் தில் மத்திய அரசால் இயற்றப்பட்ட அந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில் இன்று விஞ்ஞானிகளிடையே அந்தச் சட்டம் சரியல்ல என்று கருத்துக்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல முறையிலே உள்ள, உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமேயானால்,

In international Standards the Indian council of Research Centre, —ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையத்தை அமைப்பதற்காக பல இடங்களைத் தேடி அவர்களுக்கு இடம் கிடைக்காமல் இன்று வன இலாக்கா விடம் வரப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட வசதி களைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண் டுமேயானால் எங்கள் மாவட்டத்திலே ஒரு நீர்ப்பாசனத் திட்டம் இப்பொழுது அரசால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருப்பரப்பு, எக்ஸ்டென்ஷன் ஸ்கீம் என்று. அதற்கும் அரசுக்கு இந்த நேரத் திலே நன்றியைக் கூறிக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் இப்படிப் பட்ட நடவடிக்கைகளின் வழியாக விவசாயிகளுக்கு அதிக லாபம் கிடைக்க வேண்டுமென்றால் வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையங் கள் வர வேண்டும். அப்படி வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக்கு நிலை யங்கள் வருவதற்கு இண்டர் நேஷனல் அந்த ஹில் சென்டரிலே

மத்திய அரசே ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையத்தை அமைப்பதற்கு முன் வந்திருக்கும் நேரத்திலே வன இலாக்கா, தமிழகத்திற்குக் கிடைக்கக் கூடிய ஒரு பிரத்தியேகமான நல்ல சந்தர்ப்பத்தை நழுவ விடக்கூடாது, அதற்கான இடத்தை கொடுப்பதற்கு வன இலாக்கா முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்ததற்காக நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு ஆர். டி. கோபாலன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு செய்தி அறநிலையத் துறை அமைச்சர் ரவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் மற்றும் காட்டு வனத்துறை மானியத்தின்மீது பேச வாய்ப்பளித் தமைக்காக நன்றி கூறி என்னுடைய உரையைத் துவக்குகிறேன்

நமது மாநிலத்தில் சுவீடன் நாட்டைச் சேர்ந்த அனைத்து நாட்டு வளர்ச்சி நிறுவனத்தின் நிதி உதவியுடன் 1981ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் முதல் நாளிலிருந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்ற சமூகக் காடு வளர்ப்புத் திட்டத்தை முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன்.

மேலும், 1948ஆம் ஆண்டு ஜமீன்தாரி நிலம் ஒழிப்பின் விளைவாக சில குடியானவர்களுக்கு இனாம் பட்டா வழங்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. இதை மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்களும், மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சரவர்களுக்கும் கவனித்து ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு கருத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது, அண்மையிலே களவாடப்பட்ட நமது பண்டைக் காலத்துக் கோயில் சிலைகள் அமெரிக்காவில் இருப்பதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. எவ்வளவோ கட்டுக் காவல் இருந்தும் அதையெல்லாம் மீறி இவ்வாறு சிலைகளை, நமது பண்டைக் காலச் செல்வங்களை, விலைமதிப்பற்றப் படைப்புக்களை இவ்விதம் திருடியவர்களுக்கு எவ்விதக் கொடிய தண்டனை கொடுத்தாலும் தகும் என்பது என் கருத்தாகும்.

அதோடு மட்டுமல்ல, திருடப்பட்டுள்ள சிலைகள் இந்துக்கள் வழிபடும் தெய்வங்களின் திருச்சிலைகளாகும். அவ்வாறு வழி படுகின்ற தெய்வச் சிலைகளைத் திருடுகின்ற ஆட்களுக்கு மிக அதிக பட்சத் தண்டனையை, ஏன், மரண தண்டனையே கொடுத்தாலும் பரவாயில்லை என்பது என் கருத்து. இதை அரசு ஆழ்ந்து பரிசீலனை செய்து இவ்வாறு தண்டனையை உயர்த்துவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் எனது கம்பம் தொகுதியிலே குமுளிப் பகுதியிலே கேரளா பார்டரிலே சுரங்கனார் பகுதியிலே கிட்டத்தட்ட இரு நூறு ஏழைக் குடும்பங்கள் 14 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அங்கே குடியேறி அவர்காகவே விவசாயம் செய்து ஒரு நல்ல நிலைக்கு அந்த இடத்தைளக்கா ண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

1982 மார்ச்சு 11] [திரு ஆர். டி. கோபாலன்]

அங்கே பல ஜாதி மரங்களைப் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். மேலும் கரும்பு, மிளகு, ஏலம், கப்பை போன்ற பலன் தரக் கூடிய பயிர்களைப் பயிரிட்டு ஜீவனம் செய்து வருகிறார்கள். மேலும். எல்லைப் பகுதியாக இருக்கிற அவ்விடத்தில் அவர்கள் எல்லைக் காவலர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இந்த வன இலாகாவினர் அங்கே சர்வே செய்வது போன்ற பல காரியங்களிலே ஈடுபட்டு அவர்களுக்கு சில தொல்லைகளைக் கொடுத்து, அவர்களை வெளியேற்றும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 14 ஆண்டுகளாக அங்கே குடியிருக்கும் அந்த ஏழை, எளியவர்களுக்கு வாழ்வளிக்கும் வகையிலே, அவர்களுக்குப் பட்டா அளித்தோ அல்லது, நீண்ட காலக் குத்தகை கொடுத்தோ, அந்த நிலங்களை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-50.)

மேலும், மதுரை மாவட்டம் உத்தமபாளையம் மேகமலைப் பகுதி கூத்தநாச்சியம்மன் ஏரியாவில் ஏலம் பயிரிடுவதற்காக, 24–11–1978 ஆம் தேதியன்று வன இலாகாவினரால் ஏலம் விடப்பட்டது. ஏலம் எடுத்தவர்கள், உடனே பணமும் கட்டி விட்டார்கள். ஏலம் எடுத்தவர்களுக்கு 8–12–1978-ல் உத்தரவு வழங்கப்பட்டது. ஆனால், இது வரைக்கும் ஏலம் பயிரிட அவர்களுக்கு உரிமம் வழங்கப்படவில்லை. கிட்டத்தட்ட 4 ஆண்டுகள் ஆகின்றன, அவர்கள் ஏலம் எடுத்து. ஆனால், இன்னமும் உரிமம் வழங்கப்படாத நிலைமையிலே அவர்கள் மிகவும கஷ்டப்படும் நிலையிலே இருக்கிறார்கள். அதிலே, சிலர் எங்களுக்குப் பணம் திருப்பிக் கொடுத்தால் போதும் என்று சொல்கின்ற நிலைமைக்குக் கூட வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, உடனடியாக, ஏலம் எடுத்தவர்களுக்கு ஏலம் பயிரிடும் உரிமை வழங்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், மதுரை மாவட்டம் கம்பம் தொகுதியில், கூடலூர் பகுதியிலே குமரிக் காடு வன இலாகாவினர் பராமரிப்பிலே இருக்கின்றது. அது கிட்டத்தட்ட 15,000 லிருந்து 20,000 ஏக்கர் வரை உள்ளது. இந்தக் காடுகளைப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஏலம் விட்டார்கள். அதை ஏலம் எடுத்தவர்கள் பாஸ் கொடுத்து, அங்கே விறகு வெட்ட அனுமதித்தார்கள். அங்கே அப்படி விறகு வெட்டிப் பிழைத்தவர்கள் கிட்டத்தட்ட 100 குடும்பங்கள் இருந்தன. ஆனால், இன்று கிட்டத்தட்ட 2,000 குடும்பங்கள் விறகு வெட்டிப் பிழைப்பதையே தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மாற்றுத் தொழில் இல்லை. எனவே, இந்தக் குமரிக் காட்டை அந்த ஏழை, எளியவர்களுக்கு 5 ஏக்கர் வீதம் நீண்ட காலக் குத்தகைக்கு கொடுத்து அவர்கள் வாழ்வை ஒளி மயமாக்கித் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு ஆர். டி. கோபாலன்] [1982 மார்ச்சு 11

அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்தவுடன் பல நல்ல சிறப்பான காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. மேலும், பல அபிவிருத்திகள் செய்து, இன்று பல கோயில்கள் சிறப்பாக இருக்கின்றன. மேலும் வருமானமும் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும், அதிகாரிகள் கோயிலுக்குப் போகும்போது நிர்வாக அதிகாரியோடு மட்டும் பேசி விட்டுப் போகாமல், அங்கங்கு உள்ள அறங்காவலர் குழுவைச் சந்தித்துப் பல ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகள் செய்து, கோவிலை அபிவிருத்தி செய்யவும், வருமானத்தைப் பெருக்கவும் யோசனை சொல்ல வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கோவில்களிலே, தமிழாசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளித்தமைக்கு இந்த அரசை மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், அவர்களுக்கு ரூ. 165 தான் மாதம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதைச் சற்று உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். கோவில் நிலங்கள் முழுவதையும் அரசு எடுத்து, நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்குக் குத்தகைக்குத் தர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கம்பம் ஸ்ரீகாசி விசுவநாத கம்பராயர் திருக்கோவில் சிறப்பு வாய்ந்த, தொன்மை வாய்ந்த ஒரு கோவிலாகும். ஆனால், அந்தக் கோவில் இப்பொழுது ஏழ்மை நிலைமையிலே உள்ளது. அந்தக் கோவிலுக்குச் சொந்தமாக கடைகள் அதிகமாக இருந்தாலும் அந்தக் கடையை வைத்திருப்பவர்கள் வாடகை தர மறுக்கிறார்கள். காரணம், 4, 5 ஆண்டுக்காலமாகி இன்னும் அந்தக் கோவிலுக்கு வாடகை நிர்ணயம் செய்யவில்லை. எனவே, அரசு அந்தக் கடைகளுடைய வாடகையை நிர்ணயம் செய்ய உடனடியாக உத்தரவிட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவ்வளவு பிரசித்திப் பெற்ற கோவிலை சுற்றி காம்பவுண்டு சுவர் இல்லாத ஒரு நிலைமை உள்ளது. எனவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கோவிலுக்குக் காம்பவுண்டு சுவர் கட்டுவதற்கு கணிசமான தொகை அளிப்பதோடு, ஒரு கல்யாண மண்டபம் கட்டித்தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், குமுளி நீர்வீழ்ச்சியிலுள்ள விபூதி குகைக்கு அருகிலே ஒரு முருகன் கோவில் மிகவும் இயற்கையான சூழ்நிலையிலே அமைந்துள்ளது. அந்தக் கோவிலின் மேலே பாறையினாலே கூரை வேயப்பட்டது போல் ஒரு அற்புதமான காட்சி இருக்கிறது. அந்தக் கோவிலன் மேலே ஒரு நீர்வீழ்ச்சி இருக்கிறது. அந்த நீர் வீழ்ச்சி அந்தச் சிலையின் முன்னாலே விழுவது உண்மையிலே ஒரு அற்புதமான காட்சி. அந்தக் கோவிலை இப்பொழுது அரசு எடுததருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அந்தக கோவிலுககுப் பல நல்ல அபிவிருத்தி செய்து, அதிகமான நிதியை ஒதுக்கி

அந்தக் கோவிலை மிகவும் சிறப்படையச் செய்வீர்களானால், அதுவும் பழனி அருள்மிகு தண்டாயுதபாணி சாமி கோவிலைப் போலவும், திருத்தணி கோவிலைப் போலவும் மிகவும் சிறப்பாக விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

அப்படி அந்தக் கோவிலில் ஒரு அபிவிருத்தி ஏற்பட்டால் அங்கே உள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு கல்லூரி மற்றும் சமூக ஸ்தாபனங்கள் ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை மனதிலே கொண்டு அந்தக் கோவிலுக்கு அதிக நிதி உதவி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, அந்தக் கோவிலை மேலும் சிறப்படையச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் கண்ணகி கோவில் பற்றி கேரள அரசுடன் பேச்சு நடத்தி அது நமது என்பதை உறுதிப் படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தக் கோவிலில் நமது என்பதற்கு பல சான்றுகள் இருக்கின்றது என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். அதை நமது என்று உறுதிப் படுத்தி, அந்தக் கோவிலுக்கு அதிக நிதி உதவி அளித்துப் பல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி அந்தக் கோவிலின் சிறப்பை வெளி உலகத்திற்கு காட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, நமது மாநிலத்தில் இருந்து அந்தக் கோவிலுக்குப் போகின்ற வகையிலே நல்ல, உறுதியான பெரிய சாலை ஒன்றைப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் கம்பம் தொகுதியில் உள்ள சிறப்புடைய சுருளி நீர்வீழ்ச்சி பச்சைகுமாச்சி நகரியத்தையும் வெகு விரைவில் சுற்றுலா மையமாக ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் கம்பம் நகரிலே இது வரையில் சுற்றுலா பயணிகள் வந்து தங்கும் விடுதிகள் இல்லை. அருகிலே தேக்கடி, இருக்கிறது. சுருளி நீர்வீழ்ச்சி இருக்கின்றது, கண்ணகி கோவில் இருக்கின்றது. அதைப் பார்க்க நாள் தோறும் ஆயிரக்கணக்கான சுற்றுலா பயணிகள் வந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். எனவே கம்பம் நகரில் சுற்றுலா பயணிகள் விடுதியைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று, பாராட்டி அமைகிறேன்.

திரு. ஏ. டி. கருப்பையா : பெருமதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நேரத்திலே உங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பில் நான் பேச விழைகிறேன். அறநிலையத் துறை, சின்கோனாத்துறை, வனம், சுற்றுலா சம்பந்தமாக 16,19,93,000 நிதி கேட்டிருக்கிறீர்கள். அதிலே இன்று அறக்கட்டளைச் சம்பந்தமாக 2,21,79,000 நிதி ஒதுக்கும்படி கேட்டிருக்கிறார்கள்.

நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோவில் சம்பந்தப் பட்ட வரையில், கூடாது என்பதல்ல, அதிலே சில கொள்ளையர்கள் குடியேறிவிடக் கூடாது என்பதிலே அமைச்சர் அவர்கள் கண் காணிப்போடு இருக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் இடையிலே பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்து விட்டது என்பதைச் சொல்லக் கடமைப் பட்டவனாக இருக்க முடியாது, காரணம் அதற்குக் கமிஷன் இருக்கின்றது. வேறு சில நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் கோவில் களுக்குச் சொந்தமான லட்சக்கணக்கான நிலங்கள் இன்றைக்கு இருக்கின்றன என்பது அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள்.

அந்த நிலங்களிலே விவசாயம் செய்து கொண்டு இருக்கக் கூடிய சாதாரண ஏழை மக்கள், அரிசன மக்கள், பிற்படுத்தப் பட்ட மக்கள் இன்றைக்கு குத்தகைக்கு விவசாயம் செய்து கொண்டு இருக்கும் போது அவர்கள் குத்தகைத் தொகையைக் கூட கட்ட முடியாத சூழ்நிலையில் நெருக்கடியில் இருக்கிறார்கள், என்பது அமைச்சருக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும். இந்த விவசாயிகள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல், அவர்கள் நீண்ட தவணைகளில் அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய குத்தகை பாக்கிகளை வசூலிக்க வேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை நீண்ட கால தவணையில் வசூலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வ தோடு மட்டுமல்லாமல் அந்தக் கோவில் நிலங்களில் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கின்ற அந்த ஏழை மக்களுக்கு அந்த நிலங் களை ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

சின்கோனா சம்பந்தமாக 2,45,81,000 ரூபாய் நிதி ஒதுக்கக் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

(நண்பகல் 12-00.)

நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சின்கோனாத் துறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும் சாதாரண ஏழைத் தொழிலாளர் கள் பற்றி சென்ற ஆண்டு நான் குறிப்பிட்டேன். அப்போது 2,000 நிரந்தரத் தொழிலாளர்களும் 2,200 டெம்பரரி தொழி லாளர்களும் இருந்தார்கள். இது சென்ற ஆண்டு கணக்கு. இன்றைக்கும் அதே அளவில்தான் இருக்கிறார்கள். 2,000 நிரந்தரத் தொழிலாளர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் டெம்பரரி தொழிலாளர்கள் 2,200 பேர் இருந்த இடத்தில் இந்த ஆண்டு 1,030 பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அவர் களுடைய எண்ணிக்கை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் அதிக மான தொழிலாளர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். ஆனால் அவர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1982 மார்ச் 11] [திரு ஏ. டி. கருப்பையா]

அங்கே இருக்கிற நிரந்தரத் தொழிலாளர்களின் வாரிசுதாரர்களை, அவர்களுடைய வயது வந்த பிள்ளைகளை, ஆண்களையும், பெண்களையும் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்று சென்ற ஆண்டு கேட்டுக் கொண்டேன். அப்படி பதிவு செய்ததாகத் தெரியவில்லை. அதற்குப் பதிலாக இருந்த தொழிலாளர்கள் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அறிக்கையின் மூலம் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

அதேநேரத்தில் சின்கோனாத் துறையில் என்ன உற்பத்திச் செய்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டின் நலனைக் கருதி, அங்கே கர்ப்பத்தடை மாத்திரைகளை உற்பத்திச் செய்கிறார்கள். அந்த மாத்திரைகள் நம் நாட்டிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. அதன் மூலமாக அந்நியச் செலவாணி நம் நாட்டிற்குக் கிடைக்கிறது என்று சொல்லும்போது அந்தத் தொழிலாளர்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே அந்தத் தொழிலை மேலும் வளர்ப்பதிலே அக்கரையோடு கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால்கூட பொருட்காட்சியிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இனாமாக மணம் கமழும் வாசனைத் திரவியங்களைக் கொடுத்தார்களே, அந்தத் தைலங்கள் யாரால் செய்யப்படுகிறது ? அதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் அன்போடு பெற்றுக்கொண்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அது யாருடைய கரத்தால் உற்பத்திச் செய்யப்படுகிறது என்றால் சின்கோனாத் துறையில் இருக்கிற அந்த சாதாரண தொழிலாளர்களுடைய கரங்களால்தான் இப்படிப்பட்ட நறுமணம் கமழக்கூடிய சிறந்த வாசனைத் திரவியங்களை அவர்கள் தயார் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன சம்பளம் தெரியுமா ? 8 ரூபாய் 29 காசுகள். இது நியாயம்தானா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. அவர்கள் உற்பத்திச் செய்கின்ற பொருட்களால் வெளிநாட்டுச் செலவாணியை நாம் உள்நாட்டுக்குக் கொண்டுவர முடிகிறது. அப்படிப்பட்ட மருந்துப் பொருட்களை உற்பத்திச் செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் 8 ரூபாய் 29 காசுகள் என்று சொல்லும்போது நான் வேதனைப் படுகிறேன். காரணம் நானும் ஒரு தொழிலாளி. ஒரு தொழிலாளியின் நிலை இன்னொரு தொழிலாளிக்குத்தான் தெரியும். அதேநேரத்தில் பக்கத்தில் இருக்கிற பிர்லா கம்பெனி, டீ கம்பெனிகளில் இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு 11 ரூபாய் 62 காசு சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள், என்பதை எண்ணிப்பார்க்கும்போது இது நியாயத்திற்கு அப்பாற்பட்டது. நேர்மைக்கு அப்பாற்பட்டது, சட்டத்திற்கு விரோதமானது என்பதைத் தெரிவித்து, அவர்களுக்கும் அந்த அளவுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டு

மென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். சம்பளத்தை உயர்த்திக்கொடுத்து மேலும் அந்தத் தொழிலை அவர்கள் நல்ல முறையில் செய்வதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. அவர்களுக்கு போனசே கொடுப்பதில்லை. தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்காக எல்லாவிதமான சட்டங்களும் செயல் படுத்தப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். அறிக்கையில் அதைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தத் தொழி லாளர்களுக்கு இதுவரை போனஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. ஏன் கொடுக்க வில்லை என்று தெரிய வில்லை. சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. இலாபம் என்றாலும் நஷ்டம் என்றாலும் குறைந்த பட்ச போனஸ் 8.33 சதவீதம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கும்போது அவர்களுக்கு ஏன் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அவர்களுக்கு பல்வேறு சலுகைகளையும் செய்து கொடுத்து, சம்பளத்தையும் உயர்த்திக் கொடுத்து, போனசும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டு மல்ல. அங்கே அரசு உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்று இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளியைப்பற்றி நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதை விரிவு படுத்தி, அந்தப் பள்ளிக்கான பல்வேறு உதவிகளையும் செய்து கொடுத்து, அந்தத் தொழி லாளர்களுடைய குழந்தைகள் நல்லமுறையில் படிப்பதற்கு தேவை யான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க அரசு முன்வர வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சின்கோனாத் துறையிலே பணிபுரியும் தொழிலாளர் களைப் பொறுத்தமட்டிலே வால்பாறைப்பகுதியிலே அவர்களு டைய குழந்தைகள் 7 மைல் தூரத்தில் இருக்கின்ற பள்ளிக்கு வந்து படிக்க வேண்டி இருக்கிறது. அந்தத் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகள், அதிகாரிகளுடைய குழந்தைகள், அரசு ஊழியர் களின் குழந்தைகள் ஆகிய எல்லோரும் பள்ளிக்கு வரவேண்டிய நிலைமை இருப்பதால் அந்தக் குழந்தைகளுக்கு பஸ் பாஸ் இனாமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வனம். வனம் சம்பந்தப்பட்ட வகையிலே ஒதுக்கப் பட்ட தொகை 9,31,58,000 ரூபாய். நான் சென்ற கூட்டத் திலே கூட வனங்கள் அழிக்கப்படுகின்றது, ஒழிக்கப்படுகின்றது என்பது பற்றிச் சொன்னேன். அது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அழிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அது தடுக்கப்படவில்லை என்றால், அதற்காகக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என் றால் வனங்கள் அழிந்து விடும், அப்படி வனங்களில் உள்ள மரங்கள் எல்லாம் அழிந்து விட்டால் மழை குறைந்து விடும். அதனால் விவசாயமும் இந்த நாட்டிலே பெருமளவுக்குப் பாதிக் கப்பட்டு விடும். 4 மாதங்களுக்கு முன்பு கூட தர்மபுரி பகுதி

1982 மார்ச் 11] [திரு. ஏ. டி. கருப்பையா]

யிலே அருமையான சந்தன மரம் போன்றவற்றை வெட்டிச் செல்வதன் காரணமாக அங்கே போலீஸ்காரர்களுக்கும், வன அதிகாரிகளுக்கும் கடுமையான மோதல் ஏற்பட்டது. அதனால் அந்தப் பகுதியின் கிராமங்களிலே பெரிய ஊர்வலமும், போராட்டங்களும் நடைபெற்றன. அந்தப் பகுதியிலே பஞ்சாயத்து செய்யப்பட்டு சமாதானம் செய்யப்பட்டதற்குப் பிறகும் கூட அங்கே இப்படிப்பட்ட பிரச்சினை இருந்து வருவதாக குறிப்புகள் வந்திருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து யானைகள் வேட்டையாடப்படுவது பற்றிய தகவல் இருக்கின்றது. வால்பாறை பகுதியில் பன்னிமேடு என்ற எஸ்டேட் பக்கத்திலே 16 வயதுடைய ஒரு இளம் யானை இறந்து கிடந்து அழுகி நாற்றம் எடுத்து அந்தப் பகுதியிலே ஜனங்கள் நடமாடுகிறபோது அதுபற்றித் தெரிந்து அதன் தந்தத்தை எடுத்துக்கொண்டுபோய் போலீஸ் பாதுகாப்பிலே வைத்தார்கள். நானும் அந்தத் தந்தத்தைப் பார்த்தேன். அவர்கள் கூறினார்கள் இதற்கு வயது 16 இருக்கும் என்று. ஆனால் அதே நேரத்திலே அந்த யானை எப்படி இறந்தது என்பதிலே சந்தேகம் இருக்கின்றது. அது தானே இறந்ததா அல்லது கொலை செய்யப்பட்டதா என்பதைப் பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே அங்கே ஏதோ ஒரு கூட்டம் இருந்து கொண்டு யானையை வேட்டையாடி வருகின்றதா என்பதைக் கவனமாக பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து சுற்றுலா சம்பந்தமாக 2,21,75,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. எங்களுடைய வால்பாறை பகுதியிலே அருமையான இயற்கை வளங்கள் இருக்கின்றன. அணைக்கட்டுகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. சோலையாறு அணை இருக்கின்றது. ஆழியாறு அணை இருக்கின்றது. காடாம்பாறை அணை இருக்கின்றது. இப்போது கூட நீரேற்றும் மின் திட்டம் அங்கே கட்டப்பட்டு வருகின்றது. இப்படி இயற்கை வளங்கள் நிறைந்த அந்த மலைப் பகுதியில் பலவகையான அடர்ந்த மரங்கள் இருக்கின்றன. குரங்குகள் குளிக்கின்ற ஒரு அருமையான நீர்வீழ்ச்சி இருக்கின்றதா? ஆகவே அந்த இடத்தினைச் சுற்றுலாத் தலமாக அமைக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே அன்போடு கேட்டு என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தப்பட்டவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மணியாண்டிப்பட்டணம் என்ற ஊரிலே மனோன்மணி செல்லமுத்து என்ற ஒரு அம்மையார் 3 ஏக்கர் நிலத்தை அந்த ஊரிலே உள்ள உயர்நிலைப்பள்ளிக்குத் தானம் வழங்கினார்கள். அந்தப் பள்ளிக்குக் கட்டிடம் கட்டுவதற்காக மாவட்டக் கல்வி அலுவலர் அவர்களுடைய பரிந்துரை அனுப்பப்பட்டது. 5 இலட்சத்து 75 ஆயிரம் ரூபாயிலே கட்டலாம் என்று பரிந்துரை செய்யப்பட்டு அதற்கான ஏற்பாடுகள் எல்லாம் செய்யப்பட்டு, இது கிட்டத்

[திரு. ஏ. டி. கருப்பையா] [1982 மார்ச் 11

தட்ட 1975-லே தொடங்கப்பட்டது. ஆனால் இதன்மீது எந்தவிதமான முயற்சியும் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரிய வில்லை அந்தப் பள்ளியினைக் கட்டுவதற்காக 3 ஏக்கர் நிலம் இனாமாகக் கொடுக்கப்பட்டபிறகும் கூட அந்தப் பள்ளி கட்டப் படாமல் இருப்பது வருந்தத் தக்கது. ஆகவே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து அந்தப் பள்ளிக் கூடத்தை கட்ட அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் எட்டயபுரம் முன் னாள் ஜமீந்தாருக்கு பட்டா கிடைத்து உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் கீழ் மிச்ச நிலமாக அறிவித்த ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. இந்தக் காடுகள் முன்பு மேய்ச்சல் நிலங்களாக, சிறைக்காடுகளாக இருந்தன. அந்த இடங்களில் கிராமக் காடு கள் வளர்க்க திட்டம் இட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கி றேன்.

அடுத்ததாக, சுற்றுலா. கொடைக்கானலுக்கு ஏராளமான வெளிநாட்டுப் பயணிகள் வருகின்றனர். அவர்களுக்கு அங்கு தங்குவதற்கு கொடைக்கானலில் ஹோட்டல் இல்லாமல் கஷ்டப் படுகிறார்கள். எனவே, கொடைக்கானலில் சுற்றுலாப் பயணி களுக்காக சிறந்த ஒரு ஹோட்டலை அங்கே கட்டித்தர வேண் டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கி றேன்.

[பிற்பகல் 12·10]

திரு. த.மாரிமுத்து : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர் களே, நடந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கையில் கலந்து கொள்கிற வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதலில் நான் என் நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கோவில் பணத்தையெல்லாம் கொள்ளையோ கொள்ளை என்று கொள்ளையடித்து காலம் போய் இன்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் கோவில்கள் எல்லாம் புண்ணியஸ் தலமாக போற்றி பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. என்று நான் பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்வேன். மாண்புமிகு அற நிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய மேற்பார்வையில் இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் நிர்வாகம் சீரும் சிறப்புமாக நடைபெற்று வருவதை பக்தர் பெருமக்கள் பாராட்டுகிறார்கள். ஆன்றோர்களும் சான்றோர்களும் பெருமைப்படுகிறார்கள். இந்த வாழ்த்தையும் வரவேற்பையும் காணப்பெறாதவர்கள் காழ்ப் புணர்ச்சி கொண்டு பொது மக்களிடம் பொல்லாங்கு பல சொல்லி அவை எடுபடாமல் போகவே நம் ஆசை நிறைவேறுமா என்று நடையாக நடந்தார்கள். அவர்கள் ஆசை கடல் அலையைப் போல் மறைந்து போனதை நாடு கண்டது.

அறங்காவலர்கள் குழுக்கள் நியமிப்பதில் கட்சி பாகுபாடு இல்லாமல் நியமிக்க வேண்டும் என்று ஒரு சில உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவில் அறங்

1982 மார்ச் 11] [திரு. த. மாரிமுத்து]

காவலர் குழுவும், பழனி அறங்காவலர் குழுவும், அவற்றில் கட்சி பாகுபாடு இன்றி பொறுப்பானவர்களை இந்த அரசு நியமித்திருக்கின்றது. இவையே இருகண்கள் என சாட்சியம் அளித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

இன்று அறநிலையத் துறை சீரும் சிறப்புமாக நடைபெற்று வருகிறது. கோவில் பணத்தை கொள்ளையடிக்காத அரசு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு. மருதமலை உண்டியலை காப்பாற்றும்அரசு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு. கோவில் சிலைகளைக் காப்பாற்றுகின்ற அரசு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு. கும்பாபிஷேகம் என்ற பெயரிலே கொள்ளையடிக்காத அரசு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு. கோவில் நிலங்களை சொந்தமாக்கிக் கொள்ளாத அரசு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு. கோவில் நிலங்களை குறைந்த குத்தகைக்குவிட்டு கொள்ளை இலாபம் சம்பாதிக்காத அரசு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு. ஆலயங்களில் சமபந்தி போஜனம் நடத்தி ஆதி திராவிட மக்களுக்கு பெருமை தேடித் தந்த ஒரே அரசு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு. இப்படி நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிற இந்தத் துறைக்கான மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காட்டு இலாகா, காட்டின் நல்ல வளர்ச்சியில்தான் நாட்டின் வளர்ச்சி அடங்கியிருக்கிறது. காடுகள் மக்களுக்கு பெரும் பயன் அளிக்கின்றன என்பதால் காடு வளர்ப்பதிலே காடுகளை காப்பதிலே மிகுந்த நாட்டம் கொண்டிருக்கிறது இந்த அரசு என்பதற்கு மாவட்ட ஆட்சியாளர்களின் தலைமையிலே அமைக்கப்பட்டுள்ள குழுவே சான்றாக விளங்குகின்றது. வனப் பரப்புகளை அதிகப்படுத்தி முறையாக நிதி ஒதுக்கீடும் செய்து பெருமளவில் வனத் தோட்டங்கள் பயிரிடப்படும், ''காடு வளர்ப்பு'' திட்டத்தை வரவேற்கிறேன். திருச்சி மாவட்டத்தில் நடந்த சந்தன மரத்திருட்டு சர்க்காரியா கண்டுபிடிப்பை காட்டிலும் பல மடங்கு பிரசித்தி பெற்று விளங்கியதை நாட்டு மக்கள் நன்கு அறிவர். ஆகவேதான் இன்றைய ஆட்சி வனத்துறை பாதுகாப்புக் குழுக்கள், பறக்கும் படை வனசோதனைச் சாவடிகள் ஆகிய வனப்பாதுகாப்புகளை அமைத்து கள்ளத்தனமாக மரங்களை வெட்டிக் கடத்தும்முயற்சிகளை முறியடிப்பதில் தனிக் கவனம் செலுத்தப்படுவதைப் பாராட்டுகிறேன்.

1981 ஆம் ஆண்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள 271 சந்தன மரத் திருட்டும் 16·18 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள சந்தன மரக் கட்டைகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டிருப்பதும் இந்தத் துறையை மேற்கொண்டிருக்கிற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய தூய்மை நிறைந்த சிறந்த நிர்வாகத்திற்கு ஓர் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும். ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பார்கள்.

வனத் தோட்டங்களை வளர்த்தும் கண்போல் காத்தும் வருகின்ற இந்த அரசு வன அடிப்படைத் தொழில்களுக்கான மரக்கூழ், மிலாறு, பட்டைகள், உற்பத்திக்கான மரத் தோட்டங்களை பயிரிடும் முயற்சி பல்வேறு திட்டங்களின் கீழ் செயல் படுத்தப்பட்டுவருவதும், 1981-82-ல் 3,700 ஹெக்டேர் பரப்பில் வளர்க்கப்பட்ட மென்மரத் தோட்டங்கள் 1982-83-ல் 49 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீட்டில் 4,000 ஹெக்டேர் பரப்பிற்கு மேல் வளர்க்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது என்பதும் திட்டமிட்ட குடும்பமே தெவிட்டாத குடும்பம் என்பதற்கேற்ப மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு திட்டமிட்ட அரசு என்று பாராட்டுவதில் பெருமைப்படுகிறேன்.

ரப்பர், முந்திரி, தேக்கு, செம்மரம், விறகு மரங்கள், ஏலக்காய் போன்ற வளர்ச்சிகளில் திட்டங்களை தீவிரப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு பழங்குடியினர் வளர்ச்சியில் இந்த அரசு மிகுந்த அக்கறை கொண்டு அதற்கான மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை செய்துவருகிறது.

திரு. கே. உச்சி : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சின்கோனா, வனத்துறை, செய்தி, சுற்றுலாத் துறை, அறநிலையத் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வன இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில் நீலகிரி மாவட்டத்தில் மத்திய சர்க்காருடைய கொள்கையாகிய மூன்றில் ஒரு பங்குக்கு மேல் அங்கே காடு இருக்கிறது என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த வன இலாகாவை இந்த தமிழக அரசு மிக நல்லமுறையில் பயன்படுத்தி, அங்குள்ள தேயிலைத் தோட்டங்கள், மற்றும் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய புதிய மரங்களை வளர்ப்பதற்கு, அவைகளைப் பாதுகாப்பு செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறது என்பதை பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த வன இலாகாவில் ஏறத்தாழ கிராமப் பகுதிகளில் பார்ம் பாரஸ்ட் பகுதிகளில் ஒருசில மரங்கள் களவாடப்படுகின்றன. அங்குள்ள வாட்சர்கள், கார்டுகள் போதுமான அளவிலே இல்லை என்ற அந்தக் குறையை நான் சொல்கிறேன். இந்தக் குறையைக் களைய வேண்டும். இப்போது 2, 3 கிராமங்களுக்கு ஒரு வாட்சர், கார்டு என்றிருக்கிறார்கள். அதிக அளவிலே வாட்சர்கள், கார்டுகள் போட்டால், இந்த ஒரு சில மரங்கள் திருடு போவதையும் கண்டுபிடிக்க வசதியாக இருக்கும். அதே நேரத்தில் அந்த வாட்சர்களுக்கும், கார்டுகளுக்கும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் துப்பாக்கி கொடுத்திருப்பதையும் வண்டி வாகனங்கள் கொடுத்திருப்பதையும் நான் பாராட்டுகிறேன். துப்பாக்கி கொடுத்திருப்பதால், அங்கே மரங்களை வெட்டுவது யாராக இருந்தாலும், அவர்களை சுடுவதற்கான அதிகாரமும் வழங்கப் படவேண்டும், நான் கேள்விப்படுகிறேன் துப்பாக்கிக் கொடுக்கப்

பட்டிருக்கின்றதே தவிர, அவர்களுக்கு சுடுவதற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று. எனவே, அந்த அதிகாரத்தையும் அவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நீலகிரியில் இந்த வன இலாகா காடுகளிலுள்ள கற்பூர மரங்களை விஸ்கோஸ் நிறுவனத்திற்கு கான்ட்ராக்ட் கொடுக்கப் படுகிறது. ஆனால், நீலகிரியில் 11 கூட்டுறவு தேயிலைத் தொழிற் சாலைகள் இருக்கின்றன. இந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு எரி பொருள்களாக அந்த மரங்களைக் கொடுப்பதற்கு இந்த தமிழக அரசு, நமது ஆற்றல் மிக்க அமைச்சர் ஆர். எம். வீ. அவர்கள் வழிவகை கண்டாக வேண்டும். தேயிலைத் தொழிற்சாலை களுக்குத் எரிபொருள்கள் எவ்வளவு அவசியம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இங்கே சின்கோனாவைப் பற்றிப் பேசினார்கள். உயிர் காக்கும் மருந்துகளையெல்லாம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஒரு இலாகா. அந்த இலாகாவினுடைய மருந்துகளை வெளிநாடு களுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய போதுமான நிலை, அதிகாரமில்லை என்றும், மத்திய சர்க்கார் பல்வேறு நேரங்களில் தடை செய்து இருப்பதாகவும் அறிகிறேன். அந்தத் தடையை தமிழக அரசு ஒவ்வொரு ஆண்டும் வற்புறுத்திக் கேட்டு, நீக்குவதாக அறிகிறேன். எனவே அந்தத் தடையை நிரந்தரமாக நீக்க அந்த உயிர் காக்கும் மருந்துகளை உலக நாடுகளுக்கு ஏற்று மதி செய்ய வழிவகை காணவேண்டும். அதற்கு நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், நமது அமைச்சர் அவர்களும் மத்திய சர்க்காரோடு போராடியாவது இந்த அனுமதியைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இந்த வனத் துறை இலாகாவிலே உள்ள காடுகளில் மென் மரங்கள் வளர்க்கப்பட்டு, நீலகிரி மாவட்டத்தில் கூடலூர் பகுதி யில் ஒரு ஒட்டுப் பலகைத் தொழிற்சாலை, இன்னும் பல்வேறு தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தித்தர இந்த அரசு முன்வந்து இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதற்காக, அந்த மக்கள் சார்பாக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

LEGISLATIVE ASSEMBLY TRUTH ALONE TRIUMPHS

(பிற்பகல் 12-20).

அடுத்து நீலகிரி மாவட்டத்திலே உள்ள சில்வர் பக்ஸ் மரங்கள் வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்திலேயிருந்து ஷெட்யூலில் சேர்க்கப் படவில்லை. ஆனால் அந்த மரங்கள் இப்போது சேர்க்கப்பட்டு உள்ளது இதை அருள்கூர்ந்து அமைச்சர் அவர்கள் நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் சாதாரண கிராமவாசிகள் 10 மரங்கள், 20 மரங்கள் என்று அவர்களுடைய தோட்டங்களிலே வைத்து வளர்த்து வருகிறார்கள். அதை வெட்டுவதிலே, கட்டிங் பெர்மிட் வாங்குவதிலே சிரமங்கள் ஏற் படுகின்றன. அந்த மரங்களை வைக்க வேண்டும், வளர்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தையே அவர்கள் விட்டுவிடுகிற ஒரு அபாயம் இருக்கிறது. அதற்கு அரசு ஒரு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உதகையிலே சுற்றுலாப் பயணிகளை கவரும்படி சேரிங் கிராசையும், தொட்டபெட்டாவையும் இணைக்க ஒரு ரோப்-வே வேண்டுமென்று அந்த பகுதி மக்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கல்லன் அவர்களும் இதை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். இதை அமைத்துத் தர கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீலகிரியிலே கர்நாடகப் பகுதியிலே தெரியக்கூடிய டி.வி.யை பார்ப்பதற்கு டி.வி. ஸ்டேஷனை அமைக்க அரசு முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மலைப் பகுதியில் ஆடு மாடுகளை வளர்த்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் பட்டிகளிலே அடைக்கும் போது அங்கு சாணத்தை எடுக்கும் உரிமை அப் பகுதி மக்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த உரிமையை அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிலச் சீர்திருத்தம் செய்த காலத்தில் வெளியேற்றப்பட்டபோது கிட்டதட்ட 6,000 ஏக்கர் நிலங்கள் அரசு கையகப்படுத்தியுள்ளது. அந்த இடங்களில் மென்மரங்களை வளர்த்தால் மரத் தொழிற் சாலைகள் அதிகமாக ஏற்பட வாய்ப்பாக இருக்கும். அந்த பகுதியிலே தேயிலை தோட்டங்களில் வேலை செய்பவர்களுக்கு மத்திய அரசு ஒரு குடும்பத்திற்கு மூன்று பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை தமிழக அரசு வற்புறுத்தி இருப்பதாக அறிகிறேன். இதை மேலும் வற்புறுத்தி வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

* திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆண்டபோது எதிர்க் கட்சி வரிசையிலே உள்ளவர்களில் ஒருவர் உங்களுடைய நாட்கள் எண்ணப்படுகிறது என்று சொன்னார். ஆனால் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், நான் அடியை அளந்து தான் வைக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அதை போல தூற்றுவார் தூற்றட்டும், போற்றுவோர் போற்றட்டும் என்று ஏற்றமிகு கொள்கைகளை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர் களுடைய காலத்திலே அமுலாக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த இந்து சமய அறநிலைய மானியத்தை நான் வரவேற்று பேசுகிறேன்.

கடந்த கால அரசுகளை விட புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் கோவில் வருமானம் பெருகியிருப்பதோடு, பல கோவில் களுக்கு திருப்பணிகள் நடத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. என்னைப் பொறுத்த வரையிலே சிதம்பரத்திலே, நண்பர் இளையபெருமாள் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நந்தனார் என்பவருக்கு தமிழ்நாட்டிலே கோவிலே கிடையாது. புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியிலே தான் சிதம்பரத்திலே ஒரு காட்டிற்கு இடையே இருந்த நந்தனார் கோவிலை கண்டுபிடித்து அதற்கு கும்பாபிஷேகமும் நடத்த ஒரு குழுவை நியமிப்பதோடு அல்லாமல்

1982 மார்ச் 11] [திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்]

அந்த கோவிலுக்குச் செல்கிற மூக்கியமான பாதையில் ஒரு தோரண வாயில் கட்ட வேண்டுமென்றும், மகாகவி வரகவி என்று சொல்லப்படுகிற வள்ளலார் இராமலிங்க அடிகளார் பிறந்த ஊரில் அருமையான நினைவு சின்னத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் நம்முடைய மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிக்கு என்னுடைய பாராட்டு தல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அறநிலையத் துறையில் பல சீர்திருத்தங்கள் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதற்காக மாநில அளவில் ஒரு ஆலோசனைக் குழுவையும், இதன் கீழ் இன்னொரு உட்குழுவையும் அமைத்து கோவில் நிலங்களிலேயிருந்து குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து வர வேண்டிய 16 கோடி ரூபாய் எப்படி வசூலிக்கலாம் என்றும் அது ஒரு பக்கம் இருக்க இனி எதிர்காலத்திலாவது அந்தக் குத்தகைகளை வசூலிப்பதற்காக நாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக, அறிவுரை கூறுவதற்காக ஒரு உட் குழுவை நியமித்ததையும் சமயம், இனம், பேதம் இல்லாமல் அர்ச்சகர்களை நியமிப்பதற்காக ஆலோசனை கூறவேண்டும் என்று ஒய்வு பெற்ற நீதிபதி திரு. மகராஜனைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு குழுவை நியமித்து அறிக்கை பெற்றதும் சிலைகள் திருடுவதைக் கண்டுபிடித்ததோடு மட்டுமல்லாமல் கடுமையான தண்டனை கிடைப்பதற்காக சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்களைத் திருத்துவதற்கும் பல பேர்களால் கேட்பாரற்று இருக்கின்ற அறக் கட்டளை சொத்துக்களை மைனர் சொத்துக்களை எப்படி விற்க முடியாதோ அதைப்போல் ஒரு பாதுகாப்புக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதற்காக அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் கொண்டு வந்திருப்பது பல்வேறு சீர்திருத்தங்களின் மூன்னேற்றப் பாதையில் உள்ள முக்கியமான மைல் கற்கள் ஆகும்.

நம்முடைய அறிக்கையிலே தமிழருடைய நாகரீகம், பண்பாடு, கலாச்சாரம் ஆகியவைகளைக் கட்டிக்காக்கும் கருவூலங்களாக கோயில்கள் திகழ்கின்றன. அதை தொடர்ந்து இந்த அரசு அமலாக்குவதற்கு பாடுபடும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நேற்றைக்கு முதல் நாள் புவனகிரித் தொகுதியில் கிள்ளை பேரூரிலே இந்து மூஸ்லீம் ஒற்றுமையை நினைவுபடுத்துவதற்காக ஷேக் சின்ன மௌலானா என்ற பெரிய நாதஸ்வர வித்வானை வரவழைத்து கவி க. மூ. ஷெரீப்பையும் வரவழைத்து அங்கே பெரிய சிறப்பான நிகழ்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்த மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்களையும், புரட்சித் தலைவர் அரசையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தியாவின் வட புலங்களிலே மசூதிக்குப் பக்கத்திலே யாராவது தாரை தப்பட்டை ஊதினால், மேளம் வாசித்தால் நாதஸ்வரம் வாசித்தால் உடனே கலவரம் ஏற்படும். இதுவரை கலவரங்கள் சம்பந்தமாக ஏற்படுத்திய விசாரணைக் கமிஷன்கள் அப்படித்தான் ரிப்போர்டில் கொடுத்திருக்கின்றன. ஆனால்

கிள்ளைக்குப் பக்கத்திலே உள்ள தர்க்காவிலே மகான் சுத்தாரி அடக்கமாகி இருக்கிற அந்த மசூதிக்கு எதிரே திருமுட்டத்தைச் சேர்ந்த பெருமாள் வந்து இருந்ததும் அந்த திருமுட்டப் பெருமாள் சாமிக்கு சூட்டப்பட்ட மாலையை எடுத்து அந்த தர்க்காவில் கொண்டு போய் அந்தப் பெருமாளினுடைய அர்ச்சகர் அய்யங்கார் போட்டதும் சர்க்கரை வைத்து பாத்தியா ஓதுவதும் அதைப் பலபேர் கண்டு களித்ததும் தர்க்காவிற்கு நாதஸ்வரம், தாரை, தப்பட்டை, நகடா போன்ற பல்வேறு வாத்தியங்களை முழங்கிக் கொண்டு முஸ்லீம் பெருமக்கள் உள்ள 2, 3 வீதிகளில் வந்ததையும் அதை முஸ்லீம்கள் பார்த்து அமைதியாக மகிழ்ந்ததும் வேறு எங்கும் இந்தியாவில் நடக்காத நிகழ்ச்சி. ஆகவே இந்திய ஒருமைப்பாட்டை நிலைநாட்டுவதற்கு அதை முக்கியமான ஒரு நிகழ்ச்சியாக ஏற்பாடு செய்து தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமென்ற முறையிலே சிறப்பாக அந்த நிகழ்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். அது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடப்பது மட்டுமல்லாமல் சிதம்பரத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கல்லன் பேசுகின்ற போது சிதம்பரத்தைப் பொறுத்த வரையில் வழக்குக்கு அப்பீல் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்த அறிக்கையிலே ஒரு மடத்தைப் பொறுத்தவரையில் 4 கோடி ரூபாய் பாழாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டு வருமானம் 49 இலட்சம் ரூபாய் உள்ள அந்த மடம் போன்ற பல மடங்களை சர்க்கார் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வருவதற்கு சென்ற ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட அந்தச் சட்டமுன்வடிவு 64 ஆம் எண்ணுள்ள சட்டத்தை இதுவரை மத்திய சர்க்கார் அனுமதிக்காமல் இருக்கிறது. அந்தக் குறிப்பிட்ட மடம் மாத்திரம் 4 கோடி ரூபாய் பாழடிக்கக் கூடிய அந்த மடம் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் ரிட்டுக்குப் போய் அதற்குச் சாதகம் இல்லையென்றவுடன் மேலுரிட்டுக்கு மேல் அப்பீல் செய்து நிலுவையில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்தக் காலத்திலே சொல்வார்கள், அரசு அன்று கொல்லும், ஆண்டவன் நின்று கொல்லும் என்று. இன்றைக்கு நடைபெறுகின்ற நிலைமையைப் பார்த்தால் எதற்கெடுத்தாலும் ஸ்டே கொடுப்பதும் அப்பீலுக்கு மேல் அப்பீல் போவதும் முன்னேற்றமான பல சட்டங்கள் அமலாக்கப்படாமல் தடைப்படுத்தப்படுவதும் நித்திய நிகழ்ச்சியாக இருக்கின்றது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது மாத்திரமல்ல பல்வேறு ஊர்களிலே கேட்பாரற்று ஹெர்டிட்டரி டிரஸ்டி என்ற பெயரால் அறக்கட்டளைகளுக்குப் பாத்தியமான பல்வேறு சொத்துக்கள், தர்மங்கள் சீராகச் செய்யப்படாமல் பாழாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. மாதம் 75 ரூபாய் 100 ரூபாய் என்று சொற்ப குத்தகைக்கு வாடகைக்கு வாங்கிக் கொண்டு பலமுள்ளவர்கள் அந்த அந்த ஊரில் உள்ள போக்கிரிகள் அந்த இடங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் இதுவரையில் மன்னர்கள் வேண்டாம் என்று

சொன்னோம். மன்னர்கள் மானியத்தை ஒழித்தோம், ஜமீன் தார்களை ஒழித்தோம். வாரிசுப் பரம்பரை என்ற முறையிலே மணியக்காரர்கள் பதவிகளை வேண்டாம் என்று ஹைகோர்ட் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் தொடர்ந்து ஹெர்டிட்டரி டிரஸ்டி என்பதை வைத்திருக்க வேண்டுமா ஹெர்டிட்டரி டிரஸ்டி என்று சொல்வது இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் ஆர்டிகள் 19-ன் கீழ் ''பிராப்பர்ட்டி'' என்று வராது என்று கோர்ட்டுகள் தீர்ப்பளித்திருக்கின்றன. அந்த முறையில் இந்தச் சீர்திருத்தமான கருத்துக்கள் இருக்கிறபோது தர்ம பாகங்கள் தர்மத்திற்குச் சொந்தமான கட்டடங்கள், நிலங்கள் வீணாகாமல் இருப்பதற்கு பரம்பரை தர்மகர்த்தா முறையை ஒழிக்க ஒரு சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். அல்லது ஒய்வு பெற்ற நீதிபதி மகராஜன் தலைமையிலே குழு ஏற்படுத்தியதைப்போல எந்தவொரு நீதிபதி தலைமையிலே யாவது ஒரு குழுவைப் போட்டு ஆய்வு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30).

''டினாமினேஷன் டெம்பிள்'' என்ற போர்வையிலே நாங்கள் பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்கள் என்ற போர்வையிலே சட்டத்தில் பலபேர் தப்பிக்கப் பார்க்கிறார்கள். எனக்குக் கிடைத்த தக வலின் பிரகாரம் சில பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு செல்வாக்குள்ள சில பேர்கள் டெபுடி கமிஷனர் அல்லது அந்த ஊருக்குச் சம்பந்தப் பட்ட துணை ஆணையாளரிடம் வழக்குகள் போட்டு இருக்கிறார் கள். அந்த வழக்குகளிலே பிரதிவாதிகளைச் சேர்ப்பதில்லை. பிரதிவாதிகள் இருந்தால் அல்லவா கேட்பார்கள் அதிலே ஏதாவது சொல்லுவார்கள், இந்த ஊரிலே இது உண்மை, இது உண்மைக்கு மாறானது என்று சொல்ல முடியும். அப்படி வழி இல்லாமல் பிரதிவாதிகளையே போடாமல் வழக்கை மட்டும் போட்டு தாங்கள் இந்தக் கோயிலுக்குப் பரம்பரை தர்மகர்த் தாக்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு சொத்துக்களை வீணாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே ஒரு பட்டியலைப் போட்டு, கடந்த பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்து பிரதிவாதிகளே இல்லாமல், எக்ஸ்பார்ட்டியாக இந்தந்தக் கோயில்களுக்கு அல்லது இந்தந்த தர்மஸ்தாபனங்களுக்கு தாங்கள் தான் பரம்பரை தர்ம கர்த்தாக்கள் என்று யார் யார் தீர்ப்பு வாங்கியிருக்கிறார்களோ அந்தத் தீர்ப்புகளையெல்லாம் மறுபரிசீலனை செய்வதற்கு நட வடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்த டினாமினேஷன் டெம்பிள் என்ற போர்வையில்தான் நான் சார்ந்திருக்கின்ற சிதம்பரத்திலுள்ள நடராஜர் சோயிலும், கோயில் என்றாலே அதுதான், பெரிய கோயில் என்றாலே அது தான் என்று சொல்லப்படுகின்ற கோயில். நேற்றைய தினம் கூட ஒரு பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். சிதம்பர ரகசியம் தொடர்ந்து எழுதப் போகிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால்

பலபேருக்கு சிதம்பர ரகசியம் என்று சொன்னால் அந்த நடராஜர் நடனம் ஆடுகின்ற இடத்திற்குப் பக்கத்திலே, வலது புறத்திலே உள்ள வில்வ இலைகளை, கற்சுவர் மாதிரி இருக்கிறது. அதிலே ஏதோ உருவமெல்லாம் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பக்கதர்களுக்கு தீபாராதனை காட்டி அதுதான் ரகசியம் என்று சொல்கிறார்களே தவிர அதிலே என்ன ரகசியம் இருக்கிறது என்பதை யாரும் சொல்லவில்லை. தொடர்ந்து 120 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நீதிபதி முத்துசாமி ஐயரும், முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சென்னை உயர்நீதிமன்றமும் இந்தத் தில்லை நடராஜர் கோயில் என்பது தமிழனுக்குச் சொந்தமானது, சைவர்களுக்குச் சொந்தமானது, பொதுக் கோயில் என்று தீர்ப்பளித்த பிற்பாடும் துணிந்து அவர்கள் இது எங்கள் கோயில், கோயில் மாத்திரம் அல்ல, நடராஜரும் தங்கள் கூடவே, 3,000 பேர்கள் வந்ததாகவும், பூலோகத்தில் சிதம்பரத்திற்கு வந்தவுடன் எண்ணிப் பார்த்ததாகவும், 2,999 பேர்தானே நாம் இருக்கிறோம் எங்கே இன்னொருவரைக் காணவில்லையே என்று கேட்டபொழுது பக்தா, நானும் உங்களிலே சேர்ந்தவன் என்று நடராஜரே சொன்னதாகவும் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு பல தகாத காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நான் அந்த ஊரைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் சொல்கிறேன். கோயிலைச் சேர்ந்த தீட்சதர்கள் கோயில் முன்னாள் செக்கரட்டரியாக இருந்தவர்கள், முன்னாள் இரண்டு பேர், இப்பொழுதுள்ள நிர்வாகத்திலே உள்ள உறுப்பினர்கள் இவர்கள் அத்தனை பேரும் மாண்புமிகு நம்முடைய முதல்வர் அவர்களுக்கும், இந்தியப் பிரதமர் அவர்களுக்கும், பெரியவர் சங்கராச்சாரியார் அவர்களுக்கும் தங்களுடைய குறைகளை, அங்கே நடக்கிற தகாத முறைகளைப் பற்றியும் மனுப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மனுவிலே சொன்ன விஷயங்களை இந்த மாமன்றம் அறிய வேண்டும். ஏனென்றால் இந்த சிதம்பர ரகசியம்தான் முக்கியமான ரகசியம். மாமன்ற உறுப்பினர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய ரகசியம்.

நடராஜர் கோயிலில் உள்ள பாண்டிய நாயகம் என்ற கோயிலில் அம்மனுக்கு சொந்தமான ஒரு பவுன் தாலி மாங்கல்யம் மூன்று மாதங்களுக்கு முன் களவு போய்விட்டது. ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பு சென்னையை சேர்ந்த செகரடேரியட் காலனியிலே உள்ள சிலபேர் பக்தர்கள் நடராஜர் கோயிலுக்கு போய் நடராஜருக்கு முன்பு நான்கு கிராம் பவுன் உள்ள ஒரு பவுன் பதுமையை காணிக்கையாகச் செலுத்தியிருக்கிறாகள். உண்டியலில் ஏன் போடக்கூடாது என்று மாமன்ற உறுப்பினர்கள் கேட்கலாம். உண்டியல் வைக்கக்கூடாது என்பது தீட்சதர்களுடைய வாதம். உண்டியல் எது என்று கேட்டால் அந்த ஆண்டவனுடைய சந்நிதானம்தான், படிக்கட்டிலே வையுங்கள் என்று வைத்தபிற்பாடு ஒருவர் அந்த நான்கு கிராம் பவுன் எடையுள்ள பதுமையை கணக்கில் காட்

1982 மார்ச் 11] [திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்]

டாமல் எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டதாகவும், பிற்பாடு புகார் கிளம்பிய பிறகு, சரி, ஆளுக்குப் பாதி, பாதி என்று பாதி எடுத்துப் போனவருக்கு மற்றொரு பாதி கோயிலுக்கு என்று தீர்ப்பு சொன்னதாகவும் சொல்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, நடராஜர் குஞ்சிதபாதம் என்று சொல்கிறார்களே, அதிலேயிருந்த வைரக் கற்கள் நான்கைக் காணோம். அது மாத்திரமல்ல, நடராஜருக்கும் இடது புறம் உள்ள ஹஸ்தராஜா இடுப்பிலே உள்ள ஒன்றரை பவுன் கிண்கிணி – தங்க அரைஞான் காணோம். அது மாத்திரமல்ல, இதற்கு முன்பு ஒரு செம்பு அரை கிலோ வெள்ளி எடை உடையது. அப்படிப்பட்ட 16 வெள்ளிச் சொம்புகளைக் காணோம். பழைய தங்கநகைகளை உருக்கி சுவாமிக்குத் தங்க கவசம் செய்கிறோம் என்று சொல்லி 16 பவுன் களவு போய், கணக்குக் கேட்டதற்குப் புகைச்சலிலே போய்விட்டது என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

இது மாதிரி பல்வேறு குறைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, தீட்சதர்களைப் பொறுத்தவரையில் தாங்கள்தான் பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்கள் என்றும், அவர்களுடைய ஜீவனத்திற்கு, வாழ்க்கையே தினம் பூஜை செய்வது என்றும், அந்தப் பூஜை செய்கிறபொழுது பக்தர்கள் கொடுக்கின்ற காணிக்கையைப் பெற்றுக்கொள்வது என்றும், அத்துடன் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ஒரு பட்டை சாதம் கொடுப்பதும் தான் இதுவரை நடந்து வருகிற முறையாகும். ஆனால் அப்படிக் கொடுக்கிற முறையைத் தர்மமாக நடத்துகிறார்களா, ஜனநாயகப்படி நடத்துகிறார்களா என்றால் இல்லை என்று மிக்க வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அண்மையில் மதுரையில் சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதி சந்திரசூட் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது சொன்னார்கள், நான் ஏதோ கொத்தடிமை என்பது இதுவரை ஆதிதிராவிடர்கள், ஆதிவாசிகள் உள்ள பகுதியிலே மாத்திரம்தான் இருக்கிறது என்று கருதினேன். பாவம், வழக்கறிஞர்கள் சமூகத்தின் மத்தியிலேயும் இருக்கிறது என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் என்று சந்திரசூட் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் மதுரைக்குப் போனவர், சிதம்பரத்திற்கு வந்திருந்தால் பொதுத் தீட்சதர்கள் சமூகத்திலேயும் நடராஜர் கோயில் உள்ளேயும் இந்தக் கொத்தடிமை முறை இருப்பதை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள். பூஜை செய்கிற ஜீவாதார உரிமை—திருமணமான பிறகு நடராஜர் கோயிலுக்கும், மற்றுமுள்ள சின்ன ஆலயங்களுக்கும் ஒருவர் சென்று பூஜை செய்ய உரிமை உண்டு. ஆனால், 'விடோயருக்கு' உரிமை கிடையாது. திருமணமாகி, மனைவி இறந்துபோனால் கூட அவருக்கு உரிமை கிடையாது. வேறு

தொழிலும் இல்லை. தினம் சாப்பாட்டிற்காக ஒரு பட்டை சாப்பாடு கொடுப்பதும் அல்லது, ஆண்டவனை பூஜிப்பதற்கு கொடுக்கப்பட்ட உரிமையும்தான். அப்படிச் செய்தவர்கள் சென்ற ஆண்டு சர்க்கார் கணக்கிலே காட்டாமல் 2 கட்டி மூசைத் தங்கமும், 26 தங்க நாணயங்களும் வேறுபல கட்டிகளும் வைத்திருந்தார்கள். அதுபற்றி கிடைத்த தகவலின் பேரில் சர்க்காரும், இந்து அறைய நிலைத் துறை ஆணையாளர் அவர்களும் வந்து பார்வையிட்டுக் கண்டு பிடித்து விட்டார்கள். அதைச் சொன்னார்கள் என்ற சந்தேகத்தில், அங்கே சில தீட்சதர்கள்மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த 7 வருடங்களாக குணசேகர தீட்சதரும், 8 மாதங்களாக ஆர். வி. ராஜா தீட்சதரும், கே. நடராஜா தீட்சதரும், வி. சந்திர மௌலி தீட்சிதரும், ஆகிய நால்வரும் தினம் ஒரு பட்டைச் சோறு கூட இல்லாமல், பூஜை உரிமை அடியோடு பறிக்கப்பட்டு, சோற்றுக்கு வழியில்லாமல், அகதிகளாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

தில்லை நாக வெங்கடேச தீட்சிதர், ஆர். வி. கிருஷ்ணசாமி தீட்சிதர், ஆர். தங்கதுரை தீட்சிதர் ஆகிய 3 பேர்களுக்கும் தினம் ஒரு பட்டைச் சாதம் மாத்திரம் கொடுத்துவிட்டு வேறு பூஜை உரிமை அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். மாடுகளையும் ஆடுகளையும் விறகுகளையும் ஏலம் விடுவதுபோல் அவர்கள் ஜீவாதார உரிமையை, பூஜை செய்கிற உரிமையைப் பறித்து ஏலம் விட்டு விட்டார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

நாகராஜருக்குப் பக்கத்தில் பரமானந்த கூபம் என்ற ஒரு கிணறு இருக்கிறது. அதிலேயிருந்துதான் சாமிக்கெல்லாம் அபிஷேகம் நடக்கும். யாராவது பக்தர்கள் போய் நாணயமாக நான் உண்டியலிலே போட வேண்டும் என்றால், அதோ உள்ள அந்தக் கிணற்றில் போடுங்கள் என்று சொல்வார்கள். அங்கே போடுகிற வழக்கம் உண்டு. அந்தக் காசை, 2, 3 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை ஏலத்தில் விடுவது வழக்கம். அப்படி ஒரு நாள் பொது ஏலம் விடாமல் சில பேர் கிணற்றிலே ஆட்களை மூழ்க வைத்து ஒரு துணியை போட்டு, காசுகளை மூட்டை கட்டி வெளியே எடுத்திருக்கிறார்கள். அதைச் சொன்ன ஆர். கிருஷ்ணசாமி தீட்சதரைத் தாக்கும் வன்முறை முயற்சியில் அங்கே இறங்கி இருக்கிறார்கள். அவரது ஜீவாதார உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கோவிலில் முறைப்படி ஒரு தீட்சதரை, செயலாளராக எல்லோரும் ஓட்டுப்போடும் முறையில் தேர்ந்தெடுப்பதில்லை. செல்வாக்குள்ள சிலபேர்கள்தான் அந்தக் காரியத்தை நடத்திவருகிறார்கள். நம்முடைய அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பல்வேறு முன்னேற்றமான ர்திருத்தக் கருத்துக்களைக் கொண்டுவருகிறார்கள்.

1982 மார்ச் 11] [திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்]

ஆனால் தீட்சதர்கள் கோர்ட்டிலே தீர்ப்புகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லி பயமுறுத்துகிறார்கள். எனக்கும் தெரியும், நம்முடைய நண்பர் மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்களுக்கும் தெரியும், கோர்ட்டிலே டினாமினேஷனல் டெம்புளுக்கு கூட தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். நமது உயர்நீதி மன்றமும் உச்ச நீதி மன்றமும் தீர்ப்பளித்திருக்கின்றன.

Even for denomination temple the right to administer is not the right to misappropriate or misrule.

என்றுதான் தீர்ப்பு சொல்கின்றன. ஆகவே, டினாமினேஷனல் டெம்பில் என்று இருந்தாலும், எக்சிகியூடிவ் ஆபீஸர் போடுவதற்கு அரசுக்குப் பூரண அதிகாரம் இருக்கிறது. 10, 15, வருடங்களுக்கு முன்பு நடந்த தீர்ப்புகளை வைத்துக் கொண்டு, நாம் பேசாமல் உடனடியான அப்பீலுக்குப் போகவேண்டியதில்லை. நியாயம் வழங்குவதற்காக, அங்குள்ள பாதிக்கப்பட்டுள்ள தீட்சதர்களுக்கு ஜீவனம் கிடைப்பதற்காக, அவர்களுடைய வயிற்றிலே அடிக்காமல், அங்கு அவர்களுக்கு உணவு பூஜை உரிமைகள் கிடைப்பதற்காக ஒரு சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பழனியில் பண்டா என்பார்கள். திருப்பதியில் மகந்தா என்பார்கள். பண்டாவிடமிருந்து பழனியையும் மகந்தாவிடமிருந்து திருப்பதியையும் மீட்பதைப் போல் தீட்சதர்களிடமிருந்து இந்தக் கோவிலை மீட்டாக வேண்டும்.

தமிழிசைப் பற்றியும், தமிழில் பாட வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். எல்லாம் தமிழாகவே இருக்க வேண்டும், நானும் தமிழும் ஒன்றுதான் என்று ஆடல் வல்லோன் அந்த நடராஜ பெருமான் அங்கு பெரியபுராணம் பாடிய பொழுது, முதல் அடியையும் கடைசி அடியையும் அவர்தான் எடுத்துக் கொடுத்தார் என்று சொல்வார்கள். மாணிக்கவாசகரது மாணிக்க திருவாசகத்திற்கு உருகாதவர் யார் என்று கேட்கிறார்கள். உருகாதவர்கள் தில்லையிலே தீட்சதர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தத் தில்லை நடராஜன் அந்த திருவாசகருக்கு உருகி, அந்த வாசகத்தை மாணிக்க வாசகர் சொல்ல சொல்ல அப்படியே எழுதி, கீழே நான் தான் எழுதினேன் என்று கையொப்பமிட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்தக் கையொப்பமிட்ட ஒரு சுவடி ஒரு வெள்ளிப்பேழையில் வைக்கப்பட்டு புதுவையிலே ஒரு தர்மகர்த்தாவிடம் இருப்பதாகவும் அதைத் திறந்து பார்த்தால் ஊமையாகி விடுவோம் என்று பயந்து கொண்டு திறக்காமல் இருப்பதாகவும் சொல்கிறார்கள். மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன், அப்படி இருக்குமானால், தாங்கள் அதை விசாரணை செய்து, மீட்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழில் வழிபடலாம் என்று சொல்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் தெரியும், அழகான தமிழ், தேனினும் இனிய தமிழ், அமிழ்திலும் இனிய தமிழ், யாழினும் குழலினும் குழந்தை மழலையினும் இனிய தமிழ் என்று சொல்கிறார்கள். கரும்புக் கூட நுனி போகப்போக உவர்க்கும்; பால் கூட அதிகமானால் திகட்டும். ஆனால் தமிழில் தெவிட்டாதது. பல மன்னர்கள் குறிப்பாக 1-வது ராஜராஜன், 1-வது ராஜேந்திர சோழன் அவர்களின் மனைவி, தங்கைமார்கள், 40 வேலி, 50 வேலி நிலங்களை எழுதி வைத்தார்கள். எதற்காக எழுதி வைத்தார்கள். நடராஜர் முன் தேவாரம், திருவாசகம் பாடப்பட வேண்டுமென்று எழுதி வைத்தார்கள். திருவாரூரில் தியாகீசன் என்ற ஆண்டவன் முன் தேவாரம் இசைக்கப்பட்டபொழுது, கடல் கடந்து வெற்றிகள் பல பெற்ற ராஜராஜசோழன்—அந்தப் பேரரசன்—அந்த இசையிலே மயங்கினான் என்று சொல்கிறார்கள். அது மாத்திரம்தானா? தேவாரம் திருவாசகத்தை வைத்து மகேந்திர பல்லவன், பாண்டிய நாட்டு மன்னன், பல்வேறு மன்னர்களை ஜைன மதத்திலிருந்து மாற்றினார்கள் என்று சொல்கிறார்கள்.

(பிற் பகல் 12–40)

அதுமாத்திரமல்ல. இலங்கையிலே இருந்து வந்த புத்த மன்னன் சிதம்பரத்தை முற்றுகை இட்டுவிட்டான். தெருக்களின் பெயரை மாற்றிவிட்டான். ஜைனர் வீதி என்று கூட வைத்து விட்டான். அப்போது மன்னனை எதிர்த்து யாருமே வாதத்திற்கு வரமுடியாமல் இருந்தபோது, அப்போது இலங்கை மன்னனை எதிர்த்து யாருமே வாதத்திற்கு வரமுடியாமல் இருந்தபோது மாணிக்கவாசகரைக் கொண்டுவந்தார்கள் தீட்சிதர்கள். தீட்சிதர்கள் கொண்டு வந்தபிறகு, மாணிக்கவாசகர்தான் அருமையாகப் பாடினான். பாட்டைச் சொல்லி பிரயோசனம் இல்லை. புத்த மன்னன் கேட்பதாக இல்லை. பிடிவாதமாக இருந்தான். உடனே அவன் சொன்னான், என்னுடைய மகள் ஊமையாக இருக்கிறாள். அவளைப் பேசவைக்க முடியுமா என்று அந்த இலங்கை நாட்டு புத்த மன்னன் கேட்டதாகவும், உடனே திருச்சுழால் என்ற திருப்பதிகத்தை மாணிக்கவாசகர் தமிழில் பாடியதாகவும் அந்த ஊமைப் பெண் பேசியதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். தமிழ் முதலை வாயிலே போன பாலகனை மீட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆற்று நீரை எதிர்த்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். தமிழ் நாட்டு வியாசர் என்று சொல்லப்படும் நம்பி யாண்டார் நம்பி என்பவர் தமிழுக்கு அந்த தேவாரத் திருமறைகளுக்குப் பண் அமைக்க வேண்டும் என்று சொன்னபோது ஆண்டவனே சொன்னாராம், எருக்காட்டான் புலியூரில் ஒரு ஊமைப் பெண் இருக்கின்றது. அதை அழைத்து வந்து என் சன்னதியில் நீ பாடு, பல்வேறு ராகங்களைப் பாடு. எந்த ராகத்துக்கு அந்த ஊமைப் பெண் கண்ணில் இருந்து கண்ணீர் வருகிறதோ அந்த ராகம் தான் அற்புதமான ராகம், சிறந்த பண் என்றுசொல்லதாகவும் சொல்லுகிறார்கள்.

1982 மார்ச் 11] [திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்]

ஆனால், இன்றையதினம் அந்த அமிழ்தினும் இனிய தமிழ் மொழியிலே அங்கே வழிபாடு செய்ய முடியாது. அந்தக் கனக சபை என்ற இடத்திலே நாம் சட்டை போடக்கூடாது. ஆனால் சட்டை போடாமலே நாம்போனாலும் ஓதுவார்கள் போனாலும் அந்தணர் போனாலும், மடாதிபதி போனாலும் யார்போனாலும் தமிழில் பாட முடியாது. எவ்வளவு கடுமை என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். தீட்சிதரும் தேவாரம் பாட முடியாது, அனுமதிப் பது இல்லை. ஒரு லட்சம் தருகிறேன் அந்த கனகசபையிலே பாடுங்கள் என்று சொன்னாலும் பாட அனுமதிக்க முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். தீட்சிதர்கள் அதை நன்றாகச் சிந்தித் துப் பார்க்கவேண்டும். ஏற்கெனவே வள்ளலார் இராமலிங்க அடிகள் சிதம்பரம் நடராஜர் கோவிலுக்குப் போய் தன்னுடைய பாக்களைப்பாடி வழிபட முயன்றபோது தீட்சிதர்கள், நீங்கள் பாட முடியாது என்று சொன்னதால் கோபித்துக் கொண்டு தான் வட லூர் போனார் என்பது வரலாறு ஆகும்.

சில நாட்களுக்கு முன்பு சிதம்பரத்திற்கு வந்த மதுரை பல் கலைக் கழக துணை வேந்தர் திரு. வ. சு. ப. மாணிக்கம் அவர் கள் சொன்னார்கள். அந்த இராமலிங்க அடிகளுக்குப் பிற்பாடு இவர் சொல்லித்தான் என் காதிலே கேட்டேன். தமிழ் மொழி க்கு இடம் கொடுக்காத அந்தத் தில்லை ஆண்டவனை நான் பார்க்க மாட்டேன். அது சூன்யம் நிறைந்த இடம், நான் போகமாட்டேன் என்று சபதம் எடுத்தார்.

தமிழிலே பாடவேண்டும், அர்ச்சனை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிற நாம் திருமணங்களில் எல்லாம் தமிழ் நடவடிக்கை கள் வரவேண்டும் என்பதற்காகவும் மேடைகளில் தமிழ் இசைக்க கப்படவேண்டும் என்பதற்காகவும் ஒரு தனி இயக்கம் ஏற்பட்டது போல எல்லோரும் சேர்ந்து தமிழில் அர்ச்சனை வேண்டும் என் பதற்காக ஒரு இயக்கத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

தமிழிலே அர்ச்சனை வேண்டாம் என்பதற்காக 1974-லே ஒரு தடை உத்தரவை வாங்கியதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நமது உயர் நீதி மன்றம் மறுத்தால் அதற்கு மேல் உச்சநீதி மன்றம் தடை கொடுத்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். கிட்டத் தட்ட 7½ ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அப்படி என்ன அதிலே அவ் வளவு பெரிய சிக்கலான காரியம். அங்கே தீர்ப்பு தரப்பட முடியாத நிலை எப்படி ஏற்பட்டது. இப்படி அந்தக் கோர்ட்டு கொடுத்தத் தடை உத்தரவினால் 'தமிழிலும் பாடலாம்' என்று பயந்து கொண்டு நாம் போர்டு வைக்க வேண்டி இருக்கிற கிறதே தவிர இல்லை என்றால் தமிழில் தான் அர்ச்சனை செய்ய வேண்டும என்றால் சப்ஜுடிஸ் ஆகிவிடும் என்று சொல்லுவார் கள். அந்த முறையில் எல்லோரும் ஒன்று கூடி நாம் தமிழில் அர்ச்சனை செய்வதற்கு பாடுபட வேண்டும் என்றும், ஜாதி இன பேதம் இல்லாமல் அர்ச்சகரை நியமிக்க மகராஜன் கமிட்டி ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுத்திருப்பதாகவும், அதன் மீது அரசு ஆய்வு

செய்து வருகிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். தயவு செய்து அதன் மீது ஒரு நல்ல நடவடிக்கையை வெகு விரைவிலே எடுக்க வேண்டும். சிதம்பரம் நடராஜர் கோவிலைப் பொறுத்தவரைக் கும் ஒரு காலக்கட்டத்தை குறித்து இந்தக் காலக்கட்டத்திற்குள் — எப்படியும் நிச்சயம் கோர்ட்டுக்குப் போவார்கள், இந்த கோர்ட்டு அந்த கோர்ட் என்று போவார்கள். ஆனால் பாதிக் கப்பட்ட தீட்சிதர்கள் நான் இல்லை, பிராமணர் அல்லாதார் அல்ல, பாதிக்கப்பட்ட தீட்சிதர்கள் உச்ச நீதி மன்றத்திற்கும், உயர் நீதி மன்றத்திற்கும் பரிகாரம் தேடி அவைகளின் கதவு களைத் தட்டுகிற காலம் வெகு தூரத்தில் இல்லை, என்று சொல்லி, தேவாரம் திருவாசகத்தை மீட்ட ஒண்ணாவது ராஜ ராஜ சோழன் போல நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் காலத்திலே தீட்சிதர்களிடம் இருந்து அந்தக் கோவிலை மீட்டு தமிழகத்தின் சரித்திரம் அமைக்கவேண்டும். குறிப்பாக இந்தக் கோவிலைப் பற்றி ஒரு வரலாற்றை அரசாங்கம் அதிகாரப்பூர்வமாக வெளி யிட வேண்டும். ஏனென்றால் தீட்சதர்கள் நாங்கள் குளங்களும் கட்டினோம் என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த நடராஜர் தன்னுடைய நண்பர் என்று சொல்லுகிற்ார்கள். தீட்சிதர்களுக்கு ஒரு டிரேட்மார்க் இருக் கிறது. முன்னாலே தலை மயிரை கொஞ்சம் மழித்து, கொண் டையை ஒரு பக்கமாக போட்டுக் கொண்டு இருப்பார்கள். நடராஜர் அப்படி அல்ல. அருமையான பாகவதர் மாதிரி அவர் தோள்களிலே வழிகின்ற மாதிரி விரிசடை இருக்கிறது. இவருக்கும் அவர்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. தமிழும் நானும் ஒன்று என்று ஒரு தெய்வத்தை தமிழே கூடாது என்று சொல்லு கிற கூட்டத்தில் சேர்க்கக் கூடாது என்று கூறி, வாய்ப்பு கொடுத் தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இ. முத்துராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு செய்தி அற நிலையத்துறை அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற சுற்றுலாத்துறை, செய்தி திரைப்படத் துறை, வனத்துறை ஆகிய மானியக் கோரிக் கைகள் மீது காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார் பாக என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

முதன் முதலாக ஆயிரம் ஆண்டு பழமை வரலாறு கொண்ட திருவெற்றியூர் தியாகராஜா கோவிலை தனியார் ஆதிக்கத்தி லிருந்து மீட்டு, அதை அறநிலையத் துறையின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை ஏற்று அறநிலையத் துறையின் கீழ் கொண்டுவந்ததற்காக என் சார்பாகவும் எங்களுடைய இயக் கத்தின் சார்பாகவும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் அந்த திருவொற்றியூர் தியாகராஜா கோவிலிலே பல ஆண்டுகாலமாக ஓடாமல் இருக்கிற தேர் அங்கே போக்குவரத் திற்கு இடையூறாக இருக்கிறது. அந்தத் தேரை சீர் செய்து ஓடச் செய்கின்ற பொறுப்பு இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது. அதை யும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் நெல்லை மாவட்டத்தில் உவரியில் சுயம்பலிங்கசுவாமி கோவில் இருக்கிறது. அந்தக் கோவிலுக்கு பல இலட்சக் கணக்கான ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. அந்தக் கோவிலுக்கு பல நூறு ஏக்கர் நிலம் சொந்தமாக இருக்கிறது. அந்தக் கோவிலையும் தனி நபர் ஆதிக்கத்திலிருந்து மீட்டு, அறநிலையத்துறையின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செய்தி மற்றும் திரைப்படத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் தியேட்டர் சம்பந்தமாக இந்த அரசு வந்த பிறகு ஆங்காங்கே உள்ள கிராமங்களில் எல்லாம் புரட்சித் தலைவர் ஒட்டு மொத்த வரி விதிப்பு என்ற முறையை ஏற்படுத்தி நலிந்து கொண்டிருந்த அந்தத் தொழிலுக்கு புத்துயிர் ஊட்டினார்கள். அதைப் போன்று நகராட்சிகளிலும் மாநகராட்சிகளிலும் உள்ள தியேட்டர்களுக்கு வரி விதிப்பு செய்து, அந்தத் திட்டத்தை விரிவு படுத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அவை முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இந்த ஒட்டுமொத்த வரியைச் செலுத்துவதற்கு தியேட்டர்காரர்கள் துணை வணிகவரி அலுவலகத்திற்குச் சென்று தியேட்டரில் பயன்படுத்தும் டிக்கட்டுகளுக்கு சீல் வைக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதை மாற்றி தியேட்டர்காரர்களே டிக்கட்டை அளிக்கின்ற முறையை ஏற்படுத்தி, அவர்களுக்கு இருக்கிற அந்த சிரமத்தைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது கிராமங்களில் எல்லாம் 16 எம். எம். திரைப்படங்கள் ஏராளமாகக் காட்டப்பட்டு கிராமங்களில் இருக்கிற தியேட்டர்கள் எல்லாம் அதனால் இன்றைக்கு பாதிக்கப்படுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு திரைப்படம் வெளியிடப்படும் போது 16 எம். எம். திரைப்படம் 3 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தான் வெளியிடப்பட வேண்டுமென்ற விதிமுறையை ஏற்படுத்தி கிராமங்களில் பொதுவாக ஆங்காங்கே இருக்கிற காவல் நிலையங்களுக்கு இந்த விதிமுறையைச் செயல்படுத்தும் அதிகாரத்தைக் கொடுத்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அனுமதி இல்லாமல் வெளியிலே திரைப்படம் காட்டப்பட்டால் அதை பறிமுதல் செய்து அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சுற்றுலாத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே பாரதிக்கு நாம் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடுகிறோம். எங்களுடைய இயக்கத்தின் சார்பாக இந்த மாமன்றத்தில் பாரதியாருடைய திருவுருவப் படத்தைத் திறந்து வைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன்.

குமரி முனையில் பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்களுடைய ஆஸ்தி வைக்கப்பட்ட இடத்தில் அவர்களுக்கு ஒரு நினைவுச் சின்னம் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே சென்னையிலுள்ள பெரும் தலைவர் காமராஜ் அவர்களுடைய நினைவு மண்டபம் சரியான முறையில் பராமரிக்கப்படவில்லை. அந்த நினைவு மண்டபத்தை நல்ல முறையில் பராமரிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் குமரி முனையில் விவேகானந்தர் பாறை இருக்கிறது. அங்கே படகு போக்குவரத்து சம்பந்தமாக பல பிரச்சினைகள் எழுகின்றன. அந்தப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காணுகின்ற வகையில் அங்கே ஒரு மேம்பாலத்தை அமைத்து அனைவரும் அந்தப் பாலத்தின் வழியாக அந்தப் பாறைக்குச் செல்ல வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெல்லை மாவட்டத்தில் களக்காட்டில் சிங்கவால் குரங்குகள் சரணாலயம் இருக்கிறது. அங்கே செல்வதற்கு சாலை அமைப்பு சரியாக இல்லை. மக்கள் வசதியாகச் சென்று பார்ப்பதற்கு ஏற்ற முறையில் சாலை அமைப்புக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல மூன்றடைப்பில் வெளிநாட்டுப் பறவைகள் வந்து தங்கும் பறவைகள் சரணாலயம் இருக்கிறது. அதை மேம்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வனத்துறையில் ஆங்காங்கே முந்திரித் தோட்டம், இரப்பர் தோட்டம் அமைக்கும் திட்டம் இருக்கிறது. இராதாபுரம் தொகுதி, சாத்தான்குளம் தொகுதி, திருச்செந்தூர் தொகுதி ஆகிய தொகுதிகளில் நெல்லை மாவட்டத்தில் சிறப்பாக முந்திரித் தோட்டம் அமைக்க நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தத் தொகுதிகளில் முந்திரித் தோட்டம் அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது பல்வேறு குளங்களிலும், ஆங்காங்கே இருக்கிற அரசு நிலங்களிலும் வனத்துறையின் மூலமாக மரங்களை நட்டு வருகிறார்கள். அதை எல்லா இடங்களுக்கும் விரிவு படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 12—50)

திரு. துரைமுருகன் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தவைலர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப் பட்ட மானியக் கோரிக்கையின்மீது நான் சார்ந்து இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே சில கருத்துக்களை நான் இந்த மன்றத்திலே வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1982 மார்ச் 11] [திரு. துரைமுருகன்]

அறநிலையங்களைக் குறித்து, காடுகளைப்பற்றி, காட்டுவள மூலதனச் செலவு பற்றி, சின்கோனா பற்றி அதற்குமேலே விளம்பரம் செய்தி, சினிமா என்று ஒரு ஐந்தாறு மானியக் கோரிக்கைகளை ஒன்றாக இணைத்து சற்றொப்ப 35 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே இந்த அவையினுடைய அனுமதியைப் பெறப் போவதற்காக இந்த மன்றத்திலே இன்றைக்கு விவாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அறநிலையத் துறைக்கு என்று ஒரு தனி விவாதமும் காடு காட்டு வளத்தை சுற்றி இருப்பவைகளுக்காக ஒரு தனி விவாதமும் தான் இந்த மன்றத்திலே நடைபெறுவது வழக்கம். சென்ற ஆண்டுகூட அப்படி அறநிலையத் துறைக்கு ஒரு நாளும், காடும் காடு பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீதும் ஒரு நாள் விவாதமும் நடைபெற்றது. ஆனால் இன்றைக்கு எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஐந்தாறு இனங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து அதிலே உறுப்பினர்கள் 10 நிமிடத்திற்குள்ளாப் பேசி முடிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் இந்தப் பெயர்களைச் சொல்லி முடிப்பதிலேயே 5 நிமிடங்கள் போய் விடும். அதற்குப் பின்னாலே அவர்கள் பொதுவான கருத்துகளைச் சொல்வதற்கும் அதற்குப் பிறகு தொகுதியின் விவகாரங்களை எடுத்து வைப்பதற்கும் நேரம் போதாமல் எதைப் பேசினோம் எதை விட்டோம் என்று எண்ணக் கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது. நான் ஒன்று நினைக்கிறேன். தனித் தனியாக வைத்தால்தானே டீட்டெய்லாகப் பேசுகிறார்கள். எனவே ஒன்றாக வைத்து விட்டால் ஓடி ஓடிப் பேசி விடுவார்கள், ஆகவே ஆளை விட்டால் போதும் என்ற முடிவுக்கு சர்க்கார் வந்திருப்பதாக நான் கருதுவதிலே நியாயம் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

இந்த அறநிலையத் துறையினைப் பொறுத்த மட்டிலே ஒரு காலத்திலே பலபட்டறையிலே சேர்த்திருந்தார்கள். அதாவது அறநிலையத்தினைப்பற்றி இங்கே விவாதமே கிடையாது. அதற்காக ஒரு மானியக் கோரிக்கை வைப்பது இல்லை. பத்தோடு பதினொன்று அத்தோடு இதுவும் ஒன்று என்று வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சிக் காலத்திலேதான் அதற்காக என்று ஒரு தனி அமைச்சர், தனி இலாக்கா, தனி விவாதம் என்ற நிலைமை உருவாயிற்று. ஆனால் இப்போது மீண்டும் அதைப் கொண்டு வந்து, அந்த அறநிலையத்தினைக் கொண்டு வந்து பல பட்டறையிலே சேர்த்து விட்டீர்களே என்று நான் வருத்தப்படுகிறேன். எனவே இது குறித்து பல்வேறு கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள்..

நானும் இது குறித்து ஓடி, ஓடி, முடிந்த அளவுக்கு பெரிதாக இருக்கின்ற அறநிலயைத் துறையினையும், அதைவிடப் பெரியதாக இருக்கின்ற காட்டைப் பற்றியும் பின்னாலே வைத்துக் கொண்டு சின்னச் சின்னதாக இருக்கின்ற மற்ற விவகாரங்களை முதலிலே என்னால் முடிந்த அளவுக்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

சினிமாவைப் பற்றி ஓரிரு கருத்துக்களை வைப்பது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். இப்போது காம்பவுண்ட் டாக்ஸ் என்ற முறையினை கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். நகரங்களில் மற்றப் பகுதிகளில் இந்த டாக்ஸ் வசூலிக்கப்படுகின்றது. வேலூரை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். வேலூருக்கு இந்த முறை கிடையாது. அங்கே 60 பெர்சன்ட் என்று வசூலிக்கிறார்கள். ஆனால் பக்கத்திலே இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் காம்பவுண்ட் டாக்ஸ் போடப்படுகிறது. மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கெல்லாம் காம்பவுண்ட் டாக்ஸ் போடப்படுகிறது. காம்பவுண்ட் டாக்ஸ் முறையினைக் கொண்டு வந்து சினிமா தியேட்டர் நடத்துகின்றவர்களின் சுமையைக் குறைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிற நீங்கள் இதிலே கொள்ளை அடிப்பதற்கு ஒரு வழி வகுத்திருக்கிறீர்கள் என்று நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அதை யார் அடிக்கிறார்கள் சினிமா தியேட்டரிலே பலபேர் அடிக்கிறார்கள். உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். குடியாத்தம் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். குடியாத்தத்திற்குப் பக்கத்திலே குடியாத்தத்தை ஒட்டிய நகர எல்லைப் பகுதியிலே செருவங்கி பஞ்சாயத்து இருக்கின்றது. அங்கே சரவணா தியேட்டர் இருக்கின்றது. குடியாத்தத்திற்கும் அதற்கும் வித்தியாசம் கிடையாது. ஆனால் அங்கே ஒரு புதுப் படத்தைக் கொண்டு வந்து போடுகிறார்கள். மக்கள் அங்கே பறந்து போகிறார்கள். ஆனால் அந்தத் தியேட்டர்காரர்கள் காம்பவுண்ட் டாக்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, வசூலிலே 60 சதவீதம் என்பதை ஏமாற்றுகிறார்கள். ஆகவே பல்லாயிரக் கணக்கான ரூபாய் அங்கே அடிப்பட்டுப் போகிறது.

அதேபோல் வேலூரை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். வேலூரிலே என்ன நிலைமை, அங்கே 60 சதவீதம். ஆனால் அதற்குப் பக்கத்திலே இருக்கின்ற சேம்பாக்கம் பஞ்சாயத்திலே சண்முகா தியேட்டர் ஒரு பக்கம் இருக்கின்றது. அமைச்சருக்குத் தெரியும் சாயிநாதபுரம் வேலூரிலே இருந்து பிரிக்கப்படவில்லை. அங்கே ஒரு தியேட்டர். அங்கே புதுப்படத்தைக் கொண்டு வந்து ரிலீஸ் செய்கிறார்கள். கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள். சர்க்காருக்கு வர வேண்டிய பணம் வராமல் போய் விடுகிறது.

பக்கத்திலே இருக்கின்ற காஞ்சிபுரத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். தோல் கேட்டிலே ஒரு தியேட்டர். வரதராஜப் பெருமாள் கோவிலிலே ஒரு தியேட்டர், பிள்ளையார் குப்பத்திலே ஒரு தியேட்டர் என்று நான்கு பக்கமும் நகர எல்லையை ஒட்டி டென்ட் போட்டுக் கொண்டு காம்பவுண்ட் டாக்ஸ் கட்டிவிட்டுப் போகிறார்கள். புதுப்படம் போட்டு வசூல் செய்து கொள்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை உருவாகிக் கொண்டு இருக்கின்றது. இதற்காக நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், நகரம், நகரத்தை சுற்றி இருக்கின்ற ரேடியஸ், ஒரு குறிப்பிட்ட இத்தனை சுற்றளவுக்குள்ளே எவன் டென்ட் போட்டாலும் சரி அவர்களுக்கு எல்லாம் 60 சதவீதம் தான். வசூலிப்பதிலே அங்கே காம்பவுண்ட் டாக்ஸ் அமலில் இருக்காது, என்ற நிலைமையினைக் கொண்டு வர வேண்டும்.

1982 மார்ச் 11] [திரு. துரைமுருகன்]

ஒரு காலத்திலே, எங்களுடைய ஆட்சி இருந்தபோது பொள்ளாச்சி பக்கத்திலே—அரசு பார்த்து அன்றைக்கு சில இடங்களிலே காம்பவுண்ட டாக்ஸ் கொடுத்திருந்த நாங்கள் அதுலே அப்படிப்பட்ட முறையைக் கொண்டு வந்தோம். ஆனால் உங்களுடைய ஆட்சியில் அதை எடுத்து விட்டீர்கள். எனவே அதன் மூலமாக மட்டும், நகரம் நகரத்தைச் சுற்றி இருக்கின்ற இடம், சென்னையைச் சுற்றிப் பக்கத்திலே பாருங்கள்.

சென்னை சுற்றுப் பக்கத்தில் பாருங்கள். எல்லாம் ஒட்டு மொத்தமாகப் போட்டுக் கொண்டு கொள்ளை இலாபம் அடிக்கிறார்கள். பல லட்சக் கணக்கான, கோடிக் கணக்கான பணத்தை பல சினிமா முதலாளிகள் எடுத்து விடுகிறார்கள். அந்தப் பணத்தை வசூல் செய்தால் கூட நீங்கள் பிஸ்கட்டுக்கு வரி போட்டிருக்கத் தேவை இல்லை. அரசாங்கத்திற்கும் வரவில்லை. தனிப்பட்டவர்கள் அப்படி கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். எனவே நான் அரசுக்கு அனுசரணையாகத்தான் சொல்கிறேன். எனவே பெரிய நகரங்களிலே, இப்படி இருக்கிற இடங்களில் ஒரு ரேடியஸ் வைத்துக் கொண்டு நீங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்தவரையில் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு 19 சதவீதம் என்று வசூல் செய்கிறீர்கள். பஞ்சாயத்துக்கு 16 சதவீதம் வசூல் செய்கிறீர்கள். ஆனால் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள் என்று பெயர் இருக்கிறதே தவிர எல்லா பஞ்சாயத்துகளும் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களாக இல்லை. க்ரேட் 1, க்ரேட் 2 என்றிருக்கின்றன. சில பஞ்சாயத்துக்களில் இருக்கிற எக்ஸிக்யூட்டிவ் ஆபீஸருக்கு சம்பளம் கொடுக்கக்கூட முடியாமல் பல பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. சோளிங்கர் மேஜர் பஞ்சாயத்து. வந்தவாசி மேஜர் பஞ்சாயத்து. செங்கம், பேரணாம்பேட் நிறைய வருமானம் வரக்கூடிய பகுதிகள். அதுவும் மேஜர் பஞ்சாயத்து, அதற்கும் 19 சதவீதம். திருவலம், காட்பாடி இவற்றிற்கும் 19 சதவீதம். எனவே கிரேட் 1க்கு ஒரு முறையும் கிரேட் 2க்கு ஒரு முறையும் என்று மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. ஒட்டு மொத்தமாக காம்பவுண்ட் வரி வாங்குகிறீர்கள். அப்போதும் சினிமாக் கொட்டகைக்காரர்களை சேல்ஸ் டாக்ஸ் டிப்பார்டுமென்ட் விடுகிறதா ? பழைய மாமூலை எடு என்று தியேட்டர்களுக்குள் புகுந்து கொண்டு எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கெடுத்து வசூலில் ஈடுபடுகிறார்கள். இன்னொன்று, அமைச்சர் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். பல்வேறு வழக்குமன்றங்களுக்கு போயிருக்கிறது. ஒரு சினிமா தியேட்டர் என்றிருந்தால் அதில் நிச்சயமாக தமிழ்ப் படங்கள் காட்டப்பட வேண்டும் என்று சட்டம் போட்டார்கள். அதில் மாறுபட்ட கருத்து இல்லை எனக்கு. ஒவ்வொரு சினிமாத்

தியேட்டர்களிலும் தமிழ் படம் போடவேண்டும், தமிழ் உணர்வு, தமிழ்ப் படங்கள் வசூல் பெருக வேண்டும். அந்தக் கோணத்தில் வேண்டுமானால் அந்தச் சட்டம் இருந்திருக்கலாம். நான் மறுக்க வில்லை. ஏன், சினிமாத் தியேட்டர்களுக்கு மட்டும்தான் அது இருக்க வேண்டுமா? நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த நாட்டில் எவ்வளவோ ஹோட்டல்கள் இருக்கின்றன. ஃபை ஸ்டார் ஹோட்டல்ஸ். உங்களிடம் கணக்கு இருக்கிறது. போய்ப் பாருங்கள். பெயருக்கு ஒரு தமிழ் இருக்கிறதா? அங்கு தமிழ் பாட்டு போடுகிறார்களா? எடுத்தவுடனே டமால் டமால் என்று அடிக்கிறார்கள். காது பிய்த்துக் கொண்டு போகிறதே தவிர ஒரு தமிழ் பாட்டாவது இருக்கிறதா? ஒரு தமிழ் பாட்டா வது போடுகிறார்களா? கேட்டால் முடியாது என்று சொல் கிறார்கள். ஃபைவ் ஸ்டார் ஹோட்டல்களானாலும் சரி அல்லது டென் ஸ்டார் ஹோட்டல்களானாலும் சரி ஒரு நாதஸ்வரம் போடப்படுகிறதா, ஒரு தமிழ் பாட்டு பாடப்படுகிறதா? கேட்டால் வெளிநாட்டிலிருந்து வருகிறவர்களுக்கு அடிக்கிறார் களாம். வெளிநாட்டுக்காரர்கள் மட்டுமா வருகிறார்கள்? இங்கி ருந்து யாரும் போவதில்லையா? இவர்களுக்கு என்ன பாதிக் காசா போடுகிறார்கள்? டமார் டமார் என்று அடிக்கிறார்கள். ஒரு சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும். ஃபைவ் ஸ்டார் ஹோட்டல்களாக இருந்தாலும் சரி எந்த ஸ்டார் ஹோட்டல் களாக இருந்தாலும் சரி தமிழ் போர்ட் இருக்க வேண்டும், விலைப் பட்டியல் தமிழில் இருக்க வேண்டும், அங்கே பாடுகிற பாட்டு தமிழில் இருக்க வேண்டும் என்று அந்த முறையில் ஒரு சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்.ஓ.சி. வழங்குவதில் ரொம்ப கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. அமைச்சர் அவர்களுக்கே தெரியும். சில தியேட்டர்களில் லட்சக் கணக்கில் கட்டிவிட்டு அமைச்சர்கள் போய்க் காத்துக் கொண்டி ருக்கிற நேரத்தில் கூட பார்ம் வராது இருப்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். அதிகாரிகளின் மூலே காரணமாக லட்சக் கணக்கில் பணம் போட்டு நடத்துகிறவர்கள் பணம் முடக்கப்படுகிறது. ஆகவே அதற்குரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

இந்தத் தியேட்டர்கள் ஆயுள் ஒரு ஆண்டாக இருந்து பிறகு இரண்டரை ஆண்டுகளாக மாறி, கடைசியில் மூன்று ஆண்டுகள், இன்று ஐந்து ஆண்டுகள் என்றிருக்கிறது. அவற்றிற்கு பர்ம னென்ட் கணக்ஷன் கொடுத்தால் என்ன. சிலருக்கு மூன்றாண்டு கள் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். சிலர் சொல்கி றார்கள் டெம்பரரியாக 28 நாட்கள் தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். 28 நாட்களுக்கு ஒருமுறை மாமூல கொடுக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். ஐந்து ஆண்டுகள் பெர்ம னன்டாக கொடுத்து விட்டுப் போய் விடலாமே. அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 11] [திரு. துரைமுருகன்]

அடுத்து, விளம்பரத் துறை. விளம்பரத் துறை நம் அமைச்ரவர்கள் கையில் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆட்சியின் மகத்தான சாதனை என்று சொல்வது இந்த விளம்பரத் துறைதான். விளம்பரத்தில் உங்களை வின் செய்ய ஆளே கிடையாது. உலகத்திலேயே நோபல் ப்ரைஸ் கொடுக்கலாம். உலகத்திலேயே எந்த அரசு அதிகமாக தன்னை விளம்பரப்படுத்திக் கொள்கிறது என்று போட்டி அகில உலகத்தில் நடைபெறுமானால் The Prize will go to the A. I. A. D. M. K. Government. அதில் ஒன்றும் மாறுபட்ட கருத்தே கிடையாது. காரணம், உங்களை விளம்பரம் செய்யவில்லை என்றால், யாராக இருந்தாலும் ஒத்துக் கொள்ள மாட்டீர்கள். இந்த டி.வி. இருக்கிறது. அது ஒரு சாதனம்.

(பிற்பகல் 1.00)

இது மத்திய சர்க்காருடையது. அவர்கள் இஷ்டப்பட்டால் காட்டுவார்கள். இல்லாவிட்டால், விட்டு விடுவார்கள். உடனே அதற்குக்கூட நீங்கள் ஏன் காட்டவில்லை என்று கேட்கிறீர்கள். மத்திய சர்க்காரின் சாதனம், தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிறது. இன்றைக்கு, தமிழரசு என்ற பத்திரிகை இருக்கிறது. எங்கள் படங்களைப் போட்டிருக்கிறீர்களா? எங்கள் பேச்சுக்களைப் போட்டிருக்கிறீர்களா? போட மாட்டீர்கள், தமிழ் சினிமா டாகுமென்டரி எடுக்கிறீர்களே, அதிலே எங்களைக் காட்டியிருக்கிறீர்களா? எங்களைக் காட்ட மாட்டீர்கள். ஏனென்றால், அது உங்கள் கையில் இருக்கிறது. அதிலே எங்கள் முகத்தைக் கூட காட்ட மாட்டீர்கள். கேட்டால், அது எங்கள் இஷ்டம், எங்கள் அரசு, எதையும் செய்யும் என்று கூறுவீர்கள். அதே மாதிரிதான் இந்த டெல்லி சர்க்காரும் சொல்லும். அதைக் கேட்க வேண்டும்.

பொன் விழா கொண்டாடப்பட்டது. டி.வி. எடுக்கப்பட்டது. அந்த டி.வி.யிலே ஒரு நடிகையின் படத்தைக் காட்டவில்லை. அதனால் டி.வி. வந்தாலே, தேவையில்லை என்று சொல்லி விட்டீர்கள். ஒரு தடவையா, இரண்டு தடவையா? கிட்டத்தட்ட 3 முறைகள்கூட இந்த மாதிரி அந்த டி.வி.காரரை நடத்தியிருக்கிறீர்கள். டி.வி.யில் அந்த நடிகையை சரியாகக் காட்டவில்லை என்பதற்காக, உங்களுக்குப் பொங்கி வந்த கோபம்தான் என்ன? அந்தப் கோபம் டி.வி.யில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பிறந்த நாள் விழாவைக் கொண்டாடுகிறபோது, அண்ணாத்துரை பிறந்த நாள் விழா, அண்ணாத்துரைக்கு அஞ்சலி என்று போட்டுக் காட்டினார்களே, அன்றைக்கு உங்களுக்குக் கோபம் பொங்கி வந்ததா? மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் என்கிறீர்கள், நான் பாராட்டுகிறேன். சி. இராஜகோபாலாச்சாரி அவர்களை, மூதறிஞர் இராஜாஜி என்று சொல்கிறீர்கள்; அதைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. ஆனால், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களை, 'அண்ணாத்துரைக்கு அஞ்சலி' என்று சொல்லுகிறார்கள், யாருக்காவது கோபம் வந்ததா? கண்டனக் குரல் அதற்காக

எழுப்பினீர்களா? அரசாங்கத்திலாவது கூப்பிட்டுச் கேட்டீர் களா? யாரும் செய்யவில்லை. ஒன்றும் கிடையாது. யாருக் காவது வந்ததா அந்த எண்ணம்? இல்லை. நான் வருத்தப்படு கிறேன். அந்தத் தலைவனுடைய விவகாரத்திலே நமக்கு வேறுபாடு இல்லை; ஆனால், அண்ணாத்துரை என்று எழுதிய அந்த டி.வி.யின்மீது கோபம் வந்ததா? எப்படி எழுதலாம் என்று இந்த சர்க்காரிலே செய்தி—விளம்பரப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் அமைச்சராவது கண்டனம் விட்டாரா? இல்லையே..

திரு. வ. சத்தியமூர்த்தி: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களை அண்ணாத்துரை என்று எழுதப்பட்டது தவறு, ஏன் அதைப்பற்றிக் கேட்கவில்லை என்று சொல்லுகிறாரே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பார்லிமென்டில் இருக்கிறார்களே, அங்கே இந்தக் கேள்வியை எழுப்பியிருக்கிறார்களா? டி.வி. மத்திய சர்க்காரின் சார்பில் இயங்குகிறது என்பதை அறிவார்களா?

திரு. துரைமுருகன்: இதைத் தான் நான் முதலிலே சொன்னேன். நான் கேட்கிறேன். உங்கள் சர்க்கார் அந்த நடிகையின் படம் சரியாக வரவில்லை என்பதற்காக அந்த டி.வி. காரரை வெளியே போ என்று சொன்னீர்களே, அந்த உணர்வு அன்று உங்களுக்கு வந்ததா? என்பதைத்தான் சுட்டிக்காட்டு கிறேன். பார்லிமென்டிலே கேட்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னொரு விவகாரம். அந்த விழாவிலே கலந்து கொண்ட கவர்னர் படம் போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி போடப்பட்ட அந்தப் படத்திலே நடிகைப் படம் வந்திருக்கிறது. பிரிசிடென்ட் ஒரு பக்கம், முதலமைச்சர் ஒரு பக்கம், கவர்னர் ஒரு பின்னால் தலையைக் காட்டுகிறார், தலையைக் காட்டி, எட்டிப் பார்க்கிறார். அந்தப் படத்தை வெளியிட்டிருக்கலாமா? உங்கள் 'தமிழரசு' பத்திரிகையிலும், 'இந்து' பத்திரிகையிலே முதல் பக்கத்திலும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் பின்னால் கவர்னர் இருந்து கொண்டு, கழுத்துவரை உள்ள படத்தைப் போட்டிருக்கிறீர்கள்.

டாக்டர் கே. சமரசம்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்,..........

திரு. துரைமுருகன்: ஐ ஆம் நாட் ஈல்டிங்.

டாக்டர் கே. சமரசம்: உள்நோக்கம் கற்பித்து சொல்லக் கூடாது. ஏதோ ஒரு நடிகை என்று சொல்கிறார்............

திரு. துரைமுருகன்: இங்கே இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதிலே வேண்டுமானாலும். விளம்பரம்தான். எடுத்துக் காட்டுகிறேன். பாரதி விழாவைக் கொண்டாடுகிறீர்கள்.

1982 மார்ச் 11] [திரு. துரைமுருகன்]

அந்த பாரதியின் அழகான படத்தை தமிழரசிலே வெளியிட்டிருக்கிறீர்களா ? இல்லை. ஆனால், முதலமைச்சருடைய படத்தை, சிம்மாசனத்திலே உட்கார்ந்து இருப்பதைப்போல் ஒரு படத்தைப் போட்டிருக்கிறீர்கள். தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப் போடுகிறீர்கள். தன்னிறைவுத் திட்டம் நல்ல திட்டம். இத்திட்டம் ஒவ்வொரு இடத்திலும் நடக்கிறது. திருபுவனம் ஒன்றியத்திலும் நடக்கிறது. ஆனால், பத்திரிகை விளம்பரத்திலே முதலமைசச்சர் படம் தான் வருகிறது. முதலமைச்சரோடு இராகாவானந்தமும் சேர்ந்து வந்து விடுகிறார். நான் கேட்கிறேன். இந்திரா காந்தி அவர்கள் 20 அம்சத் திட்டத்தை வெளியிட்டார்கள். அந்தத் திட்டத்தை பற்றி விளம்பரம் செய்கிறபோது, என்னுடைய படத்தைப் போட்டு விளம்பரம் செய்யக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த விளம்பரத்திலே இருக்கின்ற அடக்கம் ஏன், உங்களிடத்தில் இல்லை. எல்லாவற்றிலும் படத்தோடு விளம்பரம் போடுகிறீர்கள். இதிலே நான் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். பத்திரிகை விஷயத்தில், உங்களை எந்தப் பத்திரிகை புகழ்கிறதோ, அந்தப் பத்திரிகைக்கு விளம்பரம் கொடுக்கிறீர்கள். மக்கள் குரல் பத்திரிகை ஒரு மலர் வெளியிடுகிறது.

அந்த பத்திரிகை மலர் வெளியிடுகிறது. ஆனால் அந்த மலரிலே, தலைவர் அவர்களே பக்கத்திற்கு பக்கம் இந்த அரசினுடைய அத்தனை துறைகளிலேயிருந்தும் விளம்பரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. என்ன அப்பேற்பட்ட மலர் அது, லட்சக்கணக்கான மக்கள் கரங்களிலே புரண்டுகொண்டிருக்கிற மலர். காரணம் உங்களைப் பற்றி புகழ்ந்து எழுதுகிறது என்பதைத் தவிர —அந்த மலரை வேண்டுமென்றால் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தருகிறேன், அவர் பார்த்திருப்பார். அவருக்கு வராத மலரா ; அந்த மலரிலே பக்கத்திற்கு பக்கம் முதலமைச்சர் படமும், பக்கத்திற்கு பக்கம் ஒரு நடிகையின் படமும், இதைத்தவிர அதிலே வேறு என்ன எழுதியிருக்கிறது. உங்களுக்கு உங்களைப் பற்றி போட வேண்டும். இன்னொன்றைக் கூட நான் சொல்கிறேன், பால் கமிஷன் அறிக்கையை தலைவர் அவர்கள் வெளியிட்டு இங்கே விவாதம் நடந்தது. அந்த விவாதம் முடிந்தவுடனே, அமைச்சர் அவர்கள் இதயத்தில் கை வைத்துக் கொண்டு நான் சொல்வதை மறுக்க மாட்டார் என்று கருதுகிறேன், உடனடியாக உங்களுடைய செய்தித்துறை டைரக்டர்களோ, அல்லது செய்தித் துறையிலே பணியாற்றுகின்றவர்களோ ஒவ்வொரு பத்திரிகைக்கும் போய் எங்களுடைய அமைச்சர் பேசியதை முதல் பக்கத்திலே பெரியதாக போட்டாக வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். நேற்று முன் தினம் ஒரு அமைச்சருடைய அறிக்கை; அந்த அறிக்கைக்கு முதலிடம் போட வேண்டுமாம். திருச்செந்தூரிலே சுப்பிரமணிய பிள்ளைக்கு பின்னாலே, அங்கே அதுபோல திருடு எண்ணுகிற போது ஏற்பட்டு விட்டது. ஏன் அந்த திருட்டை போடவேண்டுமென்று எல்லோரும் போய் பத்திரிகை அலுவலகங்களிலே உட்கார்ந்து கொண்டு,

அந்தத் துறையினுடைய செயலாளர் போய் அதை,பெரியதாக போடுங்கள் என்று கேட்க வேண்டும். பல பத்திரிகைகளுடைய நிருபர்கள் மட்டுமல்ல ஓனர்களே என்னிடத்திலே கண்ணீர் விடுகிறார்கள், இது நியாயம் தானா ? அந்த திருட்டை ஏன் போடச் சொல்கிறீர்கள். அதைப்போலவே தான் முன்னாலே சுப்பிரமணியம் பிள்ளை பணம் எடுத்திருக்கலாம் என்று ஜோடிப் பதற்கு எல்லா பத்திரிகைகளிலும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து போடச் சொன்னீர்கள். அப்படியென்றால் அது '' மிஸ்யூஸ் ஆப் பவர் '' இல்லையா, பத்திரிகைக்காரர்களுக்கு எதைப் போட வேண்டும், எதை போடக்கூடாது என்பது தெரியுமே ; நீங்கள் அதிகாரம் இருக்கிறது, விளம்பரம் கொடுக்கிறோம் என்ற காரணத்தால் அங்கே போய் உட்கார்ந்து கொண்டு இதைப் போடு, அதைப்போடு' என்று சொல்வது என்ன முறை ? உங்களை தாக்குகிற, உங்கள் குற்றங்களை சுட்டிக்காட்டுகிற பத்திரிகைகளுக்கு அந்த மட்டும் தரமாட்டார்கள். எங்கள் எதிரொலி பத்திரிகைக்கு '' அக்ரிடிஷன் '' என்ற கார்டு இன்னும் வழங்கப்படவில்லை. ஒரு விண்ணப்பம் செய்து 9 மாதங்கள் ஆகிறது. இன்னும் அந்த கமிட்டி கூடவில்லை, விளம்பரம் கொடுக்கவில்லை. அதேமாதிரி பத்திரிகையாளர்கள் பாஸ் தரவில்லை என்று பல பிரச்னைகள் இருக்கிறபோது நீங்கள் அவற்றின் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது கிடையாது. விளம்பரம் மூலமாக எல்லாவற்றையும் முடித்து விடலாம் என்ற எண்ணம் உங்கள் மனதிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது, என்பதற்காகத் தான் இதை சுட்டிக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அற நிலையங்கள் துறைப்பற்றி மற்ற நண்பர்கள் விளக்கமாக பேசினார்கள். அறநிலையத் துறை உங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே தான் பொற்காலம் போல இருப்பதாக சொன்னார்கள். அறநிலையத் துறை என்று ஒரு துறை, அதன் மீது ஒரு விவாதம், இந்த மன்றத்து உறுப்பினர்களுடைய கருத்து, அதற்கு பிறகு அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிற முடிவுகள் இதுபோன்ற ஒரு நிலையை உருவாக்கினதே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே தான். அதற்கு முன்னாலே கிடையாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இந்த மாநிலத்திலே ஆண்ட போது 1967-க்கு முன்னாலே; 1967 வரையில் அறநிலையங்கள் எண்ணிக்கை 9௦0 ; 1976-லே நாங்கள் விட்டுப் போன காலத்திலே 24,246 ; அறநிலையங்களுடைய வருமானம் 1967-லே 3 கோடி ; நாங்கள் விட்டுப் போன காலத்திலே 12 கோடி ; திருப்பணி செய்ய அரசு உதவிய நிதி 1967 வரையில் 3 லட்சம் ; ஆனால் திராவிட முன்னேற்ற கழக ஆட்சி காலத்தில் 1976-லே 15 லட்சம்; 1967 முதல் 1975 வரை திருப்பணி, குட முழுக்கு செய்த கோவில்கள் 4,125 ; கிட்டத்தட்ட 16·5 கோடி செலவில் தனி அதிகாரியை நியமித்து தனியார் ஆதிக்கத்திலிருந்த கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அறநிலையங்கள் 1—3—1975 வரை 41,306 ; அதற்கு இருந்த நிலம் மட்டும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது 2 லட்சத்து 1,343 ஏக்கர்; கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அற நிலையங்களிலே துறையினுடைய

கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வரப்பட்டவை 25,000; இவைகளுக்குச் சொந்தமான நிலம் 65,000 ஏக்கர் ; அதேபோல தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே அறநிலைய துறைக்கென்று ஒரு அமைச்சர். சட்டமன்றத்திலே தனி விவாதம், அறங்காவலர் குழுவிலே ஒரு அரிசன தோழர் கண்டிப்பாக இருக்கவேண்டும் என்கிற சட்டம்; அனைவரும் ஜாதி வித்தியாசம் இல்லாமல் அர்ச்சகராகலாம் என்று புரட்சிகரமான அனுமதி ; கோவில்களிலே தமிழ் அர்ச்சனை நடைபெற வேண்டுமென்று போட்ட சட்டம்.

அறநிலையங்களுக்கு வாடகையிலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்து அதனாலே சென்னைக்கு மட்டும் அன்றைக்கு வந்துள்ள புள்ளி விவரப்படி மட்டும் வந்த லாபம் 20 இலட்ச ரூபாய். இதை ஒழுங்காகப் பயன்படுத்தி இருந்தால் தமிழ்நாடு முழுவதும் 6 கோடி ரூபாய்க்கு வருமானம் வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. வருமானம் வரவேண்டியவைகளை விட்டுவிட்டு நீங்கள் பிஸ்கட்டிற்கு வரிப் போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள்.

(பிற்பகல் 1—10)

அது மட்டுமல்ல, ஆண்டவன், அவனுடைய பிள்ளைகள் நாம் ஏழைகளின் சிரிப்பிலே இறைவனைக் காண்கிறோம் என்றும் சொன்னவர் அண்ணா. அந்த ஏழைகளுக்காக உடல் ஊனமுற்றோர்களுக்கு உதவி நிதி, செவிடர், ஊமைகளுக்கு பள்ளி 2, அனாதைக் குழந்தைகளைப் பராமரிக்க கருணை இல்லம், சிறார் காப்பகங்கள் 5, முதியோர் இல்லங்கள் 3, ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு இலவச பால் வழங்கு திட்டம், ஏழை எளியவர்களுக்கு இலவசத் திருமணக் கூடங்கள், ஏழைகளுக்கென கட்டி முடிக்கப்பட்ட திருமண மண்டபங்கள் 79, பணி தொடரப்பட்ட திருமண மண்டபங்கள் 128, நூல்நிலையங்கள் 204, சித்த வைத்திய மனைகள் 23, ஆங்கில வைத்திய மனை 1, கலைக்கூடங்கள் 5, இந்து சமயப் பண்பாட்டுக் கல்லூரி 1, கீழ்த்திசை மொழி கல்லூரி 1, ஆண்கள் கலைக்கல்லூரி 4, மகளிர் கலைக் கல்லூரி 4, உயர்நிலைப் பள்ளி, நடுநிலைப்பள்ளி 14, நாதஸ்வரப் பள்ளி 2, இவைகள் எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காலத்திலே அறநிலையத் துறையிலே செய்யப்பட்ட திருப்பணிகள் ஆகும் அது மட்டுமல்ல, ஆலய ஊழியர்களுக்கு அரசு ஊழியர்களைப் போலவே குடும்பப் பாதுகாப்புத் திட்டம், வழங்கப்பட்டதும் எங்கள் ஆட்சியிலேதான். ஆனால் இன்றைக்கு இவ்வளவு பொருட்கள் குவிந்து இருக்கின்ற அந்த அறநிலைய துறையின் மானியக் கோரிக்கை அறிக்கையிலே இவை இருக்கவேண்டும். ஆனால் அந்த அறிக்கையை நான் படித்துப் பார்த்தேன். அதிலே பெரும் பகுதி ஆக்கிரமித்து இருப்பது—நான் பின்னாலே மற்றவைகளைச் சொன்னாலும்—முக்கியமாக உணர்வைத் தூண்டக் கூடியது தமிழ் அர்ச்சனை பிரச்சினைதான். இதிலே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். 'தமிழிலும் அர்ச்சனை செய்யப்படும்' என்று. தமிழிலும் அர்ச்

சனையப்படவேண்டுமென்ற எண்ணம் திரு. பக்தவச்சலம் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்த காலத்திலே வந்து போரூரிலே ஒரு கோயிலிலே அவர் கொண்டுவந்தார். அதற்குப் பிறகு 1974-ஆம் ஆண்டு தமிழிலே மட்டும் அர்ச்சனை செய்யப்படும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஒரு தாக்கீதை அனுப்பிற்று. அதற்கு வழக்கிற்குப் போனார்கள். உயர்நீதி மன்றத்திலே. இராமேஸ்வரம் மடாதிபதி உச்ச நீதிமன்றத்திற்குப் போனார் என்று கேள்விப்படுகிறேன். ஆனால் இவ்வளவுக்கும் பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் என்ன செய்தோம். சமஸ்கிருதத்திலும் அர்ச்சனை செய்யப்படும் என்று நாங்கள் எழுதி வைத்தோம். அப்படித்தான் நாங்கள் எழுதி வைத்தோம். ஆனால் நீங்கள் தமிழிலும் அர்ச்சனை செய்யப்படும் என்று எழுதி, இருப்பது சமஸ்கிருதத்தை முன்னாலே நிறுத்தி தமிழைப் பின்னாலே நிறுத்தி நீங்கள் செய்திருப்பது எப்படித் தொண்டாகும். இதுதான் நீங்கள் தமிழுக்கு ஆற்றுகிற பணியா என்று நான் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று, எல்லோரும் சொன்னார்கள். தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்திலே உண்டியல் உடைக்கப்பட்டது. மருதமலை உண்டியல் உடைக்கப்பட்டது அதை எடுத்து தேர்தல் செலவு செய்தார்கள் என்று, இங்கே இருக்கின்ற திரு. தி. அன்பழகன் உட்பட பலர் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். தி.மு.க. ஆட்சியின்மீது எடுத்து வீசப்பட்ட சேற்றிலே ஒன்றாகத்தான் நான் அதை எடுத்து கொள்கிறேன். தவிர அதிலே கடுகளவு கூட உண்மை கிடையாது. நான் உண்மைகளைச் சொல்கிறேன். புத்தம்புதியதாக வந்திருக்கின்ற சில பேர்களுக்கு வேண்டுமானால் அது தெரியாமல் இருக்கலாம். 1974-ஆம் ஆண்டு அந்த கோயிலைல தணிக்கை செய்கிறார்கள். மருத மலைக் கோயிலை தணிக்கை செய்கிற அதிகாரி அப்போது கண்டுபிடிக்கிறார். என்ன! அர்ச்சனை டிக்கட்டுகள் நுழைவு சீட்டுகள் போலியாக அச்சடிக்கப்பட்டிருப்பதாக தணிக்கை அதிகாரி கண்டு பிடிக்கிறார். உடனே மேல் அதிகாரியின் கவனத்திற்கு கொண்டுவருகிறார். மேல் அதிகாரியின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தவுடன் நிர்வாக அதிகாரியை வேலை நீக்கம் செய்கிறார்கள், சஸ்பென்ட் செய்கிறார்கள் நீங்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்குப் பிறகு ஒரு ஆணையாளர் பூர்வாங்க விசாரணை செய்கிறார். பூர்வாங்க விசாரணை செய்கிறபோது அவர் டிக்கட் மட்டும் அச்சடிக்கவில்லை, உண்டியலையே உடைத்து இருக்கிறார் என்ற உண்மையைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். கண்டுபிடித்து நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். எடுக்கிற நேரத்திலே எங்கள் ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது. அப்படியே பைல்கள் தேங்கிப் போயிற்று. இந்த மாநிலத்திலே குடியரசுத்தலைவர் ஆட்சி கவர்னர் கையிலே இந்த நாடு இருக்கிறது.

உடனே அவரிடத்திலே போய் முறையிடுகிறார்கள். தி.மு.க. ஆட்சி எங்களை சஸ்பெண்ட் செய்து விட்டது என்று. உடனே கவர்னர் அவர்கள் அன்றைக்கு இரண்டையும் வரவழைத்துகி பார்க்கிறார்கள். பார்த்த பிறகு கவர்னர் சொல்கின்றார் மோசமான குற்றத்தைச் செய்திருக்கிறாய் உன்னை வேலை நீக்கம் செய்ததே தப்பு எனவே கவர்னராகிய நான் உத்தர விடுகிறேன் உன்னை வேலைநீக்கமே செய்கிறேன் என்கிறார். வேலை நீக்கத்திற்குப் போய்விடுகிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது) நான் முடித்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உடனே முடித்து விடுங்கள். மாலையில் பேரவைகூட வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. துரைமுருகன் : நான் முடித்து விடுகிறேன். உங்களுடைய நிலைமைகளை நான் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். பிறகு குடியரசுத் தலைவருடைய ஆட்சி போய் நம்முடைய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வருகிறது. அப்பொழுது முதல் முறையாக இந்த இலாக்காவைக் கையில் வைத்திருந்தவர் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள். முதலமைச்சரவர்களிடத்திலே கொண்டு போய் அதேபோல் இந்த விவாகாரத்தைச் சொல்கிறார்கள். முதலமைச்சர் பைல்களைப் புரட்டிப் பார்த்துச் சொன்னார் உன்னை வேலை நீக்கம் செய்தது மட்டும் போதாது உன் மீது வழக்கே தொடரப்பட வேண்டுமென்று சொல்லி அதற்குப் பிறகு அவர் மீது கிரிமினல் வழக்கு தொடரப்பட்டு கோவை நீதிமன்றத்திலே வழக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த நேரத்திலே தான் உங்களுடைய நாயுடு கமிஷன் தேவைப்படுகிறது. நாயுடு கமிஷன் வந்தவுடனே சொன்னார் யாரை நாங்கள் வேலைநீக்கம் செய்தோமோ அவர் மீதே எதிர்த்து இதையெல்லாம் தி.மு.க. அமைச்சர்கள் சொன்னார்கள். என்று அந்த ஆள் கொடுத்தார். பிறகு அதற்குத் தக்கபடி ஒரு விசித்திரமான அறிக்கையை அவர் கொடுத்திருக்கிறார். நான் அவற்றில்கூட உள்ளே போக வில்லை. நாயுடு கமிஷன் அறிக்கை கொடுத்து இரண்டாண்டுக் காலம் ஆயிற்று. நான் கேட்கிறேன் அந்த அறிக்கை மீது நடவடிக்கை எடுக்க அமைச்சருக்கு உரிமை உண்டு. நான் இப்பொழுதுகூடச் சொல்லுகிறேன். அந்த அறிக்கையின்மீது நீங்கள் இரண்டாண்டுக் காலம் நடவடிக்கை எடுக்காதது ஏன்? நீங்கள் எடுங்கள். அந்த அறிக்கை எவ்வளவு பொய்யும் புனைச் சுருட்டும் கொண்டது என்பதை நீதிமன்றத்திலே சுக்கு நூறாக எடுத்து உடைப்பதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தயாராக இருக்கிறது என்பதையும் இந்த மாமன்றத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் முடித்து விட வேண்டும். அமைச்சர் பதில் சொல்லி பிறகு மாலையில் அவை கூட வேண்டும். எல்லோரையும் விட அதிகமாக இரண்டு நிமிடங்கள் பேசியிருக்கிறீர்கள். 27 நிமிடங்கள் பேசியிருக்கிறீர்கள்.

திரு. துரைமுருகன் : நான் முடிதது விடுகிறேன். சொத்தை நல்ல வாயன் சேர்க்க வேறு வாயன் அழித்தான் என்பதைப் போல திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் ஓகோ என்று வளர்ந்த அறநிலையம் இப்பொழுது எப்படியிருக்கிறது என்று கேட்டால் கோயில் கூடாது என்பது அல்ல எங்கள் கொள்கை கோயில் கொடியவர்களின் கூடாரமாக இருக்கக் கூடாது என்ற பராசக்தியில் கலைஞர் எழுதினாரே அதுவும் போய் இன்றைக்குக் கொலைகாரர்களுடைய உறைவிடமாக ஆலயங்கள் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்ற குற்றச்சாட்டை இந்த அமைச்சரிடத்திலே விட்டு கொள்ளைக்காரர்கள். கொலைகாரர்கள் ஊரை ஏய்ப்பவர்களின் உறைவிடமாக நமது கோயில்கள் இருக்கின்றன என்று கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி வணக்கம்.

* **மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் :** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே நேரம் அதிகமாகி விட்டது. மாலை நான்கு மணிக்கு மீண்டும் சட்ட மன்றம் கூடவிருக்கிறது என்கின்ற உணர்வோடு பேரவை உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இங்கே அமர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் கருத்தில் கொண்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் அதிக நேரத்தை நான் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டிய நிலையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் என்னை வைக்கவில்லை என்பதை மகிழ்ச்சியோடு முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே செய்தி சுற்றுலாத் துறை, அறநிலையத் துறை, வனத் துறை, சின்கோனாத் துறை ஆகிய துறைகளின் சார்பில் வைத்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது பல்வேறு கட்சிகளைச் சார்ந்த 12 மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சில வேண்டுகோள்களை வைத்திருக்கிறார்கள். சிலயிடங்களில் நடைபெறுவதாக அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்ட குறைகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு மகிழ்ச்சி. யாரும் மிகப் பெரிய அளவிலே குற்றஞ்சுமத்தவில்லை என்பதை நான் இங்கே மகிழ்ச்சியோடு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதிகாரபூர்வமான எதிர்க்கட்சியாக விளங்குகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் இருவர் பேசினார்கள். அதிலே நேற்று பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பழனியப்பன் அவர்கள் ஒரு தவறான தகவலை இங்கே தந்திருக்கிறார்கள். அதை நான் இறுதியிலே விளக்குவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

செய்தித் துறையை, சுற்றுலாத் துறையைப் பற்றி யாரும் இங்கே அதிகமாக, அதிக அளவிற்கு விமர்சனம் செய்யவில்லை. அதைக் காட்டிலும் சுற்றுலாத் துறையைப் பெரிய அளவிலே

பாராட்டியிருக்கிறார்கள். இன்னும் சில சாதனைகளை, சில பகுதிகளை சுற்றுலாத் தலங்களாக ஆக்க வேண்டுமென்று இங்கே கேட்டிருக்கின்ற அந்தக் கருத்துத்தான் அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[பிற்பகல் 1-20.]

ஆனால் சுற்றுலாத் துறை என்பது இந்திய துணைக் கண்டத்தைப் பொறுத்தவரை எந்தவித முதலீடும் இல்லாமல் சுமார் 500 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் இந்திய அரசிற்கு வெளிநாட்டுச் செலாவணியை ஈட்டித் தருகிற துறையாக வளர்ந்திருந்தும் கூட, மத்திய அரசு அந்த சுற்றுலாத் துறையை இன்னும் பிரையாரிட்டி செக்டார் என்கிற அளவிலே சேர்க்காமல் 5 ஆண்டுகளுக்குச் சுமார் 200 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கலாம் என்கிற அளவிலேதான் திட்டத்திலே அவர்கள் சேர்க்கிற நிலைமையில் சுற்றுலாத் துறை இருக்கிறது. அதை ஒட்டித்தான் மாநிலங்களும் இந்தச் சுற்றுலாத் துறைக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய முடிகிறது. இருந்தாலும், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்தச் சுற்றுலாத் துறையின்மீது காட்டுகிற அக்கறையின் காரணமாக 5 இலட்சம், 10 இலட்சம் ரூபாய் என்று ஒதுக்கிக் கொண்டிருக்கிற இந்தத் துறைக்கு இந்த ஆண்டு $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய்க்கு ஒதுக்கி நாம் சுற்றுலாத் துறைக்கு முக்கியத்துவம் அளித்திருக்கிறோம் என்பதை மாத்திரம் இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பல்வேறு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு பகுதிகளைச் சுட்டிக் காட்டி சுற்றுலா வளர்ச்சியில் அதற்கு முதலிடம் தந்து உருவாக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அவை தக்க நேரத்திலே அரசின் கவனத்திலே எடுத்துக்கொள்ளப்படும். முடிந்த அளவு நிறைவேற்றப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்கள் இறுதியாகப் பேசுகிற பொழுது இங்கே இந்தத் திரைப்படக் கொட்டகைகளுக்கு கம்பவுண்டிங் வரி விதிக்கிற அந்த நிலைமைகளையும், அதனாலே ஏற்பட்டிருக்கிற சில சூழ்நிலைகளையும் நகரத்திலே ஒரு விதமான வரியும், நகரத்தின் எல்லையிலே இருக்கிற சில கிராமங்கள் என்கிற பெயராலே அவைகளுக்கு விதிக்கப்படுகிற அந்த வரி விதிப்பு முறைகளையும் சுட்டிக்காட்டி இதிலே விமர்சித்தார்கள். அவர் நீண்ட அனுபவம் பெற்ற ஒரு உறுப்பினராக இருந்தும் எந்த அமைச்சரிடத்திலே எந்தப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் அவருக்குக் கொடுத்த நேரத்தைச் செலவழித்துவிட்டார் என்பதிலேதான் எனக்கு மிகப் பெரிய கவலை. என்னிடத்திலே இருப்பது சினிமாட்டோகிராப் என்கிற அந்தத் துறைதான். அதாவது திரைப்படக் கொட்டகைகளுக்கு உரிமம் வழங்குகிற, அந்த விதிகளை நிர்ணயிக்கிற அந்தப்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1982 மார்ச் 11

பொறுப்புத்தான் என்னிடத்திலே இருக்கிறது. அதற்கு விதிக்கிற அந்தக் கேளிக்கை வரி, வருவாய்த் துறை அமைச்சரிடத்திலே இருக்கிறது. அது என்டர்டெயின்மென்ட் டாக்ஸ் என்ற அமைப்பின் கீழே வருகிறது — அந்த வரி விதிப்பு முறை வருவாய்த் துறை அமைச்சரிடத்திலே இருக்கிறது. வருவாய்த் துறையினுடைய மானியம் இங்கே நடைபெறுகிறபொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இதுபற்றி பேசியிருப்பார்களானால், இன்றைக்கும் கொஞ்சம் நேரம் மிச்சமாகியிருக்கும் அதனுடைய பலனையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயிருந்து பெற்றிருக்க முடியும்.

ஆனால் என். ஓ. சி.யைப் பற்றியெல்லாம் சில விவரங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மிகத் தெளிவாக அரசாங்கம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்குத் தெரிவித்து இருக்கிறது. என்.ஓ.சி. மனு செய்த 45 நாட்களுக்குள் அவர்களுக்குப் பதில் தந்தாக வேண்டும்; உண்டு, இல்லை என்பதைத் தெரிவித்தாக வேண்டுமென்கிற நிபந்தனைகளையெல்லாம் கண்டிப்பாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீண்டும் பல மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் இதைப் பொருட்படுத்தவில்லையென்ற புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அது பற்றிய மிகுந்த கண்டிப்பான நடைமுறையை அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விளம்பர மோகத்தைப்பற்றி இங்கே மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்கள் பேசினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த துரைமுருகன் அவர்கள் பேசுகிறார்களே என்பதிலேதான் எனக்கு மிக பெரிய மகிழ்ச்சி. விளம்பரத்தைப் பற்றியும், விளம்பர மோகத்தைப் பற்றியும் மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்கள் பேசுவதுதான் ஆச்சரியங்களிலே மிகத் தலைசிறந்த ஆச்சிரியம். ஆனால், விளம்பர மோகம் எப்படி இருக்கிறது என்பது அல்ல. இங்கே ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சுட்டிக்காட்டி, நம்முடைய தொலைக்காட்சி நிலையத்தோடு தமிழக அரசு ஏதோ தகராறு செய்து கொண்டது, ஊடல் செய்து கொண்டது என்றெல்லாம் பேசினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எதையாவது நினைத்து கொண்டு அதற்கு இப்படியும் காரணம் இருக்கலாம் என்று எண்ணிக் கொள்வார்களானால் அது அவர்களுக்குள்ள உரிமை, அதற்குள்ளே நான் தலையிட விரும்பவில்லை. ஆனால், அரசு சில கருத்துக்களை எடுத்து அந்தக் கருத்துக்களின் அடிப்படையிலே சில நடைமுறைகளை மேற்கொள்கிறபோது, அதற்கு ஒரு உள்நோக்கம் கற்பித்து இந்த நோக்கத்திற்காகத்தான் செய்தார்கள் என்று சொல்வார்களானால், அது அவரவர்களுடைய நிலைக்கேற்ற நினைப்பு; அல்லது, அவர்கள் காலத்திலே அவர்கள் அப்படி செய்து கொண்டிருந்தார்கள், அதுதான் இப்பொழுதும் நினைவிற்கு வருகிறது என்று கொள்வதைத் தவிர மேலும் அதற்கு நான் பதில் அளிக்கவில்லை.

ஆனால் 'அண்ணாத்துரை' என்று சொன்னார்களே, நீங்கள் கொதித்தெழவில்லையே என்று கேட்டார். எப்படி கேட்டிருக்க வேண்டும்? அவர் கொதித்தெழுந்துவிட்டு, நான் கொதித்தெழுந்தேன், நீங்கள் கொதித்தெழவில்லையே என்று கேட்டிருப்பார்களானால், 'ஓகோ, தவறு செய்து விட்டோம் போல் இருக்கிறது' என்று நானும் அதற்காக வருந்தியிருப்பேன்.

ஆனால் ஒன்றை நான் நினைவுபடுத்துகிறேன். (குறுக்கீடு) இறுதியிலே சொல்லலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இந்த மாநிலத்திலே இருந்து அகற்றப்பட்டபோது, இந்த அரசு அலுவலகங்களிலே வைக்கப்பட்டிருந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய படத்தை அன்றைக்கு இருந்த ஆளுநர் ஆட்சி அகற்ற முற்பட்டபோது, அதைத் தட்டிக் கேட்பதற்கு ஆளுநர் அலுவலகத்திற்குச் சென்று அதை எடுக்கக்கூடாது என்று கேட்ட கட்சி அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் என்பதை அருள்கூர்ந்து மாண்புமிகு துரை முருகன் அவர்களுக்கு. நண்பர் என்கின்ற முறையிலே, தோழர் என்கின்ற முறையிலே நினைவுபடுத்துகிறேன். அண்ணாவை மறந்துவிட்டோம் என்று எங்களையா குற்றம் சொல்வது? அண்ணாவைக் கொடியிலே வைத்துக்கொண்டு இருந்தால்தான், அண்ணாவை மறைக்க முற்படுகிறவர்களுக்குக் கொஞ்சம் புத்தி வரும் என்று கொடியிலே போட்ட அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பார்த்தா, அண்ணாத்துரை என்று கேட்டவரை நீங்கள் கேட்கவில்லை என்று நீங்கள் சொல்வது. இருந்தாலும் நாங்கள் மறந்து இருந்த நேரத்திலே நீங்கள் நினைவு படுத்தி இருக்கிறீர்கள். ஒருவேளை அந்த தொலைக்காட்சி நிலையம் அப்படி சொல்லுமேயானால், அதை நாங்கள் மீண்டும் கேட்போம். விட மாட்டோம். அதற்காக அடிபணிய மட்டோம் என்பதையும் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

'அதைப்போலவே, பத்திரிகை விளம்பரத்தைப் பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். நான் வேறு விவகாரங்களைப்பற்றி இங்கே பேசக் கூடாது. நான் எதிர்க்கட்சியில் இருந்து மிகப்பெரிய கணைகள் எல்லாம் வரும் என்று எதிர்ப்பார்த்து நான் இங்கே தற்காப்பு ஆயுதங்களோடு இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு இருந்தேன். ஆனால் நண்பர் துரைமுருகன் அவர்கள் மிகப் பெரிய மனதோடு அந்தக் கணைகளை எல்லாம் பாவம் இந்த அப்பாவி வீரப்பன் மீது ஏன் ஏவ வேண்டும் என்று கருதியோ என்னவோ, அவர்கள் ஏவவில்லை. ஆனால் விளம்பர மோகத்தைப் பற்றியும், பத்திரிகைகளுக்கு எப்படி விளம்பரம் தருகிறோம் என்பதைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். எந்தப் பத்திரிகைக்கு எப்படி விளம்பரம் கொடுத்தால் அது பலனளிக்கும் என்பதைப் பற்றி முடிவெடுக்க வேண்டிய உரிமை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்பதை இந்த அவையிலே முன்னாள் முதலமைச்சர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களுடைய கருத்தையும், அவர்களுக்கு அனுசரணையாக இந்திய பிரதமர் அவர்களுடைய கருத்தையும்,

1973 ஆம் ஆண்டிலே எடுத்துச் சொன்ன ஒரு கருத்தை மாத்திரம் மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்களுக்குப் பயன்படும் என்று, நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இந்தப் பத்திரிகை விளம்பரங்களைப் பற்றி பேச்சு வருகிற போது அன்றைக்கு டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள்தான் இடைமறித்து கருத்துக்களைச் சொல்லுவார். அப்போது மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே சொல்லுகிறார்— ''விளம்பரச் செலவு இங்கே மாத்திரம் உயர்ந்திருக்கவில்லை. மத்திய அரசில் பார்த்தால் கூட 1963—64-லே, 55 லட்சம் ரூபாயாக இருந்தது, 1971—72-லே 115 லட்சமாக அங்கே உயர்ந்திருக்கிறது''. எந்த அடிப்படையிலே தரப்படுகிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ''அன்றைக்கு செய்தித் துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் எந்த அடிப்படையில் விளம்பரங்கள் தரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள் என்றால், இதைப் படிக்கிறேன் கேட்டுப் பாருங்கள்'' என்று முன்னாள் முதல்வர் அவர்கள் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த அவையிலே படிக்கிறார்கள். ''டிசம்பர் மாதம் 8-ந் தேதி புது டில்லியிலே செய்தி விளம்பரத் துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டை ஆரம்பித்து வைத்து பேசும்போது, அரசாங்க விளம்பரச் சாதனங்கள் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைகளை பரப்புவதற்காகத்தான் பயன்படுத்த முடியுமே தவிர அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைகளை கடுமையாக விமர்சிக்கக் கூடியவர்களுக்காக அல்ல என்பதை இந்தியப் பிரதமர் தெரிவித்தார்''. என்று இதே மன்றத்தில் 1973 ஆம் ஆண்டு நம்முடைய முன்னாள் முதலமைச்சர் இங்கே தெரிவித்தார் என்கிற இந்தக் கருத்தை மாத்திரம் நான் அவருக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே எதிரொலியினுடைய நிருபருக்கு 'அக்ரிடேசன்' தரப்படவில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். அதை அந்தக் குழுவினிடத்திலே பரிசீலிக்கச் சொல்லி யிருக்கிறோம். அந்த நிருபருக்கு நியாயமாக வழங்க வேண்டிய உரிமைகள், தகுதிகள் அவருக்கு இருந்தால் அந்தக் குழுவினுடைய பரிந்துரை கிடைத்த உடனே தரப்படும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைத் தவிர இங்கே அறநிலையத் துறையைப் பற்றி இன்றைக்கு அதுதான் மிக மிக முக்கியமான துறையாக விவாதத்திலே எடுத்து கொள்ளப்பட்டது. எனக்கு இருக்கின்ற மகிழ்ச்சி எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமே அதைப் பற்றி இவ்வளவு அக்கறையோடு விவாதிக்கிறதே என்பதுதான். அவர்கள் வெளியே எப்படி பேசுகிறார்கள் என்பது முக்கியமல்ல. சட்டமன்றத்திலே பேசினால் இந்த நாட்டு மக்கள் அனைவரும் கவனிப்பார்கள் என்ற காரணத்தாலே இங்கே சொல்லுகிற கருத்துக்களை நான் உண்மையிலேயே மதிக்கிறேன். வரவேற்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1—30)

ஆனால், அறநிலையத்துறை பற்றிய விவாதத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் இந்த அவைக்கு கொண்டுவந்தது என்று அந்த பெருமையைச் சொல்லிவிட்டு, ஒரு நாள் விவா

தத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டோம் என்ற பெருமையைச் சொல்லி விட்டு, மிஸ்ஸலேனியஸ் என்று இருந்ததை நாங்கள் தான் தனியாக ஆக்கி பெருமை தந்தோம் என்ற பட்டியலை எல்லாம் தந்தார்கள். நான் அதை மறுக்கவில்லை. செய்த காரியங்களை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் செய்த காரியங்கள் எல்லாம் அரைகுறையாக நின்றுவிட்டன. திட்டத்திற்கான பணம் இருக்கிறதா என்று பார்க்காமலே திட்டங்கள் போட்டு, பாதியிலே நின்றுவிட்டன. அந்த பரிதாபகரமான நிலையைத்தான் எடுத்துச்சொல்ல வேண்டியவனாக நான் இருக்கிறேனே தவிர எடுத்த முயற்சிகளிலே நான் குறைகாணவில்லை. இப்படி அன்றைக்கு மிஸ்ஸலேனியசாக இருந்த அறநிலையத் துறையை இன்றைக்கும் மிஸ்ஸலேனியசோடு சேர்த்து கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று மாண்புமிகு துரை முருகன் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். துரை முருகன் அவர்களே அறநிலையத்துறை பற்றி ஒருநாள் விவாதம் வேண்டுமென்று கேட்கிற அளவுக்கு இன்றைக்கு அறநிலையத்துறை விளங்குகிறது என்றால் எந்த அளவுக்கு மக்கள் கவனத்தை அது பெற்றிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளலாம்.

ஆனால் ஒன்றை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் பற்றிய விவாதங்களை எல்லாம் எத்தனை நாள் விவாதம் என்று நிர்ணயம் செய்தது நானும் அல்ல; இந்த அரசாங்கமும் அல்ல. இங்கே சட்டமன்றத்திலே இருக்கின்ற எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், மற்றக் கட்சித் தலைவர்கள், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், அவைத் தலைவரவர்கள், மற்றவர்கள் எல்லாம் உட்கார்ந்து நாள் நிர்ணயம் செய்கிறார்களே தவிர நான் அல்ல. அதையும் ஏன் அவசரத்திலே சேர்த்துக்கொண்டார்கள் என்றால் எப்படியாவது 2, 3 குற்றச்சாட்டுக்களை இந்த வீரப்பன் மேல் சுமத்திவிடலாம் என்ற முறையிலே சொல்ல முன் வந்திருக்கிறார்கள். இது அரசாங்கம் செய்த முடிவு அல்ல. அலுவல் ஆய்வுக்குழு செய்த முடிவு ; எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து செய்த முடிவு என்பதை மட்டும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வனத்துறை பற்றி பல்வேறு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள், ஆனமலைப்பகுதியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள், குமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லுகிறபோது இந்த வனங்களை எல்லாம் நாம் காப்பாற்ற வேண்டும், காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். வனங்களைச் காப்பாற்றுவதற்கு எந்த அளவுக்கு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்பதை நான் ஒரு சிறிய புள்ளிவிவரம் மூலம் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பலபேர் இப்போது லாரி லாரியாக மரங்களை வெட்டிக் கொண்டு போகிறார்கள், என்று சொல்கிறார்கள். லாரிலாரியாக வெட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள் என்ற உண்மையான விவரங்கள் தெரியாமல் இன்றைக்கு இங்கே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். லாரி லாரியாக மரங்கள் எல்லாம் வெட்டிக் கொண்டு போகிறார்கள். அது எந்த மரங்கள் என்றால் வெட்டுவதற்கு என்றே வளர்க்கப்படுகிற மரங்கள். அதை முதலிலே தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். தமிழகத்தில் இருக்கிற தொழிற்சாலைகளுக்கு அரசாங்கம் மரங்களை வழங்குகிறது. அந்த மரங்கள் 8 ஆண்டு அல்லது 10 ஆண்டு காலத்தில் வெட்டுவதற்காகவே வளர்க்கப்படுகின்ற மரங்கள். அது 'பிளான்டேஷன் ட்ரீஸ்' எப்படி வேளாண்மையில் விதைப்போட்டு, நாற்று நட்டு, பயிராக்கி அதை எப்படி அறுவடை செய்கிறோமோ அதைப் போலதான் அந்த மரங்கள் எல்லாம் வெட்டுவதற்காகவே பயிர் செய்யப்படுகின்ற மரங்கள். அது கிட்டத்தட்ட 2 இலட்சம் டன் இந்த நாட்டிலே தொழிற்சாலைகளுக்கு ஆண்டுதோறும் நாம் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதில் இந்த ஆண்டு சுமார் $4\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் வருமானத்தை ஈட்டியிருக்கிறோம். ஒரு கோடியாக இருந்ததை $4\frac{1}{2}$ கோடிக்கு உயர்த்தி இருக்கிறோம். ஆகவே, வெட்டுவதற்கு என்று வளர்த்து 8 ஆண்டு அல்லது 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வெட்டிவிட்டால் அந்த அடிக்கடையிலிருந்து மீண்டும் துளிர்த்து வரும். இப்படி மூன்று முறை ஒரு மரத்தை பயிர் செய்யாமல் வெட்டுகிறோம். அப்படி $2\frac{1}{2}$ இலட்சம் டன் மரங்களை தொடர்ந்து ரொட்டேஷன் முறையிலே வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதைப்பார்த்து, வெட்டி லாரி லாரியாகக் கொண்டு போகிறார்கள், லாரி லாரியாகக் கொண்டு போகிறார்கள், என்று நம்முடைய உறுப்பினர்கள் பலரும், பொதுமக்கள் பலரும் குறைசொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மை அது அல்ல.

இதிலே கூட ஒரு உத்தரவை நாங்கள் போட்டிருக்கிறோம். அப்படி வெட்டுகிற மரங்கள் சாலை ஓரங்களில் அல்லது சாலைக்கு அருகாமையில் இருந்தால் வெட்டக்கூடாது ; சாலையிலிருந்து 10 மீட்டர் தூரம் வரையில் உள்ள மரங்களை வெட்டக்கூடாது ; அது மலைப்பகுதியாக இருந்தாலும் சரி, மற்றப் பகுதியாக இருந்தாலும் சரி 10 மீட்டர் தூரத்திற்கு மரங்களை வெட்டக்கூடாது; எத்தனை ஆண்டுகள் ஆனாலும் அந்த மரங்கள் அப்படியே இருக்கட்டும் ; வெட்ட வேண்டாம் என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறோம்.

காடுகளை பாதுகாப்பதில் இந்த அரசாங்கம் எவ்வளவு கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 'ஃபியூவல் கூப்' என்ற ஒரு முறை இந்த மாநிலத்திலே இருக்கிறது; அது இந்தியா முழுவதும் இருக்கிறது.

சத்யமேவ ஜயதே வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

விறகுக்காக மலைகளிலே கூப்புக்கள் விடுவது என்பதைப் பொறுத்த வரையிலே ஏலம் எடுத்தவர்கள், ஏலம் எடுத்த உடனே கூப்பை வெட்ட மாட்டான், பக்கத்தில் இருக்கின்ற மரத்தை எல்லாம் வெட்டி வீழ்த்திவிட்டு கடைசியில் கூப்பை வெட்ட முடியவில்லை என்று சொல்லி எக்ஸ்டென்ஷன் வேண்டும் வாய்தா வேண்டும் என்று கேட்பான். இதுதான் வழக்கம். இப்படியே அழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நம் முடைய அரசு வந்த 3, 4 ஆண்டு காலத்திலே மலைப் பகுதி களிலே கூப்புக்கள் விடுவதை நிறுத்தியாகவேண்டும் என்று சொல்லி கடுமையாக நிறுத்தினோம். விறகு வெட்டுபவர்கள் சோஷியல் பாரஸ்ட் என்ற ஏரி புறம்போக்குப் பகுதியிலே நீண்ட காலமாக இருக்கின்ற கருவேல மரத்தைத்தான் பயன்படுத்தி யாகவேண்டும் என்று நாம் அதற்கு ஆணையிட்டோம். அதைப் போல தைல மரங்களிலே இருந்து வெட்டப்பட்ட பயன்படுத் தப்பட முடியாத கிளைகளையும், மரங்களையும் விறகுக்குத் தரவேண்டும் என்று ஆணையிட்டோம். எப்படி இது வந்தது என்பதைத் தயவுசெய்து பார்க்கவேண்டும் 1974–75-லே விறகுக் காக வெட்டப்பட்ட பகுதி 4,508 ஹெக்டேர். ஒரு ஹெக்டேர் என்பது இரண்டரை ஏக்கர். 1975–76-லே 3,826 ஹெக்டேர், 1976–77-லே 3229 ஹெக்டேர், 1977–78-லே இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டதில் இருந்து 2,467 ஹெக்டேர், அடுத்த ஆண்டு 1579 ஹெக்டேர், அடுத்த ஆண்டு 1,462 ஹெக்டேர், இதற்கு முந்தைய ஆண்டு 847 ஹெக்டேர். போன ஆண்டு 527 ஹெக்டேர். இப்படி மலைப் பகுதிகளில் 4,500 ஹெக்டேர் என்று வெட்டி அழித்துக்கொண்டிருந்த நிலைமையினை நாங்கள் 527 ஹெக்டேராக குறைத்து இருக்கிறோம். பாதுகாத்து இருக்கிறோம்.

இந்த அடிப்படையிலே இருக்கின்ற நிலைமையினை இங்கே இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அருள்கூர்ந்து தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

அடுத்து ரப்பர் தோட்டத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். ரப்பர் தோட் டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே 10 ஆயிரம் ஏக்கரிலே உற்பத்தி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் எல்லாப் பகுதிகளிலும் மரங்கள் ரப்பர் எடுக்கின்ற நிலைமைக்கு இன்னும் வரவில்லை. அதுமாத்திரமல்ல. மரங்களை எல்லாம் வெட்டி விட்டார்களே, அவற்றுக்கு வரவு வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறீர்களா? என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் தொழிற்சங்கத்தலைவர் என்ற முறை யிலே கேட்டார். எப்படி மரங்களை வெட்டுவதை எல்லாம் வரவு வைத்துக்கொள்ள முடியும்? இதையும் ஒரு தனியார் நடத் தினால் பத்தாயிரம் ஏக்கருக்கு ஒரு விலை போட்டால் அந்த விலையை யார் கொடுப்பது? அரசாங்கம் 10,000 ஏக்கர்

நிலத்தை ரப்பர் ப்ளான்டேஷனுக்காகக் கொடுக்கின்றது. அதிலே இருக்கிற மரங்களை அரசாங்கக் கணக்கிலே வரவு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்றால் எப்படி ரப்பர் ப்ளான்டேஷன் கணக்கிலே அது வரும்? இந்தப் பத்தாயிரம் ஏக்கரிலேயும் முதலீடு போட்டு ஆரம்பித்தால் என்ன வரும்? ஆகவே வரும் லாபத்தைக் காட்டினால் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுக்க வேண்டி வரும், எனவே அதனை மறைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இல்லை.

இன்னொரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மணி அவர்கள் எனக்கு வாரம் தவறாமல் கடிதம் அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார். புகார்களும் அனுப்புகிறார். ஆலோசனைகளையும் அனுப்புகிறார். அந்தக் கடிதங்களை எல்லாம் உடனடியாக நான் துறையினருக்கு அனுப்பி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்பது திரு. மணி அவர்களுக்கும் தெரியும். இன்னும் சொல்கிறேன். மிக விரைவிலே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே வனத்துறையினைப் பற்றிய ஆலோசனைகளைச் சொல்வதற்காக தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் மற்றும் முக்கியஸ்தர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவினை அமைப்பது என்ற முடிவினை அரசாங்கம் எடுத்திருக்கின்றது. அங்கே இருக்கின்ற ரப்பர் தோட்டத்தை மிகப் பெரிய அளவிலே விரிவு படுத்தவேண்டும் என்ற திட்டம் அரசினிடத்திலே இருக்கின்றது. அதனை ஒரு ஒரு தொழில் அடிப்படையிலே அணுக வேண்டும் என்ற அந்த உணர்வும் இருக்கின்றது. க்ரம் தொழிற்சாலையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இன்றைய சூழ்நிலையில் மிகப்பெரிய அளவிலே மின்சாரம் தேவைப்படுகின்ற அந்த க்ரம் தொழிற்சாலையினை ஆரம்பித்தால் அது லாபமாக இருக்காது என்பதுதான் இன்றைக்குப் புள்ளி விவரங்களிலே இருந்து கிடைத்திருக்கின்றது. ஆகவே அந்த மூதலீட்டை வேறு சில வகை ரப்பர் தொழிற்சாலைகளிலே நாம் முதலீடு செய்யலாம் என்ற முடிவுக்கு தோட்டத்துறை வந்திருக்கின்றது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் ரப்பர் தோட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார். அந்த விவரங்களையும் நான் உங்களுக்குச் சொல்கின்றபோது, போனஸ் கொடுக்கவில்லையே, நீங்கள் கணக்கைத் தவறாகக் காட்டி போனஸ் கொடுக்கவேண்டாம் என்று பார்க்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம் தருவதைப் பொறுத்தவரையிலே கன்னியாகுமரியிலே தனியார் தோட்டத்திலே தருவதை விட நாம் அதிகமாக அரசு தோட்டத்திலே தருகிறோம். இதனை அவர்கள் தெரிந்து கொண்டு மறைக்கிறார்களா அல்லது தெரியவில்லையா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்கிறேன். இந்த ரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு கேரளாவிலே 13·66 காசும் தனியார் தோட்டங்களிலே 14·21 காசும் நம்முடைய அரசுத் தோட்டத்திலே 14·31 காசும் கொடுக்கிறோம்.

1982 மார்ச் 11] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[பிற்பகல் 1–40]

அங்கே மற்ற தொழிலாளர்களுக்கு, கேரளாவில் 13.75 நம்முடைய தோட்டத்தில் 15.6. பால் வடிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு கேரளாவில் 13.80. நம் தோட்டத்தில் 14.61. இதையெல்லாம் பாராட்டக்கூடாதா? இதை தொழிலாளர்களிடத்தில் சொல்லக்கூடாதா? தினசரி நாம் ஊதியத்தை உயர்த்திக் கொண்டிருக்கிறோமே, இதையெல்லாம் சேர்த்துத்தான் போனஸ் வருகிறது. ஆகவே, தொழிலாளர்களுக்கு எல்லாவிதமான வசதிகளையும் செய்து தரவேண்டுமென்று, அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று—நீங்கள் ஒரு ஏக்கருக்கு 1,700 கிலோ கிடைக்கிறது என்கிறீர்கள். அங்கே மரங்கள் எல்லாம் பட்டுப்போய்விடுகிறது. நெருப்புக்கு இரையாகி விடுகிறது. இதில், தொழிலாளர்களும் சேர்ந்து இதைப் பாதுகாக்க வேண்டும். இந்த வனத்துறை அலுவலர்கள் தவறு செய்வார்களானால் அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்குத் துறை தயாராக இருக்கிறது.

சின்கோனா துறைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கருப்பையா அவர்கள் சொன்னார்கள். சின்கோனா ஒரு நூறாண்டுக் காலமாக இருக்கிற ஒரு துறை. ஆனால், அந்தத் துறையை இவ்வளவு காலமாக வளர்க்காமல் வைத்திருந்தார்களே அதுதான் எனக்கிருக்கிற கவலை எல்லாம். நம் சுற்றுலாப் பொருட்காட்சிக்கு வந்திருந்த உறுப்பினர்களுக்கு சில பொருள்களை வழங்குவதாகச் சொன்னார்கள். வழங்கினார்களா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. இன்று நாம் உபயோகப்படுத்துகிறோமே கொசுக்கடிக்காக ஓடோமாஸ் என்கிற அது தனிப்புகழ் பெற்ற மருந்தாக இருக்கிறது. அதை விட புகழ்பெற்ற ஒரு அருமையான மேலே தடவுகிற மருந்தை சின்கோனாத் துறை தயார் செய்கிறது. அதேபோல், கற்பூரத்தைத் தயார் செய்கிறது. அதைப்போல், தலைவலித் தைலம் தயார் செய்கிறது. அதைப்போல் இந்த குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுக்கான அடிப்படை மருந்தைத் தயார் செய்கிறது. குயினா மருந்து தயார் செய்கிறது. ஆனால், மத்திய அரசு விலை நிர்ணயிப்பதிலே நம்முடைய கழுத்தைப் பிடிக்கிறார்கள். சந்தன மரத்தை ஏற்றுமதியை தடைப்படுத்தி அதன் மூலம் மூன்று கோடி ரூபாய் வருவாயை இழக்கச் செய்திருக்கிறார்களே அதேபோல் இந்தச் சின்கோனாத் துறையிலும் தடை செய்திருக்கிறார்கள்—இந்தியாவிலேயே இரண்டு மாநிலங்களில் தான் இந்த சின்கோனாத் துறை இருக்கிறது. ஒன்று மேற்கு வங்காளம், மற்றொன்று நம் மாநிலம். இன்று அதை வியாபார ரீதியாக மிகப் பெரிய அளவில் வளர்க்க வேண்டும் என்று அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இரண்டாயிரம் தொழிலாளர்கள் நிரந்தரமில்லாத தொழிலாளர்கள். ஆனால் கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளில் 400 தொழிலாளர்களை நிரந்தரத் தொழிலாளர்களாக ஆக்கியிருக்கிறோம். அதையும், நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, சின்கோனாத்

தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் நிறைவேற்றித்தருவதற்கு அரசு முயன்று கொண்டிருக்கிறது. மலைப் பகுதி என்ற காரணத்தால் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதனால்தான் இந்தத் தாமதம் என்று எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

வனத்துறையைப் பொறுத்த வரையில் தென் இந்தியாவி தமிழ் மாநிலத்தில் இந்த முறைதான் ஏறத்தாழ 24 கோடி ரூபாய்க்கு ஒரு மானியக் கோரிக்கையை வைக்கிற அளவுக்கு ஒரு மிகப் பெரிய சிறப்பைப் பெற்றிருக்கிறது. அதற்கு சோஷியல் பாரஸ்ட்ரி என்று அழைக்கப்படுகிற, ஸ்வீடன் நாடு, நம் மாநிலத்தில் நடைபெற்ற அந்தப் பணியைப் பாராட்டி அவர்கள் அளித்த உதவி காரணமாக முதல் முறையாக 24 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் நாம் மானியம் வைக்கிற அளவிற்கு வனத் துறையை வளர்த்திருக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கே பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அற நிலையங்கள், அற நிலையத்துறை பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் அதற்குள்ளே அதிகமாகச் செல்ல விரும்பவில்லை. திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் சொன்னது எல்லாம் உண்மைதான். எல்லாம் அறைகுறையாக நின்றுவிட்டது. அதுதான் எனக்கிருக்கிற கவலையே தவிர வேறு அல்ல. என்னென்ன மற்றப் பணிகளையெல்லாம் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், அவர்கள் கடைசியில் கொள்ளைக்காரர்கள் கொலைகாரர்கள் என்றெல்லாம் சொல்லி அந்த க்ளைமாக்ஸோடு முடித்தார்கள். அவர்கள் ஏற்கெனவே நடிகராக வேண்டுமென்று விரும்பியவர், நல்ல காலம் நடிகராக வராமல் சட்டமன்றத்தில் வந்து அமர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள், அந்த நடிப்பு உணர்ச்சியைக் காட்டுகிற அந்த வேகத்தில் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுடைய உணர்ச்சியைப் புரிந்து கொள்கிறேன். அந்த இடத்தில் நின்று அவர்கள் அதைத்தான் சொல்லியாக வேண்டும், சொல்வதற்காகத்தானே இருக்கிறார்கள். அந்தச் சூழ்நிலையில் அவர்கள் சொன்னதை ஒன்றும் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இன்று நாடு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. யார் கொலைகாரர்கள், யார் கொள்ளைக்காரர்கள் என்பதையெல்லாம். 99 3/4 சதவீதம் உள்ளவர்கள் அந்த ஆன்மீக நெறியில் இருக்கிற ஆத்திகர்கள் தீர்ப்பளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நான் அதற்குள்ளே நுழைய விரும்பவில்லை.

நேற்று பேசிய திரு. பழனியப்பன் அவர்கள் திருவண்ணாமலையில் நடைபெற்ற அந்தத் தேரில் இருந்து களவாடப்பட்ட பொம்மைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பொம்மைகள் களவாடப்பட்டன, உடனடியாக காலையிலேயே அங்கிருந்த நிர்வாக அலுவலர்களும் அறங்காவலர் குழுவைச் சார்ந்தவர்களும் போலீஸில் புகார் செய்தார்கள். போலீஸில் என்ன செய்தார்கள் என்றால் முதல் புகாரில் தெரிவித்த நான்கு பொம்மைகள் பற்றி மாத்திரம்

வழக்கு பதிவு செய்து ஒருவனை கைது செய்து அவனுக்கு ஏதோ தண்டனையும் வழங்கிவிட்டார்கள். நான் இரத்தினகிரிக்குப் போனபோது இந்தச் செய்தியை அறிந்து உடனடியாக ஐ.ஜி. அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு பிறகு, மீண்டும் அதைக் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும் என்றதற்குப் பிறகு இரண்டாவது வழக்கை அவர்கள் விசாரணைக்கு எடுத்து பிறகு, இரண்டு பேர்களைப் பிடித்திருக்கிறார்கள். அவருக்கும் தண்டனை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏறக்குறைய 100 சிலைகள், அந்த பொம்மைகள் திரும்பப் பெறப்பட்டிருக்கின்றன. இதிலே என்ன கஷ்டம் என்றால், இந்தத் திருட்டுச் சாமான்களை வாங்கி வைத்திருக்கக் கூடிய மனிதனை கைது செய்ய முடியவில்லை. சட்டத்திலே இடமில்லை. இதைத்தான் கொள்கை குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிறோம். இரயில்வே சாமான்களை யார் வைத்திருந்தாலும், அவர் குற்றவாளி என்று கருதப்படுகிறது. அதைப்போல் ஆலய சிலைகளானாலும் சரி, பொருள்களானாலும் சரி, அதை யார் வைத்திருக்கிறார்களோ, அவர்களும் இந்தக் குற்றத்திற்கு உடந்தையானவர்கள், தண்டனைக்கு உரியவர்கள் என்று சொல்கிற அளவிலே, இந்த வழக்கு அங்கே நடைபெற்று முடிந்திருக்கிறது. இன்னும் நூற்று சொச்சம் சிலைகளைக் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும் என்று காவல் துறைக்குச் சொல்லியிருக்கிறோம். இதிலே அறங்காவலர்கள் சம்பந்தப்படவில்லை. அறங்காவலர்களைப் பற்றி வேறு புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. பொது மக்களிடத்திலே இருந்து கையெழுத்து போட்ட புகார்கள் வந்து சேர்ந்திருக்கின்றன. அதைக் காரணம் காட்டி, விளக்கம் கேட்டிருக்கிறோம். விளக்கத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். ஆணையர் அறிக்கை வந்திருக்கிறது. அரசுத் துறையிலே பரிசீலிக்கிறார்கள். அந்தக் காரணங்கள் சரியில்லை, குற்றம் என்று நிருபிக்கப்பட்டது என்று சொன்னால், அது திருவண்ணாமலை மாத்திரமல்ல; எந்த அண்ணாமலையாக இருந்தாலும், நடவடிக்கை எடுப்போம் என்பதை நான் இங்கே தெளிவாக தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். யாரிடத்திலும் தயவு தாட்சண்யம் காட்ட வேண்டிய அவசியம் இந்த அரசுக்கு இல்லை. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இல்லை என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்கள் இங்கே கிருஷ்ணசாமி நாயுடு கமிஷனைப் பற்றிச் சொல்லி, கிளைமாக்சிலே முடித்தார்கள். அதையே நானும் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன. அவர்களுக்கு பால் கமிஷன் இனிக்கிறது. அந்தப் பால் கமிஷன் மிக அதிகமாக இனிக்கிறது. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு கமிஷன் என்றால், அது புளிக்கிறது. இதற்கு நான் என்ன செய்ய முடியும்? இரண்டும் கமிஷன் தான். அந்தக் கமிஷனில் வந்திருக்கின்ற தீர்ப்பை இங்கே தெரிவித்தார்கள். அந்தத் தீர்ப்பின் விளைவாகத்தான் இங்கே குற்றச்சாட்டு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் என்ன நடந்தது என்பதைத் தெரிவித்தீர்கள். அதைக் கமிஷன் விரிவாக ஆராய்ந்திருக்கிறது.

இவர்கள் சொன்ன அத்தனைக் குறிப்புக்களையும், அத்தனை விவரங்களையும் கமிஷன் ஆராய்ந்திருக்கிறது. படித்துப் பாருங்கள் அந்த ரிப்போர்ட்டை. ஆராய்ந்து தான் கமிஷன் தீர்ப்பளித்திருக்கிறது. அந்தத் தீர்ப்பை நான் மீண்டும் சொல்வதற்காக என்னை மன்னிக்க வேண்டும். நான் யாரையும் புண்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு கமிஷனிலே என்ன சொல்கிறார். இந்த நாட்டிலே முந்நாள் அறநிலையத் துறை அமைச்சராக இருந்தவரைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். அவர் இந்த அறநிலைய, மடங்கள் துறை அமைச்சராக இருந்தது, இந்த நாட்டினுடைய ரதிருஷ்டம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். நான் யாரையும் குறைவு படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக, குற்றம் சுமத்த வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. ஆனால், நீங்கள் எந்தப் பழியைச் சுமத்தினாலும், அதைத் தாங்கிக்கொள்ளும் வலிவோடு நான் இருக்கிறேன்.

தமிழிலே அர்ச்சனையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால், இதிலே தவறான தகவலைத் தந்திருக்கிறார்கள். 1962-ஆம் ஆண்டு முந்நாள் முதலமைச்சராக இருந்த பெரியவர் பக்தவத்சலம் அவர்களால் இந்த ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. அப்போதுதான், தமிழிலும் அர்ச்சனை என்று போர்டு வைக்கப்பட்டது. 1974-லே முன்னேற்றக்கழகம் ஆட்சியின்போது, அதற்குள்ளே ஒரு விவகாரத்தை உண்டாக்கி விட்டார்கள். அதனால் வந்ததே இந்த வம்பு. இவர்கள் ஒரு ஆணையைப் போடச் சொல்லி உத்திரவிடுகிறார்கள். மதுரையிலே, டிபுடி கமிஷனராக இருந்தவர், தமிழில்தான் அர்ச்சனை செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு உத்திரவைப் போட்டார். உடனே, சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போய்விட்டார்கள், கூடாது என்று. உடனே, சுப்ரீம் கோர்ட் ஆணை பிறப்பித்தது. இதுவரையில் நடைமுறையில் என்ன பழக்கம் இருக்கிறதோ, அதைத்தான், இந்த வழக்கினுடைய இறுதித் தீர்ப்பு வரும்வரை கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்பது சுப்ரீம் கோட்டினுடையத் தீர்ப்பு. 1974-லே இருந்து 1976 ஜனவரி 31-ஆம் தேதி வரை ஆட்சியிலே இருந்தீர்கள். அந்தத் தீர்ப்பின் மேல் என்ன செய்ய முடிந்தது? நாங்கள் ஒன்றும் தமிழிலும் அர்ச்சனை செய்யலாம் என்று வைக்கவில்லை. அது பக்தவத்சலம் அவர்கள் காலத்தில் வைத்தது. இப்போது நாங்கள் அதை மாற்றச் சொல்லியிருக்கிறோம். '' தமிழிலும் அர்ச்சனை செய்யலாம் '' என்பது வேண்டாம்; '' தமிழில் அர்ச்சனை செய்யப்படும் '' என்று போர்டு வையுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே, இந்த அர்ச்சனையை தமிழில் செய்வதா அல்லது சமஸ்கிருதத்தில் செய்வதா என்பதை எடுத்துக்கொண்டு வாதிடுகிறவர்களைப் பற்றி மக்களிடத்திலே ஒரு நம்பிக்கை வர வேண்டும்.

'' ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன் '' என்றார்கள் அண்ணா. அண்ணாவின் கொள்கைகளைப் பின்பற்றுகிறார்கள், அதைச் சொன்னால் அதற்கு மரியாதை இருக்கும். '' கடவுளைப்

1982 மார்ச் 11] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

படைத்தவன் காட்டுமிராண்டி '' கடவுளை நம்புகிறவன் முட்டாள்; கடவுளை வணங்குகிறவன் அயோக்கியன்;'' என்று சொல்லுகிற ஒருவர், தமிழிலே அர்ச்சனை செய் என்கிறபோது தான், இது விவாதமாக வருகிறது; விவகாரமாக வருகிறது. இந்தப் பிரச்சினையினுடைய உயிர்த் தன்மை போய் விடுகிறது. ஆகவே, யார் அந்தப் பிரச்னையை, எந்த இடத்திலே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமோ, அவர்கள் சொன்னால் மரியாதை கிடைக்கும்—அதனால் தான் சொல்கிறோம்—நாம் எல்லோருமே சேர்ந்து வெளியிலே பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு ஆலயத்திற்குச் செல்லுகின்றவர்களிடத்திலே இந்த உணர்வை வளர்ப்போம். ஆலயத்திற்குச் செல்லுகின்ற பக்தர்களை, " அருள்கூர்ந்து தமிழில் அர்ச்சனை வேண்டுமென்று கேளுங்கள் '' என்று பேசுவோம். அப்படி கேட்கும்போது, அந்த ஆலயத்திற்குச் செல்லுகின்றவர்களை மதிக்கின்ற உணர்வு நமக்கு வர வேண்டும்.

(பிற்பகல் 1—50)

அவர்களை மதித்தால் தான் கேட்க முடியும். போகிறவர்கள் அனைவரும் அயோக்கியன், காட்டுமிராண்டி என்று சொன்னால் எப்படி அவர்களுக்கு உபதேசம் செய்ய முடியும். அதுதான் இன்றைக்கு இருக்கிற பிரச்சினை. இதை நாம் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வழியிலே நின்று செய்ய வேண்டும். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன் என்று. அதை நாம் ஒத்துக் கொள்வது உண்மையானால் நம்பிச் செல்கிறவர்களை மதிக்க வேண்டும். நமக்குள்ளே ஆயிரம் வேறுபாடுகள் இருக்கலாம், கருத்து மாறுபாடு இருக்கலாம்; மற்றவர்களை மதிக்க கற்றுக் கொடுத்தவர் அண்ணா. மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணம் உண்டு என்று சொன்னவர் அண்ணா; இல்லையானால் குல்லூகபட்டர் என்று அழைத்தவரைத் தான் அவர்களே சொல்ல முடியாத அருமையான புகழ் பெயரோடு மூதறிஞர் இராஜாஜி என்று அண்ணா அவர்கள் முதலிலே அறிமுகப்படுத்தினார். அவைகளை எல்லாம் மனதிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பல்வேறு உணர்வுகளை நேற்று நம்முடைய பழனியப்பன் அவர்கள் சொன்னார்கள். சங்கராச்சாரியாரை எல்லாம் பாராட்டினேன் என்று; அங்கே நான் என்ன பேசினேன் என்ற முழு விவரம், உங்களுக்கு அந்த பேச்சு, கிடைக்கவில்லை. கிடைத்தால் தெரிந்திருக்கும். எங்கே தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய பெயரை சொல்ல முடியாத இடம் என்று கருதினார்களோ அங்கே எல்லாம் போய் சொல்கிறேன். எங்கே தந்தை பெரியாரை வேறு கோணத்திலே பார்க்கிறார்களோ அங்கே போய் அவருடைய உண்மையான உருவத்தைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறேன். மற்றவர்களை ஒன்று சேராமல் தடுத்துக் கொண்டிருக்கிற செயலை 'நெகட்டிவ் ஆஸ்பெக்ட்டிலே '' மற்றவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரியாரை புறக்கணித்து விட்டு, அண்ணாவை தூஷிக்க விட்டுவிட்டு இந்த நாட்டிலே எப்படி ஒற்றுமையை வளர்க்க முடியும் என்று

நாம் கருதுகிறோம். ஆகவே தந்தை பெரியார் யார், பேரறிஞர் அண்ணா யார் என்பதை சந்தேகப்படுகிறவர்கள் மத்தியிலே போய் சொல்லக் கூடிய துணிவை இன்றைக்கு நான் அறநிலைய அமைச்சர் என்ற முறையிலே பெற்றிருக்கிறேன். ஆனால் நம்முடைய வணக்கத்திற்குரிய சிருங்கேரி மடம் சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் முன்னிலையிலே 45 நிமிடம் பேசினேன். இங்கே மடாதிபதிகள் பற்றி அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறதை எதிர்க்கிறார்கள், நியாயம் தானா என்று கேட்டேன். இங்கே ஜாதி மத வேறுபாடுகளை புகுத்துகிறார்களே என்று அந்த ஆதி சங்கரர் வழியிலே வந்திருக்கிற நீங்கள் இதை போக்க வேண்டாமா என்று கேட்டேன். இதற்கெல்லாம் அவர் பதில் அளித்தார். இதெல்லாம் வரவில்லை; அவரை பாராட்டினார், என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஏன் பெரியோர்களை பாராட்டக் கூடாதா? வாழ்த்தக் கூடாதா? தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளாரை இன்றைக்கு நாம் வாழ்த்துகிறோம். அவர் எல்லாவற்றிலும் நம்மோடு ஒத்து வந்து விட்டாரா? அப்படியானால் காவியை களைந்து விட்டு அல்லவா அவர் வர வேண்டும். தாடியே வைத்து இருக்கக் கூடாது அல்லவா? இன்னும் சொல்கிறேன், வேறு எங்கெங்கோ ஜாதி, ஜாதி என்று சொல்கிறோமே இங்கேயிருக்கிற ஆதீன கர்த்தாக்கள் இந்த ஜாதிக்காரர்கள் தான் ஆதீன கர்த்தர்களாக வர வேண்டுமென்று இருக்கிறதே, இது என்ன ஜாதியை ஒழிக்கக் கூடிய வேலையா? நாம் மற்றவர்களை குறை சொல்லிவிட்டு இங்கே ஜாதியை வளர்த்துக் கொண்டிருப்பதிலே பிரயோசனம் இல்லை. ஜாதி ஒழிய வேண்டுமென்றால் எல்லா ஆதீன கர்த்தர்கள், மதத் தலைவர்களிடத்திலேயும் ஜாதி ஒழிய வேண்டும். நம்முடைய குன்றக்குடி ஆதீனத்தை நாம் பாராட்டுகிறோம். வரவேற்கிறோம். அவர் என்ன, கடவுளை நம்புகிறவன் பைத்தியக்காரன் என்பதை ஒத்துக் கொண்டு வருகிறாரா? கடவுளை கற்பித்தவன் காட்டுமிராண்டி என்பதை ஒத்துக் கொண்டு வருகிறாரா? எதை ஏற்றுக் கொண்டு அவரை பாராட்டுகிறோம். கருத்து வேற்றுமைகள் பல இருந்தாலும், ஓரளவிற்கு கருத்து ஒற்றுமை கொண்டு ஒற்றுமைப் படுத்த முயற்சிக்க வேண்டும். அது தான் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கற்றுத் தந்த பாடம். அதைத்தான் அறநிலையத் துறை இன்று, புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய இலட்சியமாக செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லி மாண்பு மிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைத தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அந்த கருத்துக்கள் அனைத்தும் நேரம் வருகிறபோது அரசு கவனிக்கும் என்று சொல்லி, சிதம்பரத்தைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைக்கு உயர் நீதிமன்றத்திலே வழக்கு தோல்வி அடையவில்லை. அரசாங்கமே முடிவு எடுத்துதான் அந்த கருத்தை ஏற்க வைத்திருக்கிறோம், காரணம் அவர்கள் ஸ்கீம் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதை உயர் நீதிமன்றம் சொல்லட்டும். 59 ஆம் வருட சட்டத்திற்குள், போவோம் என்று நாங்கள் E. O. போடப் போகிறோம். அவர்கள் மீண்டும் நீதிமன்றத்திற்கு வரப் போகிறார்கள். அதை

1982 மார்ச் 11] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

அரசாங்கம் சந்திக்க இருக்கிறது; அரசாங்கம் என்கிறபோது இந்த நாட்டு மக்கள் சந்திக்க இருக்கிறார்கள் என்ற பொருளிலே சொல்கிறேன். தனிப்பட்ட முறையிலே எங்களுக்கு யார் மீதும் காழ்ப்புணர்ச்சி கிடையாது, எந்த கோபமும் இல்லை; எந்த விதமான விரோதமும் இல்லை. இந்த நாட்டினுடைய பொது வுடமை சொத்து, அதைப்பற்றி விஜயநகர சாம்ராஜ்யத்தின் மன்னன் அந்தக் கல்லிலே செதுக்கி இருப்பதை நம்முடைய பேராசிரியர் ஒருவர் ஆராய்ந்து சொல்லியிருக்கிறார். யார், யார் அந்த சிதம்பரம் கோவிலை நிர்வகிக்க வேண்டுமென்ற விவரத் தையும் கல்லிலே செதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் மறைத்து விட்டு அங்கே இருக்கிற நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய தீட்சிதர்கள் இன்றைக்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை பொதுமக்கள் சார்பிலே அறநிலையத்துறை பொதுமக்களுடை சொத்தாக மாற்றுவதற்கு முயற்சி எடுக்கும் என்று சொல்லி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தங்கள் வெட்டுத் தீர் மானங்களை திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டு அமர் கிறேன்.

திரு. எல். இளையபெருமாள்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, சிதம்பரத்தை பற்றி சொல்கிறபோது ஒன்றை நினைவுபடுத்து னார்கள். நான் உள்பட ஐந்து பேரை ட்ரஸ்டிகளாக அமைத்தார் கள். ஆனால் 1948–49 லே சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே பதஞ்சலி சாஸ்திரி அவர்கள் இருக்கிறபோது ஒரு தீர்ப்பை அளித்திருக்கிறார் கள். அதைப் போலவே 1954-ஆம் ஆண்டு சர். சி. பி. இராமசாமி அய்யர் அவர்கள் இருந்து அகில இந்திய அறநிலையக் குழு செயல் பட்டபோது சிதம்பரத்தை விட்டுவிட்டு மற்றக் கோயில்களைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் இதை யெல்லாம் தனிப்பட்ட முறையிலே சொல்லியிருக்கிறேன். தாங்கள் கல் வெட்டுக்களை எடுத்துக் கொள்கிற போது கூடவே சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பையும் சர் சி. பி. இராமசாமி அய்யர் அவர் களின் அகில இந்திய அறநிலையப் பாதுகாப்புக் குழுவின் நகலை யும் சட்ட வல்லுநர்களைக் கொண்டு பார்த்து மேற்கொண்டு நாம் அமைத்த டிரஸ்ட்களுக்கு அல்லது அரசாங்கத்தின் நல்ல எண்ணங்களுக்கு ஊறு வராத நிலையிலே நாம் என்ன முயற்சியை செய்திருக்கிறோம் என்பதை அறிய விரும்புவதோடு மீண்டும் தாங்கள் கொண்ட முயற்சிக்காக சோழர் காலத்திலேயும் கிருஷ்ணதேவராயர் காலத்திலேயும் இருந்த கல் வெட்டுக்களையும் குறிப்புகளையும் கோர்ட்டுகளுக்கு எடுத்துச் செல்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதைத்தான் முன்னாலேயே நான் சுருக்க மாகச் சொன்னேன். இப்போது சிதம்பரம் ஆலயத்திற்கு உடனடி யாக அறநிலையத் துறை ஒரு நிர்வாக அதிகாரியைப் போட்ட இருக்கிறது. அதைப் போட்டதற்குப் பிறகு அவர்கள் என்ன

செய்ய இருக்கிறார்கள் அவர்களுடைய நடவடிக்கை என்ன என்பதைப் பார்த்ததற்குப் பிறகு தான் சட்ட நடவடிக்கைகளிலே அரசு ஈடுபடும். உச்ச நீதமன்றத் தீர்ப்புக்கு முன்னாலே 1883 ஆம் ஆண்டிலேயே முத்துசாமி அய்யர் காலத்திலேயே அதற்கான தீர்ப்புகள் இருக்கின்றன. கல்வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன, தனி மனிதர்கள் இவ்வளவு பெரிய ஆலயம் தங்களுடைய சொந்த சொத்து என்று சொல்வதற்கு சட்டத்தில் இடம் இல்லை என்கின்ற தீர்ப்பு தெளிவாக இருக்கிறது. ஆனால் நீண்ட காலமாக அரசாங்கம் முயற்சி எடுப்பதும், அவர்கள் தலையிட்டு தடுத்து நிறுத்துவதுமாக இப்படிப்பட்ட ஒரு ஊஞ்சலாடுகிற நிலைமை நடந்து வந்துக் கொண்டே இருக்கிறது. ஆனால் இனி மேல் நாட்டு மக்கள் அதற்கு அடிபணியப் போவதல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொண்டு, நான் இங்கே சில அறிவிப்புக்களைச் செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். நம்முடைய தொழிலாளர் தலைவர்களுக்கு அது பயன் அளிக்கும்.

சின்கோனாத் தொழிலாளர்களுக்கு அகவிலைப் படியை பெரியவர்களுக்கு 67 காசு, இளைஞர்களுக்கு 42 காசு, சிறார்களுக்கு 33 காசு என்று சேர்த்துக் கொடுக்க அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. இலவசமாகத் தேநீர் வழங்கவும் அரசு முடிவு எடுத்திருக்கிறது (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

அறநிலையத் துறையில் பணி புரிகிற அறநிலையத் துறை அலுவலர்களுக்கு தற்போது ஆலயப் பணியாளர்களுக்கு 22 பணி நாட்களுக்கு ஒரு நாள் ஈட்டிய விடுப்பு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதனை மாற்றி அரசு ஊழியர்களுக்கு வழங்குவதைப்போல் நிரந்தர ஆலயப் பணியாளர்களுக்கு 11 பணி நாட்களுக்கு நாள் ஈட்டிய விடுப்பும் அதிகபட்சமாக 180 நாட்கள் ஈட்டிய விடுப்பு சேமிக்கவும், அவ்வாறே தற்காலிகப் பணியாளர்களுக்கு 22 பணி நாட்களுக்கு ஒரு நாள் ஈட்டிய விடுப்பும் அதிகபட்சமாக 30 நாட்கள் சேமிக்கவும் அனுமதிக்கப்படும். மருத்துவச் சான்றிதழ் பேரில் ஈட்டாத விடுப்பு அரசு ஊழியர்களுக்குக் கொடுப்பதைப்போல் கொடுக்கப்படும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

வீடு கட்ட முன்பணம். ரூபாய் 250-ம் அதற்கு மேலும் சம்பள விகிதம் பெறும் ஆலயப் பணியாளர்களுக்கு குறைந்த பட்சம் 10 வருடங்கள் பணிக் காலம் பூர்த்தியான பிறகும் பதவிக் காலம் 15 ஆண்டுகளாக எஞ்சி இருக்கும் நிலையில் வீடு கட்டுவதற்கு முன் பணம் பத்தாயிரமும் அதைப் போன்று 250 ரூபாய்க்குக் குறைவாக உள்ள குறைந்த பட்ச சம்பள விகிதம் பெறுவோர்க்கு மேற் சொல்லப்பட்ட பணிக்கால நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு ரூபாய் ஐயாயிரமும் அவர்கள் பணி புரியும் ஆலயத்தின் நிதி நிலைமையையும் அனுசரித்து வழங்கப்படும். **(மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)**

1982 மார்ச் 11] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

திருமணத்திற்கு முன் பணம். நிதி வசதியுள்ள ஆலயங்களில் ரூபாய் 250-ம் அதற்கு மேல் சம்பள விகிதம் பெறும் நிரந்தரப் பணியாளர்களுக்கு தனது திருமணத்திற்கோ அல்லது தனது மகள் அல்லது மகன் திருமணத்திற்கோ திருமணம் செய்து கொள்பவர் பெண்ணாக இருந்தால் ஆயிரத்து ஐநூறு ரூபாயும், ஆணாக இருந்தால் ஆயிரம் ரூபாயும் முன் பணமாகக் கொடுக்கப்படும். அவ்வாறே 250 ரூபாய்க்கு கீழ் குறைந்த பட்சம் சம்பள விகிதம் பெறும் நிரந்தரப் பணியாளர்களுக்கு தனது திருமணத்திற்கோ அல்லது மகள் அல்லது மகன் திருமணத்திற்கோ ஆயிரம் ரூபாய் முன் பணமாகக் கொடுக்கப்படும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

கடந்த ஒரு ஆண்டுக் காலத்திலே அறநிலையத் துறை ஆலயப் பணியாளர்களிலே மிகப் பெரிய ஆலயங்களிலே வருமானம் இருக்கின்ற ஆலயங்களிலே அநேகமாக அரசு அலுவலர்களுக்குக் கொடுக்கிற அளவுக்கு சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தி இருக்கிறோம். அதையெல்லாம் குறிப்புகளிலேயே சொல்லியிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 2—00)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண். 12—தமிழ்நாடு 1959ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம்.

திருவாளர்கள் இரெ. இராசமாணிக்கம், ஜே. ஹேமச்சந்திரன், செ. சிவசாமி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி ''மானியக் கோரிக்கை எண் 12—தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள்—சட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 2,21,79,000 ரூபாய்க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்''.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 25.—சின்கோனா.

திரு. சு. பாலன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்ப பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

திருவாளர்கள் ரா. கிருஷ்ணன், மு. அப்பாத்துரை ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

"மானியக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற, தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 2,45,81,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்".

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 45.—காட்டுவளத்துறை.

திருவாளர்கள் ப. சுந்தரம், ஜே. ஹேமச்சந்திரன் ஆகியவர்வர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாக கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

"மானியக் கோரிக்கை எண். 45.—காட்டுவளத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 9,31,58,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்."

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 47.—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல்.

திருவாளர்கள் சு. பாலன், பொ. உத்திராபதி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

1982 மார்ச் 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

" மானியக் கோரிக்கை எண். 47.—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில், நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,21,75,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும். "

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 54—காட்டுவளம் குறித்த மூலதனசெலவு.

திருவாளர்கள் பெ. சு. திருவேங்கடம், தி. கா. நல்லப்பன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

" மானியக் கோரிக்கை எண். 54.—காட்டுவளம் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 14,89,68,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும். "

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று மாலை 4-30 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-02 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

(மாலை 4-30)

மாலை 4-30 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

(ஊ) கோரிக்கை எண். 18.— மருத்துவம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

" மானியக் கோரிக்கை எண். 18.—மருத்துவம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 76,56,72,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்."

திரு. இரா. இராசமாணிக்கம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டம், குற்றாலம் தொகுதி, தேரழுந்தூர் அரசு மருந்தகத்திற்கு உள் நோயாளிகள் தங்கி சிகிச்சை பெற பத்து படுக்கைகள் கொண்ட தனி வார்டு அமைக்க வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

" மானியக் கோரிக்கை எண். 18.—மருத்துவம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெருகின்ற ரூ. 76,56,72,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

திரு. சி. பழனிமுத்து: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆத்தூர் அரசு மருத்துவ மனைக்கு ஈ.சி.ஜி. ஏற்படுத்துவதைப் ற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

" மானியக் கோரிக்கை எண். 18.—மருத்துவம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெருகின்ற ரூ. 76,56,72,000-இல் ரூ. 100 ஐ குறைக்க வேண்டும்."

திரு. டி. மணி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, குமரி மாவட்டத்தில் நாகர் கோவிலுள்ள தலைமை மருத்துவ மனையில் காது, மூக்கு, தொண்டை, தோல் முதலிய பிரிவுகளுக்கு போதிய மருத்துவ நிபுணர்கள் நியமிக்க வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

" மானியக் கோரிக்கை எண். 18.—மருத்துவம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 76,56,72,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

(எ) கோரிக்கை எண். 19.— பொதுச் சுகாதாரம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

" மானியக் கோரிக்கை எண். 19.—பொதுச் சுகாதாரம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 74,45,47,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்."

1982 மார்ச் 11]

திரு. சு. பாலன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, வியாசர் பாடி பகுதியில் பொது மருத்துவ மனை வசதி ஏற்படுத்த நட வடிக்கை எடுக்காதது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

'' மானியக் கோரிக்கை எண். 19.—பொதுச் சுகாதாரம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 74,45,47,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ''.

திரு. கே. எம். தங்கமணி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சுகாதார ஆய்வாளர்கள் மூலம் குழந் தைகளுக்கு முத்தடுப்பு ஊசி போடுவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

'' மானியக் கோரிக்கை எண். 19.—பொதுச் சுகாதாரம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 74,45,47,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ''.

திரு. டி. மணி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தோவாலை வட்டத்தில் ஆதிவாசி பழங்குடியினர் பெருவாரியாகக் குடி யிருக்கும் வாழையத்திவயல், கூவக்காடு, கீரிப்பாறை ஆகிய வற்றின் மையப் பகுதியில் ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் அமைக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

'' மானியக் கோரிக்கை எண். 19.—பொதுச் சுகாதாரம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 74,45,47,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ''.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்ச ரவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மானியக் கோரிக்கை எண். 18.—மருத்துவம் மற்றும் மானியக் கோரிக்கை எண். 19.—பொதுச் சுகாதாரம் ஆகியவை பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள்* அச்சிடப்பெற்று இந்த மாமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவைகளை நான் படித்ததாக இந்த அவைக் குறிப்பில் ஏற்றுக் கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைத் தங்கள் கருத்துக்களை வழங்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இறுதியாக நான் அவற்றிற்குப் பதில் சொல்கிறேன் என்று கூறி அமர்கிறேன்.

* 648-733-ம் பக்கங்களில் இணைப்புகளாக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன

திரு. செஞ்சி ந. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மானியக் கோரிக்கை எண். 18.—மருத்துவம் மற்றும் கோரிக்கை எண். 19.—மக்கள் நல்வாழ்வு ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கி.பி. 2000-த்திற்குள் தமிழ் நாட்டிலிருக்கின்ற அனைவருக்கும் நல்வாழ்வு வழங்கப் போவதாக இக்கோரிக்கைக் குறிப்பிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி உட்பட மாநிலத்தில் உள்ள எல்லா மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கும் சேர்த்து, தமிழ்நாட்டில் ஒரு மருத்துவப் பல்கலைக் கழகம் ஏற்படுத்தப்படும் என்று இங்கே அறிவித்திருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே மருத்துவப் பல்கலைக் கழகம் ஏற்படுத்துவதாக இருந்தால் அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதே நேரத்தில், மருத்துவப் பல்கலைக் கழகத்தில் எந்த , எந்த மருத்துவம், எந்த எந்த பிரிவுகள் அடங்குகின்றன என்பதை எல்லாம் இங்கே குறிப்பிடப்படவில்லையென்பதை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்தின் சார்பாக 8 மருத்துவக் கல்லூரிகளும், பல் மருத்துவக் கல்லூரியும் நடத்தப்படுவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதோடுமட்டுமல்லாமல், தென்னாற்காட்டில் உள்ள அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஒரு பல் மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே சேர்க்கப்படுகிற மாணவர்கள் முறையாக, அரசாங்கத்தின் விதிமுறைகளுக்கேற்ப அங்கே சேர்க்கப்படுகிறார்களா ? பின்தங்கிய மாணவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் முறையாகச் சேர்க்கப்படுகிறார்களா? என்பதை அரசாங்கம் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு இந்தக் கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் சேர்க்கப்படுகிற நேரத்தில் வேற்று மொழி மாணவர்கள் அதிகமாகச் சேர்க்கப்படுகிறார்கள் என்ற புகார் இருக்கிறது.

அந்தப் புகாரின் அடிப்படையில் தமிழைத் தாய்மொழியாக அல்லது பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டவர்கள், அல்லது இந்த நாட்டில் தொடர்ந்து வாழ்கின்ற மக்கள் அந்தக் கல்லூரியில் சேரமுடியாத நிலை தமிழகத்திலே ஏற்படுமானால் அந்த நிலையைப் போக்குகின்ற அளவுக்கு இந்த மருத்துவக் கல்லூரிகளில் எத்தனை மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கல்லூரிகளிலே அல்லது பள்ளிகளிலே படிக்கின்றபோது அவர்கள் படித்த மொழி என்ன என்பதையும் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் உரையிலே தெரிவிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். காரணம் மருத்துவக்

1982 மார்ச் 11] [திரு. ந. இராமச்சந்திரன்]

கல்லூரிகளிலே இந்த மாநிலத்திலே படித்த மாணவர்களுக்கு சேரும் வாய்ப்பு இல்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல இன்றைக்கு பெரும்பாலான ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் டாக்டர்கள் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக பல்வேறு மருத்துவமனைகளிலே பெண் டாக்டர்கள் இன்னும் போடப்படாமல், சில மருத்துவமனைகளிலே 6 மாதங்கள், ஒரு ஆண்டுக்கு மேல் கூட பெண் டாக்டர்கள் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இது குறித்து பல இடங்களிலே இருந்து அமைச்சருக்கும், இயக்குநருக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டும், இது வரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கை இல்லை என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புவதோடு, குறிப்பாக குற்றாலம் தொகுதியில் உள்ள தேரழந்தூர் மருத்துவமனையில் 6 மாத காலமாக பெண் டாக்டர்கள் போடப்படவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களே தெரிவித்தும் இதுவரையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் அரசாங்கத்தினுடைய தலையீடு காரணமாக அரசியல் காரணங்களுக்காக மருத்துவர்கள் அடிக்கடி மாற்றப் படுகின்ற நிலை இருக்கிறது. பல்வேறு மருத்துவமனைகளில் முறையாக பணிகள் செய்ய விடாமல், ஆங்காங்கே இருக்கின்ற சூழ்நிலைக்கேற்ப, சாதாரணமாக சான்றிதழ் வழங்குவதற்கே அதிகமான அளவில் கையூட்டு வாங்குகின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. அப்படி பல்வேறு பகுதியில் டாக்டர்களே இல்லாத நேரத்தில், படித்த மருத்துவர்கள் பலபேர்கள் வேலை இல்லாமல் வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பதிவு செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம்? இப்படிப்பட்ட குறை பாடுகள் களையப்பட வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று அவுஸ் சர்ஜன் கோர்ஸ் முடித்த பிறகு நம்முடைய டாக்டர்கள் எல்லாம் கிராமப் பகுதியிலே மூன்று ஆண்டு கண்டிப்பாக பணியாற்றவேண்டும் என்று இருக்கின்றது. அதை கட்டாயமாக்கி அப்படி 3 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்து வந்தால்தான் அவர்களுக்குப் பட்டம் வழங்கப்படும் என்று விதிமுறையை வகுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு ஆரம்பசுகாதார நிலையத்துக்கும் கூடுதலாக ஒரு டாக்டரைப் போடப்போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படி கூடுதலான முறையில் எத்தனை டாக்டர்கள் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், நான் வசிக்கின்ற பகுதியிலே இருக்கின்ற ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தில் அப்படிப்பட்ட டாக்டர்கள் போடப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்

கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட அறிவிப்புகள் எல்லாம் ஏட்டுச் சுரக்காயாக இல்லாமல், முறையான அந்த டாக்டர்களைப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று நர்சஸ் பயிற்சி பணிக்கு மாணவிகளை சேர்க்கின்ற முறையிலே ஏற்கனவே குறிப்பிட்டவாறு குறைபாடுகள் உள்ளது. குறிப்பாக ஸ்டான்லி மருத்துவ மனையில் பயில்கின்ற மாணவிகளுக்கு போதுமான இடவசதி இல்லை. ஒரே அறையில் 7, 8 பேர்கள் ஒன்றாக இருக்கவேண்டிய நிலை உள்ளது. அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாக நிற்பதற்கே முடியாத நிலை இருக்கின்றது. என்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அந்தக் குறைபாடுகளை போக்கும் வண்ணம் புதிதாக கட்டிடம் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல்மருத்துவ கல்லூரிக்கு மருத்துவ மாணவர்களைச் சேர்ப்பதில் மார்க்குகள் திருத்தப்பட்டதாகவும் அதைப்பற்றி மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று அமைச்சர் தெரிவித்திருக்கிறார் என்று அறிகிறேன். என்ன சூழ்நிலையில் அந்த மார்க்குகள் திருத்தப்பட்டன. அதற்கு யார் காரணம்? அதன் மீது அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது. பல்கலைக் கழகம் மூலமாகவா அல்லது மாணவர்களின் பெற்றோர்களின் மூலமாகவா இந்தத் தவறுகள் நடைபெற்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கட்டாயம் தெரிவிக்கவேண்டும்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியான பின்தங்கிய பகுதியான செஞ்சியில் உள்ள மருத்துவமனையில் நீண்டகாலமாக ஒரு குறை இருக்கின்றது.

(மாலை 4.40)

எக்ஸ்-ரே என்று சொல்லப்படுகிற கதிர் படம் எடுக்கும் கருவியை அறுவை சிகிச்சை செய்வதற்குத் தேவைப்படும் அந்தக் கருவியை அங்கே அமைக்க வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாகக் கேட்கப்பட்டும் இதுவரை அது நிறுவப்படவில்லை. அதையும் அமைச்சரவர்கள் செய்து தருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திண்டிவனம் பொது மருத்துவமனையில் ஓவர்ஹெட் டாங்க் வேலை செய்யவில்லை என்று அந்த மக்கள் சார்பாக ஏற்கனவே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் தெரிவித்தும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தும் அதற்கு முறையான நடவடிக்கை எடுக்காமல் அந்தப்பகுதியிலே இருக்கிற, அந்த மருத்துவமனைக்கு வருகிற நோயாளிகள் தங்களுடைய நோய்களைப் போக்குவதற்குத் தேவையான குடிநீர் வசதி கூடப்பெற முடியாத நிலைமையிருக்கிறது.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1982 மார்ச் 11] [திரு. ந. இராமச்சந்திரன்]

மருத்துவ மனைகளில் எல்லாம் சுகாதார வசதிகள் இல்லாத நிலைமையில், மருத்துவ மனைக்குச் சென்றாலே நோய் வருமோ என்று அஞ்சுகின்ற நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது.

மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்று சொல்லுகிற இந்த அரசாங்கம், ஏழை எளிய மக்கள் அதிகமாக வசிக்கின்ற கிராமங்களுக்கு முறையான முறையில் மருத்துவ வசதி செய்து தர, கிராமப்புற மருத்துவ மனைகளுக்கு பல்வேறு திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறோம், பல்வேறு பணியாளர்களை நியமித்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். திட்டங்கள் இருக்கிறதே அல்லாமல், அந்த கிராமங்களுக்கு சென்று கேட்டால் மருத்துவர்கள் வந்தார்களா என்று கேட்டால் இல்லை என்று பதில் தான் வருகிறது. ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் 3 டாக்டர்கள் போட்டிருக்கிறோம். ஒரு டாக்டர் மருத்துவப் பணி செய்கிறார். மீதி இரண்டு டாக்டர்கள் கிராமங்களுக்கு சென்று பணி ஆற்றுகிறார்கள் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதைக் கண்காணிக்க ஒரு குழு ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அவர்கள் உண்மையாகப் பணி செய்கிறார்களா என்று தெரிந்து கொள்ள முடியும். எல்லா கிராமத்து மக்களுக்கும், ஏழை எளிய, சாதாரண மக்களுக்கும், நோய்களைத் தீர்ப்பதற்கான மருந்துகள் தருவதற்கான வாய்ப்புக்களை உருவாக்கவேண்டும்.

கிராமப்புற மருத்துவமனைகளுக்கு மருந்துகள் வாங்குவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த தொகையான ரூ. 10,000-த்தை ரூ. 20,000 என்று சென்ற ஆண்டு உயர்த்தி அரசு அறிவித்தது. ஆனால் இந்த ஆண்டும் அதே தொகைதான் இருக்கும் என்று அறிவித்திருக்கிறீர்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை ஒதுக்குவதன் மூலமாக அங்கே இருக்கிற நோய்களைத் தீர்த்துவிட முடியும் என்று நான் நம்பவில்லை. யாருக்கு நோய் வந்தாலும் ஏழையாக இருந்தாலும், பணக்காரராக இருந்தாலும், அந்த நோய்களைத் தீர்க்கவேண்டிய கடமை அரசினுடையதாகும். ஏழை எளிய மக்களுக்கு அவர்கள் வாழ்கின்ற பகுதியிலேயே மருந்துகள் வழங்குகின்ற ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். ரூ. 20,000 என்று ஒதுக்குவது அந்த ஒதுக்கிய தொகையிலே மருந்துகள் இல்லையென்று பதில் சொல்வதற்குத்தான் வாய்ப்பாக இருக்கும். அந்தந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு சரியான முறையிலே மருந்துகள் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

தொற்றுநோய்கள் பரவுவதற்கு உருவாவதற்கு அடிப்படைக் காரணம் குடிநீர்ப் பிரச்னைதான். மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சரிடம் குடிநீர் வடிகால் வாரியம் போன்ற அமைப்புகள் இல்லாவிட்டாலும் கூட, பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீரை மருத்துவ மனைகளில் வழங்குவதற்கு அவர் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். காலரா போன்ற நோய்கள் பரவுவதற்குக் காரணம் குடிதண்ணீர்

தான். இந்தக் குடிநீரை ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் பாதுகாக்கப் பட்ட முறையிலே வழங்கவேண்டும். அதற்கு இப்பொழுது சீரான முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

குறிப்பாக, செஞ்சி போன்ற பகுதியிலே வறட்சி அதிகமாக இருக்கிறது. அதை வறட்சிப் பகுதி என்று அறிவிக்கவேண்டும். செஞ்சி மக்கள் எல்லாம் குடிநீர் இல்லாமல் வெளியிலே சென்று குடிநீர் எடுத்து வருகின்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தண்ணீர் இல்லாத குறைகள் எல்லாம் தீர்க்கப்படவேண்டும். இன்றைக்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் மக்கள் வாடுகின்ற ஒரு நிலைமை தீர்க்கப் படாவிட்டால், தண்ணீர் தண்ணீர் என்ற படத்திலே காட்டியது போல செஞ்சியிலே ஒரு தண்ணீர் தண்ணீர் படம் எடுக்கவேண்டிய நிலைமை வந்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. எல்லா கிராமங்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்க சீரான முயற்சிகளை எடுக்கவேண்டும். ஆகவேதான் குடிநீர் வடிகால் வாரியம் போன்ற அமைப்புகள், சரியான முறையிலே தடுப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு சீரான முறையிலே செயல்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சாலை விபத்து, தீ விபத்து போன்றவைகளுக்கு சிகிச்சை அளிக்க வட்டாரத்தில் இருக்கிற அந்தந்த மருத்துவ மனைகளில் தனிப் பிரிவு அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழுநோய் பிச்சைக்காரர்களைப்பற்றி சொல்ல வேண்டு மானால், தொழுநோய் பிச்சைக்காரர்களாக இருப்பவர்கள் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய நோயை குணப்படுத்த வாய்ப்பு இல்லை என்பதால் தான் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சியில் பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வு இல்லங்களை ஏற்படுத்தி, எல்லா தொழுநோய் பிச்சைக்காரர்களையும் அந்த இல்லங்களிலே சேர்த்து, அவர்களுக்கு ஒரு நல்ல வாழ்க்கையை அமைத்துத் தந்தார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் எல்லாம் பேருந்து நிற்கும் இடங்கள், பொதுமக்கள் கூடும் இடங்கள் போன்ற இடங் களில் அதிகமாகக் காணப்படுகிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் கட்டாயமாக கொண்டுவந்து மறு வாழ்வு இல்லங்களிலே சேர்த்து, அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாடு இன்றைக்கு முன்னணியில் இருந்தாலும், மக்கள் தொகைப் பெருக் கத்தைக் கட்டுப்படுத்தியதன் மூலம் தமிழகத்திலிருந்து மாநிலங் கள் அவைக்கு அனுப்பும் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து இருக்கிறது. அதைத் தட்டிக்கேட்க இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். குடும்பக்கட்டுப்பாட்டைச் செயல்படுத்து வதினால் நம்முடைய மாநிலத்தின் உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கை குறையாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடும்பக்கட்டுப்பாடு துறையில் சம்பூர்ணம் என்று ஒரு துணை இயக்குநர் இருக்கிறார். அவர் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுக்கு விரோதமாக செயல்படுகிறார். அவரைப்பற்றி அமைச்சரவர்களுக்கும் பல தந்திகள் வந்திருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அவர் மீது வந்திருக்கிற புகார்களை விசாரித்து, உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செஞ்சி பகுதியில் மேற்குகிராமத்தில் இருக்கிற ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தில் கூடுதலாக ஒரு பெண் டாக்டரை நியமிக்க வேண்டும். உளக்கூர் ஒன்றியத்தில் டாக்டர் வருவதில்லை. சாரம், உளக்கூர் என்று இரண்டு ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன அந்த இரண்டு ஃபேமிலி வெல்பேர் சென்டர்களில் உளக்கூர் சென்டருக்கு டாக்டர் வராததால் அங்கே செய்யவேண்டிய சிகிச்சைகளை சாரத்தில்தான் செய்கிறார்கள். பணிக்குவராத மருத்துவர்மீது நடவடிக்கை எடுத்து, உளக்கூரில் செய்ய வேண்டிய சிகிச்சையை அங்கேயே செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

5000 மக்கள் தொகை உள்ள கிராமங்களுக்கு எல்லாம் சிறு சுகாதார நிலையங்கள்—மினி ஹெல்த் சென்டர்ஸ்—ஏற்படுத்தப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சொல்லியதோடு நிற்காமல் 5,000 மக்கள் தொகை கொண்ட எல்லா கிராமங்களிலும் மினி சென்டர்களை ஏற்படுத்த தகுந்த நடவடிக்கைகளை விரைவாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொற்றுநோயைப் பொறுத்தவரையில், குறிப்பாக சென்னை மாநகராட்சியில் தொற்றுநோய்ப் பிரிவு ஒன்று இருக்கிறது. எந்த இடத்தில் அங்கே மலஜலம் கழிப்பதற்கு இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதே இடத்தில்தான் குடிதண்ணீரும் இருக்கிறது அங்கேதான் தண்ணீர் குடிக்கிறார்கள். அதனால் பல நோய்கள் பரவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதைப்பார்க்கும்போது உண்மையில் தொற்றுநோயை பரப்புகிறார்களா அல்லது தடுக்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை. சென்னை போன்ற பெரிய நகரில் குடிநீர் வடிகால் வாரியம் முறையாக செயல்படாத காரணத்தால் பல இடங்களில் சுகாதார கேடு ஏற்பட்டு, மாநகராட்சியில் கொசுத் தொல்லை ஏற்பட்டு, காய்ச்சல், மூளைக்காய்ச்சல் போன்ற நோய்கள் ஏற்படுகின்றன. ஒதுக்குப்புறமாக மலஜலம் கழிப்பதற்கு நல்ல கழிப்பிட வசதி இல்லை. சென்னை மாநகர் இந்த கழிப்பிட வசதியில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலே இருக்கிறது. ''நாங்கள் சிறிய கிராமங்களை சிறிய நகரங்களாக்குவோம்'' என்று சொன்னீர்கள். இப்போது பெரிய நகரமான சென்னையை ஒரு பெரிய கிராமமாக்கியிருக்கிறீர்கள் என்று நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன்,

அது மட்டுமல்ல. சுகாதார கேட்டினால் பெருமளவில் இன்றைக்கு மூளைக்காய்ச்சல் நோய் மட்டுமல்லாமல் யானைக்கால் நோயும் பரவிக் கொண்டிருக்கிறது. அதை எல்லாம் தடுப்பதற்கு திட்டமிட்டு, ஒரு கால வரையறையை நிர்ணயித்து, அந்த குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் செய்து முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு 42 ஆவது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி மத்திய மாநில அரசாங்கப் பட்டியலில் கல்வி சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விதியிலே விரைவிலே ஒரு திருத்தம் வரும் என்று தெரிகிறது. எம்.பி.பி.எஸ். கோர்ஸ், எஞ்சினீயரிங் கோர்ஸ் போன்றவைகளில் மாநில அரசு எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று ஒரு கட்டளையை, டைரக்ஷனை கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்படி மத்திய அரசு மாநில அரசினுடைய அதிகாரங்களில் தலையிடும் நிலையை அண்ணாவின் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்கிற நீங்கள் கண்டிக்க வேண்டும். மாநில அரசின் அதிகாரங்களில் மத்திய அரசு தலையிடக்கூடாது என்று முறையான அறிவிப்பை அல்லது எதிர்ப்பை தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாலை 4-50)

பெரிய பணக்காரர்கள் பயன்படுத்துகின்ற அந்த மருந்துகளை எல்லாம் ஏழை எளிய மக்கள் பயன்படுத்த முடியாத அளவுக்கு இந்தத் திட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே ஏழை எளிய மக்களும் இந்த மருந்துகளைப் பயன்படுத்துகின்ற வகையிலே எல்லோருக்கும் சமமான வகையிலே சிகிச்சை அளிக்கின்ற வகையிலை சரியான திட்டத்தை வகுக்கவில்லை. எனவே பொதுநல அரசாங்கம் என்று இதைச் சொல்வதற்கில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து குத்தாலம் ஒன்றியத்தில் 6 மாதங்களாக நான்கு சித்த வைததிய மருத்துவ மனைகளில் டாக்டர்கள் இல்லாமல் இருப்பதால் மூடப்பட்டு கிடக்கின்றன. கட்டடம் கட்டப்படாமல் இருக்கின்றது. இப்படிப் பல்வேறு இடங்களில் முறையாக டாக்டர்களே இல்லாமல், கட்டிடங்கள் கட்டப்படாமல் இருக்கின்ற நிலைகைள எல்லாம் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து என்னுடைய உரையினை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி.

திரு. கே. சௌந்திரராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுகின்ற ஒருநல்ல வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்காக முதலிலே நன்றியறிதலை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1982 மார்ச் 11] [திரு. கே. சௌந்திரராசன்]

பொது சுகாதாரம், மருததுவம், மருத்துக் கல்வி என்ற தலைப்புக் களின் கீழ் இன்றைய தினம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தமிழகத்தினுடைய 1982—83 ஆம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகளை சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். அப்படி சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நேரத்திலே எப்படிபட்ட காரியங்களுக்காக அந்தத் தொகைகள் எல்லாம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை குறிப்பிட்டுச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். நான் இன்றைய தினம் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புவது எல்லாம் மக்கள் நல்வாழ்வுப் பணியின் செயல்பாடுகளின் முக்கியக் குறிக்கோள் நோய்கள் ஏற்படுவதற்கான காரணங்களை அறிந்து அவற்றை நீக்குதல், நல்ல சுகாதாரமான முறையில் மக்களின் வாழ்க்கை நிலையை மேம்படச் செய்தால் அதற்கேற்ற வகையிலே நல்ல சாக்கடைத் திட்டம், சுற்றுப்புற மேம்பாட்டுத் திட்டம், சமுதாயத்தின் அனைத்து பிரிவினருக்கும் சுகாதாரக் கல்வியைப் போதித்து அறியாமை, மூட நம்பிக்கை ஆகியவற்றை நீக்குதல் என்ற அடிப்படையிலே இன்றைக்குத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

இன்றைய தினம் பொதுவாக இந்த மானியக் கோரிக்கையில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் பட்ட மேற்படிப்புகல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சிகான முயற்சிகளிலே ஈடுபட்டு அதற்கு வேண்டிய தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட இருக்கின்றது என்பதை இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே நான் இதை வரவேற்பகற்குக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து மருத்துவத்திற்கு என்று தனியாக பல்கலை கழகம் உருவாவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட இருக்கின்றது என்பதையும் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவற்றை எல்லாம் நான் உள்மாற வரவேற்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இன்றைனதினம் தமிழகத்திலே நோயாளிகள் அதிகமாகப் பெருகி வருவதால் அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து தமிழக அரசும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் நல்ல வகையிலே திட்டங்களைத் தீட்டி பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கின்றபோது நான் உள்ளபடியே பாராட்டுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்

அதே நேரத்திலே ஒன்றே நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். இங்கே குறிப்பிட்டுள்ளதைப் போல மூட நம்பிக்கைகளை நீக்குதல், அறியாமையினை அகற்றுதல் ஆகிய பணிகள் ஒருபுறத்திலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தாலும் மக்களுக்குத் தேவையான மருந்துகளை வழங்குகின்றபோது தீவிரமாக அவை வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும் சிகிச்சைகள் அளிக்கப்படவேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை எதற்காகத் தேவைப்படுகின்றது என்றால் வள்ளுவர் கூட குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

திரு. கே. செளந்திரராசன் [1982 மார்ச் 11

"வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர்
வைத்தூறுக் போலக் கெடும்."

என்று வள்ளுவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். நமது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூட In culati n is better then insecti n. அரசியலுக்கும் கூட அந்தக் கருத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே தமிழகத்திலே பொதுச் சுகாதாரம் என்ற வகையிலே பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருந்தாலும் நான் குறிப்பிட விரும்புவதெல்லாம் இன்றைய தினம் பொதுச்சுகாதாரம் கெடுவதற்குரிய காரணங்கள் பெருகிக்கொண்டிருக்கின்றது என்பதைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், மேல் நிலையிலே இருக்கின்றவர்கள் தங்கள் வசதிகளைப் பெருக்குகின்றபோது, கழிவு நீரால் எந்த அளவுக்கு அசுத்தப்படுகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை உருவாக்குகின்ற முதலாளிகள், கோடிகோடியாக சம்பாதித்து, வெளியே காற்றோட்டம் இல்லாத அளவுக்கு செய்வதால், புறசூழ்நிலை எந்த அளவுக்கு கெடுகிறது என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இவைகளையெல்லாம் கூறுவதற்குக் காரணம், இன்றைய தினம் ஒருபுறத்திலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே இந்தக் கருத்தை வைத்தாலும், அதிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகை மூலமாக இந்த ஆண்டிற்குத் தேவைப்படுகின்ற பொது சுகாதாரத்தைப் பெறுவதற்கு, மருத்துவத்தைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறதா என்று கேட்டால், நிச்சயமாக போதுமானதாக இல்லை; காரணம் நம்முடைய தேவைகள் இன்னும் அதிகமாக இருக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. நம்முடைய நிதி ஆதாரங்களை வைத்து திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னாலும், நான் குறிப்பிட விரும்புவது, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த சட்ட மன்றத்திலே உறுப்பினராக இருந்தபோது, குறிப்பிட்டார்கள், கல்விக்காகவும், பொதுச் சுகாதாரத்திற்காகவும், நிதி வேண்டுமென்று சொன்னால், நாங்கள் எல்லாம் வரியை எதிர்ப்பவர்கள் என்றாலும், அவைகளுக்கு வரி போடலாம், அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைத் தான் ஆரம்ப காலத்திலே, இந்த மானிய கோரிக்கையிலே மூட நம்பிக்கை அகற்றி, கல்வி அறிவைப் புகட்டுவதன் மூலம், நாட்டு மக்களுடைய உள்ளத்தில் நள்ள சூழ்நிலையை உருவாக்கினால், சுகாதாரக் கேடுகள் இருக்கின்ற இடத்தை தூய்மைப் படுத்துவதற்கு, தங்களைத் தூய்மைப்படுததுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பை உருவாக்கும். பெரிய முதலாளிகள், பெரிய தொழிலதிபர்கள் ஆகியோருக்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களுக்கு வரியைப் போடலாம். அப்படிப்பட்ட வகையிலே சுகாதாரத் துறையை மேம்படுத்துவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்

982 மார்ச் 11] [திரு. கே. சௌந்திரராசன்]

அடுத்து நான் குறிப்பிட விரும்புவது, சாலைப் போக்குவரத்து இன்று பெருகியிருக்கிறது. சாலைகளில் விபத்துகள் பெருகியிருக்கின்ற சூழ்நிலையில் தமிழக அரசு அவைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு பலவேறு முன்னோடித் திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறது. அவைகளைச் சிறந்த முறையில்தீட்டுவதோடு அல்லாமல், 25 மைல் அல்லது 30 மைல் தூரத்தில், சுற்றுலாத் துறையில் மோட்டல்கள் வைத்திருப்பதுபோல், மக்களுக்குத் தேவையான அளவிற்கு அங்கே சாலைகளில் 25 மைல் அல்லது 50 மைல் தூரத்தில் ஒரு மருத்துவ மனையை ஏற்படுத்தி, அதிலே விலையுயர்ந்த மருந்துகள் தேவையான அளவிற்கு வைத்து, திடீரென்று சாலை விபத்துகள் ஏற்பட்டால், அதற்கு உதவுவதற்கான வகையிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட மருத்துவமனைகளை உருவாக்குகின்ற திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து இன்றைய தினம், நோயாளிகள் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் திருச்சி மருத்துவ மனையில் நாளுக்குநாள் அங்கே உள்ள நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை உயர்ந்துகொண்டே வந்தாலும், அங்கே இருக்கிற மருத்துவர்களின் எண்ணிக்கை 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இப்படி இருந்ததோ, அதே நிலையில் தான் இருக்கிறது. வளர்ந்து வரக்கூடிய அளவுக்கு எண்ணிக்கை இல்லை. இதனால், அந்த நோயாளிகளை கவனிக்கின்ற தரம் எந்த அளவுக்கு இருக்கும் என்பதை அருள்கூர்ந்து எண்ணிப் பார்த்து, அதற்கேற்ற வகையில் திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டும். அந்த வகையில் திட்டங்களைப் போட்டு பணியாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் கூற விரும்புவதெல்லாம், மக்களிடையே ஒரு எண்ணம் உருவாகியிருக்கிறது. தனியார் மருத்துவமனைகளிலே நல்ல வைத்திய வசதி கிடைக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு உருவாகியிருக்கிறது அவர்கள் இந்த உணர்விற்கு இன்று அடிமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் எனவே, கொஞ்சம் பணம் கட்டிவிட்டு, பாலீ கிளினிக் என்று சொல்லப்படுகின்ற வகையிலே சிறு சிறு மருத்துவமனைகளை உருவாக்குவதன் மூலம், இன்றைய தினம் மக்களிடத்திலே உள்ள அந்த நம்பிக்கையை, உணர்வைப் போக்கி, நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அதே நேரத்திலே, மருத்துவம் படித்த பட்டதாரிகளுக்கும் நல்ல வேலை வாய்ப்பு கொடுத்ததாகும். தமிழகத்திலே முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், அறுவை நிலையங்களிலே குளிர் சாதனம் அமைக்க வேண்டுமென்று ஆங்காங்கு எடுத்துக் கூறி வருகிறார்கள். அதற்கேற்ற வகையில் பல்வேறு திட்டங்கள் தீட்டப் படுகின்ற சூழ்நிலையில் அறுவை நிலையங்களிலே குளிர் சாதன வசதியை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. கே. சௌந்திரராசன்] [1982 மார்ச் 11

அடுத்து, அவசர மருத்துப் பிரிவில் பல நேரங்களில் மருந்து இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. நோயாளிகள் அவசர காலத்திலே வருவதால், அங்கே மருந்துகள் இல்லை என்று சொல்லாமல், தேவையான மருந்துகள் அங்கே நிரப்பி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாலை 5-00.)

அடுத்து, இன்றைய தினம் அரசுக்கு சப்ளை செய்யப்படுகின்ற மாத்திரைகளில் அரசாங்கத்தின் பெயர் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் இன்செக்ஷன்களிலும் அரசின் பெயர் பொறிக்கப்பட்டால் தவறுகள் செய்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படாமல் இருக்கும்.

திருச்சியைப் பொறுத்தவரையில் அங்குள்ள மருத்துவமனையில் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னால் எவ்வளவு படுக்கைகள் இருந்தனவோ அந்தளவிற்குத்தான் இப்போதும் இருக்கிறது. எனவே அங்குள்ள படுக்கை வசதியைப் பெருக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் இன்டென்சிவ் கேர் சென்டர் மானிட்டர் என்ற வகையிலும் உருவாக்கித் தர வேண்டும்.

அடுத்து, இன்றைக்கு திருச்சி தொழிலாளர்கள் நிறைந்த பகுதியாகும். அங்கு பீடி சுற்றும் தொழிலாளர்கள் 50,000க்கு மேற்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் நல துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதை நன்கு அறிவர். அங்கிருக்கின்ற ராஜாஜி காச நோய் மருத்துவமனையில் அறுபதுபடுக்கைகள்தான் இருக்கின்றன. பீடி சுற்றும் தொழிலாளர்களில் 90 சதவிகிதம் பேர்கள் காச நோயால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே அப்படி காசநோயால் பாதிக்கப்படுகிற தொழிலாளர்களுக்கு உடனடியாக வைத்திய வசதி கிடைக்கக்கூடிய வகையில் அந்த காசநோய் பிரிவினை விரிவுப்படுத்த வேண்டும். அங்கு அமைந்திருக்கின்ற ராஜாஜி மருத்துவ மனை நகரில் மையப் பகுதியாக மாறியிருக்கிறது. அதைப் புறநகருக்குக் கொண்டு சென்று காற்றோட்டம் உள்ள பகுதியில் அது அமைக்கப்பட வேண்டும். திருச்சி பொதுவாக காசநோய்க்கு பெயர் போன இடமாகும். அந்த நிலையை மாற்றுகின்ற வகையில் இந்த அரசு விரைந்து செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பீடி சுற்றுகிறவர்களுக்கு செஸ் நிதி என்ற நிதி இருக்கிறது. தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அதைப் பெற்று அந்த தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து தரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருச்சி பக்கத்திலுள்ள மாயனூரிலிருந்து பேட்டவாய்த்தலைவரை தொழுநோய் இருப்பதாக கண்டுகொண்டு வருகிறார்களே தவிர உரிய வசதிகளை சரியான முறையில் பெற முடியவில்லை. எனவே அதற்கான சிகிச்சை வசதிகளைப் பெற்றுத் தரவேண்டும். இறுதியாக ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1982 மார்ச் 11] [திரு. கே. சௌந்திரராசன்]

இன்றையதினம் வெளிநாட்டு மாணவர்களுக்கு மருத்துவக் கல்வி பயில்வதற்கு ரூபாய் நான்கு இலட்சம் வரை கட்டணம் வசூலிக்கலாம் என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. அப்படி வெளி நாட்டு மாணவர்களை இங்கே மருத்துவக் கல்லூரிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளும்போது அவர்களுக்காக என்று தனியாக ஒரு கல்லூரி அமைக்கவேண்டும். அப்படி கமர்ஷியலாக ஒரு கல்லூரியை உருவாக்குவதன் மூலம் தமிழ்நாட்டு மாணவர்களுக்கு கிடைக்கிற இடத்தின் எண்ணிக்கை குறையாதிருக்கும். எப்படியும் தமிழ்நாட்டு மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை குறைக்காத அளவிற்கு நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டும். துறையூரில் உள்ள அரசு மருத்துவ மனையில அவசர காலப் பிரிவு ஒன்றைச் சேர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

*திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு டாக்டராக அமைந்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. இத் துறையில் உள்ள பல்வேறு குறைகளை நீக்கிட வேண்டும். பொது மக்கள் நலன் கருதி என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் சில ஆண்டு களுக்கு முன்னால் இந்தப் பகுதியில் இருந்து சண்டப் பிரசண்ட மாகப் பேசிய பேச்சுக்கள், கேட்ட கேள்விகள் எல்லாம் எனக்கு நினைவிற்கு வருகின்றன. ஆகவே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் குறை கூறுகிறார்களே என்று எடுத்துக்கொள்ளாமல் குறைபாடுகளைக் களைய ஆவன செய்வார்கள் என நம்பி என் பேச்சை ஆரம்பிக் கிறேன்.

சென்னை கீழ்ப்பாக்கத்தில் உள்ள கல்லூரி, ஸ்டான்லி கல்லூரி கோவையில் உள்ள கல்லூரி இவைகளில் இன்னும் டீன்ஸ் நியமிக் கப்படாமல் இருப்பதற்கான காரணம் என்ன என்று தெரிய வில்லை. அப்படி டீன்ஸ் நியமிக்கப்படாததால் பொது மக்கள் மத்தியில் ஒரு பரபரப்பான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக் கிறது. அதைத் தவிர்க்க அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய் வார்கள் என நம்புகின்றேன்.

போஸ்ட் க்ராஜுவேட் வகுப்புகள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஏப்ரல் மாதம் முதல் தேதி அன்றே துவங்கப்படவேண்டும் என்று யூனிவர்ஸிடி சொல்வதாகத் தெரிகிறது. சென்ற ஆண்டு ஆறு மாதங்கள் கழிந்துதான், ஆகஸ்டில்தான் அவை துவங்கப் பட்டிருக்கின்றன, ஆனால் யூனிவர்சிடியிலிருந்து ஒரு ஆண்டு முழுப் படிப்பும் படித்துத்தான் ஆக வேண்டும் என்று சொல் வதால் வேலையில் இருப்பவர்களுக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த போஸ்ட் க்ராஜுவேட் வகுப்பு கள் ஏப்ரல் மாதம் முதல் தேதியன்றே துவங்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எம்.டீ., எம். எஸ்., போன்ற வகுப்புகளுக்கு தகுதியில்லாதவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்த காரணத்தால், அது தவறு என்று ஹைகோர்டில் ஸ்டிக்காஸ் போடப்பட்டதாக கேள்விப்படுகிறேன். அது உண்மையானால், நிச்சயமாக அது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். மாநில அரசுக்கு அது நல்ல பெயரைத் தராது. அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு டாக்டராக இருப்பதால் இதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

சென்னையிலே உள்ள லேடீஸ் ஆஸ்டலில் 10, 12 வருடங்களாக ஒரு வார்டன் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறார். அவர் மீது பல்வேறு குற்றங்களை மாணவர்களும், மற்றவர்களும் கையெழுத்து போட்டு கொடுத்திருந்தும், அவரே தொடர்ந்து நீடிப்பதற்கு என்ன அவசியம் என்று தெரியவில்லை. காரணம், அங்கே அடிப்படைத் தேவையான கக்கூஸ் வசதி கூட சரியான முறையில் செய்யப்படவில்லை. அந்த மாணவர்கள் கையெழுத்து போட்டு, அமைச்சருக்கு அந்த மனுவைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த வார்டனை மேலும் நீடிக்க வைப்பதற்கு என்ன நியாயம்?

அது மட்டுமல்ல, பல (வாலண்டரி) ஏஜென்சிகளிடமிருந்து வாங்கிய நன்கொடைகளை எந்த இனத்திற்கு ஒதுக்குவது என்ற முடிவு உரிய காலத்தில் செய்யாத காரணத்தினால், அது லாப்ஸ் ஆகி, காலாவதியாகி பயன்படாமல் போய்விட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதையெல்லாம் தடுத்து நிறுத்த உடனடியாக அவைகள் எல்லாம் முழுப் பயன் பெறத்தக்க வகையிலே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

நீரிழிவு நோய்க்கு ஓ.பி. பகுதியில் அங்கே வருகின்ற வியாதியஸ்தர்கள் சிறுநீரை மறைவிடத்திலே இருந்து சேகரிப்பதற்கு வசதிகூட இல்லாமல் அங்கே இருக்கிறது. சென்னையிலே உள்ள இந்த பெரிய ஆஸ்பத்திரியிலேயே இப்படி இருக்கிறது. இதைக் கவனிக்க வேண்டும். ஜூவனைல் ரீஆபிலிடேஷன் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பதாக நீங்கள் சொன்னீர்கள். பள்ளியில் படிக்கும் சிறு பையன் கூட தினசரி தாம்பரத்திலிருந்து அன்றாடம் வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு ஏற்றமுறையில் இந்த வசதியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னையிலுள்ள பெரிய ஆஸ்பத்திரியில் நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், கே. கே. நகர், அண்ணா நகர் ஆகிய இடங்களில் பெரியரல் ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்தியும், அங்கே சரியான வசதியில்லை என்ற காரணத்தினால், அங்கே கூட்டம் குறைந்து, இங்கே உள்ள ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் அதிகமாக ஜனங்கள் கூடுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த அண்ணா நகர், கே. கே. நகர் போன்ற இடங்களில்

உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளை தன்னிறைவு கொண்டதாக ஆக்கி, எல்லாவிதமான வசதிகளும் கிடைக்கும்படி செய்தால், இங்கே கூட்டம் குறையும். நம்முடைய நோக்கமும் நிறைவேறும்.

தாலுகா தலைமை இடங்களில் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளில் அடிப்படைத் தேவையான வீல் சேர் கூட கிடையாது. அவற்றை யெல்லாம் கவனித்து, அவைகளை யெல்லாம் நிறைவு செய்ய வேண்டும். மதராஸ் மெடிகல் காலேஜிலுள்ள நியூரோபேதாலஜி டிபார்ட்மெண்டில் 15 இலட்சம் செலவில் ஒரு எலக்ட்ரானிக் மைக்ரோஸ்கோப் வாங்கி இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகிறது. விலை உயர்ந்த அந்த சாதனம் ஆராய்ச்சிக்குரிய கருவி. ஆனால் அந்தக் கருவியை இயக்குவதற்கு ஸ்கில்டு ஆபரேட்டர் இதுவரையில் போடவில்லை. மேலும், அதற்கு பொறுப்பாக இருக்கின்ற முதல்வர் அடிக்கடி லீவில், வெளியூர் செல்கின்ற காரணத்தால், அந்தக் கருவியை அவர்கள் பூட்டிவைத்துச் சென்று விடுகிறபடியால், அந்தச் சாதனத்தை மற்றவர்கள் பயன்படுத்தாத வகையில் இருக்கிறது. அது முக்கியமான கருவி. பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் அந்தச் சாதனம் வாங்கி, மக்களுக்கு பயன்படாத நிலையில் இருப்பதைத் தவிர்க்கவேண்டும்.

பேமிலி பிளானிங் புரோகிராம் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர்கள் சொன்னார்கள். அவற்றில் தனியார் ஆஸ்பத்திரிகளில் பிரசவ மாணவர்கள் குடும்பக் கட்டுப்பாடு ஆபரேஷன் செய்துக்கொள்ளக்கூடாது என்ற தடை உத்தரவு பேடாப்பட்டிருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். 20 அம்ச திட்டத்தில், இது 13—வது அம்சமாக இருக்கின்றது. இந்த குடும்ப நலத் திட்டத்தில் அகில இந்தியாவிலே, நம் மாநிலத்தில் நல்லமுறையில் செயல்படுகிறது. அதற்கு உதவி செய்வதற்கு பதிலாக, இன்றைக்கு இந்த உத்தரவு போடப்பட்டிருப்பது உண்மையா? அது உண்மை என்றால், மிகவும் விசனிக்க வேண்டிய ஒன்று. இது அமைச்சருக்குத் தெரியாதா? அரசாங்கத்தின் கொள்கையா? அல்லது அதிகாரிகளின் முடிவா? ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் உள்ள இடைஞ்சலை நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டைரக்டர் ஆப் பிரைமரி ஹெல்த், 76 ஆம் ஆண்டில் ரிடையரான ஒருவரை தொடர்ந்து நியமனம் செய்வது என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. அதனால், இன்றைக்கு தமிழ்நாடு மெடிகல் அசோசியேஷன், அதற்கு ஆட்சேபம் தெரிவித்து, அதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு மேலும், மேலும் தொடர்ந்து நீடிப்பு செய்யப்படுவதால், பல இளைஞர்களுக்கு அந்த ஸ்தானதிற்கு வர வாய்ப்பில்லாமல் போகிறது. எனவே, அதையும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காசநோய் கழகத்தின் சார்பாக இராமநாதபுரம் மாவட்டம் கிளையில் பணம் மிகுதியாக இருந்தபோது நோயாளிகள் மிகுதியாக இருக்கிற ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், அருப்புக்கோட்டை

[திரு. உ. சுப்பிரமணியன்] [1982 மார்ச் 11

போன்ற பகுதியிலே மொபைல எக்ஸ்ரே யூனிட் வாங்கி நோயாளிகளை ஸ்கிரீன் செய்து சிகிச்சையளிப்பதற்கு வசதி செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானம் கூட போடப்பட்டது. ஆனால என்ன காரணமோ நான்கு ஆண்டுகளாக நிறுவப்படாமலே இருக்கிறது. ஆகவே தேவையையும், அவசியத்தையும் உணர்ந்து அந்த பகுதி மக்களுக்கு வசதி செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 5-10)

காரைக்குடிக்கு அருகில் இருக்கிற சோமநாதபுரம் டி. பி. சானடோரியத்தை மேலும் சீர்படுத்தி நல்ல வசதிகளை செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருமங்கலம் அருகில் கள்ளிக்குடியில் பிரைமரி ஹெல்த் செண்டரில் கட்டடம் கட்டவும் பொதுமக்களால் 10 ஆயிரம் பணம் வழங்கியும், இடமும் கொடுக்கப்பட்டு பல ஆண்டுகளாகியும் இதுவரையில் கட்டடம் கட்டப்படவில்லை.

எம்.பி.பி.எஸ். பட்டம் பெற்ற டாக்டர்கள் தொடர்ந்து நகரங்களிலேயே இருக்க விரும்புகிறார்கள். இந்த நிலை மாற்றப்பட வேண்டும். உதாரணமாக எங்கள் ஊரிலே, மத்திய அமைச்சர் ஒருவர் இருக்கிற, மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினராக நான் இருக்கிற ஊரிலே இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கு உமன் அண்டு சில்ரன் ஆஸ்பத்திரி ஒன்று இருக்கிறது. அதற்கு டாக்டர்களே வருவதில்லை. வந்தாலும் அங்கு தங்குவதில்லை. 40 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள மதுரையில் தங்கி தினமும் பஸ்ஸில் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தினமும் சிகிச்சை செய்கிற நேரம் கூட ஒரு மணி நேரத்திற்கு குறைவாகவே இருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்றால் டாக்டர்களுக்கு இருக்கும் சிரமத்தை உணர்ந்து கிராமப்பகுதிகளில் வேலை பார்க்கிறவர்களுக்கு இன்சென்டிவ் போனஸ் போன்ற சலுகையை அவர்களுக்கு கொடுத்தால் நல்லது என்று என்னுடைய யோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தங்குவதற்கு இடம் இல்லாததாலும்தான் டாக்டர்கள் வெளியூர்களுக்கு சென்று விடுகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஊரிலும் அவர்களுக்கு குவார்ட்டர்ஸ் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாநிலத்தில் மொத்தம் 48 மிலியன் ஜனத்தொகை என்றும் ஏறக்குறைய 32 மிலியன் கிராமத்திலே வாழ்கிறார்கள் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இருக்கிற நிலைமை என்னவென்றால் சென்னை நகரத்திலேதான் எல்லாவிதமான வைத்திய வசதிகளும் குவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான்கில் 3 பகுதி இருக்கிற கிராம பகுதி

1982 மார்ச் 11] [திரு. உ. சுப்பிரமணியன்]

மக்களுக்கு உரிய பங்கு ஈக்குவல் புரோர்போஷன் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. இந்த குறைபாடு நீண்ட காலமாக இருப்பதால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் காலத்தில் அதை மாற்றுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் எம். எஸ். படிப்புக்கு இரண்டு ஆண்டு காலம் என்று நிர்ணயம் செய்து ஸ்டைபண்ட் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கும் கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால் தற்சமயம் மூன்று ஆண்டுகளாக மாற்றி இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மட்டும் ஸ்டைபன்ட் என்று வைத்து ஒரு ஆண்டிற்கு கொடுக்காமல் இருப்பதால் ஏழை மாணவர்கள் படித்து முன்னேறுவதற்கு முடியாத நிலை இருக்கிறது. இதை நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். டி. பார்மசி போன்ற பயிற்சி ஸ்தாபனங்களை தனியார்களுக்கு ஒப்படைக்காமல் அரசே நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

20 ஆண்டுகளுக்கு மேல் அசிஸ்டெண்ட் சர்ஜன்களாக இருக்கிறவர்களை சிவில் சர்ஜன்களாக மாற்றவேண்டும். இதிலே அவர்களுக்கு மனக்குறை இருக்கிறதாலே பல இடங்களிலே இதையே சொல்லிக்கொண்டு, வேலையில் அவர்களுக்கு ஊக்கமில்லாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அவர்கள் ஒரு பதவி உயர்வு உரிய காலத்தில் பெறவேண்டும்.

ஹானரரி டாக்டர்ஸ் என்று பல இடங்களில் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். தகுதியானவர்களாக திறமையானவர்களாக இருக்கலாம் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அவர்கள் தங்கள் சொந்த கிளினிக்குகளுக்கு வருகிற நோயாளிகளை அரசு ஆஸ்பத்திரியிலே தங்கி வசதிகளைப் பெறுகிற நிலையை செய்கிறார்கள் என்ற நிலை இருக்கிறதாலே அதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களில் பணிபுரியும் டாக்டர்கள் பென்சிலின் இன்ஜெக்ஷன் போடக்கூடாது என்று தடை செய்யப்பட்டிருப்பதாக கேள்விப்படுகிறேன். அது உண்மையானால் அது எந்த அடிப்படையில் செய்திருக்கிறார்கள். எம்.பி.,பி.எஸ் படித்து ஒரே மாதிரியாக இருக்கிறபோது ஒரு ஸ்தாபனத்திலே ஒரு தடையும், வேறு இடத்திலே பணிபுரிகிறவர்களுக்கு அந்த தடையில்லாதபடி தகுதியை நிர்ணயம் செய்வது எந்த விதத்தில் நியாயம் என்று தெரியவில்லை.

கும்பகோணம் போன்ற பெரிய ஜனத்தொகை அதிகமாக உள்ள நகரங்களில் ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரி வசதியையும், அதிகமான படுக்கை வசதிகளையும் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசு நிறுவனத்தின் சார்பாக செய்யப்படுகின்ற மாத்திரைகள் தரக்குறைவாக இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. அவைகளின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

ஊட்டியிலே ஹெட்குவாட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரியிலே வேலை பார்த்தவர்கள்மீது கோர்ட்டில் வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் எல்லாம் விடுவிக்கப்பட்ட பிறகும்கூட உட னடியாக அவர்கள் எல்லாம் வேலையில் சேர்க்கப்படாமல் கால தாமதம் செய்யப்படுகிறது. அவர்களை உடனடியாக வேலையில் சேர்ப்பதற்கு உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அக்கிரடிட்டட் நியூஸ்மென் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு சென்ற முறையே மருத்துவ வசதி கொடுக்கப்படும் என்று அரசின் தரப்பில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அதற்காக வழிவகை செய்யப்பட்டாலும்கூட இன்றுவரை அமல்படுத்த வில்லை. அவர்களும் இன்றியமையாதவர்கள். அமைச்சர்களாக இருந்தாலும் அங்கத்தினர்களாக இருந்தாலும் நம்முடைய சேவையிலே அவர்கள் கண்காணிப்பாக இருப்பதால் அவர்களுக் கும் அந்த வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

15 வருடங்களாக உத்தியோகம் பார்த்த டாக்டர்கள் எல்லாம் அக்கவுண்ட் டெஸ்ட் பரீட்சை எழுதவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவசியமில்லை. அது அவர்களுக்கு என்ன தேவை என்று தெரியவில்லை. இதுபோன்ற குறைபாடுகளை நீக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடும்பக்கட்டுப்பாட்டிலே நாம் தீவிரமாக அமல்படுத்திக் கொண்டு வருகின்ற நிலையிலே தாலுகா மருத்துவமனைகளிலே பிளட் பாங்க் இல்லை, ரொம்ப தூரத்திலிருந்து கொண்டுவர வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே தாலுகா மருத்துவ மனைகளிலே ரத்த சேமிப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த நேரத்திலே எங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற புத்தகங்களில் முக்கால்வாசி ஆங்கிலத்திலேதான் இருக்கின்றன. அவைகளை நாங்கள் படித்துவிட்டு ஏதாவது பேசவேண்டுமென்றால் நேர மில்லை, நேற்று இரவு 10 மணிக்கு மேல்தான் எங்களுக்குக் கிடைக்கிறது. அதற்கு மேல் நாங்கள் எப்படி படித்து கருத்துக் களைச் சொல்ல முடியும்?

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1982 மார்ச் 11]

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : நேற்றுக் காலையிலேயே இங்கேவைக்கப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட ஒரு குற்றச்சாட்டு வரக்கூடும் என்பதால்—நானே ஒரு காலத்திலே அப்படி குற்றச்சாட்டை எழுப்பியிருக்கிறேன், என்பதால்—இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைத்தவிர உங்களுக்கு அங்கேயும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : இந்தப் புத்தகங்கள் இன்னும் மற்றப் புத்தகங்களையெல்லாம் சேர்த்து ஒரு பெரிய பாக்கெட்டிலே நேற்று இரவு 10 மணிக்குத்தான் எங்களுக்குக் கொடுத்தார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேற்றே டேபிளிலே வைக்கப்பட்டது.

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : நான் சிறிய விவகாரத்திற்கு எல்லாம் இங்கே பேசமாட்டேன். நேற்று காலை பத்தரை மணிக்கு நான் இன்று பேசப்போகிறேன். வேண்டிய விவரங்களைச் சேகரிக்கவேண்டும் என்று பில் செக்ஷனிலே கேட்ட போது அங்கே பெரும் கூட்டமாக அவர்கள் நாங்கள் அடுக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். பின்னால்தான் கொடுப்போம் என்று சொன்னதை நான் அவ்வளவு சீக்கிரமாக மறந்திருக்க முடியாது. ஆகவே நான் ஞாபகப் பிசகாகச் சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற மருத்துவத் துறை சம்பந்தப்பட்ட இந்தப் புத்தகத்தின் 34வது பக்கத்திலே 'கருத்துருவை ஏற்று' என்று எழுதியிருக்கிறது. எனக்கு அந்த வார்த்தை புரியவில்லை. ஆங்கிலப் புத்தகத்தை படித்துத்தான் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதே மாதிரி தமிழ்நாட்டிலே உள்ள ஊர்கள் மாயவரம் என்பதை மாயூரம் என்றும் மயிலாடுதுறை என்றும் எழுதுகிறோம். அதைப் போல இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே வத்திராயிருப்பு என்ற அழகான வார்த்தையை ஆங்கிலத்திலே 'வட்ராப்' என்று சொல்லப்படுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. நான் சொல்லியவற்றை குற்றச்சாட்டாகக் கருதாமல் திருத்திக் கொள்கின்ற முறையிலே பொதுமக்கள் நலனுக்கு ஏற்றது என்ற முறையிலே அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலே அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்வார்கள் உடனடியாக குறைகள் நீக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கையில் அமர்கிறேன்.

(மாலை 5.20)

திரு வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற மருத்துவ மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக முதற்கண் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தியக் துணைக் கண்டத்திலே தமிழ்நாடு பல்வேறு துறைகளிலும் தலைசிறந்து நிற்கும் வகையிலே, மற்ற மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் வகையில் புரட்சித் தலைவரவர்களுடைய அரசு இந்த மருத்துவ துறையிலேயும் பல்வேறு சாதனைகளை நிகழ்த்தி மற்ற மாநிலங்கள் வியக்கும் வகையிலேயும், பின்பற்றத் தக்க வகையிலேயும் செயலாற்றி வருகிறது. அதில் ஒன்று மருத்துவப் பல்கலைக் கழகம் காண இருப்பதாகும். சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் மேல் பட்டப்படிப்பு தொடங்குவதும், அதேபோல் இந்தியாவிலேயே அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் முன்னோடியாக பிறந்த குழந்தைகளின் இறப்புத் தொகையைக் குறைக்கும் திட்டம் ஆகியவைகளுக்காக இந்த மருத்துவத் துறையை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட பல்வேறு வகைகளில் செயலாற்றும்பொழுது, அல்மா ஆடா உடன்படிக்கையின்படி கி.பி. 2000—த்திற்குள் அனைவருக்கும் சுகாதாராம் என்ற வகையில் முனைப்போடு பல்வேறு திட்டங்களை அறிவித்திருக்கின்ற அந்தத் திட்டங்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அந்த வகையில் கிராமப்புற மக்களுக்கு அவர்களின் பற்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள பல்பொடியை ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களின் மூலமாக வழங்க வேண்டுமென்ற திட்டம் மிகச் சிறப்பான திட்டம் என்ற முறையில் நான் வரவேற்கிறேன். காரணம், மருத்துவத் துறை நிபுணர்கள் சொல்கிறார்கள், 30 சதவீதத்திலிருந்து 40 சதவீதம் வரை நோய்கள் வருவதற்குக் காரணம் பற்களைப் பாதுகாக்காத முறைதான். என்று சொல்லப்படுகிறது. எனவே, 'Prevention is better than cure' வருமுன் காக்க என்ற முறையில் அந்தப் பற்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற அந்த வகையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கிராமப்புறத்து மக்கள் தங்களுக்காகக் குரல் கொடுக்கத் தெரியாத ஊமைகள். அவர்கள் கேட்காத நிலையிலும்கூட அவர்களுக்கு அடிப்படை வசதிகயைச் செய்து தரும் முறையில் கிராமப்புற மக்களுக்கு பற்பொடிகளை ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களின் மூலம் தர இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அதே சமயத்தில் அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும், வேறு சில அமைப்புகளும் இந்தத் திட்டத்தைக் கேலி செய்கிறார்கள். நகைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம், பட்ஜெட் விவாதத்தின் பொழுது பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் ஒருவர் பல்பொடி பட்ஜெட் என்று வர்ணித்தார்கள். சேலத்திலே என்.ஜி.ஓ.-க்கள் ஊதிய உயர்வு கேட்கின்ற நேரத்தில் கிராமப்புற மக்களுக்குப் பல்பொடி கொடுக்க வேண்டுமென்ற இந்தத் திட்டத்தைக் கேலி செய்யும் வகையில் போஸ்டர் போடுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது.

1982 மார்ச் 11] [திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

கிராமப்புறத்து மக்கள் தங்களுக்காக எதையும் கேட்க முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். பல வியாதிகளை, பற்களைப் பாதுகாப்பதன் மூலம் ஒழிக்க முடியும் என்ற நிலையில் இந்தத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேறு பல நாடுகளில் பல் விஷயத்தில் மகத்தான சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொண்டு மிகவும் தீர்க்க தரிசனத்தோடு இந்த மாநிலத்தில் உள்ள கிராமப்புறத்து மக்களின் பற்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் புரட்சித் தலைவருடைய அரசு இந்தத் திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறது. கோஸ்டா ரீகாவில் 1948 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1964 ஆம் ஆண்டு வரையில் அரசு மலிவு விலையில் சோப்பு, டூத் பேஸ்ட் என்கின்ற பற்பசைகளை வழங்கியிருக்கிறது. இதன் காரணமாக வயிற்றுப் போக்கின் காரணமாக இறக்கின்ற குழந்தைகளின் எண்ணிக்கையை 47 சதவீதம் குறைந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சுவீடன் நாட்டிலே ஏறத்தாழ 60 சதவீதம் மக்களுக்கு பற்களைப் பாதுகாக்கத் தெரியவில்லை. அவர்கள் தங்களுடைய பற்களைப் பாதுகாக்கின்ற நிலையை உருவாக்கிவிட்டால் நாட்டிலே 50 சதவீதத்திற்கும் மேற்பட்ட வியாதிகளைக் குறைக்க முடியும் என்று சுவீடன் நாட்டிலே தண்ணீரிலேயே குளோரைடைக் கலந்து பல வியாதிகளைத் தடுக்கலாம் என்று சொல்லி, ஏராளமான நோய்களைத் தடுத்தார்கள். இதனால் சுவீடன் நாட்டிலே ஏற்பட்ட மருத்துவச் செலவிலே 40 சதவீதம் குறைந்து விட்டது என்ற முறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட திட்டத்தை தீர்க்க தரிசனத்துடன் ஆராய்ந்து இந்த மாநிலத்தில் அறிமுகப்படுத்தி, கிராமப்புறத்து மக்கள் தங்களுக்கு என்று கேட்கத் தெரியாத ஊமைகளாக இருக்கின்ற காரணத்தால், இப்படிப்பட்ட வசதிகளைக் கொடுக்கின்ற இந்தத் திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

கி.பி. 2000-த்திற்குள் அனைவருக்கும் மருத்துவம் என்பது மிகத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கோஸ்டா ரீகா பற்றி உலக சுகாதார நிறுவனம் சொல்லும்பொழுது

The personnel hygiene has improved by s les of tooth-paste and soaps at a low prices by the Government.

என்று அந்த அளவிற்குச் செய்திருக்கிறார்கள். சுவீடன் நாட்டிலே இதைப்பற்றி நினைத்திருக்கிறார்கள். கி.பி. 2000-த்திற்குள் அனைவருக்கும் மருத்துவம் என்ற இயக்கத்தின் மூலம் மருந்துகள் கொடுப்பதன் மூலம், மருத்துவ வசதியைக் கொடுப்பதன் மூலம் அறியாமையில் உள்ள மக்கள் சுகாதாரத்துடன் எப்படி வாழ வேண்டுமென்று இப்படிப்பட்டவைகளையெல்லாம் சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

இப்படிப்பட்ட பல்வேறு முன்னேறி இருக்கிற நாடுகளிலே வைத்தியத் துறையிலே ஏற்படுகின்ற செலவைக் குறைப்பதற்கு மட்டுமல்ல, பல்வேறு விதமான நோய்களைக் குறைக்க முடியும்; பல பிரச்னைகளுக்கு அடிப்படைக் காரணமாக இருப்பது இந்தப் பல் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே நோய்களைப் போக்க இம்முறையை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று தீர்க்க திருஷ்டியுடன் எந்த ஒரு மாநிலமும் செய்ய முன்வராத பொழுது, தமிழகத்தில் இந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தியிருக்கிற மருத்துவத் துறையையும் அமைச்சர் அவர்களையும் நான் பாராட்டுகிறேன். இப்படி எல்லா வகையிலும் மற்ற மாநிலங்களுக்கு முன்னோடியாகவும் வழி காட்டியாகவும் தமிழகம் விளங்குகிறது.

வைத்தியக் கல்லூரியில் இடம் அளிப்பதிலே கூட, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த மாநிலத்தை ஆண்டபொழுது, பின் தங்கியவர்களுக்கு 49 சதவீதமே, வைத்தியக் கல்லூரிகளில் இடம் அளித்தது. அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்ற பிறகு 60.7 சதவீதம், பின்தங்கியவர்கள் வைத்தியக் கல்லூரிகளில் சேர்க்கப்படுகின்ற நிலையிருக்கிறது. அதே போல் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிலே, இந்த நாட்டிற்கே வழிகாட்டுகின்ற வகையில். .

திரு. க. அன்பழகன் : திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் பின்தங்கியவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடம் 49 சதவீதம் என்பதை அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். பின்னால், ஒதுக்கப்பட்ட இடம் அதிகமான காரணத்தால், அந்தப் புள்ளி விவரம் அதிகம் என்று தெரிவிக்கிறார்கள். ஆனால், ஒதுக்கப்படாத பொது இடங்களில் பின்தங்கியவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில், இன்றையதினம் எந்த அளவு இடம் பெறுகிறார்களோ, அந்த அளவைவிட அதிக அளவு இடம் பெற்றார்கள் என்பதை நான் புள்ளி விவரத்தோடு நினைவூட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : மொத்தம் அனுமதித்தது 1974—75—ல் 49 சதவீதம்.

திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் தெரிவிப்பது அப்போது விதியின்படி 31 சத வீதம் பிற்படுத்தப் பட்டோர், 18 சத வீதம் தாழ்த்தப்பட்டோர் என்று அந்தப் பிரிவில் இருப்பது. ஆனால், பொதுப் பிரிவிலேயும் தாழ்த்தப் பட்டவர்களும், பிற்படுத்தப்பட்டவர்களும் ஆண்டுதோறும் இடம் பெற்றார்கள் என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதனுடைய முழு விவரத்தை நான் பதில் அளிக்கின்ற நேரத்தில் சொல்கிறேன்.

1982 மார்ச் 11]

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : அதே போல் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் துறையிலே, இந்திய துணைக் கண்டத்திற்கு வழிகாட்டுகின்ற வகையில் எல்லா மாநிலங்களை விட தமிழகம் தலைசிறந்து நிற்கிறது. அதைப் பார்த்து பிரதம அமைச்சர் அவர்கள்கூட, இந்த மாநிலத்தினுடைய செயல் திட்டங்களைப் பார்வையிட்டு வந்த பொழுது இந்த மாநிலத்தின் நிர்வாகத்தைப் பாராட்டினார். இப்படி, அத்தனை துறைகளிலும் முன்னேற்றப் பாதையிலே, இந்திய துணைக் கண்டத்திலே மற்றைய மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டு கின்ற வகையில் செயல்படுகின்ற நேரத்தில், கி.பி. 2,000லே அனைவருக்கும் சுகாதாரம் என்ற திட்டத்திற்கு இந்தியப் பேரரசு கையொப்பமிட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்திலே, இந்த மாநில அரசு முனைப்பாகச் செயல்பட இருக்கின்றது என்கின்ற கருத்தினை, ஹாத்தி கமிட்டியினுடைய சிபாரிசுகளை அமுல்படுத்தவதற்குப் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுக்க இருக் கிறது என்று ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிட்டது மருத்துவத் துறைக் குறிப்பிலே இடம் பெற்றிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர் கள் அந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்திருந்தாலுங்கூட, கி.பி.2,000லே அனைவருக்கும் சுகாதாரம் என்கின்ற கொள்கையில், இந்த மாநில அரசும், புரட்சித் தலைவரும் நினைக்கின்ற அளவுக்கு மிகச் சிறப்பாக நடைபெற வேண்டுமென்றால், அனைவருக்கும் சுகாதாரம் என்ற தத்துவத்தை இந்த மாநிலம் மட்டுமல்ல, இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுவதுமே நாம் ஒப்பந்தத்திலே கையெழுத்திட்டபடி அமுல் நடத்த வேண்டுமென்றால், மைய அரசு தனது கொள்கையிலே பலவற்றைத் திருத்தியாக வேண்டும். இது மிக முக்கியமானது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது பல்வேறுபட்ட கம்பெனிகளால் தயாரிக்கப்பட்டு அளிக்கப்படுகின்ற மருந்துகள் தரமானவையாக இல்லையென்று சொன்னார்கள். இதை இந்திய விஞ்ஞானக் கழகம் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. நான் இவைகளைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், இவ்வளவு செயல்களையும் சாதனைகளையும் செய்கின்ற நமது அரசு, இந்த மருந்து தயாரிப்புத் துறையில், மத்திய சர்க்காரைத் தட்டிக் கேட்க வேண்டும். எப்படிப்பட்டவைகளை அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். இந்திய விஞ்ஞானக் கழகம் சுட்டிக்காட்டுகின்ற பொழுது, இந்த நாட்டிலே மருந்து உற்பத்தி 5 பன்னாட்டு நிறுவனங்களிடம் சிக்கியிருக்கிறது. இந்த நாட்டுக்குத் தேவை யான மருந்துகளை அந்த நிறுவனங்கள் உற்பத்தி செய்யவில்லை யென்பதை மிகத் தெளிவாக புள்ளி விவரங்களுடன் உதாரணங் களை எல்லாம் சுட்டிக்காட்டிச் சொல்லியிருக்கிறது. 'ஏ' வைட்ட மின் இல்லாத காரணத்தால், இந்த நாட்டில் 25 சத வீதம் பிறந்த குழந்தைகள் இறக்கின்றன ; 17 சதவீதம் குழந்தைகள் ரிக்கெட் என்கின்ற வியாதிக்கு ஆளாகின்றன என்றாலுங் கூட, அந்த 'ஏ' மற்றும் 'சி' வைட்டமின்களை, அந்த பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் 3 சதவீதம்தான் உற்பத்தி செய்கின்றன என்று கூறியிருக்கிறது.

அதே போல், பி. 12 என்ற அந்த மருந்து தேவையில்லை யென்று வெளிநாடுகள் கைவிட்டுக் கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே, இந்திய துணைக் கண்டத்திலே இருக்கின்ற வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் அந்த மருந்துகளை 70 சத வீதம் உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கின்றன என்றும் இந்திய விஞ்ஞான மருந்துக் கழகம் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. அந்த மருந்து நிறுவனங்கள் தயாரிக்கின்ற ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட மருந்துகள் இந்திய துணைக் கண்டத்திலே தேவையில்லாதது, வேண்டாதது; ஐம்பதே, ஐம்பது மருந்துகளை உற்பத்தி செய்தால் அவைகளை வைத்து, இங்கு 90 சதவீதம் வியாதிகளைப் போக்க முடியும் என்று அக்கழகம் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. ஆகவே பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கான மூலதனங்களை சுருக்க வேண்டுமென்று ஹாத்தி கமிட்டி சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது.

(மாலை 5-30)

ஆக இந்த சுதேசி மருந்து உற்பத்தித் திட்டத்தை தீவிரமாக அமல்படுத்த வேண்டும். அந்த வகையிலே மாநில அரசே மருந்து உற்பத்தியை இங்கே இருக்கின்றவைகளை வைத்து; (செல்ப் ரிலையன்ஸ்) இங்கே இருக்கின்றவைகளை வைத்து அந்த சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப மலிவான விலையில் உற்பத்தி செய்வதற்கு ஆராய்ச்சித் துறையை மிகவும் தீவிரப்படுத்த வேண்டும் இப்போது சித்த வைத்தியர்கள் என்கிறவர்கள் தனியாக செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பார்மகாலஜி தனியாக இருக்கின்றது. கிளினிக்கல் டிப்பார்ட்மெண்டு தனியாக இருக்கிறது. இவைகளை இணைத்து புதிய மருந்துகளை கண்டுபிடிக்கின்ற உத்திகளை மாநில அரசு கண்டுபிடித்து அவைகளை உற்பத்தி செய்கின்ற உரிமைகளை பெற வேண்டும் இந்த மாநில அரசே உற்பத்தி செய்யும் என்று மத்திய அரசை வற்புறுத்தி அதற்கான அனுமதியை வாங்கவேண்டும். ஏனென்றால், வைத்திய செலவு குறைய வேண்டும். என்று கருதுவதிலே மாற்றுக் கருத்து யாருக்கும் இல்லை.

மிகச் சாதாரணமாக இந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்றவைகளை வைத்து மிக உயர்ந்த விலைக்கு மருந்துகளைத் தயாரித்து வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் விற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. நித்திய கல்யாணி என்ற வேரிலே இருந்து பிளட் கான்சர், ரத்தப்புற்று நோய்க்கு வேண்டிய மருந்துகளைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். வின்கிரிஸ்டின், வின்பிளாஸ்டர் என்று. அதை 60 70 ரூபாய் என்று விற்கிறார்கள். சாதாரணமாக தமிழகத்துக் கிராமங்களிலே விளைகின்ற நித்திய கல்யாணி வேர், ஜப்பானுக்கு சென்று திரும்பி வரும்போது 60, 70 ரூபாய் என்று விற்கிறது. அப்படி எத்தனையோ? சமீபத்தில் ஆராய்ச்சியிலேகூட, இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே ஏற்படுகின்ற அதிகமான மரணங்களுக்குக்காரணம் ஹார்ட் அட்டாக். கொலஸ்ட்ரால்என்று சொல்லுகிறார்கள். அவைகளைத் தடுப்பதற்கு நமது தமிழகத்திலே விளையக் கூடிய வெள்ளைப் பூண்டு சாறு போதும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனுடைய

மருந்தை இத்தாலிய நாட்டிலே கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சிகளை ஊக்குவிக்கின்ற வகையிலே ஒவ்வொரு துறையிலும், துறைத் தலைவர்களை, மாநிலத்திலே உள்ள மருத்துவக் கல்லூரியிலே பணியாற்றுகின்ற துறைத் தலைவர்களை ஒவ்வொரு ஆண்டும் இப்படி புதிய மருந்துகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு ஊக்குவிக்க வேண்டும். ஊக்குவிக்கப்படுகின்ற அதே நேரத்தில் ஒவ்வொரு துறைத் தலைவர்களையும் இந்த ஆண்டு என்ன செய்தீர்கள் என்ன மருந்து கண்டுபிடித்தீர்கள் இந்த தமிழகத்திலே இருக்கின்ற மூலப் பொருள்களை வைத்து என்று கேட்க வேண்டும். ஏனென்றால் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இருக்கின்ற அந்த 50 பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு அந்த மருந்தை உற்பத்தி செய்கின்ற நிறுவனங்களுக்கான மூலப் பொருள்கள் இங்கேதான் கிடைக்கின்றன. மூலப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து தருவதும் நாம்தான். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இந்த நாட்டினுடைய செல்வம் கொள்ளை அடிக்கப்படுகிறது என்பதை விட, இந்தச் சூழ்நிலையிலே இந்த மாநிலத்திலே கிடைக்கின்ற பொருள்களை வைத்தே மருந்துகளை செய்வதற்கான ஆக்கத்தையும், ஊக்கத்தையும் தருகின்ற வகையிலே அந்த ஆராய்ச்சித் துறைகள் ஒருங்கிணைக்கப் படவேண்டும். எத்தனையோ ரகசியங்கள் சித்த வைத்திய இரகசியங்கள் அப்படியே மறைந்து போகின்றன. ஆகவே ஒவ்வொரு துறையைச் சேர்ந்த தலைவர்களையும் இந்த ஓராண்டில் என்ன செய்தீர்கள், என்ன புது மருந்தைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான நடவடிக்கையை எடுத்தீர்கள் என்று அந்த சித்த வைத்தியப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள், அந்த மருந்தாய்வுப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள், ஆஸ்பத்திரி பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள், 3 பேர்களும் இணைந்து செயல்பட்டு ஒவ்வொரு ஆண்டும் என்ன செய்தீர்கள் என்ற கணக்கை அரசுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல இப்படி சிரமப்பட்டு இந்த மாநில மக்களுக்காக புதிய மருந்துகளைக் கண்டு பிடிக்கின்ற பேராசிரியர்கள் மருத்துவர்கள் போன்றவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். அப்படி ஊக்குவிக்கின்ற வகையிலே அவர்களுக்கு ஒரு கணிசமான தொகையை வழங்குவதற்கும் அரசு முயற்சி செய்யவேண்டும். இப்படி ஏராளமான மருந்துகள் இங்கே இருந்து செய்கிறார்கள் என்பது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக நம்முடைய தமிழகத்தில் வயிற்றுப் போக்கு என்றால், எலுமிச்சை பழத்தை அறைத்து கொடுப்பார்கள் என்று சொல்லுவார்கள். அதே எலுமிச்சை பழத்திலே 'பெக்டின்' என்று மருந்தைக் கண்டுபிடித்து இங்கே கொண்டு வந்து விற்கிறார்கள். அப்படி பெக்டின் போன்ற மருந்துகள் இந்திய துணைக்கண்டத்திலே எங்கும் உற்பத்தியாகவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பெக்டின் போன்ற மருந்துகளை இங்கே உற்பத்தி செய்யவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை ஊக்குவிப்பதற்கான நிலைகளை செய்யவேண்டும். அதேபோல சிறந்த சித்த வைத்தியத்திலே பலர் தொழில் இரகசியங்களை சொல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு

[திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்] [1982 மார்ச் 11

குறிப்பிட்ட நோயை அரசாங்கமே மருத்துவத் துறையில் விளம்பரம் செய்து, இப்படி ஒரு நோய் சம்பந்தமாக—காசநோய் சம்பந்தமாக புதிய மருந்தைக் கண்டு பிடிக்கப்போகிறோம். தமிழகத்திலே இருக்கின்ற யார் வேண்டுமானாலும் சித்த வைத்திதிய ஆலோசனையைச் சொல்லலாம். அப்படிச் சொல்லக்கூடியவர்களுக்கு பரிசு கொடுக்கப்படும் என்று ஒரு பரிசு திட்டத்தை அறிவித்து இப்படி புதிய கண்டுபிடிப்புகளுக்கு நாம் ஊக்கம் தரவேண்டும்.

அதேபோல மாநிலத்தை இரண்டாகப் பிரித்து ரெபரல் ஆஸ்பிட்டல் சிஸ்டத்தை இந்த மாநிலத்தில் முதன்முறையாக வழிகாட்டுகின்ற வகையில்—பல்வேறு துறைகளிலே வழிகாட்டிக் கொண்டு இருக்கின்ற நாம்—இந்த ரெபரல் சிஸ்டத்தை இந்த மாநிலத்தில் அறிமுகம் செய்ய வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொண்டு, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய பரிசீலனைக்கு வைக்கிறேன். ஏனென்றால், மிகச் சாதாரணமாக நோய்களுக்கு கூட, அம்பத்தூரிலே தலைவலி என்று ஒருவர் ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்து, அங்கே இருக்கின்ற ஒரு சூப்பர் ஸ்பெஷலிஸ்ட்டினுடைய நேரத்தை வீணாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். சாதாரணமாக காயம் அல்லது கட்டி போன்றவைகளை அங்கே இருக்கின்ற ஆரம்ப சுகாதார டாக்டர்களே அதற்கான சிகிச்சை செய்ய முடியும். இருந்தாலும் கூட பெரிய ஆஸ்பத்திரி பெரிய மருத்துவமனை என்று அங்கே போகின்றார்கள். அங்கே பணிபுரிகின்ற மருத்துவர்கள் உண்மையிலேயே சிறப்பாக செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருந்தாலும்கூட, காலமும் பொதுமக்களுடைய கூட்டமும் அவர்களைத் தடுக்கிறது. ஆகவே, மிகவும் முக்கியமான வியாதிகள் சம்பந்தமாக பார்ப்பதற்கு, இந்த மாநிலத்தையே இரண்டாகப் பிரித்து, சென்னையிலே இருக்கின்ற ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி ஒரு ரெபரல் ஆஸ்பிட்டல் மதுரை ராஜாஜி ஆஸ்பத்திரி ஒரு ரெபரல் ஆஸ்பிட்டல் என்று வைக்கப்படவேண்டும். ஓ.பி. டிக்கட் வாங்கவேண்டும் என்றால், கீழே இருக்கின்ற ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திலே இருக்கின்ற டாக்டரின் அனுமதி சீட்டோ, அல்லது தாலுகா மருத்துவமனை அல்லது வேறு ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பிட்டல் டாக்டர்கள் இங்கே எங்களால் பார்க்க முடியவில்லை முதன்மை மருத்துவமனை—ரெபரல் ஆஸ்பிட்டலுக்குப் போங்கள் என்று சொன்னால் தான் அனுமதி வழங்க வேண்டும் என்கின்ற ஒரு நிலையை உருவாக்குகின்ற வகையில் ரெபரல் ஆஸ்பத்திரிகளை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சில மருத்துவர்கள் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன் பட்டம் பெற்றிருப்பார்கள். அதனால் மருத்துவத் துறையிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற பல்வேறு மாற்றங்கள் அவர்களைச் சென்றடைவதில்லை. ஆகையால் நவீன மருத்துவ வசதி அவர்களிடம் செல்கின்ற மக்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை என்பதைவிட, அது பல சமயங்களிலே ஆபத்தாகவும் முடிந்து விடுகிறது.

1982 மார்ச் 11] [திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

மஞ்சள்காமாலை நோய்க்கு கார்டிசான் என்ற மாத்திரை கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால், இந்த மாத்திரை மஞ்சள் காமாலை நோயைக் குணப்படுத்துவதைவிட அதை அதிகமாகத் தூண்டிவிடக் கூடியது என்று உலக சுகாதார நிறுவனம் கண்டு பிடித்து அறிவித்துள்ளது. இதை மஞ்சள்காமாலை நோய்க்கு கொடுக்கக்கூடாது என்று அறிவித்துள்ளது. இந்த மாற்றம் இது வரை நம் கிராமப்புறங்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை. அங்கே யெல்லாம் இன்னும் இந்த மாத்திரையைக் கொடுத்துக் கொண் டிருக்கிறார்கள். இதைத் தடுக்க எல்லா மருத்துவர்களுக்கும், தனியாகப் பயிற்சி செய்யும் டாக்டர்களுக்குக்கூட ஒரு 10, 15 நாட்களுக்கு ஒரு ரெப்ரஷர் கோர்ஸ் நடத்த ஏற்பாடு செய்தால், உலகிலே ஏற்பட்டிருக்கிற மாற்றங்களை, பொதுவாக இந்தத் துறையிலே என்ன என்ன கண்டுபிடிப்புகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று, எல்லா மருத்துவர்களும், தனியாகப் பயிற்சி செய்பவர் கள் உட்பட தெரிந்துகொள்கின்ற வகையிலே அந்த ரெப்ரஷர் கோர்ஸ் பயன்படும். பல்வேறு கண்டுபிடிப்புகள் மருத்துவர் களுக்கே தெரிவதில்லை. அதனால் அந்தப் பயன் கிராமப்புற மக்களுக்குக் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது.

அதேபோல ஒரு மிகப்பெரிய கண்டுபிடிப்பு என்று உலக சுகாதார நிறுவனம் கண்டுபிடித்தும் கூட, இந்த மாநில அள விலே கூட இந்த சுகாதார பட்ஜெட்டிலே அதிகமான தொகை செலவிட வேண்டியது இல்லையென்ற அளவிற்கு கண்டுபிடித்தும் கூட அது இந்த மாநிலத்திலே மட்டும் அல்ல, இந்தியாவிலேயே எந்த மாநிலமும் அமல்படுத்தாத நிலை இருக்கிறது.

மருத்துவ மனைக்குச் செல்கிறபோது வயிற்றுப் போக்கு நோய், அது சம்பந்தமான நோய்களுக்கு ஐ.வி. ப்ளூயிட் கொடுக்கிறார்கள். ஐ.வி. ப்ளூயிட் என்பது ஒரு நோயாளிக்கு இரண்டு பாட்டில்கள் தேவை என்றால் கூட 10-ம் 10-ம் 20 ரூபாய் ஆகிறது. ஒவ்வொரு மருத்துவ மனையிலும், இந்த ஐ.வி. ப்ளூயிட் குடல் புண் நோய், வயிற்றுப்போக்கு நோய் வருகின்றவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த முறையிலே கொடுக்கவேண்டுமென்றால் ஒரு நோயாளிக்கு குறைந்தது ரூ. 20 செலவழிக்க வேண்டுமென்ற நிலை. உலக சுகாதார நிறுவனம் இதைவிட எளிய முறையில் I.V. Fluid ரூ. 20-க்கு வாங்கி நோயாளிகளுக்குக் கொடுக்கின்ற அந்த முறைக்குப் பதில் இந்த Oral rehydration solution கொடுப்பதன் மூலம் செலவு ரூ. 1.50 கூட ஆகாது. அது 1 லிட்டர் ஐ.வி. ப்ளுயிட்டுக்கு சமமானது. மருத்துவ நிபுணர் களே கண்டுபிடித்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வயிற்றுப் போக்கு போகின்ற சூழ்நிலையில அந்தக் குடல் குளுகோஸை ஏற்கின்ற தன்மை இருக்கிறது என்றும், குளுகோஸ் உள்ளே போகின்ற அதே நேரத்தில் சாதாரண உப்பையும், கண்ணீரை யும் இழுத்துக் கொள்ளும் சக்தி இருக்கிறது என்றும் இப்படி

பட்ட தண்ணீரை நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றும், ரூ. 20 செலவு ஆகின்ற ஐ.வி. ப்ளூயிடுக்குப் பதில் தேவைப்படுவது 1 லிட்டர் தண்ணீர், $3\frac{1}{2}$ கிராம் உப்பு, $2\frac{1}{2}$ கிராம் சோடியம், 20 கிராம் குளுகோஸ் என்ற முறையிலே கண்டுபிடித்து பல்வேறு நாடுகள, பரீட்சார்த்தமாக முயற்சி செய்திருக்கின்றன. உதாரணமாக ஜமைககா, ஈஜிப்ட் போன்ற நாடுகளிலும் கிழக்கு வங்கத்திலும் இந்த முறையை பரீட்சார்த்தமாகப் பார்த்திருக்கிறார்கள். கிழககு வங்கத்தில, இந்த முறையைப் பயன்படுத்தி, 4 மாதம் ஐ.வி. ப்ளூயிட்டுக்குப் பதில் Or l rehydroti n soluti n பயன்படுத்தி வயிற்றுப் போக்கு காரணமாக மரணம் அடைகின்றவர்களின் சதவிகிதத்தை 34 சதவீதம் குறைத்திருக்கிறார்கள்.

ஜமைக்காவில் இதைப் பயன்படுத்தியதில் வயிற்றுப் போக்கினால் ஏற்படும் குழந்தைகள் மரணம் 40 சதவீதம் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தியாவில் இருக்கிற 2 தனியார் மருத்துவமனைகளில் இந்த முறையைப் பயன்படுத்தி இருப்பதைப் பார்த்து w rld Health F rum என்ற பத்திரிகைகூட எழுதியிருக்கிறது. அரசாங்க மருத்துவமனையிலே பயன்படுத்தாத நிலையில்கூட தனியார் மருத்துவமனையிலே இதைப் பயன்படுத்தி, ஐ.வி. ப்ளூயிடைப் பயன்படுத்துவதால் ஏற்படுகிற செலவினை குறைத்திருககிறார்கள். இப்படிப்பட்டவைகளை நான் சொல்கின்ற ரிப்ரஷர் கோர்ஸில் சொல்லிக கொடுப்போமானால் இந்த வயிற்றுப் போக்கு நோயினால் ஏற்படுகின்ற ஏராளமான இறப்புக்களை மருத்துவமனைக்கு வந்துதான், மருத்துவமனையிலே சேர்த்துத்தான் போக்கவேண்டுமென்ற நிலைமை இல்லாமல் இந்த ஒரல் ரீஹைட்ரேஷன் சொலயூஷன் கிராமத்திலே எப்படித் தயாரிக்கவேண்டும் என்று, கிராமத்திலே இருக்கிறவர்களுக்குச் சொல்லிவிட்டால், ஜமைக்காவிலே இப்படி கிராமத்திலே இருக்கிறவர்களைப் பழக்கி இருக்கிறார்கள்— மருத்துவ மனைகளில் படுக்கை நெரிசல் குறையும். மருத்துவச் செலவு குறையும். மருத்துவத்துறைக்கு ஏற்படுகிற செலவு குறையும். இப்படிப்பட்ட ரெப்ரஷர் கோர்ஸில், புதிதாகக கண்டுபிடித்திருக்கிற மருந்துகள், முறைகள் ஆகியவைகளை ஆங்காங்கு பணியாற்றுகின்ற மருத்துவர்கள் தெரிந்துகொள்ளுகின்ற வகையிலே செய்யலாம். மருத்துவர்களை ஆண்டுக்கு ஒரு 15 நாள் ரெப்ரஷர் கோர்ஸிற்கு வரவேண்டும், அப்படி வரவில்லையென்றால் இன்க்ரிமென்டை அப்ஹெல்ட் செய்வோம், இன்கரிமென்ட் கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்கள், தொடர்ந்து ஏற்படுகிற ஆராய்ச்சிகள் காரணமாக கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிற உண்மைகளுககு முரணாக தேவையில்லாத மருந்துகளைக கொடுக்கின்ற நிலையில நோயாளிகள் சில நேரங்களில் மரணத்தைச் சந்திக்கின்ற நிலைமைகள் கூட ஏற்படுகிறது.

1982 மார்ச் 11] [திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் படித்த ஒரு டாக்டர் கிராமங்களிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தாலும் உலக சுகாதார நிறுவனம் கண்டுபிடித்த மருந்துகளை அறிந்து பயன்படுத்துவதற்கும் அல்லது அவர்கள் எதைக் கூடாது என்று சொல்கிறார்களோ அந்த மருந்தைக் கொடுக்காமல் இருப்பதற்கும் ஆன வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும். ஆகவே, அந்த ரெஃப்ரெஷர் கோர்சுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[மாலை 5.40]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னதைப் போல தனியார் மருத்துவமனைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். நமது அரசு அதுபற்றி யோசிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் தனியார் மருத்துவ மனையில் முறையாகப் படித்த நர்சுகள் கிடையாது; டெக்னிக்கலி குவாலிஃபைட் பர்சன்ஸ் கிடையாது. அவர்கள் இஷ்டம்போல் யாரைச் சொல்கிறார்களோ— அவர்கள்தான் ஃபார்மசிஸ்ட், அவர்கள் சொல்பவர்கள்தான் நர்ஸ் என்ற நிலை இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் குறைந்தபட்சம் முறையாகப் படித்தவர்களைத்தான் மருத்துவ மனையில் நியமிக்க வேண்டும் என்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, அவர்கள் வசூல் செய்கின்ற கட்டணத்திற்கும் ஒரு முறை இல்லை. அவர்களுடைய விருப்பம்போல வசூல் செய்கிறார்கள். அதையும் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அதற்கு ஏற்றமுறையில் தனியார் மருத்துவ மனைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு கிராமப்புறங்களில் பணியாற்ற மருத்துவர்கள் விருப்பமற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கிராமங்களில் பணியாற்ற தகுந்த ஊக்குவிப்புகளை அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படியானால்தான் கிராம மக்களுக்கு நல்ல சிகிச்சை கிடைக்கும்.

அதைப்போல பல்வேறு கிராமங்களில் பணியாற்ற டாக்டர்களை தேர்ந்தெடுத்தாலும் கூட பல மருத்துவர்கள் பணிக்கு போகாமல் இருக்கிறார்கள். சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் தேர்ந்தெடுத்த பின்னால் அங்கே பணிக்கு போய் சேராத டாக்டர்களை பிளாக் லிஸ்ட் செய்து, அவர்களுக்கு எந்தக் காலத்திலும் வேலை கொடுப்பதில்லை என்ற ஒரு நிலையை நம்முடைய அரசு அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

இன்னொரு முக்கியமான கருத்தையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இப்போது சென்னையில மட்டும்தான் 'காஸ்ட்ரோ என்டாலஜி'— குடல் புண் சிகிச்சை பிரிவு இருக்கிறது. இன்றைக்கு மதுரை இராஜாஜி மருத்துவ மனையில உள்நோயாளிகளாக இருப்பவர்களில் 35 சதவீதம் பேர்கள் இந்த குடல் புண் நோயால் அவதிப்படுகிறவர்கள்தான். இந்த காஸ்ட்ரோ என்டாலஜி பிரிவு அங்கே இல்லாத காரணத்தால் அவர்களுக்கு முறையான சிகிச்சை அளிக்க முடியவில்லை.

அது மட்டுமல்ல. எம்.பி.பி.எஸ். சென்னை மருத்துவ மனையிலும் 200 மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். மதுரை இராஜாஜி மருத்துவ மனையிலும் 200 மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். சென்னையிலே படிக்கின்றவர்களுக்கு இந்த குடல் புண் நோய்க்கு சிகிச்சை அளிக்கும் முறையை பார்த்து, படித்துக் கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் மதுரையில் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு இல்லை. மேலும் இந்த சிகிச்சைக்காக தென் மாவட்டங்களில இருக்கிறவர்கள் சென்னைக்குத்தான் வர வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் அவர்களுக்கு அதிகமான செலவு ஏற்படுகிறது. வேறு பல கஷ்டங்களும் ஏற்படுகின்றன. இந்த காஸ்ட்ரோ என்டாலிஜி பிரிவை மதுரையில் ஏற்படுத்த செலவு குறைவாகத்தான் பிடிக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் மதுரை இராஜாஜி மருத்துவ மனையில் ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதி பிரச்சினைகள் பற்றி சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். வேடசந்தூர் ஒரு வட்டமாக மாற்றப்பட்டு 15 ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் அங்கே ஒரு தாலூகா மருத்துவமனை அமையவில்லை. அது ஒரு முழு தாலுகாவாக இருந்தும், 35 முதல் 70 கிலோ மீட்டர் வரையில் சென்று திண்டுக்கல்லிலிருக்கும் மாவட்ட தலைமை மருத்துவ மனைக்குச் சென்றுதான் சிகிச்சை பெற வேண்டியிருக்கிறது. அங்கே 20 படுக்கைகள்கொண்ட ஒரு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் ஒரு தாலுகா தலைமை மருத்துவ மனையையும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

இறுதியாக, மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே உங்கள் மூலமாக, உங்கள் சார்பாக ஒரு சில வேண்டுகோள்களை விடுக்க விரும்புகிறேன். நெல்லை மாவட்டத்தில் சேரன் மாதேவி பகுதியில் முக்கூடலில் ஒரு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்தை அமைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீண்ட காலமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆங்கே பீடித் தொழிலாளர்கள் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சிகிச்சை

அளிப்பதற்கு வசதியாக, அங்கே ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தை விரைவில் அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போல அங்கே சேரன்மாதேவியில் இருக்கிற தாலுகா மருத்துவமனையில் 3-வது பெண் டாக்டர் போட வேண்டு மென்று பரிந்துரை மாநில சுகாதாரத் துறை டைரக்டரிட மிருந்து இன்றைக்கு அரசு வந்திருப்பதால் அந்த தாலுகா தலைமை மருத்துவமனையில் 3-வது பெண் டாக்டரை உடனடி யாக நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போல கடையம் பஞ்சாயத்து யூனியனில் வெங்கடா புரத்தில் ஒரு ஆஸ்பத்திரியை தொடங்க வேண்டுமென்று அந்தப் பகுதி மக்கள் அதற்கான தொகையை செலுத்தியிருக்கிறார்கள். அதையும் அரசு கவனித்து, பரிசீலனை செய்து அங்கே ஒரு ஆஸ்பத்திரியை கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, அமர் கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. என். சங்கரய்யா: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசின் சார்பாக மருத்துவத் துறை குறித்தும் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை குறித்தும் இங்கே முன் வைக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய மானியக் கோரிக்கைகளைக் குறித்து மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே சென்ற ஆண்டிலே இதே விவாதத்திலே நான் கலந்து கொண்டபோது அதற்குப் பிறகு இப்போது இந்த இரண்டு துறைகளிலும் பல் வேறு வறட்சி நடவடிக்கைகளைப் பற்றி இப்போது அறிக்கை களிலே கொள்கைகளையும் அதற்கான திட்டங்களையும் கூறி இருக்கின்றது என்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

கல்விக்கு அடுத்தபடியாக தமிழகத்தினுடைய செலவிலே மிக அதிகமான பங்கு வகிக்கக்கூடிய இந்தத் துறை சம்பந்தப் பட்ட வரைக்கும் அது மேலும் நல்ல முறையிலே மக்களுக்குப் பயன்படுவதற்காக மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே நான் சில ஆலோசனைகளை இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக ஏராளமான கிராமப் புற மக்கள் உள்ள தமிழ கத்திலே இந்திய முறை மருத்துவம் என்பது மிகச் சிறந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாகத் தமிழகத்திலே நீண்டகால பாரம்பரியம் மிக்க சித்த வைத்தியத்தின் மருந்துகள் நீண்டகாலமாக தமிழக மக்கள் மத்தியிலே பழக்கப்பட்டது. இடைக்காலத்திலே அது கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்த காரணத்தால் அதனுடைய வளர்ச்சி மங்கி விட்டது என்பதை நான் இன்றைக்குச் சொல்ல விரும்பு கிறேன்.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1982 மார்ச் 11

இந்த சித்த வைத்திய முறையிலே தயாரிக்கப்பட்ட மருந்துகளை, சாதாரணமான நோய்களுக்கு அரசாங்கத்தின் நிறுவனத்தின் மூலமாகத் தயாரித்து விற்பனைக்குக் கொண்டு வருவது ஒரு பெரிய நிவாரணமாக இருக்கும். சாதாரணமான நோய்களான காய்ச்சல் ஜலதோஷம் போன்ற நோய்களுக்கு அலோபதி மருந்துகள் விற்கப்படுவது போன்று இந்த மருந்துகளையும் அரசாங்கமே உற்பத்தி செய்து விற்பனைக்குக் கொண்டு வந்தால் கோடிக் கணக்கான மக்களுக்குப் பயன்படும். இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே 2 கோடியே 35 இலட்சம் ரூபாய் தான் இந்திய முறை மருத்துவத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது இது மொத்தமாக இந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய தொகையிலே மிகச் சிறிய சதவீதம். உண்மையிலே இந்தத் துறையிலே மேலும் அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

இந்த சித்த வைத்தியத்தைப் பொறுத்த வரையிலே சூரணங்கள், லேகியங்கள் போன்றவைகளை இயந்திரத்தின் மூலம் செய்வது பற்றி அதற்காக ஏற்பாடு செய்தாலும் அதனுடைய அளவினைப் பற்றி மக்களுக்குத் தெரியாத காரணத்தால் அதனை மாத்திரைகளாகத் தயாரித்துக் கொடுத்தால் தமிழ் நாட்டிலே உள்ள சித்த மருத்துவ நிலையங்கள் அதைப் பெரிதும் பயன் படுத்திக் கொள்ளும். இல்லாவிட்டால் மக்கள் தாங்களாகவே அதனுடைய அளவினைப் பற்றி தீர்மானிப்பதற்கு மிகவும் சிரமங்கள் ஏற்படும்.

அதே போன்று இந்த லேகியம் போன்ற மருந்துகள் உரிய குப்பிகளிலே கொடுக்கப்படுவதில்லை ஆகவே இந்த மருந்துகளை சிறிய பரிய குப்பிகளிலே கடைகளிலே கொடுக்கப்படுகின்ற வகையிலே அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்து அந்த வகையிலே தயாரித்து இந்த சித்த மருந்துகளைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் அது பெருமளவுக்குப் பயன்படும்.

(மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

இந்த சித்த வைத்திய முறை மட்டுமல்லாத மற்றும் இந்திய முறைகளான ஹோமியோபதி ஆயுர்வேதம் போன்ற மருத்துவ முறைகளும் பயன் படுத்தப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக சில கொள்கைப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஒரே நிலையைத்தான் கையாளுகின்றது. மாணவர் தேர்வு பிரச்சினையைப் பற்றி நீண்ட சர்ச்சை நடக்கின்றது. சமீபத்திலே கேரளாவிலே மார்க் லிஸ்டிலே மோசடி செய்யப்பட்டது பற்றியும் அதனால் பலர் கைது செய்யப்பட்டது பற்றியும் வழக்கு நடைபெறுவதைப் பற்றியும் நாம் அறிவோம். தமிழ் நாட்டிலேயும் அவ்வாறு சிலர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

1982 மார்ச் 11] [திரு. என். சங்கரய்யா]

ஆனால் இந்த பரீட்சையினைக் கறாராக நடத்தி, கண்டிப்பாக நடத்தி அதிலே ஒரு மாணவனுடைய உண்மையான அறிவு என்ன என்பதைச் சோதனையாக வைத்து அதை அடிப்படையாக வைத்து இந்த மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கு மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதுதான் நியாயமானதாகவும், பொருத்தமானதாகவும், ஊழலற்றதாகவும் இருக்கும் என்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கருதுகிறது. இந்த நேரடித் தேர்வின் மூலம் பல ஊழல்களுக்கு, பல பாரபட்சங்களுக்கு இடம் ஏற்படுகின்றது. ஆகவே இன்றைக்கு பல்வேறு ஒதுக்கப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்று தனித்தனியாகக் கோட்டாக்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த மார்க்குகளின் அடிப்படையிலே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றபோது அந்தப் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட மக்களுக்கும் உரிய கோட்டா உரிய அளவிலே நிறைவேற்றப்படும். அதே போல் அந்தப் பகுதியிலே இருந்து சிறப்பான மார்க் பெற்றிருக்கக் கூடியவர்களுள் பொதுவான கோட்டாவிலே இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படக் கூடிய வாய்ப்புக்களும் இருக்கும். ஆகவே இது தான் இன்றைக்கு பல சர்ச்சைகளுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைப்பதற்கும் பல ஊழல்களை ஒழிப்பதற்கும் உள்ள வழிவகையாக இருக்கும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 5-50)

அடுத்தபடியாக, நான் குறிப்பிட விரும்புவது, எவ்வாறு சித்தவைத்தியம் தமிழ்நாட்டிலே சிறந்து விளங்கியது என்று தமிழ் மொழியிலே நூல்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போதுகூட, அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டிலே சொன்னபடி, அரசாங்க சார்பிலே இத்தகைய புத்தகங்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன்.

தஞ்சையிலே, தமிழ்க் கல்லூரியிலே நேற்று மூன்தினம் நடைபெற்ற கருத்தரங்கில், அந்த பல்கலைக்கழக துணை வேந்தர் அதை ஆரம்பித்து வைக்கும்போது, அதிலே பல அறிஞர்கள் கலந்துகொண்டு, 85, 86-ஆம் ஆண்டு முதல் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் தமிழ் மூலம் போதனா மொழி இருக்கவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். அதை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறது. அதற்காக, அவர்கள் சுகாதார அமைச்சரை மருத்துவப்புத்தகங்களை வெளியிடுவதற்கு ரூபாய் 50 இலட்சம் ஒதுக்கும்படி கேட்டிருக்கிறார்கள். மருத்துவக் களஞ்சியத்தை பல்கலைக்கழகம் வெளியிட வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு எதிர்க் கட்சித் தரப்பிலும், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தரப்பிலும் மட்டுமல்ல எந்தப் பொருளையும் படிப்பதற்கு தாய் மொழியின் மூலம் படித்தால் நல்லது. அது சிறப்பாக அமையும். பிரிட்டிஷாரால் இடைக்காலத்தில் அது தடைப்பட்டது. ஆகவே, சாதாரணமாக, தமிழ்நாட்டிலுள்ள மக்கள் மருத்துவத்தைச் சிறந்த முறையில் படிப்பதற்கும், எதிர்காலத்தில் அதற்கு

வித்திடுவதற்கு வேண்டிய முறையில் தமிழ் மொழியில் இந்த மருத்துவப் படிப்பிற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இலங்கையில் இந்த மருத்துவப் படிப்பு படிப்பதற்கு வேண்டிய புத்தகங்களைத் தமிழில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அது முடியும்; சாத்தியமானது. தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் வி. ஐ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இந்த அறிவிப்பைச் செய்தது, ஒரு சிறந்த யோசனை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தனி மருந்தியல் கல்லூரி வேண்டுமென்று அந்த மருத்துவ பட்டதாரிகள் சங்கம் கோரி வருகிறார்கள். இதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். மாவட்ட மருத்துவ மனைகளுக்கு வேண்டிய சாதாரண மருந்துகள் தயாரிப்பதன் மூலம் ஒன்றைச் சிறந்த முறையை உருவாக்க முடியும் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். ஆகவே, மருந்தியல், கல்லூரியை ஆரம்பிப்பதற்கான முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து கருநாடக மாநிலத்திலே அது அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நம்முடைய அரசாங்கம் இதை நல்லமுறையில் யோசித்து, அதைப் போல் ஆரம்பிப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், இந்த கவுரவ டாக்டர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த கவுரவ டாக்டர்கள் பதவி வேண்டாம் என்பது மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் திட்டவட்டமான கருத்து. காரணம் அதனால் பயனில்லை. அவர்கள் எல்லாம் அந்த மருத்துவ மனைகளில் தங்கள் அனுபவத்தைச் செலவழிக்கும் நேரம் குறைவு. பெரும்பாலான நேரத்தை அவர்கள் தங்கள் சொந்த கிளினிக்கிலே செலவழித்து, அந்தத் தொழிலுக்கு இதைத் தொடர்பாக பயன் படுத்துகிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. 15, 20 ஆண்டுகளாக அரசாங்கத்தில் பணிபுரியக்கூடியவர்களுக்கு அந்த பதவி உயர்வு கிடைப்பதற்குப் பதிலாக, இந்த கவுரவ டாக்டர்கள் இடையூறாக இருக்கிறார்கள். எனவே, இந்தக் கவுரவ டாக்டர் முறையை நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றொரு பிரச்சினை. இன்றைக்குப் பொதுவாக, மத்திய அரசாங்க சர்வீசிலே இருப்பதைப்போல், அரசாங்கத் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற மருத்துவர்களுக்கு அவர்கள் நான்—பிராக்டிசிங் அலவன்சு கொடுப்பதைப் போல், இந்தத் துறையிலே பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கும் உதவித் தொகை கொடுத்து, அவர்கள் தனித் தொழில் புரியாமல், சொந்த முறையில் தொழில் நடத்தக் கூடாது என்று தடுத்தால், அது மக்களுக்கு சிறந்த பாதுகாப்பாக இருக்கும். அந்த அலவன்சு அவர்களுக்கு இல்லை என்று சொல்லக்கூடாது. அவர்களும் இந்த வருமானம் போதாது என்று சொல்லக்கூடாது. காரணம், ஐட்ஜுகள் தங்கள் வருமானத்தைக் கொண்டுதானே பணிபுரிகிறார்கள். அதே போல் ஐ ஏ. எஸ். அதிகாரிகள் தங்கள் வருமானத்தைக்கொண்டு தானே பணிபுரிகிறார்கள். பல்வேறு அரசாங்கத் துறைகளிலே

உள்ள உயர் அதிகாரிகள் சம்பளம் மட்டும் வாங்கி பணிபுரிகிறார்கள். மருத்துவத் துறையிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு மட்டும் இத்தகைய அளவுக்கு சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது இந்த நாட்டின் தேசீய கொள்கைக்கு முரணானது. இந்தியா விடுதலை பெற்று, அந்த தேசீய பாரம்பரியத்தின் அடிப்படையிலே சிறப்பான பணியை மக்களுக்கு சேவை உணர்வோடு செய்ய வேண்டும் என்பது அவர்களது தலையாய கடமையாக இருந்தது. அதேபோல் மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற உணர்வை அவர்களுக்கு கொண்டு வர வேண்டும். இன்றைக்கு அரசாங்கத்துறையிலே பெரிய பெரிய டாக்டர்கள் அதிகப்படியான நேரத்தை, தங்களுடைய சொந்த கிளினிக்கிலேதான் செலவழிப்பார்கள். அதுவும் ஒருசிலர் 2, 3 கிளினிக்குகளை வைத்திருப்பார்கள். ஒரு மனிதர் எப்படி பல கிளினிக்குகளை கவனிக்க முடியும்? அதோடு அவர்கள் அரசாங்க மருத்துவ மனைகளிலே எப்படித் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்த முடியும்? அதுவும் இன்றைக்கு டாக்டர்கள் பற்றாக்குறை இருக்கிறதா? ஏராளமான டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அரசுத் துறையிலே உள்ள டாக்டர்கள் அரசு மருத்துவ மனைகளிலே தங்கள் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தாமல், தனிப்பட்ட கிளினிக்குகளிலே கவனம் செலுத்துவதால், ஏராளமான வருமானம் வருகிறது.

அவர்களுக்கும் அது வருமானத்தைக் கொடுக்கும். ஆகவே, மக்களின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டுதான் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மாநில ரீதியில் சட்டமன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய அனைத்துக் கட்சிப் பிரதிநிதிகளையும் கொண்ட ஒரு ஆலோசனைக் குழு அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், ஆண்டுக்கு ஒருமுறைதான் வரவு செலவுத் திட்டத்தின்போது மருத்துவம் பற்றியும், பொது சுகாதாரம் பற்றியும் பேச முடிகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு குழு இருந்தால் இடைக்காலத்தில் ஏற்படுகின்ற பல பிரச்சினைகள் குறித்து மக்கள் பிரதிநிதிகளின் ஆலோசனைகளைக் கூற முடியும். மாநில ரீதியில் கல்வித் துறையைப் பொறுத்து ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் நீர்ப்பாசனம் பொறுத்தும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகின்றேன். அதேபோல் மருத்துவ துறைக்கும் அவசியம் ஒரு குழு அமைக்கப்பட வேண்டும். அப்போது இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினைகள் பற்றிய யோசனைகளைக் கூறலாம். அது அரசுக்கும் உதவியாக இருக்கும். அதோடு பிரச்சினைகளை ஆழமாக பரிசீலிக்கவும் அது உதவியாக இருக்கும்.

அதேபோல் மாவட்டங்களில் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளில் அவற்றைக் கண்காணிக்க என்று போட்டிருக்கக்கூடிய குழுக்களில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அனைத்துக் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளைப் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மதுரை இராஜாஜி மருத்துவ மனையில் போடப்பட்டுள்ள அந்தக் குழுவில் அப்படி

பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. அதைப்பற்றிக்கூட நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதியிருந்தேன். பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகள் இருந்தால் விவாதத்திற்கும் நல்லது. ஒருவருக்கொருவர் யோசனைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும் முடியும். அப்போது மக்களுக்கும் ஒரு நம்பிக்கை ஏற்படும். ஒரு கட்சியின் பிரதிநிதித்துவம் அதிகமாக இருந்தால் மக்களுக்கு அதில் நம்பிக்கை ஏற்படாது. இதில் அரசியலைக் கொண்டு வராமல் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளைப் போட வேண்டும் அந்தக் குழுக்களில். அப்படிப் பிரதநிதிகளைப் போடும்போது அந்தக் கட்சிகளைக் கேட்கவேண்டும், யாரைப்பிரதிநிதியா போடவேண்டும் என்று. உதாரணமாக தொழிலாளர் நல இலாகாவில் பல்வேறு குழுக்களுக்கு உறுப்பினர்களைப் போடும் போது பல்வேறு தொழிற்சங்கத் தலைவர்களிடம் பேசுகிறார்கள் கேட்கிறார்கள், கேட்டு அவர்கள் சொல்பவர்களை போடுகிறார்கள். அந்தக் கட்சியைக் கேட்டு அவர்கள் பாருத்தமாக வேலைசெய்யக்கூடியவர்கள் யார் என்று பார்த்து அவர்கள் சொல்லக்கூடிய பிரதிநிதிகளைப் போடுகிறார்கள். அப்படிப் பல்வேறு மாவட்டங்களில் உள்ள பெரிய மருத்துவ மனைகளிலுள்ள குழுக்களில் போடவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, 1,400 பேர்கள் டாக்டர்களாக தேர்வு செய்யப்பெற்றாலும் கிராமப்புறங்களில் உள்ள பொது சுகாதார நிலையங்களில் பல இடங்களில் இன்று டாக்டர்கள் இல்லை. ஆகவே டாக்டர்களாக வருபவர்கள் எல்லோரும் கிராமப்புறங்களுக்குச் சென்று இரண்டு ஆண்டுகளாவது சேவை செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்தவேண்டும். பணம்படைத்தவர்கள் அல்லது செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் அவர்கள் செல்வாக்கைப் பயன் படுத்திக்கொண்டு கிராமப்புறங்களுக்குச் செல்லமாட்டோம் என்று சொல்வதும், செல்வாக்கு இல்லாதவர்கள் கிராமங்களில் அதிக காலமாக இருப்பது என்பது நியாயமல்ல. ஆகவே, எல்லா டாக்டர்களும் இரண்டு ஆண்டுகள் கிராமப்புறங்களில் கண்டிப்பாக சேவை செய்ய வேண்டும் என்று அரசு வற்புறுத்த வேண்டும்.

சித்தம், ஆயுர்வேதம் படிப்பவர்களுக்கு உதவித் தொகையாக கொடுக்கக்கூடிய இந்த ரூபாய் 30 என்பது மிகவும் குறைவானதாகும். அந்த உதவித் தொகையை வைத்துக் கொண்டு யாரும் படிக்க முடியாது. எனவே உண்மையில் இந்திய மருத்துவ முறை வளர வேண்டுமென்றால் அந்த உதவித் தொகையை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 1976-ல் இருந்து 1982 வரை அரசாங்க அறிக்கைகளின்படி 3,452 படுக்கைகள்தான் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உங்கள் கணக்குப்படி பார்த்தால், தமிழ்நாட்டிலுள்ள அரசு மருத்துவ மனைகளில் இருக்கக் கூடிய படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை 28,697. ஐந்து கோடி மக்கள் வாழக்கூடிய ஒரு மாநிலத்தில்

இந்த படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவானதாகும் எங்கள் கட்சியின் கருத்து, இது 25 சதவீதம் திட்டமிட்ட முறையில் உயர்த்தப்பட வேண்டும். அவ்வாறு செய்ய வேண்டியது இன்றைக்கு மிகவும் அவசியமாகிறது. அதற்கேற்ற வாறு டாக்டர்களின் எண்ணிக்கையையும் உயர்த்த வேண்டும்

சுகாதார ஊழியர்களை, துப்புரவு ஊழியர்களை அதிகமாக நியமித்து ஆஸ்பத்திரிகள் சுத்தமாக இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். பல ஆஸ்பத்திரிகளுக்குச் சென்று பார்த் தால் அங்குள்ள நோயாளிகளுக்கு அந்த ஆஸ்பத்திரியிலேயே பலவித தொத்து நோய்கள் ஏற்பட வாய்ப்பிருக்கிறது. கழிப்பிடங் கள் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தால் சுத்தம் செய்யப்படுவது இல்லை. ஆகவே ஆஸ்பத்திரிகளை சுத்தமாக வைத்திருக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

15 மாவட்ட மருத்துவ மனைகளில் 5,138 படுக்கைகள்தான் உள்ளன. 116 வட்ட மருத்துவமனைகளில் 6,152 படுக்கைகள் தான் உள்ளன. ஆக மொத்தம் வட்ட மருத்துவ மனைகள், மாவட்ட மருத்துவமனைகளில் உள்ள மொத்தப் படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை 11,292 ஆகும். இது மிகவும் குறைவு. ஆகவே, படுக்கை வசதியை அதிகரிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

ஆஸ்பத்திரிகளில் புறநோயாளிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருப்பதால் அங்கே டாக்டர்களை அதிகமாகப் போட வேண்டும்.

(மாலை 6.00)

இதனால் என்ன ஏற்படுகிறது? வெகு வேகமாக பார்த்து அனுப்பிவிடுவதால், சரிவர டையக்னைஸ் பண்ணமுடியாமல் போகிறது. நோயாளிகளை கொஞ்சம் ஆற அமர 5, 10 நிமிடங் கள் அவர்களைப் பரிசோதனை செய்தால், பயன் ஏற்படும். இல்லாவிட்டால், பல இடங்களில் தப்பு செய்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அமீபியாசிசுக்கு, அபென்டிசைட்டிஸ் என்று எழுதி விடுகிறார்கள். காரணம், அவசரம். ஆனால், இதனால் எப்படிப் பட்ட விபரீதமான விளைவு ஏற்படும் என்பதை அனுபவபூர்வ மாகச் சொல்கிறேன். ஒருவர் அபென்டிசைசீஸ் என்று எழுது கிறார். அடுத்தாற் போல், ஸ்பெஷலிஸ்ட் ஒருவர், அதே அரசாங்கத் துறையிலே பணிபுரிபவர், இது ஆபரேஷன் கேஸ் இல்லை, இது அமீயாபிஸ் என்று கூறுகிறார். இதற்கு மருந்து கொடுத்தால் போதும் என்று சொல்கிறார். ஆகவே, இரண்டு, மூன்று டாக்டர்கள் கலந்து ஒரு முடிவு எடுக்கவேண்டும்.

வெளி நோயாளிகள் கூட்டம் ஆஸ்பத்திரிகளிலே அதிகமாக இருக்கிறது. அதற்கேற்றவாறு டாக்டர்களைப் போடவேண்டும். மருந்து வாங்கும் இடத்திலும் கூட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது.

அதனால், பல மணி நேரம் காத்திருக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இதனால் ஜனங்களுக்கு பல சிரமங்கள் ஏற்படுகிறது. இதைப் போக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

மதுரையிலே இராஜாஜி மருத்துவமனையில், ஆபரேஷனுக்குத் தேவையான நைட்ரிக் ஆசிட், ஈதர் போன்றவைகள் இல்லாமல், ஆபரேஷன் ஒத்திவைக்கப்படுவது துரதிருஷ்டவசமானது. அப்பேர்ப்பட்ட ஆபரேஷன் செய்யக்கூடிய அரசாங்க மருத்துவ மனையிலே தேவையான மருந்துகள் போன்றவற்றிற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சர்க்கரை வியாதி, இரத்தக் கொதிப்பு, போலீயோ போன்ற வியாதிகளுக்கும், ஆன்டி-பையாடிக் மருந்துகளும் போதுமானதாக இல்லாமல் இருக்கிறது. இதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

மதுரை, இராஜாஜி ஆஸ்பத்திரி ஒரு முக்கியமான பெரிய ஆஸ்பத்திரி. அங்கே தண்ணீர் சப்ளை இல்லை. எப்பாடு பட்டாவது இந்த மருத்துவமனைக்குத் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

காரணம், அது தென் மாவட்டங்களுக்கு ஒரு பெரிய முக்கியம் வாய்ந்த ஆஸ்பத்திரி. இந்த ஆஸ்பத்திரியைப் பொறுத்தவரையில், அதன் தன்னிறைவுக்கு ஏற்ற ஒரு திட்டத்தை உண்டாக்கி, ஒரு நல்லத் திட்டம் போட்டு, தண்ணீர் வசதியை செய்து தர வேண்டும். தண்ணீர் இல்லாமல் பல நேரங்களில் ஆபரேஷனை நிறுத்தி விடுகிறார்கள். பல இடங்கள் அசுத்தமாக இருக்கிறது. சென்னை பொது மருத்துவமனைக்கு அடுத்தாற்போல் இரண்டாம் இடத்தை வகிக்கும் இந்த ஆஸ்பத்திரியிலே சரியான கழிப்பிடம் இல்லை; சுத்தமாக இல்லை. தண்ணீர் இருந்தால், அந்தக் கழிப்பிடங்களை சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ள முடியும். அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு, அதே போல் எங்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்த எம்.எல்.ஏ.க்கள் இளையாங்குடி, நெல்லை மாவட்டத்திலே சிவகிரி ஆகிய இடங்களில் மருத்துவமனை கட்ட வேண்டும் என்று கோரியிருக்கிறார்கள். அதே போல், வாசுதேவநல்லூரில் பப்ளிக் ஹெல்த் சென்டர், இடிந்த கட்டிடம் இன்னும் கட்டப்படாமல் அப்படியே இருக்கிறது. பழனியில், ஆயக்குடியில் உள்ள மருத்துவ மனையை விஸ்தரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த புற நகர் ஆஸ்பத்திரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். உதாரணத்திற்காக மதுரையிலே, பாலகங்காதர் ஆஸ்பத்திரியில் அறுவை சிகிச்சை பிரிவு உட்பட பல பிரிவுகளை ஏற்படுத்தி, அனைத்துப் பிரிவுகளும் நல்ல முறையிலே இயங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இங்கே, அவசர சிகிச்சை செய்வதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 11] [திரு. என். சங்கரய்யா]

எனக்கு முன்னால் பேசிய சில நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் சாலைகளில் விபத்துக்கள் அதிகமாக ஏற்படுகின்றது என்று குறிப்பிட்டார்கள். பல இடங்களில், மருத்துவமனைகளில் உடனடியாக கவனிப்பதற்கு அங்கே எல்லாம் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ஆஸ்பத்திரிகளில் டாக்டர்களும், ஊழியர்களும், நல்ல முறையில் பணி செய்வதற்காக, அவர்களோடு கலந்துரையாடி, அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு, யோசனைகளைப் பெற்று, செயல்பட்டால் நிர்வாகம் இன்னும் நல்லமுறையில் மக்களுக்கு நன்மைபெறத்தக்க அளவில் செயல்பட முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு பல்வேறு ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. நர்சஸ் அசோசியேஷன் ; அவர்கள் இப்போது ஒரு கிளர்ச்சி நடத்துகிறார்கள். அதே போல், ஜூனியர் டாக்டர்கள், சிவில் சர்ஜன்கள் ஆகியோர்களைக் கொண்ட கூட்டத்தைக் நடத்தி, மாண்புமிகு சுகாதார அமைச்சரும், மற்ற அதிகாரிகளும், அவர்களுடைய ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளைக் கேட்டு செயல்பட்டால், இன்னும் இந்த மருத்துவமனை நிர்வாகம் சிறப்பாக நடத்த முடியும் என்பதை நான் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன்.

எவ்வளவு பெரிய டாக்டராக இருந்தாலும் குறிப்பிட்ட ஆப்பரேஷனை செய்ய வேண்டுமென்றால் தனியாக அவர்களிடத்திலே பணம் கொடுத்தால்தான் அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியிலே ஆப்பரேஷன் பண்ண முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே இதில் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நோயாளிகளுக்கு கொடுக்கப்படும் உணவு போன்றவை திருடப்படாமல் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து பிணப் பரிசோதனை செய்வதற்கு நீண்டகாலம் ஏற்படுகிறது. அதிகமான நேரம் காத்திருக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே ஒருசில மணி நேரத்தில் போஸ்ட் மார்ட்டத்தை செய்து அனுப்ப வழிவகை செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் 16 ஆயிரம் முதல் 20 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் தான் மருந்துகள் கொடுக்கிறீர்கள். இந்தத் தொகையில் என்ன மருந்தை வாங்க முடியும். ஊர்தியிலே போனால் அந்த டாக்டர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் மருந்து கொடுப்பதில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 20 ஆயிரம் ரூபாய் ஊர்திகளுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. ஊர்தியிலே சென்று வைத்தியம் செய்கிற அந்த துறைக்கு 20 ஆயிரம் கொடுக்கப்படுகிறது ; பிரைமரி ஹெல்த் சென்டருக்கு அந்த இடத்திலே வைத்தியம் செய்கிற துறைக்கு 20 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆக 40 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது.

திரு.என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, அந்த ஊர்தி இல்லாத இடங்களுக்கு 20 ஆயிரம் தான் அதிகபட்சமாக கொடுக்கப்படுகிறது என்று அறிகிறேன். அது போதாது என்பது தான் என்னுடைய வாதம். அடுத்தபடியாக 1,000 குழந்தைகள் பிறந்தால் இவ்வளவு வளர்ச்சி ஏற்பட்டும் 1980 ஆம் ஆண்டிலே கூட நாம் பார்த்தால் 100.2 சதவீதம் குழந்தைகள் இறந்திருக்கிறது. இது 1979-லே 98.5 சதவீதமாக இருந்தது. இப்போபது அதிகரித்துள்ளது. ஆகவே இவ்வளவு ஏற்பாடுகள் செய்தும் கூட 1,000 குழந்தைகளிலே 100 குழந்தைகள் இறப்பதை குறைப்பதற்கு தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல நோக்கு நல்வாழ்வுத் திட்டங்கள் பணியாளர்களை வைத்திருக்கிறீர்கள், நல்லது. ஆனால் அதை மதிப்பீடு செய்து பாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்; மலேரியா திட்டம், யானைக் கால் ஒழிப்புத் திட்டம் என்று திட்டம் எல்லாம் இருக்கிறது. அதில் நிர்ணயிப்பு என்ன; என்ன பலன் கிடைத்திருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் பார்த்து அதை மதிப்பீடு செய்வது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். இல்லாவிட்டால் பணத்தை செலவழித்துக்கொண்டே இருப்போம். அதில் பலன் என்ன என்பது தெரியாமல் போய்விடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இறுதியாக நான் சொல்ல விரும்புவது உணவிலே கலப்படம் செய்வதை தடுப்பதற்கு 1981–82-லே 490 பேர்கள் அபராதம் போடப்பட்டிருக்கிறது; சிறை தண்டனை 179 பேர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தம் 15,179 மாதிரி குறிப்புகள் தான் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாது என்று கருதுகிறேன். இதில் ஏற்படக்கூடிய அபாயம் மிகக் கடுமையானது.

மருந்து கட்டுப்பாடு நிர்வாகத்திற்கு நீங்கள் செய்திருக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகளை நான் ஆதரிக்கிறேன். அதிலே பணத்தை கொடுத்தோ, அதிகாரிகளை ஏமாற்றியோ தங்களுடைய சரக்குகளை, அதாவது தரத்திற்கு குறைவான சரக்குகளை மார்க்கெட்டிற்கு கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள். அதை தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தொழிற்சாலை கழிவுப்பொருள்கள் கலப்பதிலிருந்து அரசாங்கம் பாதுகாப்பு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. குடி தண்ணீரை தூய்மை செய்வதற்கு எவ்வளவு செலவு செய்தாலும் பொது சுகாதாரத்திற்கு உதவி செய்யும். அந்த தொழில்களுக்கு சான்றிதழ்கள் வழங்கக்கூடிய ஏற்பாட்டை செய்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் பாரபட்சம் இல்லாமல் மக்கள், கெமிக்கல் இண்டஸ்ட்ரீஸ்களிலிருந்து, தோல் பதனிடும் இடங்களிலிருந்து வரக்கூடிய கழிவுகளிலிருந்து தக்க பரிகாரம் செய்து கொண்டு, குடிதண்ணீரை பாதுகாப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டுதான் தொழிற்சாலைகளுக்கு லைசன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். மேட்டூர்

வட்டாரத்தில் இது போன்ற நிலைமையில் விவசாயமே பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது ; ஆடு மாடுகள் சாகிறது ; ஆகவே இது மிகவும் கடுமையான பிரச்னை. அரசாங்கம் சான்றிதழ் வழங்குவதற்கு முன்னால் ஆழ்ந்து ஆய்வு செய்து, அந்த முதலாளிகள் தண்ணீரை வெளியே விடும்போது ஆபத்தில்லாமல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, இன்னும் சில விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் மாண்புமிகு தற்காலிக சபாநாயகர் அவர்கள் வற்புறுத்துகிற காரணத்தால் என்னுடைய உரையை இத்தோடு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(இரவு 6-10.)

திரு செ. செம்மலை : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்கள் ஒரு சிலவற்றை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துறையில் பெற்ற அனுபவத்தின் அடிப்படையில் இந்தத் துறையில் பல சீர்த்திருத்தங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அனுபவரீதியாக ஆக்கப்பூர்வமான சில செயல்முறைகள் இந்த மானியக் கோரிக்கைகளிலே அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உலக சுகாதார நிறுவனம் கி.பி. இரண்டாயிரத்திற்குள் அனைவருக்கும் சுகாதார வசதி செய்ய வேண்டுமென்று தீர்மானித்து இருக்கிறது. அந்த இலக்கை அடைய முனைப்போடு அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல பல திட்டங்களை தீட்டியிருக்கிறார்கள், அவற்றை இந்த மானியக் கோரிக்கைகளிலே தெளிவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

நகரத்திற்கு மட்டுமே மருத்துவ வசதி என்ற நிலைமை மாறி கிராமங்களுக்கும் அது நீட்டிக்கப்பட வேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் எண்ணத்திற்கு மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் செயல்வடிவம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுநாள் வரையில் இந்தத் துறையில் இருந்த தேக்க நிலை மாறி நம்முடைய மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய காலத்திலே செயல்படத் தொடங்கியிருக்கிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் நாம் இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்து பார்த்தால், ஒன்று சுகாதாரம், மற்றொன்று மருத்துவம்—இந்த இரண்டு துறைகளையும் பொறுத்த வரையில் —பிரிவென்ஷன் இஸ் பெட்டர் தேன் கியூர் என்று சொல்வார்கள். வந்தபின் காப்பதைவிட வருமுன் காப்பதே மேல் என்று சொல்வார்கள். இந்தத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் வர இருக்கின்ற நோயையும் கட்டுப்படுத்த வேண்டும், வராமல் பார்க்க வேண்டும். அதைப்போலவே நோய் வந்தபிறகு அதைக் குணப்படுத்துகிற காரியத்திலே ஈடுபடவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் இருக்கின்ற ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களின்

பணி மிகவும் சிறப்பானதாகக் கருதப்படுகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு கிராமப்புறங்களினுடைய மருத்துவ வசதியைப் பெருக்குகிற வகையில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் அனைத்திலும் மருத்துவர்களை நியமிக்க முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது பாராட்டத்தக்கது.

இதனால் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களிலே மருந்து தட்டுப்பாடு இருந்த நிலை மாறி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பொறுப்பேற்றதன் காரணமாக மருந்துகள் தாராளமாகக் கிடைக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களின் நிலையை உயர்த்தி ஒரு தாலுகா மருத்துவ மனையிலே என்ன என்ன வசதிகள் கிடைக்குமோ அத்தனை வசதிகளையும் ஒன்றிய சுகாதார நிலையங்களில் கிடைக்கக்கூடிய முறையிலே ஏற்பாடு செய்து தந்து கிராமப்புறங்களிலே உள்ள மக்களுக்கு மருத்துவ வசதிகளை நீட்டிக்கிற அந்தப் பணியைச் செய்வதற்காக நான் அந்த உள்ளபடியே வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் எத்தனை டாக்டர்கள் நியமிக்கப்பட்டாலும் அவர்கள் தொடர்ந்து அங்கே பணிபுரிவது இல்லை. அப்படியே பணி புரிந்தாலும் அதிகமாக நீடிப்பது இல்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் கூட சென்ற வாரம் டெல்லியிலே நடைபெற்ற ஒரு கருத்தரங்கிலே பேசுகின்றபோது கிராமப்புறங்களிலே பணியாற்றுகின்ற டாக்டர்களுக்கு கிராமப்புறங்களிலே பணியாற்ற ஆர்வமாக உள்ள டாக்டர்களுக்கு ஊக்க ஊதியம் ஏதாவது அளிக்குமாறு அதை இந்தத் துறை பரிசீலிக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே பேசி இருக்கிறார்கள். நான் மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது எல்லாம் இது போன்று கிராமப்புறங்களிலே பணியாற்றுகின்ற டாக்டர்களுக்கு அல்லது அங்கே பணிபுரிய ஆர்வமாக இருக்கின்ற டாக்டர்களுக்கு ஊதியமாகவோ அல்லது சில சலுகைகளாகவோ அளிக்க முன்வர வேண்டும். அப்படிச் செய்வதன் மூலமாக கிராமப்புற மக்களுக்கு மருத்துவ வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து அந்த டாக்டர்களை நல்ல முறையிலே பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களைப் பொறுத்த வரையில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் நாம் பல மருததுவ வசதிகளைச் செய்து கொண்டு இருக்கின்ற நேரத்திலே கிராமப்புற மக்கள் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களைத் தேடி வரவேண்டுமானால் சுமார் 40, 50 கிலோ மீட்டர் வரவேண்டிய நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். ஒரு சில ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களிலேதான் மொபைல் வேன், நடமாடும் ஊர்தி இருக்கிறது. எனவே அனைத்து ஆரம்ப சுகாதார

1982 மார்ச் 11] [திரு. சே. செம்மலை]

நிலையங்களுக்கும் அந்த ஊர்தியை வழங்குவதன் மூலமாக கிராமப்புற மக்களுக்கு மருத்துவ அலுவலர்கள் வாரத்திற்கு 2, 3 முறைகள் சப்சென்டரிலிருந்து சென்று கிராம மக்களுக்கு மருத்துவ வசதியை அளிக்க முடியும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களைப் பொறுத்த வரையில் குழந்தைகளுக்கு தடுப்பு ஊசிகள் போடப்படுகின்றன. கிராமங்களிலே பலதரப்பட்ட குழந்தைகள் இளம்பிள்ளை வாதம் என்ற நோயால் அவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைத் தடுப்பதற்கு அங்கே போலியோ மருந்துகளை வைப்பதற்கு ஏற்ற முறையிலே குளிர்சாதனப் பெட்டி வசதிகள் இல்லை. ஆகவே ஒவ்வொரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திற்கும் குளிர் சாதனப் பெட்டிகளை வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்கள் இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே ஒரு நல்ல திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். பள்ளியிலே படிக்கின்ற குழந்தைகளுக்குத் தொழு நோய் இருக்கிறதா என்பதைக் கண்டறிய பரிசோதனை முறையை அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சோதனைத் திட்டம் வரவேற்கத் தக்க திட்டமாகும். இன்றைய தினம் குழந்தைகளின் இறப்பு விகிதம், தமிழ்நாட்டில் ஆயிரம் குழந்தைகள் என்றால் 100 முதல் 120 குழந்தைகள் வரையில் இறந்து விடுகின்றன. மற்ற வெளி நாடுகளில், குறிப்பாக இங்கிலாந்தில் 13 ஆகவும், டென்மார்க், சுவீடன், நார்வே ஆகிய இடங்களில் 6 ஆகவும் இருக்கிறது. வருங்காலச் சந்ததியினரைக் காப்பாற்ற முடியும் என்ற வகையில் இந்தத் திட்டத்தையும், நிதிநிலை அறிக்கையில் நோய்க்குக் காரணமாக இருக்கின்ற சத்துணவுக் குறைவை நீக்கும் வகையில் சத்துணவுத் திட்டத்தைக் அறிவித்திருப்பதும் வரவேற்கக் கூடிய ஒன்றாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மலேரியா, பைலேரியா என்ற வியாதிகளை ஒழிப்பதிலே வெற்றி கண்டாலும் கூட மீண்டும் இது போன்ற வியாதிகள் தலை தூக்க ஆரம்பித்திருக்கின்றன. மூளைக் காய்ச்சல் என்ற பெரு வியாதி பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கின்ற நிலையில் இருக்கிறது. எனவே, அதற்குக் காரணமாக இருக்கின்ற கொசுக்களை ஒழிப்பதற்குப் போர்க்கால நடவடிக்கையாகக் கருதி ஒழிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். வளர்ந்துவிட்ட கொசுக்களை ஒழிப்பதைவிட, இன்றைக்குக் கொசுக்கள் உற்பத்தியாகாமல் இருக்க, அப்படிப் பட்ட கொசுக்கள் பரவாமல் இருக்க கிராமப் புறங்களாகட்டும் நகரப்புறங்களாகட்டும் அங்குள்ள மக்களுக்கு ஹெல்த் எஜுகேஷன் என்ற முறையிலே, இது போன்ற பணிகளில் ஈடுபட்டு இருக்கின்ற அலுவலர்கள் கொசு உற்பத்தியைத் தடுக்கின்ற முறையிலே தடுப்பு முறைகளை எடுத்துச் சொல்லும் வகையிலே திறம்பட செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதவியேற்றிருக்கின்ற இந்தக் காலத்தில் டேனிடா என்ற அருமையான திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். டென்மார்க் நாட்டின் உதவியோடு செயல் படுத்தப்படும் இந்தத் திட்டம் சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் வரப்பிரசாதம் என்று சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமைப் படுகிறேன். இந்தத் திட்டத்தை 14.40 கோடி உதவித் தொகை யாக அந்த நாடு வழங்குகின்ற நேரத்தில் அதன் மூலம் 3,230 கிராமங்களிலுள்ள 70 இலட்சம் மக்கள் பயனடையும் சூழ்நிலை யில் அனைத்துக் கிராமங்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட சுகாதார வசதிகளையும், பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் வசதிகளையும் அளிக்கின்ற முயற்சியை நான் உள்ளபடியே பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இந்த உதவியை அளிக்கின்ற டென்மார்க் அரசாங்கத்திற்கும், அந்த உதவியைச் செயல்படுத்துகின்ற புரட்சித் தலைவரின் அரசுக்கும், மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்களுக்கும் என்னுடைய சார்பிலேயும், பொது மக்கள் சார்பிலேயும், அந்த மாவட்டப் பிரதிநிதி என்ற முறை யிலே என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சௌந்திரராசன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல இன்றைக்குப் போக்குவரத்து அதிகரித்த நிலையில் சாலை விபத்துக்கள் அதிக மாக ஏற்பட்டு அதன் காரணமாக நிறைய உயிரிழப்புகள் ஏற் படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட உயிரிழப்புகளைத் தடுக்க ஒவ் வொரு தாலுக்காவிலும் ஒரு ஆக்சிடென்ட் வார்டை ஏற்படுத்த வேண்டும். மாவட்டத்திற்கு ஒரு நியூரோ சர்ஜனை நியமிக்க வேண்டியது அவசியம் என்று வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கி றேன்.

ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைமை மருத்துவமனையிலும்—சில மாவட்ட மருத்துவமனைகளைத் தவிர மற்ற அனைத்திலுமே ஜெனரேட்டர் இல்லாத குறை இருக்கிறது, ஆபரேஷன் போன்ற முக்கியமான பணிகளில் ஈடுபடும் நேரத்தில் மின்சாரத் தடை காரணமாக அந்தப் பணி தடைப்படுகின்றது. எனவே, ஒவ் வொரு மாவட்டத் தலைமை மருத்துவமனைக்கும் ஒரு ஜென ரேட்டரை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மருத்துவக் கல்லூரிகளில் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்குச் சிகிச்சையளிக்கப்படும் நேரத்தில் அவர்களிடத் தில் சிகிச்சைக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. அப்படி வசூ லிக்கும் பொழுது பெற்றோரின் வருமானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வசூலிக்கப்படுகிறது. நான் மாணவர்கள் கட்ட முடி யாத நிலையில் இருப்பவர்கள் என்பதற்காக இதைச் சொல்ல முன்வரவில்லை. டாக்டர் தொழில் என்பது புனிதமான

1982 மார்ச் 11] (திரு. செ. செம்மலை)

தொழில் ; அந்தத் தொழிலில் இருப்பவர்களுக்கு சர்வீஸ் மைன்ட் இருக்க வேண்டும் அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால், மருத்துவக் கல்லூரிகளில் படிக்கின்ற மாணவர்களிடத்தில் அவர்களது சிகிச்சைக்கான கட்டணத்தை வசூலித்தால், பிறகு அவர்கள் படித்து விட்டு வெளியே வரும்பொழுது மற்ற நோயாளிகளிடத்தில் பணம் வாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் உருவாகும். எனவே, அந்த முறையிலே (மணியடிக்கப்பட்டது).

(இரவு 6-20).

திரு. நி. கா. நல்லப்பன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மருத்துவம், மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை இந்த இரு கோரிக்கைகளின் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். தமிழகத்தில் இருக்கிற ஏறக்குறைய 4 கோடியே 80 இலட்சம் பேரில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு கிராமங்களில் வசிக்கக் கூடியவர்கள் என்று இந்த அறிக்கையிலே சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இருப்பினும் கி. பி. 2000 ஆண்டிற்குள் இங்கு இருக்கிற அனைத்து மக்களுக்கும் நல்வாழ்வுத் துறையின் மூலமாகப் பொருளாதார முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்றும் அறிக்கையிலே கொடுத்து இருக்கிறார்கள். பொருளாதார ரீதியாக எப்படி முன்னேற்றுவார்கள் என்பதை நான் தெரிந்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும், மருத்துவத் துறைக்கு மாணவர்களைச் சேர்க்கின்ற பொழுது வருடா வருடம் அங்குமிங்கும் சில முறைகேடுகள் நடைபெறுவதாக பத்திரிகைகளிலும் நீதிமன்றங்களிலும் நாம் பார்க்கிறோம். இந்தக் குறையைப் பார்க்கின்ற பொழுது, மாணவர்களைச் சேர்க்கின்ற பொழுது, அவர்களுடைய பட்டியலை வெளியிடுகின்ற பொழுது, முழுமையாக அவர்கள் பெற்று இருக்கிற மதிப்பெண்களை வெளியிட்டு விட்டால் இந்தச் சூழ்நிலை இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நர்சிங் பயிற்சிப் பள்ளியைப் பொறுத்தவரை சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு அதிகமாக, மொத்தம் 690 பேர் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு 675 பேர்கள் சேர்க்கப்பட்டார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே, படித்து பட்டம் பெற்ற மருத்துவர்கள் வேலையில்லாத நிலைமையிருக்கிறது. ஆனால், நர்சுகளைப் பொறுத்த வரை, பற்றாக் குறை இருக்கிற இந்தச் சூழ்நிலையில் நிச்சயமாக நர்சுகள் பயிற்சி பெறுவதை, வருடம் ஒன்றிற்குக் குறைந்தபட்சம் ஆயிரமாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், தமிழகத்திலே மொத்தமுள்ள 376 ஒன்றியங்களில், மலை வாழ்மக்கள், இதர தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அனைவருக்கும சேர்த்து இருக்கக்கூடிய ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் 405.

(திரு. தி. கா. நல்லப்பன்) [1982 மார்ச் 11

ஏறக்குறைய 1 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம்தான் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் கிட்டத்தட்ட 70,000, 80,000, 1 இலட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்திலிருந்து கிராமங்களுக்கு மருத்துவர்கள் நடமாடும் வான்கள் மூலமாகச் செல்வதாக அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் செல்வது என்பது, மருத்துவர்கள் ஒவ்வொரு ஊராட்சிக்குச் சென்று, அங்கேயிருக்கின்ற சிலரைப் பார்த்துவிட்டு, திரும்புவது என்பது, நல்ல மருத்துவர்களாக இருந்தால் இருக்கிறது. சில மருத்துவர்கள் செல்வதில்லை என்ற நிலைகூட இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பேரூராட்சிகள் இருக்கிற அனைத்து இடங்களிலும் இங்கே இந்த அறிக்கையில் 6,000 பேர்களுக்கு ஒரு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் என்று சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருப்பினும் பேரூராட்சிகள் தோறும் ஒரு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையமும், 3 அல்லது 4 ஊராட்சிகளுக்கு ஒரு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையமும் இருந்தால் தான் நிச்சயமாகக் கிராமங்களில் இருக்கக் கூடிய மக்களுக்குச் சுகாதார வசதியைக் கொடுக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்னை, மதுரை இன்னும் ஏனையப் பெரிய நகரங்களில் இருக்கிற மருத்துவ மனைகளில் கூட, கீழ்த்தட்டிலே இருக்கிற நோயாளிகளுக்கு வைத்தியம் செய்யக் கூடிய இடங்களுக்குச் சென்று பார்ப்போமானால், நமக்குக் கூட நோய் வந்துவிடுமோ என்ற அச்சம் இருக்கிறது.

அடுத்து, பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர், ஸ்வீப்பர்களை அதிகப் படுத்துவது போன்ற விஷயங்கள் இந்த அறிக்கையில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருந்தாலும், பேரூராட்சிகளில் ஆகட்டும், மாநகராட்சிகளில் ஆகட்டும், நகராட்சிகளிலாகட்டும் ஏறக்குறைய 25, 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக ஸ்வீப்பர்கள் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு ஜனத்தொகைக்குத் தகுந்தாற் போல இந்த ஸ்வீப்பர்களுடைய எண்ணிக்கை வெளியிலும் இல்லை, மருத்துவ மனையிலும் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கழிவறைகளைப் பொறுத்தவரை, பெரிய மருத்துவ மனைகளில் பன்றிக் குட்டிகளைப் போல், பெருச்சாளிகள் உலவுவதை, இரவு 7-30 மணி, 8-00 மணி அளவில் பார்க்க முடியும் என்பதை ரொம்ப வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களைப் பொறுத்தவரையில் சில மருத்துவர்கள் அங்கே வருகின்ற நேரத்தில், அவர்களுக்குப் போக்குவரத்து வசதியோ, அல்லது குடியிருப்பு வசதியோ இல்லை என்பதனை காட்டி, அவர்கள் வேறு

நகரங்களுக்கு மாற்றிச் செல்லக் கூடிய நிலை இருக்கின்றது. அவர்கள் நகரங்களுக்கு மாற்றிச் செல்லும் நோக்கமே, அங்கே தனியாக ஒரு கிளினிக்கு வைத்து அதன் மூலம் பணம் சம்பாதிக்கும் நிலை காரணமாக இத்தகைய நிலை இருக்கின்றன. அப்படிப் போகக்கூடிய அந்த மருத்துவர்களை குறிப்பிட்ட ஒரு இடத்தில் அவர்களை நியமனம் செய்து அவர்கள் அந்த இடத்திற்குச் செல்லவில்லை என்றால் நிச்சயமாக அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பட்டத்தைப் பறிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை, மக்கள் வரிப் பணத்திலிருந்து செலவழித்து அவர்கள் பட்டம் பெற்ற பின்னர் இந்த நிலைக்கு செல்வது கண்டிப்பாக தடுக்கப்பட வேண்டும். தற்போது கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தை அதிகமாக்கி—தற்போது ஆந்திராவிலே புதிய சட்டம் கொண்டு வந்து அதன் மூலம் அரசு மருத்துவர்கள் தனியே மருத்துவம் செய்யக்கூடாது என்று கொண்டு வந்ததைப்போல தமிழகமும் அப்படி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடும்ப நல திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அறிக்கையிலே குறிப்பிட்ட இலக்கை அடைந்துவிட்டதாக சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது. இதைப் பொறுத்தவரையில் மக்கள் தாங்களாகவே உணர்ந்து தங்கள் நிலையிலே இரண்டு மூன்று குழந்தைகள் போதும் என்ற நிலை வந்தால்தான் இந்த குடும்ப கட்டுப்பாடு முறையாக இருக்கும் என்பதை சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பிட்ட இலக்கை அடைய வேண்டுமென்ற அந்த நோக்கத்திற்காக ஒருவரையே இரண்டு முறை மூன்று முறை எண்ணிக்கைக்காக கருத்தடை செய்வதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். அதேபோல 18 வயது, 19 வயது 20 வயதிலே இருக்கக்கூடிய இளைஞர்களை அவர்கள் வீட்டிலிருந்து வெளியே வந்து தவறிப்போய் எங்காவது ஒரு இடத்தில் படுத்திருந்தால் இந்த மாதிரி குடும்ப நல இருவார காலகட்டத்தில் அவர்களை அழைத்துச் சென்று அறுவை சிகிச்சை செய்வதும் எண்ணிக்கை பெருக வேண்டுமென்பதற்காக 60 வயதிற்கு மேற்பட்ட பெரியவர்களுக்கு அறுவை சிகிச்சை செய்வதை கண்டிப்பாக தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கொசுவின் காரணமாக பலவேறு நோய்கள் வருவது மறுக்க முடியாத நிலை. அதனால் தமிழகத்தில் அனைத்து இடங்களிலும், அதாவது நகரம் கிராமம் என்ற பாகுபாடு இல்லாமல், அனைத்து இடங்களிலும் கொசு இருக்கின்ற காரணத்தினால் வியாதிகள் பல பரவும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. கொசுவை உற்பத்தியாகும் இடத்திலேயே தடுத்துக் கொல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு ஏற்கெனவே நரம்பு சிலந்தி போன்ற வியாதிகள் குடிநீர் அதாவது நடைபாதை குடிநீர் இருந்த காரணத்தினால் அம்

மாதிரியான வியாதிகள் வந்துக் கொண்டிருந்தன. அதைத் தடுக்கிற முறையிலே பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஒரு டாக்டர் விளம்பரப்படுத்தியிருக்கிறார். காச நோயை 3 மாதங்களில் ஒழித்துவிட முடியும் என்று. இப்படி காச நோய், தொழு நோய், கடுமையான நோய்கள் ஆரம்பத்திலேயே உருவாகாமல் தடுத்து நிறுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்வதோடு பிறக்கின்ற குழந்தைகளுக்கு கண்டிப்பாக தடுப்பு ஊசி போட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமத்திலே இருக்கின்ற ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் இப்படி குழந்தைகளை எடுத்துச் சென்று தடுப்பு ஊசி போடுங்கள் என்று சொன்னால் மருந்துகள் இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலை போக்கப்படவேண்டும்.

ஒட்டப்பிடாரம் மருத்துவமனையில் பெண் டாக்டர் இல்லை. அவர் உடனடியாக நியமிக்கப்பட வேண்டும். அந்த மருத்துவமனைக் கட்டடம் 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கட்டப்பட்டது. அதை புதிய கட்டடத்தில் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரியில் டீன் தற்போது இல்லை. அவரை உடனடியாக நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(இரவு 6–30)

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாற்றுத் தலைவர் என்றால் அவருக்குக் கோபம் வந்துவிடும்—ஆகவே பேரவைத் தலைவர் அவர்களே..

திரு சு. பாலன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாற்றுத் தலைவர் என்று கூறினால் உங்களுக்குக் கோபம் வந்துவிடும் என்று கூறுகிறார்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்) : இந்த சீட்டிலே உட்கார்ந்தால் எல்லோரும் தலைவர் தான். அது குறித்த விதிகளை எல்லாம் கூட அன்றே படித்துக் காட்டினேன். அதை எற்றுக் கொண்டு தலைவர் அவர்களே என்று சொன்னால் சொல்லலாம். துரைமுருகன் இருக்கையில் இருக்கிறேன் என்பதற்காக அப்படிச் சொல்லச் சொல்லவில்லை.

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, 1982—83-ம் ஆண்டிற்கான மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை, மருத்துவத் துறை ஆகிய இரண்டு துறைகளினுடைய மானியக் கோரிக்கைகளை மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே சமர்ப்பித்து இருப்பதை வரவேற்று, வாழ்த்திப் பேச ஆசைப்படுகிறேன்.

[1982 மார்ச் 11] (டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்)

புரட்சித் தலைவர் அரசு மிகவும் அக்கறையுடன் தமிழக மக்களுக்கு, குறிப்பாக அனைத்துப் பகுதிகளுக்கும், கிராமப் பகுதியானாலும் சரி, நகரப் பகுதியானாலும் சரி, தமிழகத்திலே வாழ்கின்ற அனைத்து மக்களுக்கும் மருத்துவ வசதியைச் செய்து தருவதிலே தீவிர அக்கறை செலுத்தி அதற்காகவே, மருத்துவத்துறையிலே பட்டம் பெற்று, மருத்துவத் துறையின் வளர்ச்சிக்காகவும், அதிக அக்கறை செலுத்தியவரும், அரசியலிலும் செல்வாக்கு பெற்றவருமான ஒருவரை மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சராக அமைத்து, அவர் பல்வேறு நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து தமிழகத்திற்கு பணியாற்றுவதை பாராட்டுகிறேன். அதற்கு எடுத்துக் காட்டாகத்தான் இருக்கிறது இந்த மாமன்றத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கை.

இந்த அறிக்கையிலே கி. பி. 2000த்திற்குள் அனைவருக்கும் நல்வாழ்வு என்ற மிகப் பெரிய ஒரு கொள்கை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, சில உறுப்பினர்கள் பேசும்போது எல்லா மக்களுக்கும் கி. பி. 2000க்குள் பொருளாதாரத்திலே எப்படி முன்னேற்றம் காணமுடியும் என்றும், பொருளாதார முன்னேற்றம் காணாமல் சுகாதாரத்திலே எப்படி முன்னேற்றம் காண முடியும் என்று கேட்டார்கள். சுவரை வைத்துத்தான் சித்திரம் எழுதமுடியும். நம் தமிழ் நாட்டிலே வாழ்கின்ற மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்திக் கொள்வதற்கு நல்ல உடற்கட்டு உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். கிராமப் புறங்களிலே இருக்கிற மக்களும், நகர்புறங்களிலே இருக்கிற மக்களும், நல்ல உடற்கட்டுடன் இருந்தால் நன்கு உழைக்க முடியும், நன்கு உழைத்தால் தங்கள் பொருளாதார நிலையை உயர்த்திக் கொள்ள முடியும், அப்படி மக்களின் பொருளாதார நிலை உயர்ந்தால் நாட்டின் பொருளாதார நிலை உயரும், இந்த சாதாரணமான கணக்கை வைத்துத்தான் அனைவருக்கும் நல்வாழ்வு என்ற திட்டம் புறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே மருத்துவக் கல்லூரியைச் சேர்ந்த மருத்துவ மனைகளுக்காக ரூ. 220·78 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல்வேறு புதிய பிரிவுகளை ஆரம்பிப்பதற்கும், நவீனப்படுத்துவதற்கும் முயற்சிகள் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை வரவேற்கிறேன்.

மருத்துவ மனைகளை மேம்படுத்த 341·12 இலட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதை, அந்த மருத்துவமனைகளில் இடவசதியை சமாளிப்பதற்காக, இருக்கிற இட நெருக்கடியை சமாளிப்பதற்காக புதிதாக வசதிகளை செய்வது என்பதை வரவேற்றுப் பேசுகிறேன்.

மாவட்டத் தலைமை மருத்துவ மனைகளை மேம்பாடு அடையச் செய்ய 26 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஏனோ தெரியவில்லை, சேலம் மாவட்டத் தலைமை மருத்துவமனை

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

இதிலே புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மாவட்டத் தலைமை மருத்துவமனையை மேம்பாடடையச் செய்வதற்கு துணை மானியக் கோரிக்கையிலாவது எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த தலைமை மருத்துவமனைக்கு ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வட்டத் தலைமை மருத்துவ மனைகளுக்கு, ஒவ்வொரு வட்டத்திலே இருக்கிற தாலுக்கா மருத்துவ மனைகளுக்கு என்று இன்றைக்கு தமிழகம் பூராவும் ரூ. 44 லட்சம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ராசிபுரம் வட்டத்திலே இருக்கிற ராசிபுரம் தாலுக்கா மருத்துவமனையை மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கடந்த 10, 15 நாட்களுக்கு முன்னாலே பார்வையிட்டு எவ்வளவு குறைபாடுகள் இருக்கின்றன, எவ்வளவு சலுகைகள் அளிக்க வேண்டுமென்று அவரே உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்உரிமை கொடுத்து வருகின்ற துணை மானியக் கோரிக்கையிலாவது தொகை ஒதுக்கித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் டானிடா திட்டத்தை இன்றைக்கு இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே இரண்டு மாநிலங்கள் தான் நிறைவேற்றி வருகின்றன. மத்தியப்பிரதேசம் ஒரு மாநிலம். இரண்டாவது மாநிலம் தமிழ்நாடு. இந்த இரண்டு மாநிலங்களும்தான் டானிடா திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகின்றன. முன் கூட்டியே மத்தியப் பிரதேசம் இந்த டானிடா திட்டத்தைத் தொடங்கி, அதற்கான வழிமுறைகளைச் செய்து பணிகளை ஆரம்பித்து விட்டாலும் அதற்குப் பின்னாலே தமிழ் நாட்டில் தொடங்கப்பட்டிருந்தாலும் மத்தியப் பிரதேசத்தைக் காட்டிலும் இந்தத் திட்டத்திலே முன்னோடியாக இருக்கிறது என்று டானிடா நாட்டிலிருந்து வந்த குழு பாராட்டுகின்ற வகையிலே அமைந்திருப்பது உள்ளபடியே தமிழக அரசுக்கும் தமிழக மருத்துவத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளுக்கும் எங்களைப்போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் அது பெருமை அளிக்கக்கூடிய ஒன்று என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு டானிடா திட்டம் செயல்படும் இரண்டு மாவட்டங்களில் ஒன்று சேலம் மாவட்டம்; மற்றொன்று தென்னாற்காடு மாவட்டம். இன்றைக்கு இந்த இரண்டு மாவட்டங்களும் மக்கள் நல்வாழ்வைப் பொறுத்த வரையில் தன்னிறைவு அளிக்கும்படி பல்வேறு நல்லத் திட்டங்களை இந்த டானிடா திட்டத்தோடு இணைத்து எங்கள் மாவட்டத்திற்கு அளித்திருப்பதற்காக என்னுடைய மகிழ்ச்சியையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதைப் படிப்படியாக

மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் அமுல்படுத்த இருக்கிறார்கள் என்ற வகையில் இது தமிழக மக்களுக்கு மிகப் பெரிய வரப்பிரசாதமாக அமையும் என்று சொல்லி மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு இந்த மக்கள் நல்வாழ்வுத் திட்டத்தை, இந்த டானிடா திட்டத்தை இந்த ஆண்டு கொண்டுவந்து செயல்படுத்துவது பெரிதும் வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இந்த டானிடா திட்டத்தின் மூலம் இரண்டு வட்டார தலைமை மருத்துவமனைகளில் மகப்பேறு வார்டு, அறுவை சிகிச்சைக்கூடம், குழந்தைகள் சிகிச்சைப் பிரிவு ஆகியவைகளை ஏற்படுத்தப் போவதாகச் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த இரண்டில் ஒன்று சேலம் மாவட்டம், இராசிபுரம் வட்டார மருத்துவமனையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் இராசிபுரம் வட்டார மருத்துவமனையைக் கொண்டு வந்து அங்கே ஒரு குழந்தைகள் நோய் மருத்துவ வார்டும், அறுவை சிகிச்சைக்கூடமும், மகப்பேறு வார்டும் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று வேண்டுகோளை விடுக்கிறேன்.

அதேமாதிரி பள்ளிச் செல்லும் குழந்தைகளுக்கு தொழுநோய் இருக்கிறதா என்று அறியும்பொருட்டு, பரிசோதனை செய்யும் பொருட்டு தமிழ்நாட்டில் இந்த ஆண்டு மட்டும் 35 இலட்சம் குழந்தைகளுக்கு தொழுநோய் பரிசோதனையை ஆரம்பிக்கும் இந்தத் திட்டம் வரவேற்கத் தக்க திட்டமாகும்.

அதைப் போல தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற குழந்தைகளை பெரிதும் பாதிக்கிற நோய் காசநோய். இந்த நோய் குழந்தைகளுக்கு இருக்கிறதா என்பதை பரிசோதனை செய்வதற்கும் ஏற்பாடு செய்து, முதல் கட்டமாக 35 இலட்சம் குழந்தைகளை பரிசோதனை செய்து பார்க்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த தொழுநோய் இருக்கிறதா இல்லையா என்று பள்ளி செல்லும் குழந்தைகளை மட்டும் பரிசோதித்துப் பார்க்காமல் பள்ளிக்குச் செல்லாமல் ஆங்காங்கே தொழிற்சாலைகளில் வேலை பார்க்கும் குழந்தைகளுக்கும், விவசாயக் குடும்பத்தில் இருக்கிற குழந்தைகளுக்கும், பள்ளி செல்லும் விருப்பம் இல்லாமல் இருக்கிற சிறார்களுக்கும் இந்த பரிசோதனையை விரிவுபடுத்தி, அதற்கு நல்லதொரு திட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல குடும்ப நலத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்குத் தமிழ்நாடு இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கே வழிகாட்டியாக, முன்னோடியாக இருந்தாலும் சட்டமன்ற உறுப்பி

னர்களும் அரசியல் தலைவர்களும் கலந்து கொள்கின்ற நிகழ்ச்சிகளில் எல்லாம் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தைப் பற்றிய பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை வைக்கிறேன்.

மக்கள் நல்வாழ்வைப் பொறுத்த மட்டில் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களை மேல்நிலைப் படுத்துவதற்கான திட்டத்தை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். 15 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களை மேம்படுத்துவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள் அதில் ஒன்றாக எங்களுடைய தொகுதியில் இருக்கிற நாமகிரிப் பேட்டை ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல 740 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களை தமிழ் நாடு முழுவதும் விரிவுபடுத்தியிருக்கின்ற நிலையிலும் 1981-82 ஆம் ஆண்டிலே இங்கே பல்வேறு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும் இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒரு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம்கூட ஆரம்பிப்பதாக உத்தேசம் இல்லை என்று தெரிகிறது. இது வருந்தத்தக்கது. ஆனால் அதே நேரத்தில் இருக்கிற மருத்துவமனைகளை மேம்பாடடையச் செய்யவும், ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களில் சிகிச்சை முறைகளை விஸ்தரிக்க செய்யவும் மேற்கொண்டிருக்கிற முயற்சி பாராட்டத்தக்க ஒன்று.

மேலும் மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களைப் பொறுத்த வரையில் எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செம்மலை அவர்கள் சொன்னதைப்போல பல்வேறு சலுகைகளை அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும். தமிழ்நாடு முழுவதும் ஆயிரம் பேர்களுக்கு ஒரு படுக்கை என்ற அடிப்படையில் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, இருக்கிற மருத்துவமனைகளில் அதிகமான படுக்கை வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[இரவு 6.40]

அடுத்து மருத்துவமனைகளிலே இருக்கின்ற பல்வேறு குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கும் பல்வேறு பணிகளைச் செய்து முடிப்பதற்கும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திருமதி தா இராசாம்பாள் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மருத்துவத்துறை மானியத்தின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு முன் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தப் புத்தகங்களை முழுமையாக படித்துப் பார்த்தபோது சேலத்திற்காக ஏதாவது அறிவிப்பு

இருக்குமா என்று பார்த்தேன். ஆனால் எதுவுமே காணப்பட வில்லை.........(குறுக்கீடு)........சேலம் மாவட்டத்திலே மருத்துவத்துறையினை மேம்பாடு செய்வதற்கான எந்தவிதமான திட்டங்களும் இல்லை. அங்கே செவிலியர்களுக்கான பயிற்சி நடந்து கொண்டிருந்தது. அங்கே எந்தவிதமான புது அறிவிப்பு களும் இல்லாத நிலையில் இருக்கின்ற நிலைமைகளை வைத்தாவது ஓரளவுக்கு திருப்திஅடையலாம் என்றால் உள்ள அந்தப் பயிற்சியை யும் ஏன் எடுத்து விட்டார்கள் என்பது தெரியவில்லை. ஆகவே இது ஒரு மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு எடுக்கப்பட்ட காரியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்குக் காரணம் அங்கே இடவசதி இல்லை என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

பல மருத்துவமனைகளிலே, அரசு மருத்துவமனைகளிலேயும் மற்ற மருத்துவமனைகளிலேயும் நிறைய இடங்களை அதிகப் படுத்தி அதற்கான செலவுகளையும் அதிகப்படுத்தி உள்ளபோது சேலத்திற்காக எந்தவிதமான அறிவிப்பும் இதிலே கொடுக்கப்பட வில்லை. நீண்ட நாட்களாக சேலத்திற்கு மருத்துவக் கல்லூரி வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருந்து வருகின்றது. அதுவும் இங்கே கொடுக்கப்படவில்லை.

கிராமப்புறங்களில் உள்ள மக்களின் நன்மையினைக் கருதி அந்தப் பகுதியிலே ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்றை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஆத்தூரில் தாலூக்கா மருத்துவமனை அமைந்துள்ளது. அங்கே படுக்கை வசதிகள் அதிகமாக இல்லை. 120 படுக்கைகள் தான் உள்ளன. அங்கே படுக்கைகள் 120 இருந்தாலும் 500க்கு மேற்பட்டவர்கள் அட்மிட் செய்யப்படுவதன் காரணத்தால் அங்கே சுகாதாரம் கடைப்பிடிக்க முடியவில்லை. சுத்தமும் கடைப்பிடிக்க முடியவில்லை. அது மட்டுமல்ல. அங்கே தண்ணீர் பற்றாக் குறை இருப்பதால் அது மருத்துவமனையா அல்லது வேறு ஏதாவது இடத்திற்கு வந்து விட்டோமா என்று எண்ணக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றது. அப்படிப்பட்ட ஒரு துர்நாற்றத்திற்கு ஆளாக வேண்டிய சூழ்நிலை இருப்பதால் அந்த ஆத்தூர் மருத்துவமனையை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று பெத்தநாயக்கன்பாளையத்திலே நீண்ட நாட்களாக அரசு மருத்துவமனையாக எடுத்துக் கொண்ட போதிலும் கூட இதுவரை கட்டிடங்கள் கட்டப்படவில்லை. அப்படிக் கட்டிடம் இல்லாத சூழ்நிலையிலே அங்கே மருத்துவ மனை நல்ல முறையிலே மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையிலே இயங்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கின்றது.

தலைவாசலிலே ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் இருக்கின்றது. இதுபற்றிப் பல நேரங்களிலே நான் சுட்டிக் காட்டினேன். அந்தப் பகுதியிலே நல்ல மருத்துவமனை இல்லாத சூழ்நிலையில் தலை

வாசல் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் நல்ல தண்ணீர் வசதியும், இட வசதியும் உள்ள இடமாக இருப்பதால் அதனை அதிகப் படியான படுக்கைகள் உள்ள ஆரம்பச் சுகாதார நிலையமாக மேம்படுத்திக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். அது பற்றிக்கூட இதிலே இடம் பெறவில்லை. வட பகுதியிலே உள்ள மலைவாழ் மக்கள் அனைவரும் நீண்ட தூரம் வந்து சிகிச்சை பெற வேண்டிய சூழ்நிலை இருப்பதாலும் குறிப்பாகப் பெண்கள் பேறு காலத்திற்காக அங்கே வருகின்றபோது குழந்தை பிறந்தவுடன் அவர்கள பஸ்ஸிலோ, காரிலோ செல்ல வேண்டிய நிலைமை இருப்பதாலும் படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படியாக்கி வசதிகள் உள்ள ஆரம்ப சுகாதார நிலையமாக அதை மாற்றி யமைக்க வேண்டும். இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே இல்லை என்றாலும் கூட துணை மானியக் கோரிக்கையிலேயாவது அதைக் கண்டிப்பாகச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அந்தப் பகுதி யின் மக்களின் சார்பிலே நான் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டி ருக்கிறேன்.

அதோடு, இவ்வாண்டு நீண்ட நாட்களாக, 1952 ஆம் ஆண்டிலே இருந்து வைக்கப்பட்ட கோரிக்கைகளின்மீது வீரக னூரில் அரசு மருத்துவமனை ஏற்படுத்தியிருப்பதற்காக இந்த அரசுக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில், அந்த மருத்துவமனைக்கு கட்டிடம் இல்லாமல், ஒரே ஒரு டாக்டர் தான் பணியாற்றிக் கொண்டியிருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 200க்கு மேற்பட்ட கேஸ்கள் அங்கே வருவதால், அவருக்கு உதவியாக ஒரு பெண் டாக்டரை அங்கே அமர்த்துமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். கங்கைவள்ளியிலே இப்போது பணிபுரிய டாக்டர்கள் வருவதில்லை. இதைப்பற்றிக்கூட சட்டமன்றத் திலே பேசப்பட்டது. அதேபோல், வீரகனூர் அரசு மருத்துவ மனை துவக்கப்பட்டு, பல இடங்களில் குறிப்பாக ராசீபுரம், ஆத்தூர் போன்ற பகுதிகளிலே இருந்து டாக்டர் போடப்பட்டும், அங்கே வந்து சேராத ஒரு சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. குறிப் பாக நாமக்கல், மருத்துவ மனையில் 17 டாக்டர்களும் ஒரே இடத்தில் குவிக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கேள்வி. ஆத்தூரிலே டாக்டர் இல்லை. ஒரே இடத்தில் டாக்டர்கள் குவிக்கப்பட்டு, மற்றோரு இடத்திலே டாக்டர் இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, திருச்சியிலே இருந்து ஒரு டாக்டர் தன்னுடைய மனைவி சேலத்திற்கு அப்பால், 50 மைல் தொலை வில் பணி புரிந்த கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலையில், வீரகனூரில் பணி புரிய முன் வந்தார். ஆனால், அவர் கேட்பதெல்லாம் அவருடைய மனைவியை கங்கைவள்ளிக்கு மாற்ற வேண்டும் என்பது தான். இதுநாள் வரையில் அந்த மாறுதல் கொடுக்கப் படவில்லை. அதைக் கண்டிப்பாக கொடுக்க வேண்டும். கணவனும் மனைவியும் ஒரே இடத்தில் பணி புரிய உதவ வேண்டும் என்ற அரசு உத்தரவுக்கு ஏற்ப, இந்த மாற்றத்தைச் செய்ய வேண்டும். கிராமப்புற பகுதியிலே பணியாற்ற முன்வந்திருக்கும் இந்த டாக்டருக்கு இதிலே தயக்கம் காட்டக் கூடாது.

அதோடு, தம்மம்பட்டியில் நீண்ட நாட்களாக தோட்டி போடாத காரணத்தினால், பச்சைமலையிலே இருக்கின்ற மலை வாழ் மக்கள் யாராவது சந்தேகப்படும்படி இறந்துவிட்டால், அந்தச் சவத்தை பரிசோதிக்க நீண்ட தூரத்திற்கு ஆத்தூருக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. முப்பத்தைந்து மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள ஆத்தூருக்கு கொண்டு போக வேண்டிய அவல நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, தம்மம்பட்டி மருத்துவமனையில் ஒரு தோட்டியை போடுவதோடு, இன்ஃபேஷண்ட். அவுட்-பேஷண்ட் தனித் தனியாகக் கட்டிடங்கள் இல்லை. அதே போன்று ஏற்கனவே நான் இந்த மன்றத்திலே பேசும்போது, டாக்டர்கள் பதவி சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் தேர்வு பெற்று, அவர்கள் எந்த இடத்திற்கு போடப்படுகிறார்களோ, அங்கே போய்ச் சேருவதில்லை. தங்களுக்குத் தேவையானவர்கள் மூலம், அரசிடம் அணுகி, தங்களுக்குத் தேவையான இடத்தில் அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டு விடுகிறார்கள். அந்த இடத்திலே அவர்கள் பணி யாற்றக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் தேர்வு பெற்று, சேராதவர்களை மீண்டும் பணியில் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்ற உத்தரவைப் பிறப்பித்து, உண்மையிலேயே எம்.பி.,பி.எஸ். பட்டம் பெற்று, வேலையில்லா மல் இருப்பவர்களுக்கு இந்த இடங்களிலே யார் வர விரும்பு கிறார்களோ. அவர்களுக்கு அந்த இடத்திலே வேலை கொடுக்க வேண்டும். அந்த முறையிலே அவர்களுக்கு உடனடியாக வேலை வாய்ப்பைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால், லட்சக் கணக்கான தொகையைப் போட்டு, இந்த டாக்டர்களை உற்பத்தி செய்து, அவர்களுக்கு வேலையில்லாத சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி விட்டு, அங்கேயுள்ள மருத்துவமனைகளில் டாக்டர்கள் இல்லாமல் இருந்தால், மக்க ளுக்கு மருத்துவ உதவி புரிய முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதைக் கவனிக்குமாறு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

மேலும், இப்போது கிராமங்களில் மருத்துவ உதவியாளர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையருக்கும், இங்கே அரசு மருத்துவமனையிலே உள்ள மருத்துவர்களுக்கும் இடையே இருப்பதால், தங்களுடைய பணிகளைச் சரிவர செய்ய முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய யூனிபாரம் அலவன்சு, தோபி அலவன்சு மற்றவைகள் சரியான முறையில் கிடைக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர் களை அரசு ஊழியர்களாக எடுத்து, அவர்களுடைய பணியைச் சீராக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். அதேபோன்று, சிருவாச்சூரில் கிராமிய மருத்துவமனை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. நீண்ட நாட்கள் ஆகியும் அங்கே டாக்டர் இதுவரை போடப்படவில்லை. ஆனால், பட்ஜெட்டில் அதற்கான தொகை ஒதுக்கப்பட்டு, செலவு செய்யப்பட்டிருப்பதாக கணக்கில் இருக்கிறதே தவிர, மருத்து அங்குள்ள மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை

அதேபோன்று தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் கிராமப்புறங்களில் கக்கூஸ்கள் கட்டி இருப்பதாக கணக்கு காட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கக்கூஸ்களை இதுவரை பயன்படுத்தவில்லை. இனியும் பயன்படுத்த முடியாது. ஏனென்றால் அங்கே தண்ணீர் பஞ்சத்தால் அவற்றை சரியான முறையில் பயன்படுத்த முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அந்தத் தொகைகள் அனைத்தும் வீணாக்கப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கிறது.

அடுத்து, கிராமங்களில் மட்டுமல்லாது, பேரூராட்சிகள், நகராட்சிகள், ஏன் சென்னை நகரில் கூட பள்ளிக்கூடங்களுக்கு எதிரிலேயே ஐஸ்க்ரீம் போன்ற இனிப்பான பலகாரங்களை விற்று வருவதால் பள்ளிக் குழந்தைகள் அவற்றை வாங்கி தின்றுவிட்டு பல் ஈறு கெடுதல், சொத்தை ஆதல் வாந்திபேதி போன்ற வியாதிகளால் தாக்கப்படும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, எம்.எஸ். படிப்பிற்கான காலத்தை இரண்டு ஆண்டுகள் என்பதை மூன்று ஆண்டுகள் என்று செய்திருப்பதால் அந்த ஓராண்டுக்கும் கூட உதவித் தொகை வழங்கப்படவேண்டும்.

மின்சாரம் வராத காலத்தில் அறுவைச் சிகிச்சை தடைபடுவதால் எல்லா அரசு மருத்துவமனைகளிலும் ஜெனரேட்டர்கள் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

இந்த மானியக் கோரிக்கையைப் பார்க்கும்போது என் தொகுதிக்கு, சேலத்திற்கு, ஆத்தூர் தாலுகாவிற்கு ஒருவித கன்ஸிடரேஷனும் இல்லாத வகையில் சூழ்நிலை இருப்பதைப் பார்க்கும்போது மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. நம்முடைய சுகாதார அமைச்சர் அவர்களை எல்லோரும் புகழ்கிறார்கள். என்ன காரணத்தாலோ பெண் தொகுதியாகிய என் தொகுதியில் சுகாதாரம் நல்லமுறையில் இல்லை என்ற கேள்வியை எழுப்பக் கூடிய விதத்தில் ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். ஆகவே அடுத்து வரும் துணை மானியத்திலாவது நான் கூறியுள்ள குறைகளை நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[இரவு 6 50]

திரு. ஜே.சி.டி. பிரபாகரன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, Pom ti n f ne lt is b sic t n ti nal progress என்கிற மையக் கருத்தை அடிப்படையாக வைத்து மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கை மீதான விவாதத்தில் பங்கேற்க எனக்கு தரப்பட்டிருக்கிற நல்ல வாய்ப்புக்கு எனது நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பிறப்பதைத் தடுப்பது என்பதும் பிறந்திருக்கிற குழந்தைகளுக்காக நல்வாழ்வுத் திட்டங்களை அளிப்பது என்பதும் குறிப்பாக வளருகிற நாட்டு மக்களுடைய தலையாய பிரச்னையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தியத்

1982 மார்ச் 11] [திரு. ஜே.சி.டி. பிரபாகரன்]

துணைக் கண்டம் போன்ற கிராமப்பொருளாதாரத்தை நம்பிக் கொண்டிருக்கிற அல்லது மூன்றாம் உலக நாடுகளின் வரிசையில் நின்றுகொண்டிருக்கிற நமக்கு இருக்கிற முக்கிய பிரச்சனை இந்தியத் துணைக் கண்டம் விடுதலை பெற்ற நாளிலிருந்து இன்று வரை நாம் போட்டிருக்கிற திட்டங்கள் அனைத்தும் உரிய முறையில் கிராமப்புறங்களுக்கு போய்ச் சேரவில்லை என்ற பெரும் மனக்குறை நமக்கெல்லாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கிராமப்புறங்களை நம்பித்தான் நம் பொருளாதாரம் இருக்கிறது. ஆகவே கிராமப்புறங்களில் உள்ள, வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற 80% மக்களுக்கு உரிய உத்தரவாதம் அளிக்கின்ற ஒரு கோரிக்கையாக ஒரு விஞ்ஞான கண்ணோட்டத்தோடு அமைந்திருக்கிற கோரிக்கையாக தொலைநோக்குப் பார்வையோடு அமைந்திருக்கிற கோரிக்கையாக கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளில் அத்தனையும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

“ Economic growth, without being specifically attuned to human needs and human realizations, is not worth very much. Once more you hear everywhere people speaking about nuclear energy, oil energy, solar energy, wind energy, and everybody seems to be overlooking the fact that without *human energy*, there would be no kind of progress either socially or economically.”

என்கின்ற அந்தக் குறிப்புகளை நெஞ்சத்தில் தாங்கி நல்வாழ்வுத் திட்டங்களை இந்த அரசு பொறுப்போடு தீட்டி வருகிறது என்பதோடு கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற அத்தனை மக்களும் இன்றைக்கு நல்லமுறையில் மக்கள் நல்வாழ்வுத் திட்டங்களின் பயனைப் பெறக்கூடிய வாய்ப்புகளை உருவாக்கியிருப்பதை இந்த கொள்கை விளக்கக்குறிப்புகள் விளக்கமாக இன்றைக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது.

20 விழுக்காடு மருத்துவர்கள்தான், 80 விழுக்காடு கிராமப்புறங்களிலே உள்ள மக்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்புகளும், வசதிகளும் இருக்கிறது. 80 விழுக்காடு மக்கள் வாழக்கூடிய கிராமப்புறங்களில், 20 விழுக்காடு மருந்துகள் மருத்துவக் கருவிகள், மருத்துவர்கள், மருத்துவ மனைகள் முதலிய வசதிகள் கிடைக்கின்றதே என்ற ஆதங்கம் நமக்கு நீண்டகாலமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. இதை மாற்றியமைக்கின்ற வகையில் நல்வாழ்வுத் திட்டங்களைத் தீட்டி புதிய மருத்துவமனைகள் மூலம் இன்றைக்கு மருந்துகள் வழங்குகின்ற நிலைமையைப் பார்க்கின்றபோது, இந்திய துணைக் கண்டத்திற்கு முழுவதற்கும் ஒரு மாதிரி மாநிலமாக, நாம் எடுத்து வைக்கின்ற திட்டங்களிலே விளங்குகின்றோம். ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிறக்கின்ற குழந்தைகளுக்கு சுகாதார பாதுகாப்பு முறைகளைச் சேர்த்து சிறந்த முறையில் கொடுக்கிறோம். அந்த வகையில், இந்தியாவில் நம் தமிழகம் இன்றைக்கு முன் நிற்

கிறது. 100 குழந்தைகள் பிறக்கின்றது என்று சொன்னால் அதிலே தமிழகத்திலே பிறக்கின்ற குழந்தைகளில் 23 குழந்தைகளுக்கு சுகாதார முறையில் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. இதை நாம் தொடர்ந்து அளித்து வந்திருக்கிறோம். பக்கத்திலே இருக்கின்ற ஆந்திராவிலே, 100 குழந்தைகளுக்கு 10 குழந்தைகளும், கர்நாடக மாநிலத்திலே 17 குழந்தைகளும், மத்திய பிரதேசத்திலே 2 குழந்தைகளும், உத்தரப் பிரதேசத்திலே 7 குழந்தைகளும், குஜராத்திலே 6 குழந்தைகளும், மகாராஷ்டிராவிலே 7 குழந்தைகளும், ராஜஸ்தானிலே 5 குழந்தைகளும் தான் சுகாதார பாதுகாப்பு முறையைப் பெற்று வருகின்றது. அதேபோல், குழந்தைகளின் இறப்பை எடுத்துக் கொண்டாலும் தேசிய அளவிலே குறியீட்டை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது, நமது குறியீட்டு அளவு 1000-க்கு 112 ஆக இருந்த நிலைமையைக் காட்டிலும், நமது குறிக்கோள் 1000-க்கு 98 ஆக குழந்தைகளின் இறப்பை நாம் குறைக்க முடிந்திருக்கிறது.

குழந்தை பிறப்பைத் தடுப்பதில் ஓரளவு நாம் முன்நிற்கிறபோது, பிறந்த குழந்தைகளை வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு உத்திரவாதம் அளிக்கின்ற அடிப்படைத் திட்டத்தைத் தான் நமது இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையிலே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 100 கோடி ரூபாய் அளவில் பிள்ளைகளுக்கு சத்துணவு வழங்கும் திட்டத்தை அறிவித்தார்கள். இந்த 100 கோடி சத்துணவு வழங்கும் திட்டம், மருத்துவ துறையிலே பின்னர் பிணைந்திருக்கிற திட்டமாக இருந்திருக்கிறது. இலக்கியத்திலே இருக்கின்ற ஒரு சுவையான நிகழ்ச்சி என் நினைவுக்கு வருகிறது. அங்கே புலவர் சொல்லுகிறார், மன்னனைப் பார்த்து, நீ பசிப் பிணியைத் தீர்த்து விட்டாய் என்று, மனிதனுக்கு அடிப்படைத் தேவையாக இருப்பது இரண்டு, ஒன்று சோறு, மற்றொன்று நீரு, இந்த சோற்றையும், நீரையும் அளிக்கின்ற காரணத்தினால், காவிரி பாயக்கூடிய சோழ நாட்டுக்கும், பொன்னி நாட்டுக்கும், கிள்ளி வளவன் பசிப் பிணியைத் தீர்த்தான் என்பதற்கு—

''இருமருந்து விளைக்கும் நம் நாட்டு பொருண நீ வாழ்க''

என்று பாடினார். ஆனால், அன்றைக்கு அந்நாட்டை ஆண்ட கிள்ளிவளவன் சோழ நாட்டுக்கும், பொன்னி நாட்டுக்கும் அடிப்படைத் தேவையான சத்துணவை அளித்த நிலைமைகளை இலக்கியத்திலே காண்கிறோம். ஆனால், இங்கே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்த மன்னனையும் மிஞ்சக்கூடிய மன்னாதி மன்னனாக, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தந்திருக்கிற இந்த திட்டம், இருக்கிறதே பொன்னி நாட்டுக்கும், சோழ நாட்டுக்கும் மட்டுமல்ல, தமிழகம் முழுவதிலும் இருக்கின்ற ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு, ஒட்டிய வயிரும், இடுங்கிய கண்களும் உடைய, பள்ளியிலே படிக்கின்ற பிள்ளைகளுக்கு, இந்த சத்துணவு அளிக்கும் திட்டத்தை, மருத்துவத் துறையும், மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையும் சேர்ந்து இயங்கக்கூடிய ஒரு திட்டமாக அமைந்திருக்கிறது. அதையொட்டித் தான், பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் போகின்ற அந்தப் பிள்ளை

களுக்கு பள்ளிக்கு வருகின்றபோது, என்ன நோய் என்பதைத் தெரிந்து, கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற பெற்றோர்களுக்கு ஒரு இனிப்பு செய்தியாக, பள்ளிகளுக்கு வருகின்ற பிள்ளைகளுக்கு மெடிகல் செக்-அப் செய்யக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி, அதற்குரிய முறையில் குறிப்பேடுகளில் தரக்கூடிய வாய்ப்புக்களை நாம் இன்றைக்குத தந்திருக்கிறோம். அதைக் கண்டு நான் உள்ளபடியே பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி பலர் பல்வேறாகப் பேசினாலும், அடிப்படை அத்தியாவசியமான தேவைகளை தரக்கூடிய முறையில் இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 35 விழுக்காடுகள் பயன்பெறக்கூடிய நல்ல திட்டமாக இது அமைந்திருப்பதைக் கண்டு உள்ளபடியே நாங்கள் பெருமிதம் கொள்கிறோம்.

வந்த வியாதிக்கு சிகிச்சை அளிப்பது ஒருபுறம் இருக்க, வரயிருக்கும் நோய்களைத் தடுப்பதில் நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற அக்கறையைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். குறிப்பாக, மூளைச் காய்ச்சல் நோய் 569 பேர்களை தாக்கியபோது, 101 இறப்புகள் முன்னே நேர்ந்திருக்கிறது, மாறாக இந்த ஆண்டு குறிப்பில், 218 பேர்கள் மூளைக் காய்ச்சலால் தாக்கப்பட்டு, 88 இறப்பாக குறைக்கப்பட்டிருக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக, பெருவாரியாக தென் மாநிலங்களில் தாக்கியிருக்கின்ற அந்த மூளைக் காய்ச்சல் நோய் இன்றைக்கு அறவே அகற்றக்கூடிய அளவிற்கு, புதிய நவீன முறையில் தடுக்கின்ற நிலைமைகளை நாம் உருவாக்கி இருக்கிறோம்.

(இரவு 7-00)

மாநிலத்தில் நெடுஞ்சாலைகளில் மருத்துவ மனைகள் அமைப்பதன் மூலமாக நெடுஞ்சாலைகளில் ஏற்படும் விபத்துக்களில் பாதிக்கப்படுபவர்களை உடனடியாக ஆம்புலன்ஸ் மூலமாக மருத்துவ மனைகளுக்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு ஒரு வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தியிருப்பது, இந்திய துணைக்கண்டத்திலே இருக்கிற அத்தனை மாநில அரசுகளும் இதை பின்பற்ற வேண்டுமென்று குறிப்பு அனுப்புகிற வகையில் சிறப்பான திட்டம். சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியை உள்ளடக்கி இருக்கிற அரசு பொது மருத்துவமனையில் அதை ஒரு பி.ஜி. இன்ஸ்டிட்யூட்டாக மாற்றுகிற நிலைமையும், ரிசர்ச் ஓரியன்ட்டட் ஆக மாற்றுகிற நிலைமையும் வரவிருக்கிற இந்த குறிப்புகள் மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. பொது மருத்துவ மனையிலே இன்றைக்கு சேருகிறவர்களுக்கு வருமானம் 300 ரூபாயாக இருக்கிறது. இது சாதாரண மனிதன் கூட ஈட்டக்கூடிய ஒரு தொகையாக இருப்பதால், குறைந்தபட்சம் 600 ரூபாயாக மாற்றியமைப்பது பொருத்தமாக இருக்குமென்ற என்னுடைய கருத்தினை பணிவோடு உங்கள் முன்பாக வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ஜே. சி.டி. பிரபாகரன்] [1982 மார்ச் 11

மருத்துவக் கல்லூரிகளிலே படிக்கின்ற மாணவர்களை மருத்துவ மனையிலே அனுமதிக்கப்படுகின்றபோது அவர்களின் பெற்றோர்களின் மாத வருமானத்தை தெரிந்து கொண்டு தான் அனுமதிக்கிற முறை இருக்கிறது. அதை மாற்றி அந்த மாணவர்கள் அவ்வாறு அனுமதிக்கப்படுவதை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு பொது மருத்துவமனைகளைப் பொறுத்தவரையில் சாதாரண நோய்களுக்கு கூட அங்கே போகிற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அதை மாற்றியமைத்து பெரிபரல் ஆஸ்பத்திரிகள் புறநகரங்களில் அமைப்பதன் காரணமாக அவர்களிடமிருந்து ரெபரன்ஸ் வந்ததற்கு பிறகே சிகிச்சை அளிக்கக்கூடிய நிலை இருக்குமானால், அது முறையாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது) சீக்கிரத்தில் முடித்து விடுகிறேன். ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். இன்றைக்கு எல்லா நவீன கருவிகளும் வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்தை பொறுத்தவரையில் நான்கு பிரிவுகளாக பிரித்து, அங்கு சென்னை அரசு பொது மருத்துவமனையில் இருக்கிற அத்தனை கருவிகளும் அங்கு இருக்குமானால் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் ஸ்கேனர் என்ற கருவியை மதுரைக்கு வழங்கியிருக்கிறார்கள் — ஆங்காங்கு இருக்கிற கிராமப்புற மக்கள் அதிலே பயன்படக் கூடிய நிலைமைகள் ஏற்படும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

திருமதி. ஏ எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மானியக்கோரிக்கையில் என்னுடைய கருத்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த துறையிலே நிபணத்துவம் இருக்கிற காரணத்தால் மக்களுக்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அத்தனையும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பிக்க இருப்பது மிகவும் பாராட்டப்படக் கூடிய ஒன்றாகும். சாலை விபத்தில் பாதிக்கப்படுபவர்களுக்கு உடனடியாக மருத்துவ பரிசோதனை செய்கிற திட்டம் இன்றைக்கு இருக்கிறது.

ஒரு மருந்தை குடித்து விட்டாலோ, அல்லது சாலை விபத்தில் இறந்தவர்களோ போஸ்ட் மார்ட்டத்திற்கு அனுப்பப்பட்டால், மாலை 6 மணி ஆகிவிடுமேயானால் அந்த டாக்டர்கள் 6 மணிக்கு மேல் போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்ய முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். ஏன் என்று கேட்டால் மெடிக்கல் கோட் சட்டம் அப்படியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். எப்போதோ வெள்ளைகாரன் காலத்தில் போடப்பட்ட சட்டம், இப்போது எல்லா இடங்களிலும் மின்சாரம் இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது அந்த சூழ்நிலையில் 8 மணியாக இருந்தாலும், 10 ஆனாலும் பிணங்களை போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்து கொடுக்கிற வகையில் சட்டத்தை மாற்றிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 11] [திருமதி ஏ.எஸ். பொன்னம்மாள்]

1400 டாக்டர்களை நாம் தேர்வு செய்து அவர்களை கிராமப் புறங்களுக்கு அனுப்புகிறபோது அவர்கள் செல்ல மறுக்கிறார்கள். கிராமப் புறங்களிலே உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளிலே குடியிருக்க வீடுகள் கிடையாது. போதுமான தண்ணீர் வசதியும் இல்லை. ஆகவே, கிராமப்புறங்களிலே சென்று பணியாற்றக்கூடிய டாக்டர்கள்—எப்படி ஆஸ்பத்திரி கட்டுகிறோமோ அதைப்போன்று அவர்களுக்கும்—குடியிருப்புக்களைச் செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் அங்கே சென்று வைத்திய வசதி செய்வதற்கு சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நகரங்களிலே பணிபுரிகின்ற டாக்டர்களுக்கு நகர ஈட்டுப்படி கொடுக்கப்படுகிறது. அதைப்போன்று கிராமப்புறங்களிலே பணியாற்றுகின்ற டாக்டர்களுக்கும் கிராம ஈட்டுப்படி என்று அரை மாத சம்பளத்தைக் கொடுத்தால் பல டாக்டர்கள் போய் பணியாற்றுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். அது மட்டுமல்ல 5 ஆண்டுகள் கிராமப்புறங்களிலேயே பணியாற்றிய டாக்டர்களுக்கு அவர்கள் மேல் பட்டப்படிப்புக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்படும் என்ற முறையைக் கொண்டு வந்தால் கிராமப்புறங்களிலே டாக்டர்கள் போய் பணியாற்றுவதற்கு ஊக்கம் கொடுப்பதாக அமையும்.

பேமிலி பிளானிங், காச நோய், தொழு நோய் இவற்றிற்கான சிகிச்சைப்பிரிவுகள் தாலூகா மருத்துவ மனைகளிலே இருக்க வேண்டும். இந்த மூன்று விதமான நோய்களுக்கு சிகிச்சைக்காக "சென்டம்" பணம் மைய அரசு கொடுக்கிறது. அந்தப்பணத்தைப்பெற்று தாலூகா மருத்துவ மனைகளிலே பேமிலி பிளானிங் ஆப்பரேஷனுக்கு 30 பெட்கள், அதைப்போன்று காச நோய் கிசிச்சைக்காக ஒரு 10 பெட்கள், அதைப்போலவே தொழு நோய் சிகிச்சைக்காக ஒரு 10 பெட்கள் என்று கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்வது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். லெப்ரசிக்காக 59 கன்ட்ரோல் சென்டர்கள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அங்கே பெட் வசதிகள் கிடையாது. ஏதோ மருந்துகளைக் கொடுக்கிறோம். அப்படியில்லாமல் ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் 10, 10 பெட்கள் கொடுக்க வேண்டும். அதைத் தவிர தொழு நோய் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதை யூனியன் வாரியாக சர்வே செய்து பார்த்து அங்கேயெல்லாம் ரிடையரான டி.எம்.ஓ. டாக்டர்கள் இவர்களைப் போட்டால் நல்ல முறையிலே செயல்படும் என்பதைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த வாலண்டரி இன்ஸ்டிட்யூஷன்ஸ் இருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியிலே அப்படி நிறுவனம் ஒன்று இருக்கிறது. தனக்கு ஒரு புண் வந்துவிட்டால் எப்படி துடைத்து சீழை எடுப்பார்களோ அதைப்போன்று அங்கே மற்றவர்களுக்கு சிகிச்சை நல்ல முறையிலே செய்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் ஊக்குவிக்கவேண்டும். உள் நோயாளிகளுக்கு 25 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. அது போதாது. மகாராட்டிர மாநிலம் போன்று

75 ரூபாய் மத்திய அரசிடம் கேட்டு வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலும் நிலக்கோட்டையிலே உள்ள ஆஸ்பத்திரிக்கு டாக்டர்களுக்கு குடியிருப்புகள் இல்லை. அவர்களுக்கு குவார்ட்டர்ஸ் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். டாக்டர்கள் இல்லாத காரணதினால் மருத்துவ வசதிகள் மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. வத்தலகுண்டில் மருத்துவ வசதிகளைப் பெறக்கூடிய முறையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமேன்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மெடிக்கல் கல்லூரிகளில் ஒவ்வொன்றிலும் இன்றைக்கு விலை மதிப்பு உயர்ந்த வேன்கள் இருக்கின்றன. உள்ளேயே ஆப்பரேஷன் வசதியுள்ள அந்த வேன்கள் இன்றைக்கு 3 வேன்கள் ஐடிலாக இருக்கின்றன. அவைகள் பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. அவைகள் வெளியே சென்று புற நோயாளிகளுக்கு மருத்துவ வசதி அளிக்கக்கூடிய முறையிலே அவைகளிலே டாக்டர்களை நியமித்து மக்கள் மருத்துவ வசதிகளைப் பெறுவதற்கான ஏற்பாடுகளை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று அதற்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுகொள்கிறேன். கடைசியாக மட்டப்பாறை ஆஸ்பத்திரியிலே மருத்துவ வசதிகளை மக்கள் பெறுகின்ற முறையிலே போதுமான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

இரவு 7 10

*திரு. பி. எஸ். துரைசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக இந்த மன்றத்திற்கு நன்றி செலுத்தி, இப்பொழுது காலம் கடந்து விட்டதால் சில முக்கியமான கோரிக்கைகளை இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய பர்கூர் தொகுதியில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தை 25 படுக்கைகள் கொண்ட ஹாஸ்பிடல் ஆக்கியதற்காக முதற்கண் என்னுடைய நன்றியையும், அந்தப் பொதுமக்களின் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

80 சதவீத மக்கள் கிராமப் புறங்களில் வசிப்பதால் அங்கே நடமாடும் மருத்துவ மனைகளை ஒதுக்கியிருப்பதற்காக நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பழங்குடி மக்களுக்கும், ஆதி திராவிட மக்களுக்கும் இது மிகவும் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1981—82-ம் ஆண்டில் மருந்துகள் வாங்குவதற்காக இம்மாதிரி நடமாடும் சுகாதார குழுக்கள் இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு ஆரம்ப சுகாதர நிலையத்திற்கும் 15,000 ரூபாய்

1982 மார்ச் 11] [திரு. பி. எஸ். துரைசாமி]

ஆக் இருந்தது 20,000 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டதற்கு மிக்க மகிழ்ச்சியைக் தெரிவித்து கொள்கிறேன். ஆனால் மக்கள் தொகை எண்ணிக்கையைப் பார்க்கும் பொழுது இந்த 20,000 ரூபாய் மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் அதை அதிகப்படுத்தும் படியாக அரசை நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978–79-ஆம் ஆண்டில் 100 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் இருந்தன. 1979–80-ல் மேலும் 100 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களை அதிகப்படுத்தியது. 1981–82-ஆம் ஆண்டில் 20 நிலையங்கள் மற்றும், 1982-83-ஆம் ஆண்டில்.......

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் தங்களது தொகுதிக்கு என்ன வேண்டுமென்று சொல்வதற்காக யான் ஐந்து நிமிடங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆனால் உறுப்பினரவர்கள் மானியத்திலே ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைப்பற்றியெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் நேரம் போய்விடும். எனவே, தொகுதி விவகாரத்தைப் பற்றிப் பேசினால் நேரம் சரியாக இருக்கும்.

திரு. பி. எஸ். துரைசாமி: மேலும் 15 சுகாதார நிலையங்களைக் கட்டுவதற்காக 140·49 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டதற்காக நன்றி செலுத்திக் கொள்கிறேன்.

ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட சேய்நல வளர்ச்சி திட்டம் தர்மபுரி மாவட்டம் தள்ளி வட்டாரத்திலும், மதுரை மாவட்டம் நிலக் கோட்டை வட்டாரத்திலும், சென்னை மாநகரின் குடிசைப் பகுதிகள் சிலவற்றிலும் தொடங்கப்பட்டதற்காக மிக்க நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் பெருவகேபனப்பள்ளி; சந்நூர் போன்ற பகுதி ளில் மக்கள் அதிகமாக இருப்பதால் அங்கே முக்கியத்துவம் தந்து இரண்டு சுகாதார நிலையங்களைப் புதிதாகக் கட்டித் தருவதற்கு அரசு ஆவன செய்யும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆஸ்பத்திரிகள் பழுது பார்ப்பதற்காக 2 கோடியே 27 லட்சம் ரூபாய் அனுமதிக்கப்பட்டதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன். ஆனால் நோயாளிகள் தங்குமிடத்திலும், சுற்று வட்டாரத்திலும் நல்லமுறையில் இருந்தால்தான் நோயாளிகள் விரைவில் குணமடைவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியில் பெண் டாக்டர்கள் இல்லாததால் உடனடியாகப் பெண் டாக்டர்களை அதிகப்படுதத வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. எஸ். துரைசாமி] [1982 மார்ச் 11

தற்போது 129 சுகாதார நிலையங்கள் இயங்கி வருவதை அதிகப்படுத்தி 264 சுகாதார நிலையங்கள் இயங்கிக்கொண்டிருப்பதைப்பற்றி நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வறட்சித் துயர் துடைப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள 100 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புக்கு வழங்கியதையும், மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக சிகிச்சைக்கான மருந்துகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் 50 இலட்ச ரூபாய்க்கு வகை செய்யப்பட்டதாகும். மேலும் தற்போது சென்னை அரசு மருத்துவ மனையில் உள்ள இருதய நோய் கண்டுபிடிக்கும் கருவியாகிய ஸ்கேனிங் (Scanning) யை ஒவ்வொரு மாவட்ட அரசு தலைமை மருத்துவமனையில் அமைக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை).

1980—81-ஆம் ஆண்டுக்கு ரூ. 15 கோடி. 1981—82-ஆம் ஆண்டுக்கு ரூ. 20·7 கோடி செலவு செய்து, மக்கள் நல்வாழ்வு பற்றி, புரட்சித் தலைவர் அரசு நல்லமுறையில் செயல்பட்டு வருவதற்காக நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேச எனக்கு வாய்ப்பளித்த அனைவருக்கும் நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன், நன்றி.

திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசினுடைய மருத்துவம், பொதுச் சுகாதாரம், துணைக் கோரிக்கையாக அமைகிற குடிநீர் திட்டம், இவைகளுக்கான மானியங்களின்மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிற வாய்ப்பு பெற்றதற்காக நன்றி தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்ட பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் பயனுள்ள பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்கிற நாம் எவ்வளவு நல்ல கருத்துக்களை இந்த அவையிலே எடுத்துச் சொன்னாலும், அவை நடைமுறைக்கு வருவதில்லை என்பதை அமைச்சருக்கு நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அமைச்சராலே அந்தந்த ஆண்டிலே தரப்படுகிற அறிக்கை, அடுத்த ஆண்டு அந்த மானியக் கோரிக்கை மீது தெரிவிக்கப்படுகிற கருத்துக்களாக இருக்கிற அறிக்கையைப் பார்க்கிறபோது, முதல் ஆண்டு தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் எந்த அளவு நிறைவேற்றப்பட்டன என்ற விவரத்தைத் தெரிவிப்பதில்லை. அப்படியே ஒப்பிட்டுப் பார்க்க நேரிடுமானால் முதலாண்டு தெரிவிக்கப்பட்ட பல கருத்துக்கள் நிறைவேற்றப்படாத கருத்துக்களாக, நிறைவேற்றப்படாத கருத்துக்கள் என்று சொல்வதைவிட, கருவுற்றதற்கும் பின்னாலே கலைத்து வீணாகிப் போன கருத்துக்களாக இருக்கிறது என்பதை நினைவூட்டுவது என்னுடைய கடமை.

1982 மார்ச் 11] [திரு. க. அன்பழகன்]

இந்த துறை பல ஆண்டு காலமாக சிறிது, சிறிதாக முன்னேறி வருகிற ஒரு துறைதான் என்பதை நான் ஒப்புக்கொண்டாலுங் கூட, முன்னேற்றத்திற்கான முயற்சி அந்த, அந்த ஆண்டு அறிக்கை மூலமாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது. என்றாலும், மருத்துவர்களுடைய எண்ணிக்கை விரிவாகிறது, இயக்குநர் அவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகம் ஆகிறது, அரசாங்கம் ஒதுக்கும் நிதியும் அளவுக் கணக்கிலே பார்க்கிறபோது, அதிகம் ஆகிறது என்று சொன்னாலும் பயன்படுகிற அளவு, 'யுட்டிலிட்டி' என்ற வகையில் குறைந்து போகிறது என்பதை —ஏற்கனவே இருந்ததைவிடக் குறைத்துவிட்டது என்று நான் சொல்வதாகக் கருத வேண்டாம்— எந்த அளவு பயன் ஏற்பட வேண்டுமென்று கருதிச் செயல்படுகிறோமோ அந்த அளவு பயன் ஏற்படவில்லையென்பதை 'யூட்டிலிட்டி' பயன் என்று அந்தக் கண்ணோட்டத்தில் இதை நோக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

அமைச்சரைப் பாராட்டிச் சொல்வதாக இருந்தால் அது எளிய காரியம். அவருக்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். பாராட்டுகிறவருக்குக் கூட மன நிறைவுகூட ஏற்படக் கூடும். ஆனால், அமைச்சரைப் பாராட்டுகிற காரணத்தால் இலாகா தூங்கி விடக்கூடிய ஆபத்து ஏற்படும் என்பதை நான் அறிந்திருக்கிறேன். எனவே, அமைச்சரை, மறுத்தோ, எதிர்த்தோ, கண்டித்தோ, பேசுகிறோம் என்றால், இந்தத் துறை நல்ல முறையிலே செயல்படுவதற்கு ஒரு வழி பிறக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தந்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் படித்து பார்த்திருப்பார்கள். அமைச்சர் மட்டும்தான் படிப்பார் என்ற நிலை இருக்கிறது. அந்தத் துறையிலே உள்ளவர்கள் கொடுக்கப்பட்ட அனைத்தையும் வகைப்படுத்தி, முறைப்படுத்தி பார்ப்பார்களானால், இவ்வளவு குறைபாடுகள், இன்னும் மக்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்ற முடியாத குறைபாடுகள், ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்ட உறுதி மொழிகள் நிறைவேற்றப்படாத, அஷூரன்ஸ் நிறைவேற்றப்படாத குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பது தெளிவாகத் தெரியும்.

சில வெட்டுத் தீர்மானங்களைப் பார்க்கிறபொழுது, 1981-வது ஆண்டு வந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள், 1980-வது ஆண்டு வந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள், திரும்ப 1982-வது ஆண்டு வந்திருக்கின்றன. அதையே இதிலே எழுதித் தந்து விட்டார்களா என்று பார்ப்பதை விட, அப்பொழுது வந்த வெட்டுத் தீர்மானத்திற்குப் பலன் ஏற்படாத காரணத்தால், திரும்பத் திரும்ப அந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் தர வேண்டிய நிலைமை உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்படுகிறது என்பதையும் நாம் மறந்து விடக் கூடாது. ஒவ்வொரு கோரிக்கைமீதும் சட்டமன்றத்திலே விவாதத்திதற்குப் பின்னால், இந்தக் கோரிக்கையிலே தரப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்களின் அடிப்படையில், எந்த, எந்தக் கடமையை

அரசு நிறைவேற்ற முடியுமோ அவைகளுக்காக, சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட் என்று முறையிலாவது நிதி ஒதுக்கி, அந்தக் கடமைகளிலே பெரும்பாலான குறைகளை, நிறைவேற்றக்கூடிய குறைகளை, நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

(இரவு 7–20)

புதிய மருத்துவமனைத் தேவைப்படுகிறது, என்பது ; மருந்தகம் எங்கள் ஊருக்குவேண்டும் என்பது ; மருத்துவமனைக்குள்ள கட்டடம் பழுது ஆகிவிட்டது, ஆகவேவேறுகட்டடம் கட்ட வேண்டும் என்பது ; மருத்துவப் பணியாளர்களுக்குக் குடியிருப்பு இல்லை என்பது ; பெண் டாக்டர்கள் எங்கள் மருத்துவமனைகளில் யாரும் இல்லை என்பது, புதிய சிகிச்சைப் பிரிவு தேவை என்பது, எக்ஸ்-ரே கதிர் கூடம் தேவை என்பது ; குழந்தை மருத்துவப் பிரிவு தேவை என்பது ; விபத்து சிகிச்சைப் பிரிவு தேவை என்பது ; ரத்த சேமிப்பு நிலையம் தேவை என்பது ; இன்னும் சில இடங்களிலே அறுவை சிகிச்சை கூடம் இல்லை என்பது, இருக்கின்ற கூடங்களுக்குப் போதுமான அறுவை சிகிச்சை செய்ய கருவிகள் இல்லை என்பது ஆகிய அந்தக் குறைகள் ; ஊழியர்கள் போதுமான அளவுக்கு நியமிக்கப் படவில்லை என்பது ; அதிகப்படுக்கைகள் தேவை என்பது ; போதுமான மருந்துகள் வழங்கப்படவில்லை என்பது ; நல்ல உணவாக தரப்படவில்லை என்பது இப்படி இந்தக் கோரிக்கைகளை எல்லாம் அடுக்கிப் பார்த்தால், ஏறத்தாழ மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தான் கொண்டு வந்த பட்ஜெட் 76 கோடி ரூபாய் மருத்துவத்திற்காக கொண்டு வந்திருந்தாலும் கூட, இன்னும் ஒரு 30 கோடி ரூபாய் இருந்தால்தான் இந்தக் குறைகளைக் களைய முடியும். ஆகவே, அமைச்சர் கடந்த ஆண்டுகளை விட இந்த ஆண்டு அதிகம் ஒதுக்கிவிட்டோம் என்று மகிழ்ச்சி அடைவதை விட, தேவைப்படுவதில் மூன்றில் 2 பங்கு கூட ஒதுக்க முடியாத நிலையிலே இருக்கிறோம் என்பதை அவர் உணர்வார் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அதே போல சென்னையிலே உள்ள மருத்துவக் கல்லூரியைப் பட்ட மேற்படிப்பு நிலையமாக உயர்த்தவேண்டும் என்ற நடவடிக்கை, 7 ஆண்டு காலமாக, 1974-லே இருந்து தொடர்ந்து சொல்லப்பட்டு வருகிற ஒரு கதை. அதை நடைமுறைப்படுத்துவதாக இப்போது 1980-லே இருந்து தொடர்ந்து சொல்லி வந்தோம். ஆனால் நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. அப்கிரேடட் இன்ஸ்டிடுட் என்று சொல்லப்படுகிற வகையிலே சில பகுதிகள் உயர்த்தப்பட்டாலும் கூட, ஒரு தனி மேற்பட்டப்படிப்பு ஆராய்ச்சி நிலையமாக அது உயர்த்தப்படவும் இல்லை, அதற்கான எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதேபோல மருத்துவக் கல்விக்காகவே தனிப் பல்கலைக்கழகம் தனியாக ஏற்படுத்தப்

1982 மார்ச் 11] [திரு. க. அன்பழகன்]

படும்—செப்பரேட் இன்ஸ்டிடுஷன்—என்று தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ஒருவேளை அது சென்னையிலே உள்ள சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி அந்த நிலைக்கு உயர்த்தப்பட இருக்கிறதா அல்லது வேறு தனியாகவே ஒரு நிலையம் உருவாக்கப்பட இருக்கிறதா என்று இந்த அறிக்கையிலே தரப்பட்டிருக்கின்ற கருத்திலே தெரியவில்லை.

ஆனாலும் பல்கலைக் கழகம் உருவாகிற கடமையும் இந்தப் பொது மருத்துவ மனையை உரிய நிலைக்கு உரியதாக ஆகிற அந்தக் கடமையும் இரண்டும் நீண்டகாலமாக தாமதமாக ஆகிவருகின்றன என்பதைப் பணிவோடு நான் கூற விரும்புகிறேன். தாமதம் ஆகிறது என்பது மருத்துவத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் அதனாலே ஏற்படுகிற விளைவுகள் பல்வேறு தொடர் நிகழ்ச்சிகளிலே தாமதத்தை விளைவிக்கத்தான் செய்யும். ஒரு இடத்திலே ஏற்படுகிற தாமதம் தொடர்ந்து அந்தத் தாமதத்தின் விளைவாகப் பல துறைகளில் அந்தத் துறையிலே இருந்து படர்ந்து பல்வற்றைத் தாமதப்படுத்தும்.

சென்னையிலே 1975—ஆம் ஆண்டிலே அறிவிக்கப்பட்டவாறு பெரம்பூர் பகுதியிலே ஒரு புறநகர் மருத்துவமனைக் கட்டுவதற்கு அப்போது எண்ணப்பட்டு, அதற்கு அடிப்படைப் பணிகள் சில நிறைவேற்றப்பட்டு, 1981-82 ஆம் ஆண்டு அறிக்கையிலே அதற்காக நிதி ஒதுக்குவதாக தெரிவிக்கப்பட்டு மறுபடியும் இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலே கடந்த ஆண்டு 170 இலட்சம் ஒதுக்கி இருக்கிறோம் 100 படுக்கைகள் கொண்டதஅந் மருத்துவமனை வருவதற்கு என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 170 இலட்சம் ரூபாய் இந்த ஆண்டு ஒதுக்கினாலும் அது ஓராண்டு காலத்திலே செலவழிக்கப்படுகிற தொகையாக இருக்காது என்று நான் ஐயுறுகிறேன். 2 ஆண்டு, 3 ஆண்டு காலத்திலே செலவழிக்கப்படுகிற தொகை அந்த 175 இலட்சத்தை பெரம்பூரிலே வரப்போகிற அந்த மருத்துவமனையின் பேரிலே ஒதுக்கி வைத்துவிட்டால், வேறு துறைகளிலே அந்தத் தொகை செலவிடப்படுவது, பயன்படுத்தப் படுவது குறைந்து போகிறது. என்பதை நான் நினைவூட்டுகிறேன். புறநகர் மருத்துவமனை தேவை என்று கருதியவன்தான் நான், அதை ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் பெரம்பூரில் இதுவரையில் எந்த ஒரு சிறு பணியும் அதற்காக நடைபெறாத நிலையில் இந்த ஆண்டு ஏறத்தாழ 4 மாதங்களுக்கு முன்னால் 170 இலட்சம் ஒதுக்கி இருக்கிறோம் என்று சொன்னால், அந்த 170 இலட்சம் 2, 3 ஆண்டுகளில் செலவிடப்பட முடியுமே தவிர, அந்த மொத்த நிதியைக் கணக்குக்காக முடக்கி வைக்கிற ஒரு காரியமாக இது ஆகிறது என்ற சந்தேகத்தை நான் தெரிவிக்கிறேன்.

அதுபோலவே ஸ்டான்லி மருத்துவமனையில் பல அடுக்குகள் கொண்ட குழந்தைப் பகுதியைக் கட்டுவதற்கு ரூ. 199 லட்சம் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 199 லட்சம் இருந்தாலும்

கட்டிடத்திற்காக ஓராண்டில் செலவிட முடியாது. "கட்டடங்கள் வருகிற வேகத்தை நான் பார்த்துப் பார்த்து பயந்து போயிருக்கிறேன். அந்தக் கட்டடம் வருகிற வேகம் இரண்டு ஆண்டுகள், மூன்று ஆண்டுகள் ஆனாலும் கூட, முடியாது. முடிந்தாலும் அந்தக் கட்டிடத்தை பயன்படுத்த உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பது கிடையாது. அப்படி எடுப்பதற்கு நிதித் துறைக்குக போய் அங்கே இருந்து அனுமதி கிடைத்தது, அந்தத் துறை செயலாளரிடம் இருந்து இயக்குநருக்குப் போனாலும் அதற்குப் பின்னரும் அதற்கான கருவிகள் வாங்க, அதற்கான தளவாடங்கள் வாங்குவதற்கு என்று சொல்லி ஓராண்டுக்குக் குறையாமல் ஆகிறது.

மருத்துவத் துறையிலே உள்ளவர்கள் சுறுசுறுப்பாக இருக்க வேண்டியதற்கு மாறாக, அவர்கள் தாமதமாக நடக்கிறபோது 199 லட்சம் ஸ்டான்லியிலே பல அடுக்குக் கொண்ட குழந்தைப் பகுதி என்று சொல்லி, ஒரு ஆண்டுக்கு ஒதுக்கினால் அதைச் செலவிடப் போகிறீர்களா? செலவாகாமல் ஒரு கணக்குக்காக இருக்கட்டும் என்று ஒதுக்கிறீர்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

சென்னையில் உள்ள குழந்தைகள் நல மருத்துவ மனைக்கு 250 படுக்கைகளை அதிகப்படுத்துவதற்கு அவசியமான காரியம் தான். இந்த ஆண்டுக்கு 173 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கட்டடத்திற்கு மொத்தம் திட்டம் 173 லட்சம் என்று சொல்லுங்கள். இந்த ஆண்டு 70 லட்சம் அல்லது 90 லட்சம் அடுத்த ஆண்டு ஒரு 70 லட்சம் என்ற முறையில் ஒதுக்கியிருந்தால் பரவாயில்லை. அப்படியில்லாவிட்டால் பட்ஜெட் என்று சொல்வதற்கான தகுதியையே இந்த குறிப்புகள் இழந்து விடுகின்றன என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சென்னையில் உள்ள ஸ்டான்லி மருத்துவமனையிலே மூன்று நான்கு மாதமாக டீன் என்ற பொறுப்பிலே உள்ளவர் இல்லாமல் இருக்கிறார். திரு. உ. சுப்ரமணியம் அவர்கள் சொன்னதைப் போல கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரியில் அந்தப் பதவிக்கு உரிய டீன் இரண்டு ஆண்டுக்காலமாக இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். டீன், நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டியவர். இரண்டாண்டு காலம் டீன் இல்லாமல் சென்னையிலே ஒரு மருத்துவமனை, மருத்துவக் கல்லூரியிடன் இணைந்து இருக்கிற ஒரு மருத்துவமனை நடைபெறுகிறது என்று சொன்னால் அது பெரிய குறைபாடு ஆகும்.

அப்படி இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? வேண்டியவர்கள் கிடைக்கவில்லையா? அல்லது உரியவர்களைப் போடுவதற்கு மனம் இல்லையா யார் உரியவரகளோ அவர்களை நியமித்து, அவர் சரியாக வேலை செய்யாவிட்டால் அவரை அனுப்புவது என்று அந்த எண்ணத்தோடு செயல்பட்டால், உரியவர்களை

1982 மார்ச் 11] [திரு க அன்பழகன்]

நியமித்திருக்க முடியும். எனவே அப்படி ஸ்டான்லி மருத்துவ மனை, கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவமனை ஆகிய மருத்துவமனை களிலே அந்தக் குறைபாடுகள் இருப்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே நடைபெற்ற காரி யங்களைக் குறைசொல்வது என்பது சாதாரணமாகக் காணப் படுகிறது. முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னா லே, 7 ஆண்டுக்கு முன்னாலே நடைபெற்றபோது, சில குறை பாடுகள் நடைபெற்றது என்று வைத்துக் கொண்டாலும், திருத்துவதற்கு, மாற்றுவதற்கு புதிய ஆட்சியிலே வந்திருக் கிறவர்கள், ஆட்சியிலே வந்து அமர்ந்ததிற்குப் பிறகு, அதுவும் மருத்துவத் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கிற டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் வந்ததற்குப் பின்னாலே திருத்த வேண்டுமே தவிர, குறை சொல்லுகிற மனப்பான்மையில் எப்போதுமே நடந்து கொள்வது சரியல்ல. மாமியாரைக் குறை சொல்கிற காரணத் தால் மருமகள் எல்லாம் பிள்ளை பெறுகிறபோது திறமையான பிள்ளைகளைப் பெற்றுவிடுகிறார்கள் என்று பொருள் அல்ல. மாமியாரைக் குறை சொன்னால் மட்டும் போதாது. ஏற்கனவே இருந்த ஆட்சியைக் குறை சொல்கிறபோது, நீங்கள் குறைகளைக் களைய முயற்சிக்கவேண்டாமா?

கண் சிகிச்சை முகாம் நடைபெற்றது பற்றி நிரம்பக் குறை சொன்னார்கள். கண் சிகிச்சை முகாம்களிலே முதலிலே கொடுக்கப்பட்ட ரூ. 2, 3 விலையுள்ள கண்ணாடி பற்றி குற்றம் குறை அத்தனையையும் சொல்லிவிட்டு, இப்பொழுது இந்த ஆண்டு முதலிலே அறிக்கையிலே தெரிவிக்கிறார்கள். ரூ. 3 கண்ணாடியை கழித்து— கொடுப்போம், அதற்குப் பிறகு ஒரு மாதம் கிறார்க ரூ. 15-லே ஒரு கண்ணாடி கொடுப்போம் என்று சொல் ஏற்பட்ட அது, ஏற்கனவே செய்யப்பட்ட காரியத்திலே எடுத்துச்ள.வளர்ச்சியே தவிர, அதிலே குற்றம் குறைகளை சொல்லியதில் பொருள் இல்லை. அவ்வாறு குற்ற சொல்லப்பட்டதுஎன்பதற்காகச் சொல்கிறேன். நான் சொல் வது அமைச்சரை அல்ல. ஆளும் கட்சியின் பொதுவான கருத்தைச் சொல்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே மருத்துவக்கல்வித் துறை இயங்குகின்ற முறை, மருத்துவக் கல்வியில் அவர்களுக்கு எத்தனை அக் கறை இருந்தாலும் கூட, நடைமுறைப்படுத்துவதிலே இருக்கிற குறைபாடுகளை மறந்து விடக்கூடாது.

இந்த ஆண்டு, கடந்த 9—3—1982 அன்று 'ஹிண்டு' பத் திரிகையிலே 'போஸ்ட் கிராஜுவேட்ஸ் அண்ட் டிப்ளமாஸ், கோர்ஸ்களுக்கு விண்ணப்ப பாரங்களைப் பெறுவதற்கா அதற்கு ஒரு விண்ணப்பம் போடவேண்டும் அல்லவா? விளம்பர வந்த தேதி 9—3—1982. விளம்பரம் அரசாங்கத்தாலே தரப்

பட்ட தேதி 4-3-1982. இதன்படி அவர்கள் விண்ணப்ப பாரங்கள் கிடைப்பதற்குரிய முறையில் அதற்கான ஸ்டாம்புகள் வைத்து, போஸ்டல் ஆர்டர் வைத்து விண்ணப்பிக்கவேண்டும். வேறு விதமாக விண்ணப்பித்தால் அவர்களுக்கு விண்ணபிப்பதற்குரிய அப்ளிகேஷன் பாரங்கள் கிடைக்காது. 9-ம் தேதி வந்த 'ஹிந்து' பத்திரிகை அல்லது இன்னொரு பத்திரிகையைப் பார்த்து அவர்கள் விண்ணப்ப பாரம் கேட்டு, போஸ்டல் ஆர்டர் அனுப்பி, திரும்ப அது கிடைத்ததற்குப் பின்னால் அதிலே கேட்கப்பட்டுள்ள விவரங்களைப் பூர்த்தி செய்து, உரிய சர்டிபிகேட்டுகளை இணைத்து, மார்க் சீட்டுகளை தரவேண்டியிருக்குமானால் அதையும் இணைத்து அனுப்புவதற்கு கடைசித் தேதி மார்ச் 15-ம் தேதி. 9-ம் தேதி விளம்பரம், 10-ம் தேதியே வெளியூரில் இருந்து ஒருவர் எழுதுகிறார். 11-ம் தேதி, ஒருவேளை அந்த விண்ணப்ப பாரம் அனுப்ப வேண்டிய டீனோ அல்லது மற்றவர்களோ உரிய முறையிலே 11-ம் தேதி அனுப்புகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் அந்த பாரம் 12, 13-ம் தேதியிலே அவருக்குக் கிடைக்கும். 15-ம் தேதிக்குள், மாலை 5 மணிக்குள் அந்த விண்ணப்பங்கள் எல்லாம் வரவேண்டுமென்று விளம்பரம் போடுகிற அளவிற்கு ஒரு மருத்துவக் கல்வித்துறை செயல்படுமானால் அத்துறை எந்த அளவிற்கு ஒரு சாதாரண நடைமுறையிலே கூட தடுமாறிப் போய் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நடைமுறையிலே விளம்பரம் வந்தபின் 20 அல்லது 30 நாள் வரையில் விண்ணப்பம் போடுவதற்கு காலத்தைக் கொடுத்தால் என்ன? காலக்கெடுவை இந்த அளவு குறைப்பதற்கு காரணம் என்ன? விண்ணப்பத்தை வாங்கிவைத்துவிட்டு, இன்டர்வியூ வைப்பதற்கு 2, 3 மாதம். அதற்குப் பின்னால் செலக்ஷன் நடக்கிறது என்று சொல்லி, மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு பட்டியல் வெளியிட இரண்டு மாதம், அதன் பிறகு வெயிட்டிங் லிஸ்ட் என்று சொல்லி பட்டியலை ஒரு மாதம் கையிலே வைத்துக்கொண்டு இருப்பது இப்படி 6 மாதம் வீணாக்கப்படுகிறது. அப்படி இருக்கும்போது இந்தத் துறை அமைச்சர் பொறுப்போ, இயக்குநர் பொறுப்போ அல்லது செயலாளர் பொறுப்போ, யார் பொறுப்போ அவர்கள் தீர்மானித்துக் கொள்ளட்டும். விண்ணப்பங்கள் வாங்கிக்கொள்ள இப்படி 6 நாள் இடைவெளி வைத்து ஏன் விளம்பரம் செய்ய வேண்டும்? இனி வருங்காலத்திலாவது இந்த குறையைப் போக்குவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

[இரவு 7-30]

இன்றைக்குத் திடீர் திடீரென்று இந்த அரசுக்கு ஞானோதயம் ஏற்படுகிறது. பி.எஸ்ஸி., படித்தவர்கள் விண்ணப்பம் போடக் கூடாது, எம்.பி.பி.எஸ்., படிப்புக்கு என்று ஒரு உத்தரவைப் போட்டார்கள். அது தவறு என்று உணர்ந்து மறுபடியும் அனு

மதித்தார்கள். அதைப்போல ஹையர் செகண்டரி புதிய படிப்பு வந்துவிட்டாலும் கூட, பி.யு.சி. படித்த மாணவர்களும் இருப்பார்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்காமல், இனிமேல் பி.யு.சி. மாணவர் விண்ணப்பிக்கக்கூடாது என்று ஒரு உத்தரவைப் போட்டார்கள். யாரோ ஒருவர் அதை எதிர்த்து நீதிமன்றத்திற்கு சென்றார். பி.யு.சி. மாணவர்களுக்குத் தரப்படுகிற இடத்தை நிறுத்தக்கூடாது என்று கோர்ட்டிலே தீர்ப்பு வழங்கிய பின்னால் அரசாங்கம் தன்னுடைய கருத்தை மாற்றிக்கொண்டு அவர்களும் விண்ணப்பிக்கலாம் என்று தெரிவித்தது. இப்படிப்பட்ட அவசர ஆலோசனைகளை அரசாங்கத்திற்குச் சொல்கிறவர் யார்? பி.எஸ்ஸி., படித்தவர்களுக்கு நீண்டகாலமாக இடம் தந்துகொண்டிருக்கும்போது திடீரென்று நிறுத்துவதற்கு என்ன காரணம்? அவர்கள் எல்லாம் அமெரிக்காவில் இருந்து வரக்கூடியவர்களா? அமெரிக்காவில் இருந்து வருகிறவர்களுக்குக்கூட இடம் வைத்திருக்கிறோம். அப்படி இருக்கும் போது பி.எஸ்ஸி., படித்தவர்களுக்கு இருக்கிற இடத்தை நிறுத்துவதற்கு தகுந்த நியாயம் இருக்க வேண்டாமா? நியாயமான காரணம் தந்து இருக்க வேண்டாமா?

ஹையர் செகண்டரி படிப்பு வந்தாலும், பழைய பி.யு.சி. படிப்பைத் தொடர்ந்து படித்து வந்த பிள்ளைகள் நம்முடைய வீட்டிலேயே பலர் இருக்கிறபோது அதை நிறுத்துவதற்கு தகுந்த நியாயம் இருக்க வேண்டாமா? திடீரென்று யாரோ ஒன்றிரண்டு பேர்கள் நீதிமன்றத்திற்குப் போன பிறகு பி.யு.சி. மாணவர்கள் விண்ணப்பம் போடுகிற நிலைமை உருவாக்கப்பட்டது என்பதை அரசாங்கத்தினுடைய நிருவாகக் குறை என்பதற்காகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு கிடைத்த இடம் குறைந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் திடீரென்று 9,000 ரூபாய் வருமானத்திற்கு உட்பட்டவர்கள்தான் பிற்பட்ட வகுப்பு என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. இன்றைக்குச் சில உதவிகளைப் பெறுவதற்கு 24,000 ரூபாய் வருமானம் வந்தால் கூட உதவி பெறலாம் என்றும் நாங்கள் சொல்லவில்லை. அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியில் பிற்பட்ட வகுப்பு என்று சொல்கிற தகுதியைப் பெறுகிறவர்கள் ஆண்டுக்கு 9,000 ரூபாய் வருமானத்திற்கு உட்பட்டிருக்க வேண்டும். அதற்கு மேல் வருமானம் பெறுகிறவர்களாக இருக்கக்கூடாது. பட்டதாரியாகி, உதவித் தொகை பெற வேண்டுமானால் 24,000 ரூபாய் வரை ஆண்டு வருமானம் வரக்கூடியவர்கள் விண்ணப்பிக்கலாம். என்ன வெட்கக்கேடு. ஒரு கொள்கையை எடுக்கும்போது, சமுதாயத்தின் நிலையை எண்ணிப் பார்த்து ஒரு கொள்கையை எடுக்க வேண்டாமா? நாம் நினைப்பது எல்லாம் கொள்கையா? நாம் நினைப்பதை எல்லாம் உத்தரவாகப் போட்டால் ஒரு சமுதாயம் தாங்குமா? வேலையில்

1982 மார்ச் 11] [திரு. க. அன்பழகன்]

லாத வெறும் பட்டதாரி உதவித் தொகை பெற 24,000 ரூபாய் வரையில் வருமானம் இருக்கலாம் என்று எந்த அடிப்படையில் அந்த ஏற்பாட்டைச் செய்தீர்கள் ?

9,000 ரூபாய் என்று சொன்னதற்கு எதிர்ப்பு வந்து, மாறுபாடான உணர்ச்சி வலுத்து, அதன் பிறகு 9,000 ரூபாய் என்ற விதியை எடுக்கிறபோது திடீரென்று 31 சதவீதமாக இருந்ததை நாங்கள் 50 சதவீதம் என்று உயர்த்துகிறோம் என்று சொல்லி உயர்த்தினீர்கள். இந்த பிற்பட்ட வகுப்பினர் சதவீதத்தை உயர்த்த வேண்டிய நெருக்கடி நிலை இல்லாத போது வெறும் 25 சதவீதமாக இருந்ததை 31 சதவீதமாக உயர்த்தியது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி. தாழ்த்தப்பட்டவர்ளுக்கு 15 சதவீதம் என்று இருந்ததை 18 சதவீதமாக ஆக்கியதும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். அந்தக் காலச் சூழ்நிலையில் பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்கள் 100-க்கு 20 பேர் ஓப்பன் காம்படிஷன் என்று சொல்லப்படுகிற பகுதியிலே இடம் பெற்றார்கள். அதை நான் பெருமையாகச் சொல்கிறேன். ஓப்பன் காம்படிஷனிலேயே பிற்பட்ட வகுப்பினர் 15 பேர், 20 பேர் இடம் பெற்றார்கள். 2 பேர், 3 பேர் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் இடம் பெற்றார்கள். அவர்களுக்கும் தகுதி உண்டு என்பதை நிரூபித்தார்கள். ஆனால், இப்போது இந்த அரசாங்கத்தில் என்ன நிலைமை தெரியுமா ? இந்த அரசாங்கத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு 18 சதவீதம் ; பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு 50 சதவீதம். மிச்சம் இருப்பது ஓப்பன் காம்படிஷன் என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக ''அதர் கம்யூனிட்டீஸ்'' என்று சொல்லப்படுகிற தவறான கருத்து இந்த அரசாங்கத்தில் இடம் பெற்றது அல்லவா ? ''அதர் கம்யூனிட்டீஸ்'' என்றால் பிற்பட்ட வகுப்பினர் அந்தப் பட்டியலில் இடம்பெறக் கூடாது அல்லவா ? தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அந்தப் பட்டியலில் வரக்கூடாது என்ற அந்தக் கருத்து இடம் பெற்றது அல்லவா ? எனவேதான் அரசாங்கத்தின் பல்வேறு குழப்பத்தின் காரணமாக இந்த நிலை ஏற்பட்டதை இந்த நேரத்தில் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் பிற்பட்டவர்களுக்கும் உரிய இடங்கள் மட்டுமல்ல ; அதை விட அதிக இடங்கள் தரப்பட்டன என்பதற்காக நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் பிற்பட்ட வகுப்பைச்சேர்ந்தவர்கள் டெபுடிகலெக்டர் அண்ட் டெபுடி சூப்பிரண்டண்டன்ட் பதவிகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபோது 120 பேர்களில் 114 பேர்கள் வந்தார்கள். அப்படியும் ஒரு வரலாறு உண்டு. அந்த வரலாற்றை மறந்துவிடவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே பட்ட மேல் படிப்பு (போஸ்ட் கிராஜுவேட்) படிப்பதற்கு விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். டிப்ளமோ தகுதி பெற்றவர்கள்தான் பட்ட மேல் படிப்புக்கு விண்ணப்பிக்க வேண்டு

மென்று இருக்கிறது. டி. ஆர்தோ படித்தவர்கள்தான் எம்.எஸ். ஆர்தோ படிக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. நான் அமைச்சராக இருந்தபோது அந்த முறையிலேதான் சிலதுறைகளிலே செய்யப்பட்டது. அதைப் பெருமைக்காக நான் சொல்லவில்லை. எம்.டி. ஜைனகாலஜி படிப்பதற்கு ஜைனகாலஜீ டிப்ளமோ பெற்றவர்களுக்குத்தான் பெரும்பாலான இடம். "கோல்டு மெடலிஸ்ட் ஆஃப் தி காலேஜ், யூனிவர்சிடி பர்ஸ்ட்" அப்படிப்பட்டவர்கள் விண்ணப்பித்தால் அவர்களுக்கு ஒரு இடம் என்றுதான் அப்போது வழங்கப்பட்டது. அமைச்சர் பண்ருட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கும் தெரியும். எங்களுடைய அமைச்சரவையில் இடம் பெற்றிருந்த இரண்டு நண்பர்களுடைய சகோதரிகள் அல்லது குடும்பத்தார் விண்ணப்பித்தபோது அந்த டிப்ளமோ இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் விண்ணப்பம் போட்டாலும் அதை அனுமதிக்க முடியாது என்று சொல்லி, நீங்கள் வேண்டுமானால் டிப்ளமோவுக்கு விண்ணப்பம் போடுங்கள் என்று நான் சொன்ன காரணத்தால் அவர்களுக்குக்கூட வருத்தம் ஏற்பட்டது.

ஆனால் டிப்ளமோ கூட பெறாமல், அதைப் பெறுவதற்கான தேதி பின் தேதியாக இருக்கிறபோது விண்ணப்பம் போடுகிறார்கள். அந்த விண்ணப்பம் அரசாங்கத்தில் வைத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. அப்படி வைத்துக்கொள்ளப்பட்ட விண்ணப்பங்கள், மூலம் பின்னாலே வருகிற மார்க் ஷீட்டை இணைத்து இரண்டு பேர்கள் பி.ஜி. படிப்புக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். எம். எஸ். ஆர்த்தோ வகுப்பில் டிப்ளமோ பெற்ற பார்த்தசாரதி என்பவருக்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது. பின்னால், அவர் நீதி மன்றம் போகிறார். ஒருவேளை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் மேல் சபையில் சொன்னமாதிரி அவருக்கு ஹாங்காங் ஆப்பரேஷன் தெரியாது என்று சொல்வார்களேயானால் அவருக்குச் சொல்வேன் ஹாங்காங் ஆப்பரேஷன் டாக்டர் ஹண்டே அவர்களுக்கும் தெரியாது. மருத்துவத் துறையிலே இருக்கிற பேராசிரியர் சிலருக்கும் தெரியாது ; அவர் சொன்ன புத்தகத்திலேயும் அதைப் பற்றி இல்லை. இந்தத் துறையிலே நீண்டகாலமாக பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிற பலருக்கும் தெரியாது. அவருக்கு இன்டர்வியூ நடத்தினாரே, அவருக்குக் கூட தெரியாது. அவருக்கு, ஹாங்காங் ஆப்பரேஷனும் தெரியாது. டிப்ளமோ பெற்றதை மதிக்கத் தெரியுமா என்றால் அதுவும் தெரியாது. யார் இந்தத் துறையிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்திருந்தாலும் நான் கேட்கிறேன், டிப்ளமோவுக்கு பின்னால் வருகிற தகுதியை டிப்ளமோ பெறுவதற்கு முன்னால் ஏற்றுக்கொண்டு, அப்படி ஒரு சலுகையை வழங்கி, அவர்களுடைய உறவினருக்கு வழங்கியிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக நீதிமன்றத்திற்குப்போய், நீதிமன்றம் ஒரு இடத்தை அவருக்கு வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது அந்த இடத்தை வழங்குவதில் அரசாங்கத்திற்கு என்ன இழப்பு? அமைச்சர் ஹண்டே அவர்களை இதிலே நான் தனியாகப் பிரித்து பேசுவதாக கருத வேண்டாம். ஒரு அரசாங்கம் நீதிமன்றத்திலே வழங்கிய தீர்ப்பைச் செயல்படுத்துவதிலே என்ன இழப்பு ? அதற்கு

இசைவு அளிப்பதிலே என்ன தவறு? ஏன் அந்தப் பார்த்தசார திக்கு மறுத்தீர்கள்? எதற்காக "பெஞ்சு"க்கு மேலும் விண் ணப்பம் செய்ய வேண்டி வந்தது? அந்த "பெஞ்சிலே" மறு படியும் பார்த்தசாரதிக்கு இடம் கொடுங்கள் என்று சொன்ன பிறகு இந்த அரசாங்கம் அவருக்கு இடம் கொடுப்பதை எப்படி மறுக்க முடியும்? மறுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? அதற்கு மேலே மீண்டும் ஏன் உச்ச நீதிமன்றத்திற்குப் போனீர்கள்? எந்த நியாயத்தின் அடிப்படையிலே போனீர்கள்?

தி.மு.க. அரசாங்கம் இருந்தபோது, நான் இந்தத் துறைக்கு அமைச்சராக இருந்தபோது, ஒருவர் அரசாங்கத்தை எதிர்த்து இரண்டு முறை நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றார். நீதிமன்றத்திலே அரசாங்கம் செய்தது சரி. உங்களுக்கு இடம் தர வேண்டும் மென்று சொல்வதற்கு இடமில்லை; தரச்சொல்வதற்கு நியாயம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அவர் மூன்றாவது தடவை யும் விண்ணப்பம் போடுகிறார். யார் இரண்டு முறை அரசாங் கத்தை எதிர்த்து நீதிமன்றத்திற்குப் போனாரோ அவர் மூன்றா வது முறை விண்ணப்பம் போடுகிறார். தேர்வு நடத்துகிறவர் கள் அவருடைய விண்ணப்பத்தை அனுமதிக்கலாமா என்றும் கேட்கிறார்கள். நான் அப்போதும் சொன்னேன், தகுதி இருந் தால் அவரைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம்; தேர்வுக்கு அவரை அனு மதிக்கலாம். "இஃப் ஹி ஈஸ் குவாலிஃபைடு ஹி ஷூட் நாட் பி ரிஜெக்டட்" என்று சொன்னேன். நீதிமன்றத்திற்குப் போனார் என்பதற்காக அரசாங்கம் புறக்கணிக்க வேண்டாம், தடுக்க வேண் டாம் என்று சொன்னேன்.

அதே மாதிரிதான் திரு. பார்த்தசாரதி முதலிலே விண்ணப்பம் போடுகிறார்; அவருக்கு இடம் கொடுக்கச்சொல்லி தீர்ப்பு வழங் கப்பட்டாலும் இடம் கொடுக்கவில்லை; அவருக்கு அரசு இடம் தந்திருக்க வேண்டும்.

[இரவு 7—40]

பெஞ்சிலே தீர்ப்பு கிடைத்ததும் கூட சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போனால் அதைத் தடுத்து விடலாம் என்றால் சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே மட்டும் என்ன பதில் கிடைத்தது? இந்த அரசாங்கம் செய்த காரியத்தை வரவேற்றார்களா? ஆகவே, அரசாங்கத்திலே சில தவறுகள் நடக்கும் என்றால் அந்தத் தவறுகளுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் உடந்தையாக இருக்கக்கூடாது. அமைச்சர் அவர்க ளுக்கு ஒரு நோக்கம் வந்துவிடக்கூடாது. ஆகவே, நான் வற் புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதைப்பற்றி இதற்கு மேலும் விளக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்து ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திலே இணைக்கப்பட்டிருக் கின்ற சுற்றி வருகின்ற வண்டிகளுக்கு 20 ஆயிரம் ரூபாய் அதா வது நடமாடும் சுகாதாரக் குழுக்கள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திற்கும் ரூபாய் 15,000

என்று இருந்தது ரூபாய் 20 ஆயிரமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இது 1982—83-ஆம் ஆண்டுக்குக் கிடைக்கும் என்று 5-ஆவது பக்கத்திலே மருத்துவ நல்வாழ்வுத் துறை கோரிக்கையில் இடம் பெற்றிருக்கின்றது. அதிலே 4-ஆவது பக்கத்தில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திற்கு 14 ஆயிரம் ரூபாயிலிருந்து 20 ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது என்று இருக்கின்றது. இதிலே உள்ள தொடர் எப்படி இருக்கின்றது என்றால் நடமாடும் சுகாதாரக் குழுக்கள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திற்கும் ரூபாய் 15 ஆயிரத்திலிருந்து ரூபாய் 20 ஆயிரமாக உயர்த்தப்பட்டது என்று இருக்கின்றது. அதிலே, இருக்கின்ற சொற்றொடரைப் (W... on) படித்துப் பார்த்தால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் எழுப்பிய அந்தப் பிரச்சினைக்கு நியாயமான காரணம் இருக்கின்றது. அப்படிச் சொல்லுகிறபோது நடமாடும் மருத்துவ சுகாதாரக் குழுக்களுக்கு தனியாக 15 ஆயிரம் ரூபாய் தொகை, 20 ஆயிரம் ரூபாய் தொகை என்று சொல்லி இருக்க வேண்டும். ஆனால், அப்படிச் சொல்லப்படவில்லை.

அதேபோன்று இன்னொரு கருத்து இங்கே இடம் பெற்றிருக்கின்றது. அல்மா ஆட்டா என்ற அந்த—ஊர் பெயர் என்று நான் நினைக்கிறேன். எனக்கு அதுபற்றித் தெரியவில்லை....

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : It is a l tin term 'Alma ata' decl ration signifying Health for all by 2000 A.D.

திரு. க. அன்பழகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அல்மா ஆட்டா உடன்படிக்கை என்று இருக்கின்றது. டிக்ளரேஷன் என்று ஆங்கிலத்திலே இருக்கின்றது. தமிழிலே இது உடன்படிக்கை என்று வெளியிடப்பட்டிருப்பதால் ஒருவேளை இதையும் டேனிடா உடன்படிக்கை என்று நினைத்து..........

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : அப்படி உடன்படிக்கை என்று இருப்பது கரெக்ட்தான். நாம் அதற்காகக் கையெழுத்து போட்டிருக்கிறோம்.

India is one of the signatories for alma ata decl ration.
ஆகவே இந்தியாவிற்கும் அதற்கும் உடன்படிக்கை இருக்கின்றது,
We have signed the decl r tion.

திரு. க. அன்பழகன் : துணைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சர் ஹண்டே அவர்கள் ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்கள். டிக்ளரேஷன் என்ற துறையிலேதான் அது அங்கே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது,

you canno change declaration into agreement. you have stated only "declaration"
அப்படி ஆங்கிலத்திலே டிக்ளரேஷன் என்று தான் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆங்கிலத்திலே டிக்ளரேஷன் என்று சொல்லப்பட்டவுடனே தமிழிலே உடன்படிக்கை என்று சொல்வது எப்படி ? ஆங்கிலத்திலே சொன்னதைத்தான் தமிழிலே

சொல்ல வேண்டும். தமிழிலே சொல்வதைத்தான் ஆங்கிலத்திலே சொல்ல வேண்டும். உண்மைக்கு மாறாகச் சொன்னாலும் மொழி பெயர்ப்பில் ஒரே விதத்திலேதான் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : துணைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. அவர்களைத் தூண்டிவிடுகின்ற மாதிரி என்னுடைய பேச்சு அமையக்கூடாது. அந்த மொழி பெயர்ப்பினை நான் பார்க்கவில்லை, அங்கே இருக்கக்கூடிய விஷயத்தைச் சொல்கிறேன். ஆகவே, இந்த சின்ன விஷயத்திலே உண்மைக்கு மாறாக தகவலைச் சொல்லவேண்டியதில்லை.

by Alma Ata, we mean health for all by 2000 A.D.

என்பதற்காக ஒரு டிக்ளரேஷன் அங்கே கொடுத்தார்கள். இந்திய நாடும் அதற்குக் கையெழுத்துப் போட்டு உடன்படிக்கையாக்கி இருக்கிறோம் என்று சொன்னேனே தவிர, மொழி பெயர்ப்பு கரெக்டா என்ற அந்த வாதத்துக்குள்ளே நான் போகவில்லை. இருக்கக்கூடிய நிலைமை என்ன என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. க. அன்பழகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தயவு செய்து மறுபடியும் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய கருத்தை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். டிக்ளரேஷன் என்று சொல்லப்பட்ட ஒன்றை டிக்ளரேஷன் என்று கருத்துப்பட நீங்களும் சொல்லி அந்த முடிவின்படி நடைமுறைப் படுத்துவதற்காக என்று சொல்ல வேண்டுமே தவிர உடன்படிக்கை என்று சொல்கிறபோது

there are two parties who have to agree on a particular matter, here it is not two parties.

பலபேர் சேர்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வருவது அதாவது டிக்ளரேஷன் என்றால் ஒரு முடிவுக்கு வருவது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். டேனிடர் உடன்படிக்கை என்று சொன்னேன். அது குறிப்பிட்ட நாட்டோடு செய்துகொள்ளப்பட்ட ஒரு கருத்தாக இருக்கும் என்றுதான் பார்த்தேன். ஏதோ டேனிடாவோடு இந்திய அரசு செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையின்படி அங்கே வருகிறது. அதிலே எனக்கு மாறுபாடு கிடையாது. இதிலேயும் எனக்கு கருத்து மாறுபாடு கிடையாது.

எனவே, சொற்களால் ஏற்படுகின்ற குழப்பத்தை நினைவூட்டுவதற்காக, நான் இதை எடுத்துக் காட்டினேன்.

அண்மையிலே, தஞ்சையிலே தமிழ் மொழியை மருத்துவக் கல்விக்குப் பயிற்சி மொழியாக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கருத்து எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு, அதற்குள்ள இடையூறுகளும் அங்கே எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. தமிழில் மருத்துவத் துறை நூல்கள் வெளி வருவதற்கு, அலோபதி நூல்கள் வெளி வருவதற்கு, ஒரு ஏற்பாட்டை மேற்கொண்டால், அதை ஊக்கப்படுத்துகின்ற ஒரு

1892 மார்ச் 11] [திரு. க. அன்பழகன்]

காரியத்தை மேற்கொண்டால், அந்த திசையை நோக்கியாவது இந்த மருத்துவத்துறை நகராவிட்டாலும், அந்த திசையை யாவது பார்த்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும்;

எனவே, தமிழ் மொழியில் மருத்துவப் படிப்பு படிப்பது நல்லது என்ற அடிப்படையில் இலங்கையிலே, யாழ்ப்பாணத் திலே தமிழ் அறிஞர்கள் பெரும்பாலோர் கலந்து கொண்டு, 20, 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் மருத்துவத் துறையிலுள்ள விஞ்ஞான சொற்களை எல்லாம் தமிழ்ப்படுத்தி ஏடுகளை எழுதி யிருக்கிறார்கள். அந்த ஏடுகளில் பலவற்றை இங்கே வரவழைத்து, தமிழ்நாட்டினுடைய மருத்துவத் துறைக்குப் பயன்படுத்த விரும் பினால், அந்த ஏடுகளை அச்சிட்டுப் பயன்படுத்த விரும்பினாலும் இரண்டொரு சொற்களிலே தான் மாறுபாடு ஏற்பட முடியும் என்றாலும் பயன்படும்.

மத்திய அரசாங்கம் பொறியியற் கல்லூரி, மருத்துவக் கல் லூரி ஆகியவற்றினுடைய நுழைவுகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற் காக, அதனுடைய தேர்வுகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக, ஒரு முறையை வகுக்கப் போவதாக அதற்கொரு சட்டம் கொண்டு வரப் போவதாகத் தெரிவிக்கிறார்கள். அது இண்டர்னல் அட் மினிஸ்ட்ரேஷன் என்ற முறையில், ஒரு மாநில அரசாங்கத்தி னுடைய உள் உரிமையில் தலையிடுகின்ற ஒரு காரியமாக ஆகும். வேண்டுமானால், அவர்கள் சில முறைகளைச் சொல்லலாம். 'கேபிடேஷன் பீஸ்' வாங்கும் முறை இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லலாம். மேலும், இந்தியன் மெடிகல் கவுன்சில் மூலமாக ஆலோசனை வழங்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறபோது, ஒவ்வொரு துறையிலும், எலிமென்டரி எஜுகேஷன், செகன்டரி எஜுகேஷன் பள்ளிகளில் எப்படி அட்மிஷன் கொடுப்பது என்கின்ற முறையில், அதற்கு ஆலோசனை கொடுக்கின்ற அளவில் வந்து, நடைமுறைச் சிக்கல்கள் வளராமல் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக, அந்தக் கருத்துக்கு மறுப்பு தெரிவிக்கின்ற கடமையை இந்த அரசு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து நான் சொல்ல விரும்புவது, தமிழ்நாட்டில் தொழு நோய் பணி தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது பல ஆண்டுகாலமாக. எனக்குக் கூட அதிலே கொஞ்சம் அக்கறை இருந்தது. அந்த தொழு நோய் பணி அண்மைக் காலத்தில் சற்று விரிவாக, பரவலாக நடைபெறுவதாக ஒரு கருத்து தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அப்படி தெரிவிக்கப்பட்ட அந்தக் கருத்தில், எப்படிப்பட்ட விளக்கங்கள் கிடைக்கிறது என்று கேட்டால், இங்கே ஆங்கிலத்தில் தரப்பட்டிருக்கின்ற கருத்து,

"Prevalance has been reduced from 20 per thousand in 1977 to 14·08 per thousand in 1981. The incidence has been furtner reduced from 3.1 per thousand in 1977 to 1.4 per thousand in 1981.

என்று காணப்படுகிறது.

[திரு. க. அன்பழகன்] [1982 மார்ச் 11

I doubt the figures.

நான் இந்த புள்ளி விவரத்தை ஐயுறுகிறேன். ஆனால், தமிழில் எப்படி மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்டால், ' பரவி உள்ளது ' என்ற கருத்திற்குப் பதிலாக ' பரவுதல் ' என்று கருத்து இருக்கிறது. ' பிரிவலென்ஸ் ' என்றால், ' பரவுதல் ' என்றிருக்கிறது. ' இன்சிடென்ஸ் ' என்றால் ' பாதிக்கப் படுதல் ' என்று இருக்கிறது. ' பரவுதல் ' என்று போட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால், சாதாரணமாக இதைப் படிக்கின்ற போது, இது 20 விழுக்காடு பரவுகிறது. 1,000க்கு 20 பேர்களுக்கு இது பரவுகிறது என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்துகிறது. பரவுகிறது என்பதல்ல. பரவியிருக்கும் அளவு என்பது தான். அதை நான் படித்துக் காட்டுகிறேன். (பக்கம் 25—கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் :'' இந் நோய் பரவுதல் 1977 ஆம் ஆண்டில் 1,000 பேரில் 20 ஆக இருந்தது. 1981 ஆம் ஆண்டில் 1,000 பேரில் 14.03 ஆகக் குறைந்துள்ளது. இந் நோயின் பாதிப்பு 1977 ஆம் ஆண்டில் 1,000 மக்களுக்கு 3.1 ஆக இருந்தது. 1981 ஆம் ஆண்டில் 1,000 க்கு 1.7 ஆக குறைந்துள்ளது ''. இந்த நோய் புதிதாக பாதிப்பது, என்பது Incidence is every year, new occurance புதியதாகப் பரவுவது, இன்சிடென்ஸ் என்பது என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. பிரிவிலென்ஸ் என்றால் பரவி யிருக்கிற அளவு என்று அப்படி குறிப்பிடப்படவில்லை. எனவே, தமிழிலே படிக்கின்றவர்களுக்கு குழப்பம் ஏற்படுத்துகின்ற அளவிலே இந்தக் கருத்து இடம் பெற்று இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் இதையொட்டி சில கருத்துக்கள் பேசப்படுகின்ற போது, இந்த அறிக்கையில் பக்கம் 28 இல், ' தமிழ்நாட்டில் மொத்த மக்கள் தொகை 4.11 கோடி'' என்றிருக்கிறது.

(இரவு 7-50)

தமிழ் நாட்டின் மக்கள் தொகை, மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையினர் 48 மில்லியன் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இங்கே இந்த அறிக்கையில் புள்ளி விவரங்கள் தருகிற போது பழைய கணக்கை அப்படியே முன்னைய அறிக்கையைப் பார்த்து எழுதுவதினால் எழுத்துப் பிழை இல்லாமல் இப்படிக் காப்பி அடிக்கும் போது எப்படி அவர்களுக்கு சிந்திக்கும் நிலை வரும். எப்படி சுய அறிவு வரும். தமிழ் நாட்டின் மக்கள் தொகை 4,11,00,000 என்று வைத்து தேசீய தொழு நோய் திட்டத்தின் கீழ் வரையறுக்கப்பட்ட மக்கள் தொகை 3,81,00,000 என்று வைத்து அதற்கு மேல் இந்த விவரங்களைத் தருகிறபோது இப்படிப்பட்ட கருத்துக்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் சோதனை செய்யப்பட்ட மக்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்க்கும்போது 1978 ஆம் ஆண்டில் 103.95 இலட்சம் பேர்கள். 1979 ஆம் ஆண்டில் 92.8 இலட்சம் பேர்கள். 1980 ஆம் ஆண்டில் 97.6 இலட்சம். 1981 ஆம் ஆண்டில் 104.1 இலட்சம் பேர்கள். பல ஆண்டுகளில் மொத்தத்தில் பார்த்தால் ஏழு கோடிப் பேர்களைச் சோதித்திருக்கிறார்கள்.

1982 மார்ச் 11] [திரு. க. அன்பழகன்]

நான்கு கோடி மக்கள் வாழ்கிற தமிழ் நாட்டில் இந்தப் புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தால் ஏழு கோடிப் பேர்களை சோதித்திருக்கிறார்கள் என்று நிலை எப்படி வரும்? சோதித்தவர்களையே திரும்பத் திரும்ப சோதித்தார்கள் என்றால் சோதித்த வேலைக்கான கணக்கா இது? எப்படி இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் பயன்படும்? இவ்வளவு பேர்களை சோதனை செய்தார்கள், என்று சொல்லும்போது நான் கூட எண்ணினேன். 12 இலட்சம், 20 இலட்சம், 31 இலட்சம் என்று வருகிறபோது ஆண்டொன்றுக்கு பத்து இலட்சம் பேர்களை அதிகமாக பரிசோதனை செய்திருக்கிறார்கள் என்று.

இந்தப் பணிக்கு அதிகமான பேர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். புதிய யூனிட்ஸ் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தப் பணிகள் விரிவாக நடைபெறுகின்றன. உண்மைதான். இருந்தாலும் ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸ்-இல் ஒரு தெளிவு ஏற்படவில்லை.

இன்னொரு கருத்து. இந்தப் புள்ளி விவரங்களில் 14 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளை பரிசோதனை செய்யும் திட்டம் இருக்கிறது. தொழு நோயைப் பொறுத்து. 1978–79 ஆம் ஆண்டில் இருந்து செயல் படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்று தெரிவித்தார்கள். 1974–75 ஆம் ஆண்டில் சென்னையிலும், வேறு சில இடங்களிலும் ஒரு பைலட் ப்ராஜக்ட் நடத்தப்பட்டது. அதன் விளக்கங்கள் அந்தத் துறைக்குக் கிடைக்காமல் இருக்கலாம். 1980–81 ஆம் ஆணடு அறிக்கையை எடுத்துப் படித்துப் பார்த்தால அந்த அறிக்கையில் இருக்கிறது, 1978–79 ஆம் ஆண்டில் இருந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்று. அந்த அறிகையில் காணப்படுவது, இதுவரை பரிசோதிக்கப்பட்ட மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 16,23,638. நோய் இருப்பதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டவர்கள் 21,747. மறுபடியும் இந்த ஆண்டு அறிக்கையில்— 1978–79, 1979–80 ஆம் ஆண்டு வரை சொல்லப்பட்ட 16 இலட்சத்திற்குப் பதிலாக, இப்போது சொல்லப்படுவது எவ்வளவு தெரியுமா? 1978 ஆம் ஆண்டில் 14,30,214. 1979 ஆம் ஆண்டில் 17,79,721. ஆக 32 இலட்சம் பேர்கள் என்று இப்போது தரப்பட்டிருக்கிறது.

The figures in 1980 statement of the Hon. Minister is altered here with a different figure for the present convenience.

1980 ஆம் ஆண்டை இதில் சேர்க்கவில்லை. 1978–79, 1979–80 ஆம் ஆண்டுக்கு 1980 ஆம் ஆண்டில் தரப்பட்ட அந்த அறிக்கையில் வருகிற கருத்துக்கும் இந்த அறிக்கையில் காணப்படுவதற்கும் எவ்வளவு வேறுபாடு இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்த்து, அரசு துறையில் உள்ளவர்கள் இப்படிப்பட்ட அறிக்கைகள் தருகிறபோது ஒன்றுக்கொன்று மாறுபாடில்லாமல் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் 1980 ஆம் ஆண்டு அறிக்கையில் இந்த அரசு தெரிவித்திருக்கிற கருத்து காச நோயாளிகளுக்கு ஒரு திட்டம். காச நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற, வேலூர், சேலம் போன்ற பகுதிகளிலுள்ள பீடித் தொழிலாளர்களை வாழ வைப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்வதற்காக மேற் கொள்ளப்பட்டது அந்தத் திட்டம். அதற்காக ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு 38 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் அத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப் படும் என்று அரசு தெரிவித்தது. அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித் தார்கள்.

1980 ஆம் ஆண்டு அறிக்கையில் அக்கருத்து காணப்படுகிறது. அதைப் படிக்கிறேன். "மாநிலம் முழுவதும் உள்ள பீடி மற்றும் கைத்தறி நெசவாளர்களிடையே காணப்படும் காச நோய் தன்மையைக் கண்டறிந்து சிகிச்சை அளிக்கிற தெளிவமைந்த சுகாதாரப் பாதுகாப்புத் திட்டம் ரூபாய் 36.45 இலட்சம் மொத்தச் செலவில் செயல்படுத்த அரசாங்கம் ஆணை வழங்கியுள்ளது.''

இன்றைய தினம் முழு மாநிலம் 5 பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் ஒரு நடமாடும் சிகிச்சைப் பிரிவினையும், ஒரு மாஸ் மினியேச்சர் ரேடியோகிராபி பிரிவையும் கொண் டிருக்கும். இந்த 5 தொகுதிகளிலும் சேலம், ஈரோடு, திண்டுக்கல, தூத்துக்குடி, வேலூர் தலைமையிடங்களாகக் கொண்டு இயங்கும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. அது நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட தாக எனக்குத் தெரியவில்லை. அறிக்கையிலே இல்லாத காரணத் தினால், நான் ஐயுறுகிறேன். எனவே, 36 இலட்ச ரூபாய் செல வில் ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு, அது நடைமுறைப் படுத்தப் பட்டது பற்றிச் சொல்லாதபோது, அதைக் கேட்க எனக்கு உரிமை இருக்கிறது. எனவே, அதற்குப் பதில் அளிப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

அலோபதி மருத்துவத் துறைக்கு கோடிக் கணக்கில் நாம் செலவிட்டாலும் கூட, சுகாதாரத் துறைக்கு அதைப் போல செலவிட்டாலும் கூட சென்னை நகரத்திலே இன்றைய தினம் நோயினால் ஏற்படுகின்ற பாதகங்கள் எந்த அளவுக்கு இருக்கின் றன என்பதை அருள்கூர்ந்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மலேரியாவினால் ஏற்படுகின்ற பாதகம் சென்னை நகரத்திலே மிக அதிகம். நீங்கள் தந்த புள்ளி விவரப்படி 62.56 சதவிகிதம். தமிழ்நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற மலேரியாவினால் ஏற்பட்ட பாதகம், சென்னை நகரத்திலே மட்டும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வந்த ஒரு குழு கூட, சென்னை நகரத்திலே இருந்து பரவுகிற மலேரியா, மற்றப் பகுதிகளையும் பாதிக்கிறது என்று குறிப்பிடக் கூடிய அளவிலே, அதிகம் பாதிக் கப்படும் இடம் சென்னை—62 சதவிகிதம். அடுத்து சேலம், அதற்கடுத்து பெரியார் மாவட்டம். அப்படி பாதிக்கப்பட்டிருக் கின்ற நிலைமையை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, சென்னை நகரத் தின் மொத்த சுகாதார நிலை தாழ்ந்து போவதையும், அதை

1982 மார்ச் 11] [திரு. க. அன்பழகன்]

மாற்றியமைப்பதற்கு இந்த அரசு ஒரு ஒழுங்கான திட்டத்தை மேற் கொள்ள வேண்டுமென்பதையும் நான் நினைவூட்ட விரும்பு கிறேன்.

பொது மருத்துவமனையில் ஏறத்தாழ மூன்று திங்களுக்கு முன்னால் என்று கருதுகிறேன். என்னிடத்திலே அதுபற்றிய விவரம் இல்லை. ஏறத்தாழ பல இலட்சக்கணக்கான மதிப்புள்ள மருந்துகள் விலையுயர்ந்த மருந்துகள் திருடு போனதாகவும், அதற்குப் பின்னால் அரசுக்கு தெரிய வந்ததாகவும், உரிய நட வடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்றும் நான் கேள்விப்படுகிறேன். என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? திருட்டுக்கு யார் யார் பொறுப்பு? அதற்கு உடந்தையாக இருந்தவர் யார்? என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இராயப்பேட்டை மருத்துவ மனையில் அறுவை சிகிச்சைப் பிரிவு இரண்டு, மூன்று கூடங்கள் மூடி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒருவேளை டெடனஸ் ஏற்பட்டிருக்கலாம். டெடனஸ் ஏற் பட்டாலும், விரைவில் அதைத் திறப்பதற்கான நடவடிக்கையை மேற்கொண்டாக வேண்டும்.

ஹையர் செகண்டரி என்ற முறையில் இப்போது அண்மைக் காலத்தில் மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் நர்சிங் கோர்ஸ் படிப்பதற்கான வாய்ப்பு நம்முடைய பெண்களுக்கு இருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டு காலம், அந்த நர்சிங் பயிற்சியைப் பெற்றதற்குப் பின்னர், நர்ஸ் துறையில் முழு தகுதி பெறுவதற்காக நர்ஸ் கோர்சில் இடம் பெறுவதற்காக அவர்கள் விண்ணப்பிப்பார் களானால், அந்த விண்ணப்பங்களுக்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட வில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால், அதற்குப் பின்னர் அவர்களது உயரத்தைக் காரணம் காட்டி, அவர்கள் இரண்டு செண்டி மீட்டர் குறைவாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, அவர்களில் பல பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. எனவே, ஹையர் செகண்டரி கல்வி ஒரு பயனுள்ள படிப்பாக இருக்க வேண்டுமானால், அதிலே செவிலியருக்காகப் பயிற்சி பெற்றிருப் பது உண்மையாக இருக்குமானால், அதைக் கல்வித் துறை சொல் லுமானால், அவர்களுக்கு 'நர்ஸ்' படிப்பில் இடம் தருகின்ற முறையில் ஏற்படக்கூடிய குறைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே மற்றொன்று. செவிலியர்களுக்கான படிப்பு சென்னையிலும், வேறு பல கல்லூரிகளிலும் இத்தனை இத்தனை இடங்கள் என்று அறிவிக்கபட்டிருக்கின்றது. ஆனால், அறிவிக்கப் பட்ட அந்த இடங்களில் மாற்றம் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு அவ்வப்போது முனைகிறது. தேவையில்லாமல், அனாவசியமாக அவ்வப்போது எண்ணிக்கையை மாற்றுவது என்பது, செலக்ஷன் முறையில் ஊழல் ஏற்படுவதற்கு இடமாகும். எனவே, நினைத்த போது மாற்றுகின்ற முறையைக் கைவிட வேண்டுமென்று தெரிவிக்க விருப்புகிறேன்.

செவிலியர்கள் தேர்வு நடைபெற்று, சென்னையில் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டவர்களுடைய பட்டியல் வெளியிடப்பட்டுவிட்ட தாகவும் மதுரையிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் பட்டியல் வெளியிடப் படவில்லை என்றும் நான் கேள்விப்படுகிறேன். அது உண்மையாக இருக்குமானால், அந்தக் குறையை மாற்றுவதற்கு வழிகாண வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, அலோபதி மருத்து வத்தை பற்றி அதிகம் சொல்வதைவிட, அதனோடு தொடர்பு உடையதாக இருக்கின்ற தொழுநோய் மறுவாழ்வு இல்லங்கள் இருக்கின்றனவே, அந்த மறுவாழ்வு இல்லங்களுக்கு ஒரு புனர் வாழ்வு தேவைப்படுகிறது. காரணம், மறுவாழ்வு இல்லங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் சேர்க்கப்பட்ட 500, 600 பேர்கள் அவர்களுக்காக தரப்படுகின்ற உணவுக்காக, 72 ஆம் ஆண்டிலே தீர்மானிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 2.30 ஒரு நாளைக்கு. இன்றைக்கும் அதே ரூ. 2.30 தான். 1972லே இருந்து 1982-வது ஆண்டுவரையில், இதே ரூ. 2.30 என்று சொன்னால், அவர்களுக்கு தகுந்த உணவு கிடைக்காது என்ற காரணத்தால், அந்த இல்லங்களிலே தங்கியிருக்க விரும்ப முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் கேட்பது, மருத்துவ மனைகளில் தரப்படு கின்ற ஸ்டாண்டர்ட் டயட் வேண்டுமென்பதுதான். ஆனால், மருத்துவ மனைகளில் தரப்படுகின்ற டயட்டில், இடையே எவ்வளவு துண்டு விழுகிறது என்பது எனக்கும், டாக்டர் ஹண்டே அவர்களுக்கும் தெரியும். எனவே, அந்த டயட்டை நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. இந்தத் தொகை போதாது என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

[இரவு 8-00]

அவர்களுக்கு ஏற்கனவே 15 நாட்கள் விடுமுறை தரப்பட் டிருக்கிறது. இப்போது 5 நாட்களாக குறைக்கப்பட்டிருக் கிறது. அதேபோல அவர்களுக்கு டம்ளர், போர்வை, ஸ்பூன் போன்றவை வாங்கிக் கொடுத்து நான்கு ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிறது. ஒரு வேளை அவைகளுக்கே தொழுநோய் வந் திருந்தாலும் இருக்கலாம். எனவே, அவைகளை மாற்றுவதற்கு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை, நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை என்று ஒரு முறையை வைத்து அந்த பண்டங்களை வாங்குவதற்கு அரசுதான் முயற்சிக்க வேண்டும். ஏற்கனவே, இந்த பண்டங்கள் வாங்குகிறபோது சூப்பர் மார்க்கட்டிலே வாங்கப்பட்டது. அது ஒரு காலம். இப்போது தனிப்பட்ட வர்களுக்கு கான்ட்ராக்ட் கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். இதனால் முறை தவறான காரியங்கள் வருகின்றன. வேண்டிய மருந்துகள் கொடுக்கப்படவில்லை என்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் அவர்கள் அங்கே துணிகள் நெய்கிறார்கள், செருப்பு தைக்கிறார்கள், காய்கறிகள் பயிரிடு கிறார்கள்; அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற துணிகள் தர

மற்ற நிலையில் தரப்படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்த மறு வாழ்வு பெறுகிற பிச்சைக்காரர்களாக இருந்த இந்த தொழு நோயாளிகளுக்கு இந்த எண்ணம் வரலாமா என்று கேட்கக் கூடாது. நாம் அல்லவா அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாளிகள் என்று சொல்லி அவர்களை கொண்டு வந்தோம் என்ற காரணத் தால் அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை செய்ய அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னையிலே இருக்கிற ஹோமியோபதி கல்லூரி எந்த நோக்கத்தில் அமைக்கப்பட்டது என்பது அமைச்சர் அவர் களுக்குத் தெரியும். மதுரையிலே இருந்த கல்லூரி பாழ்பட்டு போனதாலே, சரியாக நடக்க வில்லை என்பதாலே, ஹோமியோ பதி தமிழ்நாட்டிலே வரவேண்டிய ஒரு மருத்துவம் என்ற காரணத்தாலே சென்னைக்கு மாற்றப்பட்டது. ஏறத்தாழ 15 ஆயிரம் பேர் பிராக்டிஷனர்ஸ் என்று ரிஜிஸ்டர் செய்து கொண்டிருக்கிறவர்கள், அவர்கள் தரமுள்ள படிப்பு படிக்க முடியாது என்ற காரணத்தால், தரமுள்ள படிப்பு படித்த சில பேர் தமிழ்நாட்டில் உருவானால்தான், இந்த 15 ஆயிரம் பேர் செய்கிற வைத்தியத்திலே குறைகள் ஏற்படுமானால் நிவர்த்தி செய்கிற வாய்ப்பு ஏற்படும் என்ற காரணத்தாலே அந்தக் கல்லூரி இங்கே ஏற்பட்டது. அந்த கல்லூரி ஏற்படுத்து வதற்கு இடம் இல்லாத காரணத்தால், அன்று கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி டீன் அவர்களுடைய குவார்ட்டர்சாக இருந்த இந்த இடத்தை, நானே சென்று அவர்களிடத்திலே பேசி இந்த கட்டிடம் பழுதுபட்டிருக்கிற காரணத்தாலே, பழு தான கட்டிடத்திலே நீங்கள் இருக்க வேண்டாம், ஓராண்டு காலம் இந்த மாணவர்கள் படித்துவிட்டுப் போகட்டும், அதற்கு பின்னாலே வேறு கட்டிடத்திற்கு ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்று சொல்லி அதை துவங்கினோம். ஆனால் இந்த 7 ஆண்டு காலத் தில் அதற்கொரு கல்லூரி கட்டிடம் ஏற்படவில்லை. ஹோமி யோபதி கல்லூரியில் மதுரையிலே படித்த அத்தனை மாணவர் களையும் கொண்டு வந்து சேர்த்திடும் வகையில் எந்தெந்த வகுப் பிலே இடம் பெற்றால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று ஹோமி யோபதி வல்லுநர்கள் தீர்மானித்து அது நடைபெற்றது. ஆனால் இதுவரையில் அந்த மாணவர்களுடைய கல்வி வளர்ச் சிக்கு எந்த ஒரு பணியும் நடைபெறவில்லை. அந்த மருத்துவ கல்லூரிக்கு இன்னொரு இடத்தில் கட்டிடம் கட்டிக் கொடுப்ப தற்கு 5 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடெல்லாம் தீர்மானிக்கப் பட்டிருந்தது நான் இருந்தபோது, அண்ணாநகரிலே கந்தசாமி கல்லூரிக்கு பின்னாலே ஒரு இடத்திலே எப்படியாவது ஒரு இடத்தை கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தது. கல்லூரி கட்டிடத்திற்கு ஒரு முயற்சியும் இல்லை. அந்த கல் லூரிக்கு கட்டிடம் மட்டுமல்ல, லைப்ரரி இல்லை, லேபரட்டரி இல்லை. அந்த கல்லூரி மருத்துவமனைக்கு 25 படுக்கைகள் மட்டும் இருக்கின்றன. நோயாளிகள் வருகிறார்கள், சிகிச்சை பெறுகிறார்கள். அந்த கல்லூரிக்கென்று மாணவர்கள் விடுதி

இல்லாத காரணத்தால் தனிப்பட்ட இடத்திலே தங்கியிருக்கிறார்கள். மாணவர்களுக்கு வந்து போவதற்கு ஒரு பஸ் வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டார்கள். உந்து வண்டி கொடுத்து விட்டார்கள் ; அது தள்ளு வண்டியாகத்தான் இருக்கிறது. கொடுத்து ஆறு மாதம் இருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். இந்த அறிக்கையிலே தான் சொல்கிறீர்கள். அமைச்சர் முத்துசாமி அவர்கள் பெரிய மனது வைத்து நீண்ட காலம் ஓடிய வண்டியாக நல்ல அனுபவம் உள்ள வண்டியாக பார்த்து அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வண்டி ஓடவில்லை. மாணவர்களுடைய மனப்பான்மையை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவர்கள் மனதிலே எவ்வளவு குறைகளை தான் தாங்குவார்கள்? உடனே அமைச்சர் ஹண்டே அவர்கள் ஏதோ அன்பழகன் அவர்கள் இந்த மாணவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கிறார் என்று நினைக்கக்கூடாது. நான் மாணவர்களுக்கு எல்லாம் சொல்கிற உரை நீங்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டால் இந்த ஆட்சியில் உங்களுக்கு தண்டனைதான் கிடைக்கும் என்று நானே பயமுறுத்தி தான் அனுப்புகிறேன். ஆறு மாதத்திற்கு மேல் அந்த கல்லூரிகள் மூடியிருந்து அண்மையில் திறந்திருக்கிறார்கள். அந்த கல்லூரி வளர்ச்சிக்கு என்ன நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள் ? என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது ? கட்டிடம் இல்லை, விடுதி இல்லை, லைப்ரரி இல்லை ; மாணவர்களுக்கு பயன்படக்கூடிய ஒரு லைப்ரரி வேண்டாமா ? அங்கே இருக்கிற ஆசிரியர்கள் மூன்று வருடம் ஒரு பாடம் நடத்துவது பிறகு வேறு பாடம் நடத்துவது என்று மாற்றியிருக்கிறார்கள் ஒரு பாடத்திலே புரோபிஷயன்சி ஒரு ஆசிரியருக்கு கிடைப்பதற்கே ஒரு பத்து பன்னிரெண்டு வருட காலமாகும்.

அவ்வளவு காலம் இருந்தால் தான் அவருக்கு கெப்பாசிடி டெவலப் ஆகும்; சிறப்பாக அமையும். ஏனென்றால் அத்தனைபேரும் எங்கேயோ படித்துவிட்டு ஆக்ஸ்போர்டிலே இருந்து வந்தவர்கள் அல்ல. அவர்கள் இடம் மாற்றி, சப்ஜெக்ட் மாற்றி நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால் ஹோமியோபதி மருத்துவமனை சென்னையில் இருந்து, தினம் ஐயாயிரம் பேர், இரண்டாயிரம் பேர் அதிலே மருத்துவம் பெற்றால் அது அலோபதியில் ஆகிற செலவைக் குறைக்கும். என்னுடைய பர்ஸ்ட் கன்டன்ஷன் ஹோமியோபதியினால், தமிழ்நாட்டைப் போன்ற வறுமையுள்ள நாடுகளுக்குப் பலன் உண்டு. அதை மனமார நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அலோபதியிலே சிகிச்சை செய்யமுடியாத சிலருக்கு ஹோமியோபதி மருந்து கொடுத்து அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட சிகிச்சையினாலே பயன் கிடைத்திருக்கிறது. மூன்றாவது அலோபதியிலே ஏற்படக்கூடிய சில ரீஆக்ஷன்ஸ் ஹோமியோபதியிலே கிடையாது. நான்காவது அலோபதியிலே வரக்கூடிய சில ஆபத்துக்கள் ஹோமியோபதியிலே கிடையாது. 100-க்கு 1 சதவீதம் தான் அதிலே குறைபாடு வரும். ஹோமியோபதியிலே அதிகம் படிக்காதவர்கள் கூட மருந்தைப் பயன்

படுத்தினால் பெரிய குற்றம் ஆவதில்லை. ஆனாலும் ஹோமியோபதி கல்லூரி ஏன் இந்த அளவுக்கு கவனிக்கப்பட முடியாத நிலையில் இருக்கிறது என்றால் அதற்காக ஒரு ஹானரரி டைரக்டர்—டைரக்டர் இலாகா முறைப்படி போடுவதற்கு ஆள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்வீர்கள் — ஒரு ஹானரரி டைரக்டர் அல்லது ஹோமியோபதி கவுன்ஸிலினுடைய தலைவராக இருக்கிறவரை நேரடியாக அப்படி நியமித்து, அவர் சூப்ரவைஸ் செய்து அங்கிருந்து அட்வைஸ் செய்யவும் நேரடியாக செகரட்டரியோடு தொடர்புகொள்ளக்கூடிய ஹானரரி டாக்டர் ஒருவர்தான் டைரக்டர் பொறுப்பிலே இருக்க வேண்டும்.

Any M.B.B.S. doctor not be helpful for any Homeopathy College. அவர்கள் படித்த படிப்பு அதைப்பற்றி அவர்களை உணர விடாது. நானே எம்.பி.பி.எஸ். படித்திருந்தாலும் சரி, நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது பயின்ற எண்ணங்கள் வேறு திசையிலே வேறு துறையிலே ஈடுபட்டு விட்ட காரணத்தினால் ஹோமியோபதியினுடைய அவசியத்தை உணரமுடியாது.

மற்றொன்று ஹெல்த் டிபார்ட்மென்டிலே டி.எம்.எஸ்.-இல் அது இணைக்கப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால் அந்த மாணவர்கள் ஓரளவுக்கு பயிற்சிப் பெறுவதற்கு குரோம்பேட்டையிலே இருக்கின்ற தாம்பரம் மருத்துவமனைக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அரசாங்கம் எண்ணிப்பார்த்து இதை டி.எம்.இ. துறையிலே இணைத்து, கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவமனையிலே அவர்களுக்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு மணி நேரம் பயிற்சி கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்குமானால் அவர்களுக்கு எளிதாக இருக்கும். எனவே இவற்றையெல்லாம் ஆலோசிக்க வேண்டும்.

ஹோமியோபதி மருத்துவத்தால் ஏற்படக்கூடிய நன்மையை இன்றைய தினம் கேரளாவிலே பயன்படுத்துகிறார்கள் நல்ல அளவுக்கு. ஆந்திராவிலே ஆண்டுக்கு 20, 30 ஆஸ்பத்திரிகள் திறக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம் 3 ஆண்டுகளாகச் சொல்லி, 8 இடங்களில் ஹோமியோபதி டாக்டர்களுக்கு வேலை கொடுத்திருக்கிறார்கள். 8 இடங்கள் தான் எனில் இதில் எவ்வளவு பெரிய பஞ்சம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஹோமியோபதி மருத்துவத்தினாலே அரசாங்கத்திற்கே லாபம்தான். The patient gains, the Government gains as the public expenditure is less.

இன்னும் ஒரு வகையில் நான் ஆழ்ந்து எண்ணிப்பார்த்துச சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மருத்துவமனைக்குப் போய் வருகிற வேலைகூட கொஞ்சம் குறையும். ஒரு ஹோமியோப்தி மருந்தை ஒரு ஹோமியோபதி டாக்டர் திறம்பட கொடுத்துவிடுவாரானால் ஒரு வாரத்திற்கு தினம் 3 மாத்திரை அல்லது 8 மாத்திரை என்று சாப்பிட்டால் மருத்துவ

[திரு. க. அன்பழகன்] [1982 மார்ச் 11

மனைக்குப் போய் வருகிற வேலைகூட குறையும். இப்படி எத்தனையோ பயன்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் பயன் கருதி ஹோமியோபதிக் கல்வியை தரமுள்ள நிலையிலே உயர்த்துவதற்கு முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும். சென்னையிலே இருக்கின்ற ஹோமியோபதி கல்லூரியை சேலத்திற்குக் கொண்டுபோகலாம் என்று எண்ணுவதாக அமைச்சர் டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் சொன்னதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். சேலத்திலும் இதனால் திருப்தி ஏற்படாது, சென்னையிலும் மகிழ்ச்சி ஏற்படாது. இப்படி இடம் மாற்றி இடம் மாற்றித்தான் நாம் கெட்டுப்போயிருக்கிறோம். ஹோமியோபதி கல்லூரி சென்னையிலே இருந்தால் நெசசரி அட்மாஸ்பியர்—தேவையான சூழ்நிலையிலே அவர்களுக்கு வளர்ச்சி ஏற்படும். சேலத்திற்கு என்ன தேவை என்பதை நான் சொல்கிறேன். அங்கே அலோபதி மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படுத்துவதாகச் சொல்லி அதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு அது பாதியிலேயே நின்றுபோய்விட்டது. எனவே அந்த முயற்சியிலே ஈடுபடலாம். ஹோமியோபதி கல்லூரியிலே தனி கவனம் செலுத்தி அந்த மாணவர்களுடைய குறைகளைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு ஹவுஸ் சர்ஜன்களுக்கு மாதம் 175 ரூபாய் தான் தரப்படுவதாகத் தெரிவிக்கிறார்கள். மற்ற ஹவுஸ் சர்ஜன்களுக்கு 350 ரூபாய் தரப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்த மாதத்திற்கு 175 என்பதற்குப் பதில் குறைந்தது 250 ரூபாய் வழங்க வேண்டும். இன்னும் சொல்லப் போனால் அந்தப் படிப்பு, பட்டப் படிப்பாக டிப்ளமோ ஆக இருக்கின்ற காரணத்தினால் அதை ''டிகிரி'' கோர்ஸ் ஆக மாற்றி அரசு அதற்கு வழி செய்து, முடிந்தால் அதைப் பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைப்பதன் மூலமாக கல்வித் தரத்தை உயர்த்த வழிகாண வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சித்த மருத்துவத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி நான் நேரடியாகவே அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். இருந்தாலும் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களிலே சித்த மருத்துவரை நியமிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லி 200 இடங்களில் நியமிப்போம் என்று கடந்த ஆண்டு அறிக்கையிலே தெரிவித்து 101 இடங்களிலேதான் நியமித்திருக்கிறோம், இன்னும் 99 இடங்களிலே நியமிக்கவில்லை என்று சொல்லியுள்ளீர்கள்.

[இரவு 8-10]

நீங்கள் நியமிக்காததற்காக நான் குறை சொல்லவில்லை. ஆனால் இங்கே தரப்பட்டிருப்பது INDIAN MEDICINE—PERFORMANCE BUDGET—Page 30 The personal summary of the Siddha wings at Primary Health Centres as on date என்ற தலைப்பு. அதிலே 200 டாக்டர்களை நியமித்து, 200 பார்மசிஸ்ட்டுகளை நியமித்து, 200 ஹாஸ்பிடல் சர்வன்ட்டுகளை

1982 மார்ச் 11] [திரு. க. அன்பழகன்]

நியமித்து They are working as on date என்றால் பர்ஃபார்மன்ஸ் இலட்சணம் எப்படியிருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். எதை வேண்டுமானாலும் அறிக்கையாகத் தருவதற்கு ஒரு இலாக்காவா?

20 இடங்களில் அரசாங்க ஆதரவில் தனி மருந்தகங்களைத் தோற்றுவிக்க சித்த மருத்துவர்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று முன்பு சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இதுவரையில் அப்படி யாரும் நியமிக்கப்படவில்லை. அதைப்போல பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் இயங்குவதாகச் சொல்லப்படுகின்ற 500, 600 மருந்தகங்கள் இன்று செயற்படவில்லை.

இதற்காகப் பஞ்சாயத்து யூனியனை நான் குற்றம் சொல்லவில்லை. நீங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன்களைக் கலைத்து நீண்ட நாட்கள் ஆகிவிட்டது. எனவே, யூனியன் பெயரால் உள்ளவை இயங்கவில்லை. கிராம மருந்தகங்களும் இயங்கவில்லை. கிராம மருத்துவர்கள் இருந்தாலும் ஊதியம் குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தாலும், மருந்துகள் கிடைக்காத நிலையிலேயும் அவர்களும் செயல்படவில்லை. மூன்றாண்டுகள், ஐந்தாண்டுகளாகச் சொல்லிக்கொண்டு வரப்படுகின்ற ஒரு கருத்து மூலிகைப் பண்ணைகளை உருவாக்குவோம் என்பது. நான் இருந்த காலத்திலேயிருந்தே ஆலோசனை செய்யப்பட்டது. வீரப்புலி காடு பற்றிப் பேசப்பட்டது. வீரமும் போய் புலி மட்டும் மிச்சமாகி, காடு எப்படியோ இருக்கிறது.

சென்னையில் அறிஞர் அண்ணா மருத்துவமனைக்கு அருகில் மூலிகை வளர்ப்புத் திட்டம் போடப்பட்டு அதற்கு ஒருவரை ஓராண்டு, இரண்டாண்டுக் காலம் நியமித்திருந்தோம். பிறகு நெருக்கடி கால நேரத்தில் அதுவும் கைவிடப்பட்டு தற்பொழுது கட்டாந்தரையாக இருக்கிறது. பிறகு அதற்கு நிதியை ஒதுக்கினார்கள். அவ்வாறு ஒதுக்கப்பட்ட நிதியும் கூட செலவு செய்யப்படாதபொழுது யார் மீது நொந்து கொள்வது? 1981-82 ஆம் ஆண்டு இந்தத் துறைக்கு 231 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் செலவிடப்பட்ட தொகையோ 165 இலட்சம் மட்டுமே. இந்த 231 இலட்சம் ரூபாயிலேயும் கூட பெரும்பாலும் ஏற்கனவே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட நடைமுறை நிர்வாகம், நடைமுறை டாக்டர்கள் சம்பளம், மருத்துவமனைக்காக செலவழிக்கப்பட்ட செலவு ஆகியவைகளுக்குத்தான் செலவு செய்யப்பட்டு 66 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. இது ஸ்பூண் ஃபீடிங் டிபார்ட்மெண்ட், கரண்டியிலே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஊட்டிதான் வளரும். அப்படி ஊட்டி வளர்க்கப்பட வேண்டியதுதான் சித்தமருத்துவம்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும், வேறு உறுப்பினர்களும் சொன்ன கருத்தை நான் நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். சித்த மருத்துவர்கள் பத்துப் பேர்

ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஒருமித்த ஒரு கருத்தைச் சொல்வது கடினம். அவரவர்களுக்கும் தனித்தனி ஸ்கூல் ஆஃப் தாட், அவரவர்களுக்கும் 20 மருந்துகள், 30 மருந்துகள் என்று தெரியும். ஆகவே பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னதைப்போல யார் யாருக்கு எந்த நோயைப்பற்றித் தெரியுமோ அதைப்பற்றியும், அதற்கான மருந்துகளைப்பற்றியும் அவர்கள் தங்களிடம் ஒரு பிரதியை வைத்துக்கொண்டு எழுதி அனுப்பினால் அந்த மருந்து ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டால், அது புதிய மருந்தாக இருந்தால், பயனுள்ள மருந்தாக இருந்தால் ஆயிரம் ரூபாயோ அல்லது இரண்டாயிரம் ரூபாயோ பரிசுகள் அளிக்கப்படும் என்ற ஒரு திட்டத்தை வைத்தால் அவர்களை ஊக்கப்படுத்த முடியும். யாராக இருந்தாலும் மருந்தைப்பற்றி வெளியிலே சொல்வதற்கான ஊக்கம் உண்டாகும். மேலும், இந்த அரசு இதற்கு முன்னால் 1980 ஆம் ஆண்டு சொன்ன தொகையையும் செலவழிக்கவில்லை; 1981-82 ஆம் ஆண்டில் சொன்ன தொகையையும் செலவழிக்கவில்லை; 1982-83 ஆம் ஆண்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற தொகையையாவது செலவழிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீங்களே அறிவித்திருக்கின்றபடி ''சித்தா சயன்ஸ் டெவலப்மெண்ட் கமிட்டி, என்று அமைத்திருக்கின்ற அந்தக் குழு ஆலோசனைக் குழுவாக மட்டும் இயங்காமல் செயல்படுகின்ற குழுவாக இருந்தால் நல்லது. முத்தமிழ்க் காவலர் திரு. கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் அவர்கள் தலைமையில் குழு நியமிக்கப்பட்டிருப்பது என்னைப் பொறுத்தவரையில் வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் செயல்படுத்துவதை யார் மூலம் செய்வது? அந்தக் குழுவில் டைரக்டர் ஆஃப் இன்டியன் மெடிசன் இருப்பது சரியல்ல என்று தீர்மானமாக நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். பலர் ஒரு துறையிலே இடம் பெற்றால் அத்துறை வளர்ச்சியைப்பற்றி அக்கறைப்படுவதில்லை. அவர்கள் வாங்கும் சம்பளம்,

D.A. T.A. and other allowances which are not recognized ஆகியவையே பலரின் நோக்கமாக ஆகிவிடுகிறது. எனவே, நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன், இந்த சித்த மருத்துவத்தை வளர்க்கின்ற முறையில் மூலிகைப் பண்ணைகளை ஆரம்பித்து அதற்குத் தனியாக ஒரு இயக்குநர் அளவிற்கு அதிகாரியை நியமனம் செய்யுங்கள். அதில் ஒன்றும் தவறில்லை. நீங்கள் ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்தால்கூட, ஆடிட் அப்ஜக்ஷன் வந்தாலும்கூட நான் வருத்தப்படமாட்டேன், இது அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை என்று தெரிவியுங்கள். மூலிகைப் பண்ணைத் தொழிலுக்கு ஒரு தனி இயக்குநரைப்போல முழுப் பொறுப்போடு ஒருவர் வேண்டும். மருந்துகள் செய்வதற்கு பாளையங்கோட்டை மருத்துவக் கல்லூரி, அறிஞர் அண்ணா மருத்துவக் கல்லூரிகளில் ஏற்கனவே ஏற்பாடு செய்ததாக அறிவிக்கப்பட்டு காரியங்கள் நடைபெறவில்லை; நவீன கருவிகள்

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1982 மார்ச் 11] [திரு. க. அன்பழகன்]

வாங்கவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், மெக்கனைஸ்ட் ஃபார்மிசி என்று சொன்னார்கள். அதற்கான கருவிகள் வராத காரணத்தால், உரலும் உலக்கையும் வைத்து, இடித்து, அண்ணா நகரிலே கட்டப்பட்ட கட்டத்தினுடைய தரையெல்லாம் பெயர்ந்து போயிருக்கிறது. பாளையங்கோட்டையிலே இன்னும் கருவிகள் தரவில்லை. மருந்து தயாரிப்பதற்கு தனித் திறமை வேண்டும். அதற்கு நல்ல ஆற்றல் வேண்டும். அப்படிப் பட்டவர்களை special officer for such and such work என்ற முறையில் நீங்கள் நியமித்தால்தான் மருந்து தயாரிக்க முடியும்,

அடுத்து, நான் சொல்வது, சித்த மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்று சென்னையிலே வந்தால்தான் அண்ணா மருத்துவ மனையோடு ஒட்டி வந்தால்தான் இங்கே இருக்கிற இந்த மருத்துவ மனையைப் பயன்படுத்தி ஒரு வளர்ச்சி ஏற்படுத்த முடியும்.

இவைகள் எல்லாவற்றையும்விட, பொள்ளாச்சியிலே மறு படியும் மருந்து உற்பத்தி நிலையம் ஏற்படுத்துவதாக அமைச்சர் தெரிவித்து இருக்கிறார். கோயம்புத்தூரிலே அறிஞர் ஜி.டி.நாயுடு அவர்கள் மருந்து உற்பத்திக்கே ஒரு மருந்தகம் ஏற்படுத்த முயற் சித்தார். ஜி.டி. நாயுடுவினுடைய திறமை நமக்கெல்லாம் தெரியும். அப்படிப்பட்டவர் அதிலே முழு வெற்றி காணாமல் பின்னாலே கைவிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. எனவே, பொள்ளாச்சிக்குப் போவதற்குப் பதில் ஒன்று பழனி போய், சித்த மருத்துவர்கள் ஏராளமாக இருந்து மருந்துகள் தயாரிக்கிறார்களே அந்த வட்டாரத்திலே மருந்து உற்பத்திக்கான அந்த நிலையத்தை ஏற்படுத்தினால் The atmosphere in that area ஒருவாறு உதவி செய்வதாக இருக்கும், தெரியாதவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பிருக்கும். அல்லது, அந்த மருந்து உற்பத்தி நிலையம் ஏற்படுத்துகிறபொழுது, சென்னையிலே பாளையங் கோட்டையிலே ஏற்படுத்தி அதன்மூலமாக மருந்தை உற்பத்தி செய்கிற அந்தக் காரியத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும். அல்லது மூலிகைப் பண்ணை வைக்கிற ஒரு இடத்தை தேர்ந்தெடுத்து, அந்த மூலிகைப் பண்ணையோடு ஒட்டி, மருந்து உற்பத்தி நிலை யத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த முறையைக் கையாளுங்கள் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இனி, நான் உங்களுடைய நேரத்தை அதிகம் எடுத்துக் கொள்ளாமல் சுருக்கமாக முடிப்பதற்காகச் சொல்ல விரும்புகிறேன் சித்த மருத்துவம் ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கிறது. தமிழ்ச் சமு தாயத்தை வாழ வைக்கவேண்டிய மருத்துவம் இன்றைக்கு வாழ வைப்பதற்கு ஆளில்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறது. நிதி ஒதுக்குவதாகச் சொன்னால் மட்டும் போதாது. இன்னும் எத் தனையோ கருத்துக்களை அதைப்பற்றி நான் சொல்ல முடியும். இந்தச் சித்த மருத்துவத் துறையில், பாளையங்கோட்டை மருத் துவக் கல்லூரியிலே பேராசிரியர்கள் பதவி காலியாக இருக்கிறது. ரீடர்கள் பதவிகள் காலியாக இருக்கின்றன. இந்த நிலையில்

[திரு. க. அன்பழகன்] [1982 மார்ச் 11

எம்.டி. படிக்கின்ற மாணவர்கள் எப்படிப்பட்ட பயிற்சியைப் பெறமுடியும்? ஏற்கனவே உள்ள சிலபேர் போய்விட்டால், மறுபடியும் நீங்கள் விளம்பரம் செய்கிறபோது, 5 ஆண்டுகள் அனுபவம் உள்ளவர்கள்தான் விண்ணப்பம் போடலாம் என்றால், 5 ஆண்டுகள் அனுபவம் பெற்ற முதல் எம்.டி. கிடைக்க இன்னும் 6 மாதம் இருக்கிறது. ஏற்கனவே,. எம்.டி. படித்து 5 ஆண்டு எக்ஸ்பீரியன்ஸ் இல்லாத காரணத்தால் வரமுடியவில்லை. எனவே You have to relax the rules and Regulations in order to provide teaching staff நீங்கள் ஏற்கனவே ஏற்படுத்திய விதிமுறைகளிலே குறை இருக்குமானால், விதியை உடனே மாற்றி, யார் யார் வருகிறார்களோ அவர்களுக்கு வாய்ப்பளித்து, பாளையங்கோட்டைக் கல்லூரியை முறையாக நடத்துவதற்கான முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பாளையங்கோட்டை கல்லூரி நாளுக்கு நாள் நலிந்து வருகிறது. தகுந்த அளவுக்கு யாரோ ஒரு முதல்வர் அக்கறை உள்ளவர் இருப்பதாக நான் கேள்விப்பட்டாலும்கூட அதிலே இருக்க வேண்டிய அளவுக்குத் தகுந்த ஆசிரியர்கள் இல்லையென்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசாங்கம், இதுவரையில் 3 ஆண்டுக்காலம், 4 ஆண்டுக்காலம், தொடர்ந்து அறிக்கையிலே தெரிவித்து இருப்பது, சித்த மருவத்திற்காக 500, 600 ஓலைச் சுவடிகள் இருக்கின்றன. ஏற்கனவே தயாரானகையெழுத்து ஏடுகள் (மானுஸ்கிரிப்ட்டும்) இத்தனை புத்தகங்கள் எங்களிடத்திலே இருக்கின்றன. இன்னும் சொல்லப்போனால், அச்சாகவேண்டிய ஏடுகள் இத்தனை இருக்கின்றன என்று சொல்லும்போது, 1900 ஏடுகள் (The number is not ordinary) எங்களிடம்இருக்கிறது. இந்த 1900 ஏடுகளில் சில அச்சாகியிருக்கின்றன என்று டாக்டர் ஹண்டே அவர்களுடைய அறிக்கையிலே காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 4 ஆண்டுக்காலம் எதுவும் அச்சானதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. இருந்தால் தயவுசெய்து டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் சொல்ல வேண்டும். 4 ஆண்டுக்காலத்திலே 4 ஏடுகள் அச்சாகியிருந்தால்கூட தயவுசெய்து சொல்லுங்கள். அதற்கு முன்னாலே, 1977-78வது ஆண்டு வரையிலே, 1974-லே போட்ட திட்டப்படி அச்சான நூல்கள், 1979-லே அச்சாகி வந்தவை, 1977-லே அச்சாகி வெளிவந்துள்ள சாம்பசிவம் அகராதி அறிஞர் ஜி.டி. நாயுடுவின் பெருந்தன்மையாலே அச்சிட்டு தரப்பட்ட 4—வது பகுதி 5-வது பகுதி அந்த ஏடுகளுக்குக்கூட அரசாங்கத்தாலே இன்னும் விலை வைக்கப்படவில்லையென்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1979-வது ஆண்டு வெளிவந்த அகராதிக்கு ஏன் விலை வைக்க முடியவில்லை? என்று தெரியவில்லை. ஜி.டி. நாயுடு இலவசமாக அச்சிட்டுத் தந்தார்கள். அவருடைய மறைவுக்குப்பின் அவருடைய மகன் அந்தக் கடமையைச் செய்தார். அச்சிடும் தாள்மட்டும்தான் அரசாங்கம் கொடுத்தது, எனவே, அந்தத் தொகுதிகளிலே 5 பகுதிகள் இருக்கின்றன அந்தத் தொகுதியை ஒரு நாமினல் பிரைஸ் அதற்கான விலை

யாகத் தீர்மானித்து, அதைக் கொடுக்கவேண்டும். அதோடு கூட, சாம்பசிவம் அகராதி மூலமாக, சித்த மருத்துவத்திலே ஈடுபட்டவர்கள் அறிவு மேம்படவும் மருத்துவத்தைப் பெருக்கவும் வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[இரவு 8-20]

இறுதியாக சித்த வைத்தியப் பயிற்சி பெறுவதற்கு, பரம்பரை மருத்துவர்களாக உள்ள சித்த மருத்துவர்களை ஒவ்வொரு ஆண்டிலேயும் ஒரு இடத்திலே பயிற்சி பெற்று வளர்ச்சி பெறுவதற்கு இங்கே பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசுகிறபோது எம்.பி.பி.எஸ் பட்டம் பெற்றவர்களுக்குக் கூட பயிற்சி பெறுவதற்கு ரெப்ரஷர் கோர்ஸ் கட்டாயம் தேவை என்று சொன்னார்களே அதேபோல பரம்பரை மருத்துவர்கள் எல்லாம் 35 வயது, 40 வயதுக்கு உட்பட்டவர்கள் ஓராண்டு காலப் பயிற்சி பெறுவதற்கு, அவர்களும் நல்ல முறையிலே சமுதாயத்திற்குப் பயன்படச் செய்வதற்கும் அரசு ஏதேனும் ஒரு முறையில் வழிகாண வேண்டும். ஏற்கெனவே இந்தத் திட்டம் இருந்தது. பழனியிலே நிறைவேற்றுவதாக இருந்தோம், அது நிறைவேற்ற முடியாமல் போய் விட்டது. ஓராண்டு காலப் பயிற்சி என்கிற முறையில் ஷார்ட் டெர்ம் கோர்ஸ் ஃபார் ஹெரிடிட்டரி சித்த வைத்தியம் என்ற முறையில் திட்டத்தை நடத்த முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருக்கோவில்களிலே எல்லாம் ஒரு லட்சத்திற்கு மேல் வருமானம் வருமானால் ஒரு சித்த மருத்துவரை நியமிக்க வேண்டும் என்று ஒரு வேண்டுகோள் விட்டோம். அந்தக் கோவில்களிலே நிறைய நிதி இருப்பதாக நான் கேள்விப் படுகிறேன். யார் யாரோ இருக்கின்ற நிதிக்காக அலைவதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். எனவே அந்த நிதி இருக்கிறபோது சித்த மருத்துவர் ஒருவரை, ஒரு லட்சத்திற்கு மேல் வருமானம் வருகிற கோவில்களிலே ஈடுபடுத்தி அவர்கள் மூலமாக சமுதாயத் தொண்டு ஆற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகளின் மீதும் இறுதியாகப் பேசிய மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் உட்பட பல உறுப்பினர்கள் பல நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, ஏறத்தாழ 200-க்கும் மேற்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்கள் மூலமாக பல்வேறு கருத்துக்களை அமைச்சருக்கு மட்டுமல்லாமல் இலாகாவிற்கே புரியக் கூடிய அளவுக்கு அந்த தீர்மானங்களை எல்லாம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அளவுக்கு நம்முடைய இலாகாவாக இருந்தாலும்சரி, நம்முடைய செயலாளராக இருந்தாலும் சரி, நானாக இருந்தாலும் சரி, பல்வேறு கருத்துக்களை புரிந்து கொள்வதற்காக ஒரு அருமையான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தியதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே] [1982 மார்ச் 11

இறுதியாகப் பேசிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அதிலே குறிப்பாக சித்தவைத்தியத்தைப் பற்றி அவர்கள் இறுதியாக முடித்து அமர்ந்தார்கள். சித்த வைத்தியத்தைப் பொறுத்த வரையில் நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் தலைமையிலே இயங்குகின்ற இந்த ஆட்சியும், அதற்கு முன்பு இருந்த இருக்கக்கூடிய ஆட்சியும், ஏறத்தாழ 4, 5 ஆண்டுகளாக எவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பது மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இல்லை. தெரிந்திருந்தாலும் அதிலே மிக முக்கிய அக்கறையை நாம் கவனமாக செலுத்த வேண்டும் என்பதற்காக பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இன்று இந்தத் துறை எவ்வளவு சிறப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதற்கு நான் பல்வேறு சான்றுகளை இங்கே எடுத்துக் கூற முடியும். ஆனால் நம்மைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு எக்ஸ்பார்ட் என்று முடிவு செய்து, எந்த இலாகாவாக இருந்தாலும் சரி, எந்தத் துறையாக இருந்தாலும் சரி, அரசாங்கமோ அல்லது அந்தத் துறை செயலாளரோ அல்லது ஒரு அமைச்சரோ அதை இயக்க முடியாது. அது அந்தந்த எக்ஸ்பார்ட் கையிலே, நல்ல விவரம் தெரிந்தவர்கள் கையிலே அதை ஒப்படைத்தாக வேண்டும். அதற்காக நாம் என்ன செய்தோம் என்றால், நல்ல ஒரு குழுவை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக இந்த சித்த மருத்துவத் துறையிலே நல்ல விவரம் தெரிந்து, அனுபவம் பெற்ற அவர்களை எல்லாம் நாம் நியமித்து, சித்த அறிவியல் மேம்பாட்டுக் குழு என்று போட்டு அதற்கு மதிப்பிற்குரிய கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் அவர்களைத் தலைவராகவும், அதற்குச் செயலாளராக குமாரசாமி அவர்களையும், இந்தத் துறையில் மட்டுமல்லாமல், மூலிகைகளைப் பற்றி நன்றாக விவரம் தெரிந்தவர்களையும் நாம் நியமித்து இருக்கிறோம்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

எதற்காக நான் சொல்கிறேன் என்றால், கடைசியாக அவர் முடித்த அந்தக் கருத்தை ஏற்று, அதற்கு முதலிலேயே பதில் சொல்லலாம்என்பதற்காக இந்த விஷயத்தை நான் எடுத்தேன். கடைசியாக முடிக்கின்ற நேரத்தில் சித்த வைத்தியம் இந்த ஆட்சியினுடைய தலைமையில் ஊசலாடிக்கொண்டு இருக்கின்றது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அதைப் பற்றி குறைகூறவில்லை. இருந்தாலும் கூட, மாமன்றத்தினுடைய உறுப்பினர்களுக்கு தெரிய வேண்டும் என்பதற்காக இந்தத் துறை என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்று யோசனை சொல்வதற்காக நியமித்து இருக்கக்கூடிய அந்தக் குழுவினுடைய தலைவரும், செயலாளரும் சிறந்த ஒரு அறிக்கையைத் தந்தார்கள்.

தமிழ்நாடு அரசு சித்த அறிவியல் மேம்பாட்டுக் குழு, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சியில் சித்தமருத்துவ மறுமலர்ச்சி' என்கிற தலைப்பில் என்ன என்ன நாம் செய்து

கொண்டு இருக்கிறோம் என்று நம்மைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். நம்மைப் பாராட்டிய உடனே நாம் மயங்கிவிடுவோம் என்று, அதற்காகச் சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் கூட நிலைமையை அத்தனை பேரும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக, அவர்கள் பாராட்டிச் சொல்லியிருக்கிற விஷயங்களை நீண்ட நேரம் எடுத்துக் கொள்ளாமல் சொல்கிறேன்.

''சித்த மருத்துவ மேம்பாட்டுக் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது, அதற்குப் பாராட்டுகிறோம்.

சென்ற 10 ஆண்டுகளில் முடங்கிக் கிடந்த ரெஜிஸ்டர்ட் இன்டியன் மெடிக்கல் பிராக்டீஷனர்ஸ் தேர்வுக்கு உரிமை வழங்கியது.

தோல்வி அடைந்தவர்களுக்கு மீண்டும் மறு தேர்வு வைத்து இருப்பது, அதற்காகப் பாராட்டுகின்றோம்.

டி.எம்.எஸ். பட்டப்படிப்பு மாணவர்களுக்கு உரிய தேர்வுக் குழுவில் பரம்பரை மருத்துவர் ஒருவருக்கு உறுப்பினர் பதவி கிடைத்ததை இன்றைக்குப் பாராட்டுகிறோம்.

பாளையங்கோட்டை இந்திய மருத்துவக் கல்லூரியின் பெயரை சித்த மருத்துவக் கல்லூரி என்று அமைத்து இருப்பதைப் பாராட்டுகிறோம்.

மருந்தாளர்கள் தேர்வுக்குழுவிலே, பரம்பரை மருத்துவர் ஒருவருக்கு தலைவர் பதவி கொடுத்ததற்காகவும் பாராட்டுகிறோம்.

சித்த மருத்துவக் கல்லூரியில் மாணவர்கள் எண்ணிக்கையை 44-ல் இருந்து 75 ஆக உயர்த்தியிருப்பதைப் பாராட்டுகிறோம்'' என்று இப்படிப் பல்வேறு வகையிலே நம்மைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

வேறு யாராவது நம்முடைய கட்சித் தோழர்களோ, கட்சியை ஆதரிக்கிறவர்களோ பாராட்டுகிறார்கள் என்றால் நான் அதைச் சொல்லியிருக்க மாட்டேன். நம்மைக் கடுமையாக, உரிமையோடு பேசுவதோடு, அன்போடு விமர்சிக்கின்ற மாண்புமிகு தமிழ் தெரிந்த பெரியார் ஏழத்தாழ 70, 76 ஆண்டுகளாக தமிழகத்திலே பல்வேறு வகையிலே அறிவுரைகள் கொடுக்கக் கூடிய ஒருவர் இங்கே இப்படி எழுதுகிறார் என்றால் நாம் கொஞ்சமாவது மகிழ்ச்சியடையாமல் இருக்க முடியாது என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதுவரை சித்த மருத்துவத் துறையிலே நல்ல நிபுணத்துவம் பெற்றவர்களை நீங்கள் ஏன் அமர்த்த முடியவில்லை என்ற அந்தக் கருத்தை ஒரு வினாவாக எழுப்பலாம். அதற்கு நான்

ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏறத்தாழ 10, 15 ஆண்டுகளாக பல்வேறு ஆரம்ப சுகாதார நிலயங்களிலே ஒரு மருத்துவரைக் கூட சித்தத் துறையிலே நியமிக்க முடியாமல் இருந்து இருக்கக் கூடிய அந்த காலத்தை உறுப்பினர்கள் எண்ணி பார்க்க வேண்டும். அந்தக் காலத்தில் அந்த ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திலே யாரையும் நாம் நியமிக்க முடியாது. 3 மருத்து வர்கள் இருந்தார்கள், அப்போது, ஆனால் சித்த மருத்துவத் துறையிலே யாரும் கிடையாது. ஆனால், சென்ற ஆண்டு திட்டவட்டமாக, துணிவோடு நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அக்கறை கொண்டு, சித்த மருத்துவத்தைப் பொறுத்த வரையிலே அவர் நேரடியாக அக்கறை கொள்வதற்கு காரணம் நல்ல முறையிலே அதைப் பரப்ப வேண்டும் என்பதற்காக, எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் சொன்ன மாதிரி, அதிகாரி களையே நாம் நம்பியிருந்தோமானால் அதில் நாம் தோல்வி அடைவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதற்காக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே இதிலே நேரடியாக கவனம் செலுத்தி எல்லா ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களிலும் ஒருவரை நாம் நியமித்தாக வேண்டுமென்று உத்தரவுபோட்டார்கள்.

அதற்குப் பிறகு எந்தெந்த சுகாதார நிலையங்களில் போடுவது என்று ஒரு பிரச்சினை வந்தது. அந்த நேரத்தில் எந்த எந்த இடங்களிலே நாம் கட்டிடம் கட்டியிருக்கிறோமோ அந்த இடங்களிலே செய்தால் நன்றாக இருக்குமென்று கருதி, ஏனென்றால் அதற்கு என்று அந்தக் கட்டிடங்களில் ஒரு அறை இருக்கும் என்று கருதி, 200 இடங்களில் நாம் போட்டிருக்கிறோம். இதிலே இருக்கக்கூடிய பிரச்சனை எல்லாம் இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் எத்தனை ஆட்கள் கிடைக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், 101 பேர் நமக்கு கிடைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களை நாம் அமர்த்தியிருக்கிறோம். இன்னும் அதிகமான பேர்கள் கிடைக்க வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிறோம்.

ஆகவேதான் நாம் உடனடியாக ஒரு முடிவு எடுத்து ஆக வேண்டும். அந்தக் குழுவிற்குக் கூட சொல்லியிருக்கிறோம், ஏதோ இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு பேசினால் போதாது, சித்த மருத்துவத் துறையிலே பயிற்சி பெற்றவர்களை ஏராளமாக நாம் உருவாக்கியாக வேண்டும். அதற்காகவே இந்தக் கல்லூரிக்கு வருகின்றவர்கள் எண்ணிக்கையை நாம் உயர்த்தியாக வேண்டுமென்று 44-ல் இருந்து 75 ஆக உயர்த்தியிருக்கிறோம். அது மட்டுமல்லாமல் அதற்காக டிப்ளமோ இன் பார்மஸியில் சேருகின்றவர்களின் எண்ணிக்கையைக் கூட நாம் ஏராளமாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். அதைக் கூட அவர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

எவ்வளவோ செய்ய வேண்டுமென்று ஆத்திரப்படுகிறோம். எவ்வளவோ செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். திட்டமிட்டு பல நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறோம். உடனடியாக டாக்டர்களைப் போட்டிருக்கிறோம்.

மருத்துவர்களை அனுப்பினால் மட்டும் போதாது. மிக மிகத் தேவையானது அந்த மருந்தகங்களிலே பயன்படுத்தக் கூடிய மருந்துகள். போதிய மருந்துகள் இல்லாத நிலையால், மருந்துகளைத்தயாரிக்கக்கூடிய இடங்களுக்குபோடக்கூடிய பார்மஸிஸ்ட்களின் எண்ணிக்கையைக்கூட நாம் உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லக் கடமைப் பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

(இரவு 8-30).

அதுமட்டுமல்லாமல் இங்கே இன்னொரு கேள்வியினையும் எழுப்பினார்கள் இந்த புஸ்தகத்தைப் பற்றி எல்லாம் இங்கே சொன்னார்கள். ஏராளமாக புஸ்தகங்களைப் பொறுத்தவரையிலே நாம் இங்கே அதற்காக ஏற்பாடு செய்வது மட்டுமல்லாமல் இங்கே டி.வி.எஸ். டிக்ஷனரி வால்யூம் 1-லிருந்து 5 வரை இங்கே அந்த புஸ்தகத்தை அச்சடித்தது மட்டுமல்ல. 1978 ஆம் ஆண்டிலே கூட இங்கே டிக்ஷனரி அச்சடிக்கப்பட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் கூட இதைப் பார்த்துப் பாராட்டினார்கள். அதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். டி.வி.எஸ். வால்யூம் 1-ஐப் பொறுத்தவரையிலே 25 ரூபாய் என்று விலை நிர்ணயித்து 137 புஸ்தகங்கள் விற்பனை ஆகி இருக்கின்றன. டி.வி.எஸ். டிக்ஷனரி வால்யூம் 2 மதிப்பிற்குரிய சாம்பசிவம் பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய அந்த புஸ்தகம் 1131 ஆம்ஆண்டு எழுதியது இந்த வால்யூம் 2-ன் விலையினை 20 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்து 157 பிரதிகள் விற்பனை ஆகி இருக்கின்றன. 3 வது வால்யூம் விலை 18 ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டு 491 பிரதிகள் விற்பனை ஆகி இருக்கின்றன. ஆகவே விலை என்ன என்று நிருணயித்திருக்கிறோம், விற்பனையும் செய்திருக்கிறோம் ஏராளமாக இன்னும் அச்சடிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் செய்த காரியத்தைச் சொல்கிறபோது தவறி விட்ட காரியம் எது என்பதையும் அவைக்கு சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். இந்த நான்காவது ஐந்தாவது வால்யூம் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்து குறைந்தது $1\frac{1}{2}$ ஆண்டுகள் 2 ஆண்டுகள் ஆகின்றன இப்படி இந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திலே விலை ஃபிக்ஸ் செய்ய முடியாமல் அப்படியே தேங்கி இருக்கின்றது. இதுபோல் இன்னும் பல புங்தகங்கள் விலை நிர்ணயம் செய்யபடாமல் இருக்கின்றது. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்புதான் கந்தசாமி பிள்ளை என்பவர் எழுதிய சித்தா ஹிஸ்டரிக்கு விலையினை 60 ரூபாய் என்று அறிவித்தீர்கள். இந்த புஸ்தகத்தின் விலையினைத் தீர்மானிப்பதற்கு ஏன் இவ்வளவு நாட்கள் ஆக வேண்டும்? ஆகவே அதற்கான விளக்கத்தைச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: தலைவரவர்களே, எவ்வளவு அக்கறையினை நாம் எடுத்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத்தான் படிப்படியாக விளக்கிக் கொண்டிருக்

கிறேன். மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் விரும்பக்கூடிய அளவுக்கும் நான் விரும்பக்கூடிய அளவுக்கும் வேகம் இல்லை. ஆகவே, அவரை விட வேகமாக இருக்கவேண்டும் என்று விரும்பக் கூடியவன் நான். ஆகவே இதற்காக என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பிறகு சொல்கிறேன்.

அடுத்து கந்தசாமிப் பிள்ளை என்பவராலே எழுதப்பட்டிருக்கக்கூடிய அந்தப் புஸ்தகத்தின் விலை 60 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்து இருக்கிறோம். இலாக்காவிலே கூட 80 ரூபாய் என்று குறிப்பிடப்பட்டது ஜாஸ்தியாக இருக்கின்றது என்று சொல்லி 60 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்து பத்திரிகைகளுக்கு அறிவித்தோம். இந்தப் புஸ்தகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே 1978 ஆம் ஆண்டு இதற்கு எவ்வளவு விலை என்று நிர்ணயித்து விற்பனை செய்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : துணைத் தலைவரவர்களே, எனக்கே விலை தெரியாது. அதற்காக நான் முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறேன். 4-வது வால்யூம் 5-வது வால்யூம் என்ன விலை என்பதை அவர்கள் தெரிவிக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்களுக்கும் தெரியும். இதிலே உள்ள சங்கடங்கள் பற்றி அவர்களோடு பேசி இருக்கிறேன். ஆகவே படிப்படியாக எல்லாவற்றையும் செய்து முடிப்போம். மேலும் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதையும் நான் சொல்கிறேன். இந்த டி.வி.எஸ், டிக்ஷனரிக்கான விலையினை நிர்ணயம் செய்து இத்தனை பிரதிகளை நாம் விற்பனை செய்திருக்கிறோம். ஆனால் இதிலே இருக்கின்ற பிரச்சினைகளைப் பொறுத்தவரையிலே தனிப்பட்ட வகையிலே சில பேர் ஆர்வத்தைக் காட்டி ஆகவேண்டும். ஒரு அமைச்சரோ அல்லது ஒரு செயலாளரோ மட்டும் இங்கே கோட்டையிலே இருந்துகொண்டு உத்தரவுகளைப் போட்டால் நடைமுறைப் படுத்துவது மிகவும் சிக்கலான ஒன்று. இதற்கு மக்களுடைய ஆர்வம் மிகவும் தேவை. அந்த நிர்வாகத்தில் இருககக்கூடியவர்கள், இலாக்காவில் இருக்கக் கூடியவர்கள் தான் ஏராளமாக இதிலே பொறுப்பேற்றுக் கொண்டாகவேண்டும். இத்தனை ஆட்களை நாம் நியமித்திருக்கிறோமே, ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களிலே மருந்துகள் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்திருககிறோமே இவற்றிற்கெல்லாம் ஒரு வார்த்தை—நான் கொஞ்சம் வேதனையோடே சொல்லவேண்டி இருக்கின்றது—பாராட்டி இருக்கலாம். அகில இந்தியாவின் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்கள் மாநாடு நடந்தது. அப்போது நான் சொன்னேன். அங்கே பலபேர் மண்டையைப் போட்டுக் குழப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் சித்த மருத்துவம், மற்ற மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரையிலே ஆயுர்வேதம் போன்ற மருத்துவம் ஆகியவற்றை எல்லாம்

எப்படி நடை முறைப்படுத்துவது என்று சிந்தித்துக்கொண்டிருந்த நேரத்திலே, அதற்கு பயங்கரமான எதிர்ப்புகள் வந்திருந்த நேரத்திலே நான் தமிழ்நாட்டு சர்க்கார் சார்பாக என்ன சொன்னேன் என்றால் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே நாம் திட்டவட்டமாக உத்தரவுகள் போட்டிருக்கிறோம். இந்திய மருத்துவ முறைகளான சித்த மருத்துவ முறை மற்றும் உள்ள மருத்துவ முறைகளால் மக்கள் பயனடைய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அந்தந்த இடங்களில் இருக்கின்ற டாக்டர்களை நாம் அதிகப்படுத்தி இருக்கிறோம். ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களிலே 3 டாக்டர்கள் இருப்பவர்களிலே ஒருவரை எடுத்துவிட்டு இன்னொரு ஆயுர்வேத டாக்டரைப் போடலாமே என்று கூட கேட்டார்கள். அதற்கு எதிர்ப்பு கூட வந்தது. ஆகவேதான் இந்தப் பிரச்சினையே வேண்டாம் என்று அந்த மூன்று டாக்டர்களும் இருக்கட்டும். இன்னொருவரை நாம் போடுவோம் என்று திட்ட வட்டமாக உத்தரவு போட்டு படிப்படியாக நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். என்று சொன்ன நேரத்திலே அங்கே கரவொலி எழுப்பப்பட்டது. இவ்வளவு துணிவோடு செய்ததற்காக பாராட்டினார்கள். இதற்கு ஓரளவுக்குக் காரணம் நமது மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் தான். அவர் இங்கே அடிக்கடி பேசியதன் மூலமாகத்தான் நாம் காரியங்களைச் செய்வதற்கு தூண்டுகோலாக அமைகின்றது. அவர்கள் இதிலே இவ்வளவு அக்கறை காட்டிவருவதன் மூலமாகத்தான் நமக்கும் கூட தைரியமாக இப்படிப்பட்ட முடிவுகளை எடுக்க முடிகிறது. எதிர்ப்புகள் வராது என்ற அந்த தைரியத்திலே செயலாற்றக்கூடிய அளவுக்கு மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய அந்தக் கருத்துக்கள் நமக்கு பயன் உள்ளதாக இருக்கின்றது. ஆகவே மத்திய அரசினடத்திலே நாம் இப்படிச் சொல்லி இங்கே பாராட்டுக்களைப் பெற்றிருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல, மருந்துகள் பற்றாக் குறையைக் கூடப் போக்குவதற்கு உடனடியாக எங்கெங்கு மருந்துகள் கிடைக்கிறதோ அங்கங்கு வாங்கவேண்டும் என்றும் கூட நாம் அதற்கான உத்தரவுகள் போட்டுக் கொண்டு வருகிறோம். இப்போது இன்னொரு வாக்குறுதியும் நான் தருகிறேன். இந்த வாக்குறுதி நிச்சயமாக அவர்களுக்கு ஓரளவுக்குத் திருப்தி அளிக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு கூட நானும் நம்முடைய நல்வாழ்வுத்துறை செயலாளர் அவர்களும் பேசி இருக்கிறோம். அதற்குப் பிறகு எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய உணர்வு என்னவென்றால் நல்வாழ்வுத் துறை செயலாளர் அவர்களும் இதிலே ரொம்பவும் அக்கறை காட்டக்கூடிய, ஒரு நல்ல பயிற்சி பெற்றிருக்ககூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களே இதிலே பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு எங்கெங்கே குறைபாடுகள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் To speed up in all the places and to remove the bottlenecks and stumbling block's, என்று அதற்காகச் சொல்லி இருக்கிறோம். அவர்களே அதற்

கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்கிறேன் என்று ஆர்வம் காட்டி இருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே அது ஒரு மகிழ்ச்சி கரமான செய்தியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த 4-வது வால்யூம் பற்றிக் கேட்டார்கள். 5-வது வால்யூம் 35 ரூபாய் என்று குறிப்புக்கள் தந்திருக்கிறார்கள். சித்த வைத்தியத்தைப் பொறுத்தவரையிலே நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரியாக நாம் துணிச்சலுடன் திட்டவட்டமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருககிறோம் என்பதிலே எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் கிடையாது. இன்னொரு பிரச்சினை. ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் நல்ல முறையிலே இயங்குவதற்காக சில திட்டவட்டமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டாக வேண்டும் என்பதற்காக முக்கியமான சில நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம், முதலாவதாக 15 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களைச் சென்ற ஆண்டு தாலுக்கா மருத்துவமனையில் தரத்திற்கு உயர்த்தி அங்கே என்னென்ன நவீன கருவிகளை வைக்க வேண்டுமோ, என்னென்ன தன்மைகள் அங்கே இருக்கவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு இதுவரையில் இல்லாத ஒரு புது மறுமலர்ச்சியை நாம் கிராம பகுதிகளிலே உண்டாக்கி இருக்கிறோம். இதன்மூலமாக நிச்சயமாக கிராமங்களில் ஒரு எழுச்சி ஏற்படும் இந்தத் துறையிலே என்பதிலே எந்தவிதமான ஐயப்பாடும் இல்லை. இந்த ஆண்டு மீண்டும் இன்னொரு 15 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களைத் தாலுக்கா மருத்துவமனையின் தரத்திற்கு உயர்த்துவதற்காக 8 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து அங்கே 24 படுக்கைகளை ஏற்படுத்தி அங்கே ஏற்கனவே இருக்கின்ற 6 படுக்கைகளோடு சேர்த்து 30 படுக்கைகளை கொண்ட தாலுக்கா மருத்துவ மனையின் தரத்திற்குக் கொண்டு வருகிறோம். அது மட்டுமல்லாமல் 1979 டிசம்பரில் 'Government have sanctioned the constructon of Dispensary buildings, staff quarters and compound walls for 20 Primary Health Centres.' 20 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுக்கு இந்த மாதிரியாக ஸ்டாப் குவார்ட்டர்ஸ் பில்டிங்ஸ் எல்லாம் கட்டி இருக்கிறோம்.

(இரவு 8.40)

அது மட்டுமல்ல. 1980–81ஆம் ஆண்டில், 17 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள், இந்தக் கட்டிடங்கள் அந்தக் காம்பவுண்டுக்குள், எல்லைக்குள் கொண்டு வரவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். 1981-82ஆம் ஆண்டில் Construction of 20 P.H.Cs. sanctioned. இன்னும் 20 upgradationக்கு வரவில்லை. படிப்படியாக கட்டிடங்கள் இல்லாத ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் இவ வாறு செய்ய முடியும். இந்த ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களைப்

1982 மார்ச் 11] *[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]*

பற்றி மற்றவர்கள் எல்லாம் பேசினார்கள். அந்தவகையிலே அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறோம் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மிக அழகாகப் பேசினார்கள். அவர்கள் பேசியதில் எனக்கு நிச்சயமாக வருத்தம் கிடையாது. ஆனால், அவர் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். 20 பாயிண்ட் பார்முலாவைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன், இந்த 20 அம்சம் என்று புதியதாக அறிவிக்கப்பட்ட அந்தத் திட்டத்தில், நம்முடைய இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் 13, 14 இடங்களைப் பெற்றிருக்கிறது.

13. Promote Family Planning on voluntary basis as Peoples' movement.

14. Substantially augment universal primary Health Centres with facilities to control leprosy, T.B. and blindness.

என்றிருக்கிறது.

We are aproaching the voluntary institutions like Rotary club Lions Club etc.

இதிலே என்னவென்றால் இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒராண்டுக்கு முன்பு, முதன்முதலாக கோட்டையில் தனியார் துறையிலே இருக்கக்கூடிய வாலின்டரி சர்வீஸ் ஆர்கனைசேஷன் அதாவது லயன்ஸ் கிளப், ரோட்டரி கிளப் ஆகிய எல்லா நிறுவனத்தாரையும், அது போன்ற அமைப்புகளையும் அழைத்து, நம்முடைய செயலாளர் அவர்களையும், டைரக்டர் ஆப் மெடிகல் எஜிகேஷனையும் வைத்துக்கொண்டு, எப்படியெல்லாம் நீங்கள் உதவி செய்கிறீர்கள் என்று 20 அம்ச திட்டத்தை, மத்திய சர்க்கார் அறிவித்தபோது கேட்டோம். அதற்கு இடையூறாக நாங்கள் இல்லை. ஆனால், அதே நேரத்தில் இந்தக் கொள்கையை ஏறத்தாழ 9 மாதங்களுக்கு முன்பு நாம் கடைப்பிடித்திருக்கிறோம் என்று அவர்களுக்கு கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் சங்கரானந்த் அவர்களுக்கு எழுதியிருக்கிறோம். இந்த அளவிற்கு நாம் திட்டவட்டமாக செய்துகொண்டு வருகிறோம்.

அது மட்டுமல்ல. இங்கே இன்னொரு கருத்தை செஞ்சி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதை நாம் அதிகமாக செய்து விட்டால், அதனால, ஜனத் தொகை குறையும், நமக்கு பாராளுமன்றத்தில் உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கை குறைந்து விடும் என்று சொன்னார்கள். அண்மையில் எல்லாக் கட்சிகளையும் சார்ந்த கூட்டம் நடந்தது. முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில, மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து சத்பால் விட்டல்

அவர்களும், லோக் சபா ஸ்பீக்கரும் இங்கே அந்தக் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். அப்போது அந்தக் கமிட்டியிலே உறுப்பினராக இருந்ததால் திரு. இளையபெருமாள் அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். அத்தனை பேர்களும் வந்திருந்தார்கள். இந்தப் பிரச்னையைப் பற்றி அப்போது பேசிய நேரத்தில், நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். இனிமேல் நாங்கள் வேகமாக செய்யவேண்டுமென்றால், நீங்கள் மத்திய அரசாங்கத்திலே தமிழ்நாட்டிற்கு கிடைக்கக்கூடிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கை குறைந்துவிடக் கூடிய நிலைமை இருக்கக் கூடாது என்பதைப் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற கருத்தை நிலைமையைச் சொல்லியிருக்கிறோம். அந்தக் கருத்தைச் சொல்லி, நீங்கள் சொல்லக்கூடியதை இந்தப் பிரச்னையிலே கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால்,

'By non-adopting the policy of implementing family planning, the balance of advantage rests with implementing it.'

நாம் இதைச் செய்வதன் மூலம் நன்மை இருக்கிறது. பர்காபிடா இன்கம், பர் காபிடா இன்வெஸ்ட்மென்ட் ஆன் ஹெல்த் புரோகிராம் இவைகளையெல்லாம் பார்க்கின்றபோது, நாம் எவ்வளவுதான் நல்லவகையில் கட்டுப்பாடோடு ஜனத்தொகைப் பெருக்கத்தை கட்டுப் படுத்த முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு கட்டுப்படுத்தி, அதிலே வெற்றி காண முடியும். அந்த வகையிலே இந்த ஆண்டு, நம் இலாகா எடுத்துக்கொண்ட வகையிலே 1,82,000 செய்வதற்குப் பதில் 1,87,251 பேர்களுக்கு ஸ்டெரிலைசேஷன் செசய்யப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு இந்த $2\frac{1}{2}$ மாதங்களுக்குள் மேலும் நல்ல முறையிலே செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். எனவே, 13-வது அம்சத்தைப் பொறுத்தவரையில் எந்தவிதமான பிரச்னையும் இருப்பதற்கு இடமில்லை. நாம் நன்றாக செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்னொரு பிரச்னை. 14—வது திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில்....

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, குடும்ப நலத் திட்டத்தைப் பாதுகாப்பாக அமுல் செய்யவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், பிரசவத்திற்குப் பிறகு இந்த குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை அமுல்படுத்தக்கூடாது என்று அதிகாரிகளுக்கு தடை உத்தரவு போடப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். அதைப் பற்றிச் சொன்னேன். அதற்கு விளக்கம் தேவை.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : அதைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டாம் என்று நினைத்தேன். மத்திய அரசாங்கத்திலே இருந்து வந்திருக்கக்கூடிய குறிப்பு அது. துரதிருஷ்டவசமாக அதை அப்போஸ் பண்ணியிருக்கிறோம். அது தேவையற்றது என்று சொல்லியிருகிக்றோம்,

TRUTH ALONE TRIUMPHS

அதற்கு விளம்பரம் தரவேண்டாம் என்று நினைத்தேன். I Just kept silent on that.

கடிதப் போக்குவரத்து நடந்துகொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பிரமணியன் அவர்கள் கருத்தை நான் முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அது தேவையற்ற விஷயம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். அவர்களின் கருத்தை மாற்ற வேண்டும்.

'It is done under Central Government grants'

அவர்கள் எப்படி கைட்லைன்ஸ் கொடுக்கிறார்களோ அந்த எல்லைக்குள்தான் நாம் செயலாற்ற முடியும்.

அடுத்தபடியாக, நான்காவது பாயின்ட்டுக்கு வருகிறேன்.

'Leprosy is a major problem. அதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதிர்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இந்த லெப்ரஸி பொறுத்த வரையில் ஆங்காங்கே பலயிடங்களில் நாம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்தப் புள்ளி விவரங்களை எல்லாம் இங்கே கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தத் தொழுநோயைப் பொறுத்தவரையில் திருச்சி மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் பரீட்சார்த்தமாக எடுத்ததைச் சொல்கிறேன்.

In Truchi District - Control Units - Kulithalai, Musiri, Jayankondam, Perambalur.

S.E.T. Units - Tiruchirappalli, Srirangam, Udayarpalayam, Karur, Lalgudi, Ariyalur.

Urban leprosy centres and temporary hospitalisation wards Kulithalai, Perambalur and Jayankondam.

இப்படியெல்லாம் நாம் செய்து கொண்டுவருகிறோம். அது மட்டுமல்லாமல், இந்த தொழுநோயை பொறுத்தவரையில் இது ஒரு பெரிய பிரச்சினை. 1977-ல் அதற்காக கணக்கு எடுக்கப் பட்டது. அப்போது ஏறத்தாழ ஆயிரத்திற்கு 20 பேர்களுக்கு என்றிருந்தது. அந்தளவிற்கு அப்போது பாதிக்கப்பட்டிருந்தார் கள் மக்கள். இப்போது பார்க்கிறபோது 1,000பேர்களுக்கு 14 பேர்களுக்குத்தான்இருக்கிறது. ஆகவே ஐந்தாண்டுகளுக்கு உள்ளாக 1,000க்கு 6 என்றளவில் குறைத்திருக்கிறோம்.

எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதற்கு முழு விவரங்களையும் நான் வைத்திருக்கிறேன். எல்லா விவரங்களையும் பேச நான் தயாராயிருக்கிறேன். நேரம் இல்லாததால் கோடிட்டுக் காட்டுகிறேன்.

I am passing over things in a haste.'

அதைப் பற்றி பெரிய ஆராய்ச்சி நடத்த வேண்டியதில்லை.

இங்குதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்கள் எழுப்பிய வாதத்திற்குப் பதிலாக சொல்கிறேன். லெப்ரஸி ஆயிரத்திற்கு 20 என்றிருந்ததை, புரட்சித்தலைவர் அவர்கள்ஆட்சிபொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்கிற காலத்தில் ஆயிரத்துக்கு20 என்றிருந்ததை இப்போது ஆயிரத்துக்கு 14 ஆகக் குறைத்திருக்கிறோம். இது ஒரு பெரிய காரியம் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்ஸிடன்ஸ் ஆயிரத்துதிற்கு 3 என்றிருந்ததை 1·82 என்று குறைத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். புள்ளி விவரங்களை கொடுத்துவிட்டு தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. மத்திய அரசு என்ன செய்கிறது என்றால் லெப்ரஸிகண்ட்ரோலை பொறுத்த வரையில் ஒரு அதிகாரியை வைத்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் கூறியுள்ள பணிகளை முறையாகச் செய்கிறோமா இல்லையா என்று பார்க்க விவரம் தெரிந்த ஒரு டாக்டரை வைத்து மத்திய அரசுக்கு சரியான தகவல் கொடுக்க ஒருவரை நியமித்திருக்கிறார்கள்.

They have got all the facilities.

நாம் தவறான புள்ளி விவரங்களைத் தருவோமானால்

It will not be proper. I am giving the reviewed particulars.

திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறபோது சொன்ன அந்த விவரம் எனக்கு 1971 முதல் தெரியும். அந்த விவரங்கள் பற்றி எனக்கு கருத்து வேறுபாடு இல்லை. ஆனால் மொத்தம் மக்கள் தொகை 4 கோடி 88 இலட்சம் என்று கணக்கு வருகிறபோது இதுவரை பரிசோதிக்கப்பட்டவர்கள் ஐந்து ஆறு ஆண்டு காலத்தில் கூட்டினால் அதைவிட அதிகமானஎண்ணிக்கை வந்து விடுகிறதே, அது எப்படி முடியும் என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : எல்லா விவரங்களையும் வைத்திருக்கிறேன். 33 சதவீதம் நோயாளிகளை இரண்டாவது முறை பரிசோதிக்கிறோம் தொழுநோய் பொறுத்தவரயில் ஒரு தடவை பார்த்துவிட்டு இல்லை இனி வராது என்று சொல்ல முடியாது. ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்கிறேன். எல்லா விவரங்களும் உள்ளன. நான் அவற்றையெல்லாம் கொடுக்கத் தயார். மணிக்கணக்கில் நான் பேசத் தயார். இதைச் சொல்லி நான் உங்களை மிரட்டவில்லை.

(இரவு 8-50)

நான் சொல்ல வந்ததெல்லாம், மத்திய அரசாங்கத்திலே' இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பாக ஒரு ஆய்வு நடத்தப்பட்டது' ஒரு தணிக்கை நடத்தப்பட்டது. இது முக்கியமான ஒரு விஷயம் தயவு செய்து நண்பர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த இலாகா. சிறப்பான வகையிலே, [illegible]

இந்தியாவும் போற்றக்கூடிய வகையிலே, அந்த அளவிற்கு நான் இரவும் பகலும், அதிகாரிகளை வரவழைத்து, தொழுநோய் பற்றி விவாதித்தேன். என்னை தொழுநோய் அமைச்சர் என்றுகூட திரு. கே. ஏ. கே. அவர்கள்கூட தமாஷாகச் சொல்வார்கள். அந்த அளவுக்கு நான் இந்தத் துறையைவிடுவது கிடையாது. எப்படி பேராசிரியர் அவர்கள் இதிலே தனிக்கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருந்தார்களோ, அதேபோல, 'இன்பேக்ஷன் ஆப்இன்டரெஸ்ட்' எனக்கும் வந்திருக்கிறது. எப்படியிருந்தாலும், தமிழ் நாட்டிலே இருந்து இந்த தொழுநோயை அகற்றியாக வேண்டும் என்பதற்காக, நான் இதிலே தனிக்கவனம் செலுத்தி வருகிறேன். இதற்கு ஒரு ரெவியூ கூட்டம் நடைபெற்று, அப்போது இதையெல்லாம் பற்றி விவாதித்து இருக்கிறோம். ஹெல்த் சைடிலே உள்ளபிளானிங் கமிஷன் மெம்பர், அவரேசொல்லியிருக்கிறார்.

The Planning Commission Members on Health said: 'We are very much satisfied in the extraordinary work put in by the Tamil Nadu Government as far as leprosy is concerned.' It is a certificate of compliment

என்று பகிரங்கமாக 'சர்டிபிகேட் ஆப் காம்பிளிமேன்ட்' கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் இங்கேதான் சொல்லவேண்டும். வேறு எங்கு சொல்வது? அப்படிப்பட்ட பாராட்டுக்கள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன.

ஸ்கூல் செக்அப்பைப் பொறுத்தவரை, நோயுற்றுள்ள மாணவர்களை யெல்லாம் கண்டுபிடிப்பதற்கு ஏற்பாடுசெய்யப்படுகிறது. 6 மாதங்களுக்குள்ளாக இதிலே நல்ல வெற்றியைக்காணமுடியும் என்பதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் மாணவர்களைச் சேர்க்கின்ற காலத்திலேயை சோதனை செய்துபார்க்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். 1978-ஆம் ஆண்டில் 14,30,214 பேர்களைப்பார்த்து, அதிலே 11,252 பேர்களுக்கு இருக்கிறதுஎன்று கண்டுபிடித்தோம். 1979-ஆம் ஆண்டிலே 12,258 பேர்கள் என்றும், அதேபோல் 1980-ஆம் ஆண்டில் கணக்கிட்டு, 1981-ஆம் ஆண்டிலே ஜனவரி மாதம்வரையில் கிடைத்திருக்கின்ற புள்ளி விவரத்தின்படி25.34,355 பேர்களில், 12,380 பேர்களுக்குஇருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு நாம் இந்த தொழுநோயைப் பொறுத்தவரையில் மிக அதிகமாக கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

அது மட்டுமல்லாமல், இங்கே மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் டி. பீ.-யைப்பற்றி என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்டு, 1981-ஆம் ஆண்டுவரை இத்தனை லட்சம்ரூபாய் செலவுசெய்து, அதற்குப் பிறகு என்ன நடந்தது என்று கேட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் கேட்டதால், இதைச்சொல்வதற்கு வாய்ப்புஏற்பட்டது.

'The Government of Tamil Nadu sanctioned in 1980-81 a special comprehensive Health Care scheme for diagnosing T.B. patients among the handloom weavers.

For Beedi workers and families 5 mobile units have been sanctioned by the Government.

இப்போது என்னசெய்திருக்கிறோம் என்றால், சேலம் ஜோனில் மட்டும் 35,232 பேர்களைப்பார்த்ததில், 980 பேர்களை ரெபர் செய்து, அதற்குப் பிறகு 72 பேர்களுக்கு வியாதி இருக்கிறது. இந்த ஒரு ஸ்கீமில் மூலமாக இது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதே போல் பெரியார் ஜோனிலே 33,479 பேர்களைரிஜிஸ்தர்செய்து, 522 பேர்களை ரெபர்செய்து, 15 பேர்களுக்குவியாதி இருப்பதாக கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. மதுரை ஜோனைப் பொறுத்தவரையில் 21,087 பேர்கள் என்று புள்ளிவிவரம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால், இதைக் கொடுக்கின்ற நேரத்தில், இன்னும் தீவிரமாக செய்ய வேண்டுமென்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. அதைச் செய்தாக வேண்டும். அந்த அளவிற்கு இதிலே வேகத்தைக் காட்டியிருக்கிறோம் என்றுதான் சொல்லுகிறேன்.

அடுத்து, ஒரு முக்கியமான கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. அது என்னவென்றால், இங்கே போஸ்ட்கிராஜுவேட்டைப்பொறுத்த வரையில் பிரச்சினை எழுப்பினார்கள். எதற்கெடுத்தாலும் சுப்ரீம் கோர்டுக்குப் போகிறார்களே என்ற பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டது. இந்தப் பிரச்சினையைப்பொறுத்தவரையில், நான்எவ்வளவுவிவரம் வேண்டுமானாலும் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆயினும், இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த மட்டிலும் குற்றம் சுமத்தப் பட்டது. இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாங்கள் எவ்வளவு தெளிவாக இருக்கிறோம் என்பதற்கு பல்வேறு சான்றுகளை எடுத்துச் சொல்ல முடியும். ஆனால், நேரம் இல்லை, அவைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்வதற்கு. பார்த்த சாரதி கேஸ் பற்றி பேசப்பட்டது. அதைப்பற்றி நான் ஜாஸ்தியான நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ளப் போவதில்லை . எதற்கு இப்படி செய்யப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு உண்மையைத் தெளிவாக்கவேண்டும்என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். முன்பெல்லாம் எப்படி இருந்தது என்றால் டிப்ளமா ஆர்த்தோபாஸ் செய்து தான் ஆக வேண்டும் என்பது கடையது.

Dip. in Ortho was no mandatory. It was only recommendatory நாம் என்ன செய்தோம் என்றால் What was recommendatory was converted and made as mandatory. எத்தனை, எத்தனை பேர்களுக்கு டிப்ளமா இல்லாமல் கிடைத்திருக்கிறது என்று இன்னும் கொஞ்சம் விரிவாக சொன்னேன் என்றால் அது மனதிற்கு கொஞ்சம் சங்கடத்தை ஏற்படுத்தும், ஏனென்றால் பல அரசியல்வாதிகள் அதிலே வந்துவிடுகிறார்கள்.

திரு. க. அன்பழகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிற விளக்கத்திலேயே ஏற்கனவே அது ரெக்கமன்டேட்டரியாக இருந்தது இப்போது மான்டேட்டரியாக செய்யப்பட்டு விட்டது என்று சொல்லிவிட்டு, ரெக்க

1982 மார்ச் 11] [திரு. க. அன்பழகன்]

மென்டேட்டரியாக இருந்தபோது இடம் பெற்றவைகளை பற்றி மான்டேட்டரியானதற்கு பின்னால் செய்த காரியத்திற்கு அதை காரணம் காட்டக்கூடாது ;

It was recommendatory. Now it is made mandatory. Recommendatory was made mandatory. It was only additional qualification. Additional qualification is different from requisite qualification.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : துணைத் தலைவர் அவர்களே, I am also a seasoned bandicoot in this house like some of my friends here. கொஞ்சம் தயவு செய்து பொறுமையாக கேட்க வேண்டும். இத்தனை ஆண்டுகள் சட்டசபையிலே இருந்து கொண்டு முழுமை யாக பதில் சொல்லவில்லை என்றால் சரியாக இருக்காது. அந்த பாயின்டிற்கு தான் வருகிறேன். நான் என்ன சொன்னேன் என்றால் Recommendatory has become mandatory. என்று சொன்னேன். அதை நான் படிக்கவில்லை, படித்தால் நான் ஏதோ குற்றச்சாட்டாக சொல்வதற்கு வாய்ப்பாக தேடிக் கொண் டிருக்கிறேன். என்கிற குற்றச்சாட்டிற்கு நான் ஆளாகி விடக் கூடாது என்பதற்காக நான் அதை சொல்லவில்லை. நான் பல ஆண்டுகளாக நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். நீங்கள் துணி வோடு டிப்ளமா இருந்தால் தான் எடுத்துக் கொள்ள முடியு மென்று செய்தீர்கள். அகில இந்தியாவிலும் பல்வேறு மாநிலங்களிலே அப்படி கிடையாது. ஓரிரு மாநிலங்களிலே தான் அப்படியிருக்கிறது. நான் சொல்ல வந்தது நீங்கள் இப்படி செய்துவிட்டு, ஏன் இப்படி டிப்ளமா இல்லாதவர்களை எடுத்தீர் கள் என்ற கேள்வி கேட்க கூடும். இங்கே என்ன பிரச்சினை ஏற்பட்டது என்றால், ஒரு நபருக்கு டிப்ளமா வாங்கினால் தான் இந்த பி.ஜி-க்கு உரியவர்களாக போடுவதற்கு அருகதை இருக் கிறது, என்று நாம் சொல்லியாகிவிட்டது. ஆனால் டிப்ளமா இல்லாதவர்களை எல்லாம் போட்டு விட்டார்கள், ஏதோ முறை கேடு நடந்துவிட்டது ; இங்கே பிராஸ்பெக்டசில் போட்டிருக் கிறோம்.

'Wherever there is diploma course preceding Degree courses with corresponding subjects, candidates with diploma alone are admitted into the Degree Course.'

ஆகவே அட்மிட்டட் இன் தி கோர்ஸ் என்று போடப்பட் டிருக்கிறது என்றால் என்ன செய்தோம் என்றால், நாம் செய்ய வில்லை, அது இலாக்காவில் செய்தது. தவறாக செய்து விட்டார்கள் என்று கூட சொல்வதற்கு தயாராக இருக்கிறேன். பி.டி. எஸ்., பற்றி சொன்னார்கள், மற்ற விஷயம் அங்கே சப் வார்ட்டன் சரியாக இல்லை என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். நிச்சயமாக ஆராய்ந்து பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என் பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை பொறுத்தவரையில் இந்த கேள்வி எழுப்பப்பட்டு, அதற்கு முன்பாகவே எனக்கு ஒரு சந்தேகம் வந்து இவர்கள் என்ன செய்திருக்கிறார்கள்

என்று பார்த்தேன். செலக்ட் ஆனவர்களுடைய டிப்ளமா சர்டிபிகேட்டுகளை கொண்டு வாருங்கள் என்று பார்த்ததிலே ஒருவருக்கு 23 மே 1979, 25 ஜனவரி 1980, 19 மே 1980 என்று இருந்தது. பரிட்சைக்கு கூப்பிட்டு இண்டர்வியூவிற்கு முன் பாகவே டிப்ளமா பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்த டிப்ளமாவினுடை அடிப்படையிலே மார்க்குகள் போடப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூட ஒரு பிரச்சினை யை சொன்னார்கள். சுப்பிரிம் கோர்ட் இப்படி சொல் கிறதே, ஹை கோர்ட் இப்படி சொல்கிறதே என்றார்கள். அது அவர்களுடைய உரிமை. நாம் என்ன செய்தோம் என்றால் டிப்ளமா இருந்தால் தான் நாங்கள் அட்மிட் செய்ய முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். மனு போடும் போதே டிப்ளாம இருக்க வேண்டும். இது ஹைக்கோர்ட்டினுடைய வாதம். இன்டர்வியூவுக்கு போகிற நேரத்திலே மட்டும் இருந்தால் போதும் இது இலாக்காவினுடைய வாதம். நீங்கள் கூட கேட்கலாம், ஹைகோர்ட் வாதத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாமே என்று. எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபனை இல்லை. இப்போது சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறது. அப்படித்தான் நாம் போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் என்ன ஆகும், தயவு செய்து பேராசிரியர் அவர்கள் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(இரவு 9—00)

திரு. க. அன்பழகன் : நான் குறுக்கிட்டு உங்கள் நேரம் செலவானதை விட நான் பண்ருட்டி திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்களிடத்திலே என்னுடைய நியாயத்தைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

HON'BLE DR. H. V. HANDE : I am not inviting interference. I am inviting your attention. Like the saying "Romans, countrymen, please lend me your ears", let me say "my brother, please lend me your ears". ஏன் என்றால் அப்போது தான் எனக்கு ஒரு மகிழ்ச்சி, சந்தோஷம். நான் சொல்லியிருக்கிற அந்தக் கருத்துக்களை நீங்கள் கேட் டீர்கள் என்பதாக. நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது அல்ல. ஜனநாயகத்தை நான் மதிப்பவன். நான் சொல்ல வந்தது எல்லாம் சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்புக் கொடுத்து விட்டதே, என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால் சுப்ரீம் கோர்ட்டின் தீர்ப்பு நியாயமா அல்லது அநியாயமா என்று சொல்வதற்கு லெஜிஸ்லேச்சருக்கோ அல்லது எக்ஸிகியூட்டிவ் விற்கோ உரிமை கிடையாது. அந்த உரிமைக்குள்ளே நான் போகவில்லை. ஆனால் அதன் விளைவுகளை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய பர்ஸ்ட் கிளாஸ் மார்க் வாங்கிக் கொண்டு நல்ல கெட்டிக்காரர் களாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அவர்கள் அந்த ப்பரிட்சையில்

தேர்வு பெறாமல் 1, 2 மாதங்களுக்குப் பிறகே அவர்களுக்கு வாய்ப்பு அவர்களுக்கு இந்த வருஷம் கிடைக்காது. அடுத்த வருஷம் தான் கிடைக்கும்

திரு. க. அன்பழகன் : எவ்வளவோ கெட்டிக்காரர்கள் கிடைக்காமலிருந்து எத்தனையோ ஆண்டுகள் காத்திருந்து பின்னாலே வந்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : முடித்து விட்டேன் என்றால் உங்களுக்கு டவுட்டே இருக்காது. நான் சொல்லவந்தது எல்லாம் We are preventing the brilliant students from appearing this year. The result is other persons come to the field much faster than our boys and girls. ஆகவே நமக்கு இருக்கக்கூடிய அந்த வாய்ப்பை நாம் தடுக்கக் கூடாது என்பதற்காக நாம் போட்டதே தவிர வேறு ஒன்றும் கிடையாது. நமக்கு என்ன வந்தது சுப்ரீம் கோர்ட் இப்படித் தான் நீங்கள் போடவேண்டுமென்று மேன்டேட்டரியாக நீங்கள் போடவேண்டுமானால் சரி. அப்ளிகேஷன் போடும்போது டிப்ளமோ என்று அதைக் கொஞ்சம் மாற்றி இப்போது நாம் பப்ளிஷ் செய்திருக்கிறோம். அதிலே ஒரு யோசனையைச் சொன்னார்கள். அந்த யோசனையை நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். அந்த யோசனை என்னவென்றால் 15-ஆம் தேதியன்று, நேற்றைய தினம் கூட டாக்டர் ஜனார்த் தனம் கூட, மேலவை கொறடா கூட, இப்படிப் போட்டிருக்கிறார் கள் என்று என்னிடம் சொன்னார்கள். உடனடியாக ஒரு வாரம் எக்ஸ்டன்ஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் உத்திரவு போட்டு இருக்கிறேன். இன்றைய தினம் காலையிலே அது வந்திருக்கும். அந்த மாதிரி யோசனை பற்றி இங்கே ஆட்சேபனை இல்லை. என்ன கேள்வி கேட்கிறார்கள் என்றால், இந்த மாணவனை சுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜ் சொல்லிவிட்டார் நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்க லாமே என்று சொன்னார்கள். என்னுடைய பிரச்சினை என்ன வருகிறது என்றால் ஒரு மாணவனை—யு—அட்ஜஸ்ட்—எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு இங்கே நாம் அவர்களை எடுத்துக் கொள்வோமானால் உடனடியாக என்ன சொல்வார்கள், அவர்கள் பயந்துகொண்டு இந்த மாணவனைச் சரிக்கட்டி விட்டார் கள் என்று சொல்லக்கூடிய குற்றச் சாட்டுக்கு ஆளாகக் கூடும். ஆகவே, நான் சொன்னேன், அதிகாரிகள் என்னிடம் வந்தார்கள், இதைப் பொறுத்த வரையில் என்ன நியாயமோ அதை செய்யுங் கள் என்று சொன்னேன். இந்த மாணவரை விட இன்னும் 2, 3, 4 பேர்கள்—நான் விவரம் வைத்திருக்கிறேன்—ஜாஸ்தி யாக மார்க் வாங்கியிருக்கிறார்கள், ஆகவே இந்த மாணவனுக் குக் கொடுப்போமானால் சரிக்கட்டிவிட்டோம் என்று சொல்வார் கள். அந்த 3 பேர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டிய ஒரு கட்டாயத் திற்கு நாம் தள்ளப்படுகிறோம். வந்தால் மேன்டேட்டரியாக ஜட்ஜ்மெண்ட் வரட்டும். இல்லாவிட்டால் we stick to our guns.

அந்த வகையிலே நாம் திட்டவட்டமான முடிவை எடுத்துக் கொண்டோமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, விளக்கம் சொல்கிறபோது ஒரு பொதுவான அடிப் படையான பிரச்சினையை அமைச்சர் அவர்கள் கைவிட்டு விட் டார்கள். ஒரு நீதிபதி பத்மநாபன் அவருக்கு இடம் கொடுங்கள் அதன் மூலமாக பிரச்சினை தீரும் என்று சொன்னார்கள். இடம் கொடுக்கச் சொல்வதற்குக் காரணம் இன்னொருவருக்கு முறை தவறாக இடம் கிடைத்தது என்ற காரணம் காட்டித்தான். அதையும் மீறி அப்பீலுக்குப் போனபோது, உயர் நீதி மன்ற பெஞ்சிலே நீதிபதி திரு. கோகுல கிருஷ்ணன் அவர்களும் வேறு சில நீதிபதிகளும் சேர்ந்து திரு. பத்மநாபன் அவர்கள் கொடுத்த தீர்ப்பை செயல் படுத்துங்கள் என்று தெரிவித்துவிட்டார்கள். அதற்கு மேலும் இன்னொரு டைரக்ஷன் ஏன் தேவை ? அரசாங்கம் அதற்கு மேலும் ஒரு கட்டாயமான முடிவை நீதிமன்றத்திலே போய் பெற்றாக வேண்டுமென்று ஏதாவது நியதி இருக்கிறதா ? அவசியமா ? அப்படித்தான் இந்த அரசாங்கம் செயல்படுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : கிளியராக இருக் கிறது. நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப்போல அவருக்கு மேலே இரண்டு பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, அந்த சர்வீஸ் காண்டிடேட் பற்றிய பூரா விவரமும் இங்கே இருக்கிறது. முக்கால் மணி நேரம் அங்கே இந்த சப்ஜெக்டைப் பற்றி பேசியிருக்கிறேன். தெளிவாகப் பேசியிருக்கிறேன்; பத் திரிகையிலேயும் வந்திருக்கிறது. சர்வீஸ் காண்டிடேட்ஸ்க்கு 2 சீட் ; நான்—சர்வீஸ் காண்டிடேட்ஸ்க்கு 4 சீட், இவருக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை. எந்தக் காரணத்தினாலும் அதை உயர்த்துவதற்கு இடமில்லை என்பதால் உறுதி யாக நின்றோம். ஜட்ஜ்மெண்ட் இருக்கிறது. நாம் எடுத்த நடவடிக்கையும் mala fide இல்லாமல் bona fides ஆக எடுத்திருக்கிறோம். கோர்ட் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. நான் அதற்குள் போகவில்லை. சர்வீஸ் காண்டிடேட்ஸ்க்கு இரண்டு இடம்தான். இவருக்குக் கொடுத்தால் வெளியே இரண்டு பேர்கள் இருப்பார்கள். அந்தப் பிரச்சினை இருக்கும் என்பதால் தைரியமாக, அச்சம் இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் இல்லாமல், துணிவாக நடவடிக்கை எடுத்தோம். கோர்ட் வேறு தீர்ப்பைக் கொடுத்தது. இப்போழுது போட்டிருக்கிறோம். நீதிக்குத் தலை வணங்கிச் செய்ய வேண்டுமென்று செய்கிறோம்.

இங்கே ஒரு கேள்வியை எழுப்பினார்கள். பேக்வேர்ட் கிளாஸ் மாணவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்று எழுப்பினார்கள். நான் இதைப்பற்றிக் கொஞ்சம் தெளிவாகச் சொல்வது பொருத்த மாக இருக்கும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன் முன்பிருந்த

ஆட்சியைவிட நாங்கள் நன்றாகச் செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால் உங்களுக்குக் கொஞ்சம் உணர்ச்சியைத் தூண்டியது மாதிரி ஆகும். எனவே, புள்ளி விவரத்தை ஜெண்டிலாக, காமடகச் சொல்கிறேன். 1974—75இல் 49 சதவீதம்தான் பேக்வேர்ட் கிளாஸ் நண்பர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; 1975—76இல் 53 சதம்வீதம்தான். நான் இங்கே இப்பொழுது சொல்ல வேண்டுமென்றால் 1980—81ஆம் ஆண்டு 60·5 சதவீதம் பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையிலே வரலாற்றிலே இல்லாத அளிற்கு 60·5 சதவீதம் புரட்சித் தலைவர் சர்க்காரில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஆணித்தரமாக, ஆதாரத்துடன் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைவிட ஓபன் காம்பெடிஷனிலும் ஏராளமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

திரு. க. அன்பழகன் : நாங்கள் இருக்கும்பொழுது 31 என்று இருந்தபொழுது 49 கொடுத்தோம்; நீங்கள் 50 இருக்கும் பொழுது 60 கொடுத்தீர்கள். 31-லிருந்து 49 கொடுத்தது பெரிதா ? 50-லிருந்து 60-ஆவது பெரிதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : பொறுமையோடு கேட்டால் நான் அதற்குப் பதில் கொடுக்க முடியும். நீங்கள் 31 ஆக வைத்துக் கொண்டு இருந்தீர்களே தவிர, புரட்சித் தலைவர்தான் 31-ஐ 50 ஆக உயர்த்தினார். அதையெல்லாம் சொன்னால் உங்களுக்குக் கொஞ்சம் எரிச்சல் வரும். இப்படியெல்லாம் செய்ய முடியும். I am a good debator. I can take any debate. I can also have techniques. ஆனால் நான் அப்படிப் பண்ணுவதில்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : பண்ண முடியும் பண்ண முடியும் என்று சொன்னால் நாங்களும் பண்ண முடியும். நான் உங்களுக்கு முன்னால் அமைச்சராக இருந்தவன். ஆகவே அந்த மாதிரி சொல்லாதீர்கள். தங்களுக்குக் கருத்துக்காகச் சொல்கிறேனே தவிர எதிர்ப்பதற்காக அல்ல; தாங்கள் ஏதோ தவறு செய்துவிட்டீர்கள் என்று தனிப்பட்ட முறையில் சொல்லவில்லை. 9,000 ரூபாய் வருமான வரம்பு என்ற கருத்து வந்து அதனால் ஏற்பட்ட விளைவுகளின் காரணமாக 50க்குப் போயிற்று என்பது தங்களுக்குத் தெரியாவிட்டாலும் ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். எனவே, விளைவு தெரியாமல் அம்மாதிரி செய்வோம், இம்மாதிரி செய்வோம் என்று சொன்னால் இம்மாதிரி செய்பவர்களைப் பார்த்து விட்டுத்தான் இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் துணிவோடு சொல்ல முடியும். 31 சதவீதம் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு என்று இருந்த அந்த நிலையை மாற்றி 50 சதவீதத்திற்குக் கொண்டு வந்த மாவீரன்தான் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். என்பதை நான் எடுத்து சொல்வதற்கு எனக்கு முழு உரிமை இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல்,

[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே] [1982 மார்ச் 11

அந்த 50 சதவீதத்தைவிட, அதுவும் போதாது என்று ஒப்பன் காம்பெடிஷனிலே நாம் செய்யவில்லை என்கிற குற்றச் சாட்டுக்கு ஆளாகக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன், ஒப்பன் காம் படிஷனில் ஏராளமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். 60.5 சதவீதம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்றால், பத்து சதவீதம் ஒப்பன் காம்பெடிஷனிலும் கொடுத்திருக்கிறோம்.

(இரவு 9·10)

அதே மாதிரியாக எஸ்சி. எஸ்.டி. என்று சொல்கிற நேரத்திலே, இன்னொரு புள்ளி விவரத்தையும் நான் இங்கே சொல்ல கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அது இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும். நம்முடைய மாண்புமிகு இளையபெருமாள் அவர்களிடத்திலே தனிப்பட்ட முறையிலே கூடச் சொன்னேன். இவ்வளவு நல்ல காரியத்தை ஏன் சொல்லாமல் இருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னார்கள். சமயம் வரும்போது, நேரம் வரும்போது நான் சொல்கிறேன் என்று கூடச் சொன்னேன். அது என்னவென்றால், எஸ்.ஸி, எஸ்.டி. என்ற வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு, இத்தனை ஆண்டுகளாக இல்லாமல், முதன் முதலாக ஒப்பன் காம்படிஷனில் 8 இடங்கள் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது, புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சியில் தான். திரு. சிவசாமி அவர்களிடத்திலேயும் சொல்லியிருக்கிறேன். சென்ற ஆண்டு ஒப்பன் காம்படிஷனில், ஹையஸ்ட் மார்க்ஸ் வாங்கியவர்கள் என்ற முறையில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு 8 இடங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

8 இடங்கள் கொடுக்கப்பட்டதோடு மட்டுமல்லாமல், டி.எம். கார்டியாலஜியில், நீண்ட நாட்களாக, ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட நண்பருக்கு, உடன் பிறப்புகளுக்கு வாய்ப்பே இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதற்காக, வந்த பைலை, திட்டவட்டமாக, தைரியமாக, துணிவோடு, இதிலே ஷெடியூல்டு காஸ்ட் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வில்லை, "I am returning the file" என்று துணிவோடு, தைரியமாக எழுதி அனுப்பி, அதில் ஒருவரை அனுப்புங்கள் என்று சொல்லி, அதற்குப் பிறகு டி.எம். கார்டியாலஜிக்கு ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அவரை எனக்குத் தெரியாது. அவர் வந்து எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது, நான் இதற்கு முன்னாலே எதிர்பார்க்கவே இல்லை, I am glad என்ற மகிழ்ச்சியுடன் சொல்லிவிட்டு சென்றார். அந்த அளவு அப்பிரிவிலே ஒருவரை நாம் அதிகார பூர்வமாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக, உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் பெருமையோடு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல இன்னும் நேரம் வேண்டுமென்றால், நாளைக் காலை தொடரச் சொல்லலாம்.

1982 மார்ச் 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இப்பொழுதே அமைச்சர் முடித்து விடுவார்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது ஒப்பன் காம்படிஷனில் எஸ்.,டி. எஸ். ஸி. கான்டிடேட்டுகள் இத்தனை பேர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது என்றும், பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இத்தனை இடங்கள் கொடுக்கப்பட்டது என்றும் சொன்னார்களே, இதுவரைக்கும் சர்ட்டிபிகேட் மார்க்கோடு நேர்முகத் தேர்விலே அவர்களுக்குக் கேட்கக்கூடிய கேள்விகளுக்குச் சொல்லக் கூடிய பதிலுக்கு அளிக்கக்கூடிய மார்க்குகளை வைத்துத் தேர்ந்தெடுத்ததாகச் சொன்னவர்கள், நாங்கள் கொடுத்தோம், நாங்கள் கொடுத்தோம் என்று சொன்னால், நினைத்தவருக்கெல்லாம் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே அதைக் கடை பிடித்தார்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: 15 நிமிடத்திலே முடித்து விடுகிறேன். இங்கே, கொடுக்கப்பட்டது என்று சொன்னால் பொருத்தமாக இருக்கும். ஏனென்றால், இப்படி ஒரு நிலைமை, ஒரு நல்ல அருமையான சூழ்நிலை இங்கே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு அடையாளமாக நான் சொன்னேனே தவிர, வேறொன்றும் இல்லை.

அடுத்தபடியாக, இங்கே, மதிப்பிற்குரிய சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அது என்னவென்றால் லேடீஸ் ஹாஸ்டலில் வார்டர் இல்லையென்று சொன்னார்கள். அதற்காக, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ரெஃபரன்ஸ் சிஸ்டம் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் எல்லா மருத்துவத்திற்கும் ஒருமுறை வைத்திருக்கின்றோம். பொதுவாக, அந்த அந்த தாலுகா மருத்துவமனைகளிலே பணியாற்றுகின்ற டாக்டர்களுக்கு நல்ல வகையிலே ஒரு 'ரெஃபரஷர் கோர்ஸ்' இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக வல்லுநர்களை வரவழைத்து அவர்களுக்கு இங்கே நல்ல வகையிலே பயிற்சி கொடுக்கிறோம். அது மட்டுமல்லாமல், இந்த ரெப்ரஷர் கோர்ஸ் மூலமாக, என்ன இலாபம் என்றால், It is a two-way traffic அவர்களுக்கு என்ன என்ன பிரச்னை இருக்கும் என்பதைக் கண்டு பிடிப்பதற்காக, அங்கே சொல்லிக் கொடுக்கக்கூடியவைகள் சௌகரியமாக இருக்கும். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஒரு பிரச்னையைப்பற்றி பல நாட்கள் இங்கே சென்னையிலே Channel of Communication.......

திரு. எல். இளையபெருமாள் : டெபுட்டி ஸ்பீக்கர் சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். அருமை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிற பொழுதும், முன்னாள் அமைச்சர் சொல்லும்போதும், ஓப்பன் காம்படிஷனிலே கொடுத்தோம், கொடுத்தோம் என்று சொன்னார்கள். ஓப்பன் காம்படிஷனில் கொடுத்தோம் என்று சொல்வது, அவர்களுடைய மார்க், திறமை இவைகளைப் பார்த்துதான் ஓப்பன் காம்படிஷனில் எஸ்.ஸி. மாணவர்களுக்குக் கொடுத்தோம் என்பது கருத்து, ஆகவே, அந்த 'கொடுத்தோம்' என்ற வார்த்தையை அன்பாகச் சொன்னாலும் இந்த அவையிலே என்ன கருத்து உருவாகிறது என்றால், தேர்தல் காரணத்தினாலே போட்டி போட்டுக் கொண்டு நாங்கள் கொடுத்தோம், நாங்கள் கொடுத்தோம், என்று முன்னாள் அமைச்சர் அவர்கள் அல்லது இன்றைய அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதானது, அவர்களுடைய திறமையிலே ஏதோ குறைவு வந்து விட்டதாக இந்த அவையிலே கருதுவதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்வதோடு, அவர்களுடைய பாப்புலேஷன் பிரகாரம் கொடுக்கப்பட்டதா என்பதையும் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு பேரவைத்துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு இளைய பெருமாள் அவர்களுக்கு நான் நன்றி சொல்லவேண்டும். மாண்புமிகு அழகர்சாமி அவர்களுக்கும் நன்றி செலுத்த வேண்டும். அவர்களுடைய திறமையின் அடிப்படையிலே கிடைத்திருக்கிறது என்பதுதான் பொருள். அன்று அம்பேத்கார் சொன்னார். இங்கே சலுகைகளைக் கேட்கவில்லை, உரிமைகளைத்தான் கேட்கிறோம் என்று சொன்னதை அப்படியே வாதாடுபவன் நான் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளையபெருமாளுக்குத் தெரியும். ஆகவே இதிலே ஏதோ அரசாங்கம் அவர்களுக்கு சலுகைகளைக் கொடுத்தது என்பதற்காக அல்ல. நான் அந்த வாதத்தை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. நான் முழுமையாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளையபெருமாள் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய விளக்கத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அந்த விளக்கத்திற்கு நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உரிமையோடு கொடுத்தது. அதுமட்டுமல்லாமல் திறமையின் அடிப்படையிலே ரிசர்வேஷனையும் விட ஜாஸ்தியாக கிடைத்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கின்ற நேரத்திலே மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. அவ்வளவு நல்ல வகையிலே, வேகமாக வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், திறமைசாலிகளாக இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் பிறப்பிலே ஏதோ ஒரு பொருளாதாரத்தினுடைய பாதிப்பினாலே பல சங்கடங்கள் இருந்தாலும் கூட, அதனை முறியடித்து முன்னுக்கு வரக்கூடிய திறமை என்றால், ஒரு நல்ல குடிமகனுடைய வீட்டிலே அவன் பிறந்து 80 மார்க்குகள் வாங்குவது பெரிதல்ல. கஷ்டத்திற்குள்ளே பிறந்து, இன்னல்களுக்குள்ளே பிறந்து 80 மார்க்கு வாங்குகிற நேரத்திலே இவனை விடஅவன் திறமைசாலிதான் என்பதுதான் அதனுடைய பொருள் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1982 மார்ச் 11] [டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

அதுமட்டுமல்லாமல் இன்னொரு கருத்து சொல்லப்பட்டது. ஏதோ பி.யூ.சி.-ஐப் பொறுத்தவரையில் ஒரு குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிற மாதிரியாக மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எந்தவிதமான குழப்பமும் கிடையாது. ஏனென்றால் இந்த பி.எஸ்.ஸி. மாணவர்களை ஏன் நிறுத்தப்பட்டது. அதை எழுப்பினதற்கு மிகவும் நன்றி. அதற்குப் பதில் சொல்வதற்கு எனக்கும் சௌகரியமாக இருக்கிறது. பி.எஸ்.ஸியை நாம் ஏன் நிறுத்தினோம் என்றால், இன்டியன் மெடிக்கல் கவுன்சிலுக்கும் நமக்கும் ஒரு வாக்குவாதம். ஒரு failure of communication or understanding. நாம் என்ன சொன்னோம். சென்ற ஆண்டு பி.யூ. சி. பி. எஸ்.ஸி. மாணவர்கள் இரண்டு பேர்களும் வரக்கூடிய ஒரு நேரம். அந்த 1981-82 ஆம் ஆண்டு. அப்போது பி.யு.சி.-க்கு 3 மாதம் கோர்ஸ் கொடுத்து, பிளஸ்-2 போல கொண்டு வரலாம் என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டோம். ஆனால் பிளஸ்-2 அப்படியே போகலாம் without pre-professional course போகலாம் என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டோம். பி.எஸ்.ஸி. நேரடியாகப் போவதற்கு வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னோம்.

They do not agree. They said they have to go through the bridge course'. I said 'What is this humiliation'' இது என்ன நியாயம்? ஒரு பிரிட்ஜ் கோர்ஸ் மூலகாக பி.எஸ்.ஸி. படித்தவர்கள் போகவேண்டியது என்ன நியாயம் என்றும் அப்படி ஒரு ஹீமிலியேஷன் அங்கே தேவையா என்றும், பி.எஸ்.ஸி. இருந்தால் பிரிட்ஜ் கோர்ஸ் மூலமாகத்தான் வரவேண்டும் என்று இண்டியன் மெடிக்கல் கவுன்சில் வற்புறுத்தியதன் காரணமாக அந்த ஆண்டு கைவிடப்பட்டு, நாம், தொடர்ந்து பி.எஸ். ஸி. படித்தவர்கள் நேரடியாகச் செல்லவேண்டும். பிளஸ்-2 படித்தவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய சலுகைகளைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, இந்த ஆண்டு வெற்றி பெற்று, 10 சதவிகிதம் அதற்காக ஒதுக்கினோமே தவிர, அங்கே எந்தவிதமான குழப்பத்திற்கும் ஆளாகவில்லை. அதை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்புத் தரவில்லை. இப்போது வாய்ப்புத் தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதை விளக்க முடிந்தது.

பி.யு.சி.-யைப் பொறுத்தமட்டில் நாம் திட்டவட்டமாக இருக்கிறோம். பி.யு.சி. தேவையில்லை என்று இருக்கிறோம். ஆனால் பி.யு சி.லே கொஞ்சம் பேர்கள் இப்போது இம்ப்ருவ்மெண்டு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மார்க்குகள் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் வாய்ப்பு கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். கோர்ட் கூட ஒரு முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். பி.யு.சி.-க்கு இரண்டு முறை வாய்ப்பு கொடுத்து ஆகிவிட்டது. மீண்டும் கொடுக்கத் தேவையில்லை. இல்லை இல்லை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதற்காக கொடுக்கவேண்டி இருந்தது. 10 பர்சன்ட் லாஸ்ட் சான்ஸ் கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். கொடுத்துவிட்டோம். அதைத் தவிர வேறு எந்தவிதமான குழப்பமும்

[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே] [1982 மார்ச் 11

இங்கே இல்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் ஒரு கருத்து நூற்றுக்கு நூறு நான் இங்கே உடன்பட்டிருக்கக் கூடிய ஒரு கருத்தாக இருக்கிறது. அது என்னவென்றால் மத்திய அரசாங்கம் தமிழகத்தினுடைய எந்த செலக்ஷனாக இருந்தாலும், எம்.பி.பி.எஸ். கோர்சாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது டெக்னிகல் கோர்ஸ் எதுவாக இருந்தாலும் சரி, தலையிடுவது நியாயம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அதை முழுக்க முழுக்க ஏற்றுக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் அதிலே தலையிடுவதற்கு நியாயம் இருக்காது. அந்தக் கருத்தைத்தான் நான் சொன்னேன். அண்மையில் நடந்திருக்கக்கூடிய அகில இந்திய நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே நான் தெளிவாகச் சொல்லி அதை ஒத்துக் கொள்ளமாட்டேன் என்று சொல்லி, பல பேர்களிடத்திலே 'லாபியிங்' செய்து பல நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்களை நம் பக்கத்திலே இழுத்து, பிறகு அப்படிப்பட்ட தீர்மானம் வேண்டாம் என்று கைவிடப்பட்டு நமக்கு சாதகமான ஒரு தீர்மானத்தை அங்கே போட்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(இரவு 9—20)

இங்கே சகோதரி, உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சேலம் மாவட்டத்திற்கு ஒன்றுமே கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். சேலம், தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களிலே ஒரு பெரிய ப்ராஜக்ட் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இங்கே நண்பர் செம்மலை எல்லாம் பேசினார்கள் 'டானடே' பிராஜக்ட் என்ற திட்டத்திலே, ஒரு 14 கோடி திட்டத்தின் மூலம் சேலம் மாவட்டத்திலும், தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலும் இருக்கக் கூடிய ஒன்றியங்களில் இருக்கக்கூடிய அனைத்து கிராமங்களிலும் ஒரு தாய்-சேய் நல விடுதி, சப்-சென்டர் என்ற வகையிலே இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளில் கட்டப்படும்.

ராசிபுரத்தில் சர்ஜிகல் தியேட்டர் கட்டப்படும்.

ஆத்தூரிலே இருக்கிற மருத்துவ மனையிலே, ஐ. சி. சி. கொண்டு வருவதற்கு—ஐ.சி.சி. இல்லையென்று ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் கூட ஒரு நண்பர் இங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வெட்டுத் தீர்மானத்திற்கு தேவையேயில்லை—உத்தரவு போட்டாகிவிட்டது. அது நிச்சயம் அங்கே வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த மாவட்டம் புறக்கணிக்கப்படவில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட சப்-சென்டர்ஸ் வரும் என்பது பாராட்டுக்குரியது.

இன்னொரு விஷயத்தில், நாம் வாதாடி வெற்றி பெற்றிருக்கிற மாதிரி தெரிகிறது. ரூ. 15 கோடி டானடே பிராஜக்டைத் தவிர இன்னொரு ரூ. 30 கோடிக்கு w ter input is a part of th s art of good proper h alth c re deliverysy s em. என்கிற அடிப்படையிலே அதற்காக நாம் வாதாடி வெற்றிபெறுகிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய சில

தடைகளை எல்லாம் எடுத்துவிட்டோம். அதிலே வெற்றி பெற்றோமானால் எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கும் ஒரு தீர்வு வந்து விடும். எல்லாக் கிராமங்களிலும் குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திற்கும் நல்வாழ்வுத் துறைக்கும் ஒரு பிணைப்பு ஏற்படும். "Protected water-supply will be given to all the villages in these two districts, provided we succeed in this and we are optimistic we will succeed." ஆகவே அந்த மாதிரியான ஒரு பிரச்சினையையும் நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மருந்துகள் போதாது என்று சொன்னார்கள். அந்த மருந்துகளைப் பொறுத்தவரையிலும் 1978-79-லே டி.எம்.ஈ. சைடிலே ரூ. 5 (ஐந்து) கோடியே, ஒரு லட்சத்து எழுபத்து மூன்றாயிரம் மருந்துக்காகச் செலவழித்திருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு ரூ. 6,31,65,000 செலவழிக்கவேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருக்கிறோம். money spent on medicines. அதே மாதிரி டி.எம்.எஸ். சைடிலே இலாகாவிலே பார்த்தோமானால் ரூ. 6,76,48,000 1978—79-ல் இருந்ததை, இந்த ஆண்டு ரூ. 9,10,67,000 ஆக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது என்ன காட்டுகிறது என்றால் டி.எம்.எஸ். சைட் என்றால், தாலுகா ஆஸ்பத்திரி. சின்ன சின்ன ஆஸ்பத்திரி. மெடிகல் காலேஜ் ஆஸ்பத்திரியில் 5 கோடியில் இருந்து 6 கோடிக்கு வந்திருக்கிறது. டி.எம்.எஸ். இலாகாவில் ரூ. 6 கோடியில் இருந்து சுமார் ரூ. 9 கோடிக்கு வந்திருக்கிறது. இந்த Improvement is faster. We are spending more on rural areas. என்பதற்கு ஒரு அடையாளமாக இருக்கிறது. இது போதுமா என்றால் நிச்சயமாகப் போதாது. இங்கே எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் இன்னும் ஏராளமாக நாம் செலவு செய்தாகவேண்டும்.

கண் சிகிச்சை முகாம் பற்றிச் சொன்னார்கள். பேராசிரியர் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருந்த நேரத்திலே வேகமாக நடத்தினார்கள். நான் கூட மன்றத்திலே குறைகள் எல்லாம் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். அவர்கள் வேகமாக நடத்தினார்கள். ரொம்பவும் தீவிரம் காட்டினார்கள். அதற்குப் பிறகு உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும் 1976-ல் எமர்ஜென்சி வந்தது. அதிலே கொஞ்சம் மந்தம் வந்தது. மீண்டும் We have revived the whole thing. தமிழ்நாட்டிலே கண் சிகிச்சை முகாம்கள் நடத்தவும், அதற்காக திட்டங்கள் மற்றும் செயல்முறைகளை மேற்கொள்ளவும், ஒரு உதவி மருத்துவ இயக்குநர் பதவியை ஏற்படுத்தி, இந்த ஆண்டு 18,554 பேர்களுக்கு அறுவை சிகிச்சை, முகாம்கள் மூலமாக நடத்தியிருக்கிறோம். நான் கொஞ்சம் எச்சரிக்கையாக இருக்கிறேன். ரொம்ப வேகமாகப் போகாதீர்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். ஏனென்றால் ரொம்ப வேகமாகப் போனால், ஒரு கண் பாழாகி விட்டால் கூட அது பெரிய பிரச்சினையாகப் போய்விடும்.

இந்த ஆண்டு 22,000 பேருக்கு செய்ய இருக்கிறோம். அதையும் நல்ல பிளான்ட்டாக, அவசரம் இல்லாமல் செய்ய இருக்கிறோம். அதே நேரத்திலே தனியார்களுக்கும் நாம் உதவி

செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஊக்கம் அளித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மருத்துவ மனைகளில் ஏராளமாக நடத்துங்கள் என்று. ஒட்டுமொத்தமாக எல்லா நிறுவனங்கள் மூலமாகவும் கிட்டத்தட்ட 70,000, 75,000 ஆபரேஷன்கள் செய்ய திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு லட்சம் பேர்களுக்கு காடராக்ட் ஆபரேஷன் இந்த ஆண்டில் செய்ய முடியும் என்று நம்புகிறோம்.

இதே டெம்போவில் செய்தால் நிச்சயமாகச் செய்ய முடியும் என்று நம்புகிறோம்.

அடுத்து திருமதி இராசாம்பாள் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். stipend for candidates undergoing the post-graduate course.

Hitherto stipend was sanctioned for candidates undergoing post-graduate course for a maximum period of 24 months. இப்போது மூன்று ஆண்டுகளாக அதை அவர்கள் நியமிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை செய்து முடித்திருக்கிறோம். அதற்கான ஆணை போட்டிருக்கிறோம்.

The extra expenditure will be Rs. 17,49,000. என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்து, establishment of intensive coronary care unit in Kilpauk Medical college. என்ற ஒரு கருத்தை இங்கே சொன்னார்கள். அதற்கும் நாங்கள் உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அது நடைமுறைக்கு வந்துவிட்டது.

அதேமாதிரி மதுரை இராஜாஜி மருத்துவ மனையில் கார்டியாலஜி யூனிட் ஒன்றை அமைக்க உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அதுவும் விரைவில் செயல்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் பேசும் போது அங்கே நைட்ரஸ் ஆக்ஸைடு கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னவுடனேயே நான் அதை ஒரு காகிதத்தில் குறித்துக்கொடுத்து விசாரிக்கச் சொன்னேன். உடனடியாக அந்த 'டீன்' அவர்களோடு தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு கேட்கப்பட்டது. ஒன்றரை மணி நேரத்திற்குள் அதற்கு பதில் வந்திருக்கிறது. அப்போது அது அங்கே இருக்கிறது. தட்டுப்பாடு இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உடனடி தகவலுக்காக இதைச் சொல்கிறேன். அவர்கள் இருக்கிறது என்று சொன்னாலும் 'ஐ வில் செக் இட் அப் அகேயின்' I am not taking it at the face value. மீண்டும் நான் விசாரிக்கிறேன் ஆக, அந்த வகையிலும் தாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் பம்மல் நல்லதம்பி அவர்கள் இங்கே இருப்பார்கள் என்று நினைத்தேன், அவர்கள் இப்போது இல்லை. அவர்கள் ஒரு கோரிக்கையை வைத்தார்கள். சென்னையிலே அடுத்துள்ள வேளச்சேரி பகுதி தற்போது சென்னை மாநகருடன் இணைக்கப்பட்டிருப்பதால் அந்த இடத்தில் இயங்கி வந்திருக்கிற ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் மாற்றப்பட வேண்டுமென்று நீண்டநாள் கோரிக்கை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அது சம்பந்தமாக ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் கூட கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அது மேடவாக்கத்திற்கு மாற்றப்படும். அதற்கான ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுவிட்டது. ஜி.ஓ. 510-ல் ஆணை வெளியிடப்பட்டுள்ளது. வேளச்சேரியில் உள்ள கூடுதல் டிஸ்-பென்சரி ஒன்று தொடர்ந்து நடக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னொரு விஷயத்தையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

Hither to only a section of B.D.S. doctors were allowed stipend. Government have sanctioned the payment of stipend at the rate of Rs. 325 p.m. for a period of one year to all B.D.S. candidates after they complete the B.D.S. course.

இங்கே என்ன பிரச்சனை வந்தது என்றால் ஒரு பெரிய 'கம்யூனல்' பிரச்சனை வந்தது. அந்தப் பிரச்சனையை இருக்கக் கூடாது என்பதற்காக அத்தனை பேர்களுக்கும் கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவு போட்டோம். அது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்று. அதில் பின்தங்கிய ஏழை எளிய மாணவர்கள் பயனடைவார்கள் என்பதால் அப்படி அந்த உத்தரவைப் போட்டிருக்கிறோம்.

அதைப்போல இன்றைக்கு 'ப்ரீ ட்ரீட்மென்ட் பார் மெடிக்கல் காலேஜ் ஸ்டுடன்ஸ்' என்ற முறையை உருவாக்கியிருக்கிறோம். ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு வருமானத்திற்குமேல் வருவாய் வருகின்ற குடும்பத்திலுள்ள மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் சிகிச்சை பெற பணம் செலுத்த வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே இருந்தது. அவர்களின் வேண்டுகோள் அடிக்கடி இது சம்பந்தமாக வந்து கொண்டிருந்தது. இப்பொழுது மெடிக்கல் காலேஜ் ஸ்டுடன்ஸ் எல்லோருக்கும் இலவச சிகிச்சை அளிக்க உத்தரவிட்டிருக்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல. இந்த ஆண்டு எம்.டி. 20 சீட்ஸ் உயர்த்தியிருக்கிறோம், எம்.எஸ். 13 சீட்ஸ் உயர்த்தியிருக்கிறோம் ; எம்.சி.எச். 3 சீட்ஸ் உயர்த்தியிருக்கிறோம் ; டி.எம். கார்டி-யாலஜி 4 சீட்ஸ் உயர்த்திருக்கிறோம் ; எம்.டி.எஸ்.2 சீட்ஸ் உயர்த்தியிருக்கிறோம் ; டி.ஓ. 6 சீட்ஸ் உயர்த்தியிருக்கிறோம் ; டி.ஆர்தோ 4 சீட்ஸ் உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரே ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். சென்னை மாநகரில் கொசுத் தொல்லையைப்பற்றி மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சென்னை மாநகரில் இது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. கொசுவை ஒழிக்க நாம் சென்னை மாநகரிலே மட்டும்தான் நடவடிக்கைக் எடுக்கிறோம் என்றில்லை. மலேரியாவைப் பொறுத்தவரையில் அதைக் கட்டுப்படுத்த பல இடங்களில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இராமேஸ்வரம், மற்றும் சில இடங்களில் எல்லாம் நாம் குறைத்திருக்கிறோம். தரம் உயர்ந்த மருந்துகளைப் பயன்படுத்தி அங்கெல்லாம் ரொம்ப குறைத்திருக்கிறோம். ஆனால் சென்னையில் குறைக்க முடியவில்லை. அதனால் 70, 000 ; 72,000 என்று புள்ளிவிவரம் இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் உள்ளவர்களுக்கு இது பெரிதாகத் தெரிகிறது. இராமேஸ்வரத்தில் குறைத்தாலும் சென்னையில் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. அதனால் பெரிய ப்ரோகிராம் என்று வைத்துக்கொண்டு, சென்னை மாநகரில் மலேரியா பிரச்னையை ஒழிக்க, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க சென்னை மாநகராட்சிக்கு ஸ்டாஃப், இக்விப்மென்ட்ஸ் போன்றவைகளுக்கு 25 இலட்சம் ரூபாய் கடனாக வழங்க அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(இரவு 9–30)

அடுத்தபடியாக, இங்கே ஹாங்காங் ஆபரேஷனைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. அது புத்தகத்திலே மிகத் தெளிவாக இருக்கிறது. அது ஒரு சிம்பிள் ஆபரேஷன். அந்தப் புத்தகத்திலே அதைப்பற்றி எளிதாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. டிப்ளமோ இன் ஆர்தோ படித்து விட்டு, பட்டம் பெற்ற ஒருவர் எம்.எஸ். க்கு செல்பவரிடம் இந்த சிம்பிள் ஆபரேஷனைப் பற்றி கேட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். யார் மீது பழிவாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணமோ, புறக்கணிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமோ எனக்கோ, இந்த ஆட்சிக்கோ இந்த அரசாங்கத்திற்கோ கிடையாது

நாம் இந்தத் துறைக்கு எவ்வளவோ பணம் ஒதுக்கி, அதற்கு ஜாஸ்தியான தொகையை செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அங்கே 'காட்ஸ்கின்' வருகிறது ; இங்கே 'காட்ஸ்கின்' வருகிறது என்று சொன்னாலும் எனக்குத் திருப்தி கிடையாது. இன்னும் எவ்வளவோ செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவேதான், கொள்கை ரீதியாக இதைப் பற்றிக் கொஞ்சம் சிந்திக்க வேண்டிய நேரத்திலே இருக்கிறோம். இந்தத் துறைக்கு நாம் எவ்வளவோ செலவழிக்கிறோம் என்று சொன்னாலும்கூட, ஒரளவுக்கு இது குறைவுதான். Why t we star a Hos it C r tion. சில தனிப்பட்ட ஆஸ்பத்திரிகளில் பல வசதிகளை செய்து, ஏராளமாக பணத்தை வாங்குகிறார்கள். கிட்டத்தட்ட ஒரு நாளைக்கு 100, 150 ரூபாய் என்று வாங்குகிறார்க . ஆகவே, நாம் ஒரு

ஆஸ்டில் கார்ப்பரேஷனை அமைத்து, அதிலே எல்லா வசதிகளையும் ஏற்படுத்தி, மிடில் கிளாஸ் மக்களுக்கு 10, 15 ரூபாயில் ஓரளவுக்கு அந்தப் படுக்கைகள் கொண்ட வசதியுடன் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். இந்தக் கருத்தைப் பற்றி நான் ஒரு கூட்டத்திலேகூட சொன்னேன்.

Why not we start a Hospital Corporation of Tamil Nadu for the sake of upper and lower-middle classes, especially the lower-middle classes. என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அந்தக் கருத்தில் நிச்சயமாக இப்போது எந்தவிதமான முடிவும் இல்லை. அது அரசாங்கத்தின் கொள்கையும் அல்ல.

It is a loud thinking.

சில யோசனைகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வாய்ப்புக் கிடைக்கின்ற போது சொல்லலாம். அப்படிச் சொன்னாலும் கூட, இந்த 4·80 கோடி ரூபாயை நாம் இங்கே செலவு செய்ய முடியாது. மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நாம் ஒதுக்கியுள்ள தொகை, கொஞ்சம் சதவிகிதம் அதிகமாக உள்ளது. 1 சதவிகிதம் ஏற்கனவே நாம் அதிகமாக செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி செலவழித்துக் கொண்டிருந்தாலும் கூட, நாம் ஒதுக்கியுள்ள தொகை கொஞ்சம் போதாது. தான். குறைவு என்பதிலே கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. இதை மறு பரிசீலனை செய்து, புதிய கண்ணோட்டத்தோடு இதைப் பார்க்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிற நேரத்திலேகூட, சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்டைப் பொறுத்தவரையில் எங்களைப் பாராட்டுகிறார்கள்.

The Central Government are very much pleased with our performance. They are very happy, whether it is leprosy, whether it is tuberculosis. டி.பியாக இருந்தாலும் அல்லது வேறு எந்த நோயாக இருந்தாலும், நாங்கள் நன்றாக நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று எங்களை அவர்கள் பாராட்டுகிறார்கள். ஆகவே, அந்த அளவிற்கு We are praised for doing much greater things.

நம்முடைய இலாக்காக்கள் நல்லவகையில் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆசையிருக்கிறது செய்வதற்கு ஆயத்தமாக இருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைப் பொறுத்தவரையில், எந்த நேரத்தில் எப்படி விமர்சனம் செய்தாலும், எனக்கு கொஞ்சம்கூட வருத்தம் கிடையாது. அதன்மூலம் எனக்கு இரண்டு நன்மைகள் ஏற்படுகின்றது.

I get an extra channel of communication. இவ்வாறு சொல்வதினால், நடைபெறக் கூடிய உண்மைகளை. அதிகாரிகளின் உதவியில்லாமல் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. அதிகாரிகளுக்கு சட்டமன்றத்திலே

சொல்லுவார்களே என்ற பயமும் கொஞ்சம் இருக்கும். நம்முடைய மாண்புமிகு சங்கரய்யா அவர்கள் ஒரு முக்கியமான கருத்தைச் சொன்னார்கள். பல மருத்துவமனைகளிலே பணம் வாங்குகிறார்கள், அப்படிப் பணம் வாங்கி மருத்துவ சிகிச்சை செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது பல இடங்களில் நடக்கின்றது. அது எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். தெரியவில்லை என்று சொல்ல மாட்டேன். எப்படியும் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்புகூட அதிகாரிகளிடத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன். இதை நீங்கள் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். கண்டுபிடித்து இதற்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைத்தாக வேண்டும் என்று அவர்களிடத்திலே சொல்லி இருக்கிறேன். இதற்கு மேல், சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினர்கள் இதைப் பற்றி பேசுவார்கள் என்ற பயம் அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். ஆகவே, இதைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு உறுப்பினர்களுக்கு சங்கோஜம் இருக்கத் தேவையில்லை. சட்டமன்றத்திலே உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களுக்கு மதிப்பு கொடுக்கவில்லை என்றால், யாருடைய கருத்துக்கு மதிப்பு கொடுப்பார்கள். ஆகவே, அந்த அடிப்படையிலேதான் சொல்கிறேன். இப்படிப்பட்ட தவறான முறைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தாக வேண்டும். சென்னையிலே டிபுடி டைரக்டரிடத்திலே சொல்லி இருக்கிறேன். எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று, ஒரு மாதத்திற்குள் கண்டிப்பாக எல்லா இடங்களுக்கும், மருத்துவமனைகளுக்கும் சென்று பரிசோதனை செய்து, எங்கெங்கு தவறுகள் நடைபெறுகின்றன என்பதைச் சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

சில நேரங்களில் தெரிகிறது. நோயாளிகள் சாட்சி சொல்லப் பயப்படுகிறார்கள். ஆக, இப்படிப்பட்ட பிரச்னைகள் வராமல் இருக்க சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைப்பு தேவை.

பெரம்பூர் பொறுத்தவரையில் திரு. பாலன் அவர்கள் ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களும் அவர்களுக்குச் சாதகமாகப் பேசி இருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு ஆரம்பிக்க முடியவில்லை. அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் பாட்டில் நெக் ஏற்பட்டு இப்படி ஒரு ஆண்டு ஆயிற்றே என்று கேட்டு, இத்துறை செயலாளர் சுறு சுறுப்பாக செயலாற்றி—அவர்களை மிகவும் பாராட்ட வேண்டும்—அந்த பாட்டில்நெக்கை நீக்கி நில ஆர்ஜிதம் செய்து வேலையை ஆரம்பிக்க ஒரு ஜீ. ஓ. போட்டுவிட்டார்கள். வியாசர்பாடிக்குப் பதிலாக பெரம்பூரில் இந்த புற நோய் மருத்துவமனை ஆரம்பிக்க இருக்கிறது. அந்த விழாவில் உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கலந்து கொள்ள வேண்டும். இன்னும் இத்துறைக்கு ஏராளமாக செலவழிக்க வேண்டியிருப்பதால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்களை திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது: இப்போது வாக்கெடுப்பு.

1982 மார்ச் 11]

கோரிக்கை எண் 18 மருத்துவம்

திருவாளர்கள் இரெ. இராசமாணிக்கம், சி. பழனிமுத்து, டி. மணி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன் உள்ள கேள்வி—''மானியக் கோரிக்கை எண். 18—மருத்துவம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 76,56,72,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்''.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 19 பொதுச்சுகாதாரம்

திருவாளர்கள் சு. பாலன், கே. எம். தங்கமணி, டி. மணி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன் உள்ள கேள்வி—''மானியக் கோரிக்கை எண். 19—பொதுச் சுகாதாரம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 74,45,47,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்''.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 12—3—1982-ம் தேதி காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 9-38 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

5. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

124. தமிழ்நாடு காதி-கிராமத் தொழில் வாரியத்திற்கு உறுப்பினர்கள் நியமனம் செய்வது சம்பந்தமான, தொழில் துறையின் 2—4—1980 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 11 (1)/209/பி/80 ஆம் எண் அறிவிப்பை ரத்து செய்வது குறித்து 2—11—1981 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 1492 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 18/1959] 29 (3) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS